

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES

Published under the authority
of the Government of Madras,

General Editor :

T. CHANDRASEKHARAN, M. A., L. T.,
Curator, Government Oriental Manuscripts Library,
Madras.

No. LXXXIX

రా గ తా శ చి ర తా మ ణి

RAGA TALA CINTAMANI

CRITICALLY EDITED WITH INTRODUCTION

BY

Sangitakalanidhi

Sri T. V. SUBBA RAO, *B.A., B.L.*,
Chairman, Board of Studies in Music
University of Madras.

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

1952

Price Rs. 6-4-0

INTRODUCTION

The Government of Madras took up for consideration the question of publication of the various manuscripts in different languages on subjects like Philosophy, Medicine, Science, etc., early in May, 1948. Important Manuscripts Libraries in the Madras Presidency were requested to send a list of unpublished manuscripts with them for favour of being considered by the Government for publication. The Honorary Secretary of the Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvathi Mahal Library, Tanjore alone complied with this request. This list as well as a similar list of unpublished manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, were carefully examined and a tentative selection of manuscripts suitable for publication was made. The Government in their Memorandum No. 34913/48-10, Education, dated 4-4-1949, constituted an Expert Committee with the Curator of the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the Secretary, for the final selection of manuscripts suitable for printing and for estimating the cost of publication.

The following are the members of the Committee:—

1. Sri T. M. Narayanaswami Pillai, M.A., B.L.,
2. „ R. P. Sethu Pillai, B.A., B.L.
3. „ C. M. Ramachandra Chettiar, B.A., B.L.
4. „ R. Krishnamurthy, (Kalki).
5. Dr. N. Venkataramanayya, M.A., Ph.D.
6. Sri M. Ramanuja Rao Naidu, M.A.
7. „ V. Prabhakara Sastri.
8. „ N. Venkata Rao, M.A.
9. „ H. Sessa Ayyangar.
10. „ Masti Venkatesa Ayyangar.
11. „ M. Mariappa Bhat M A , L T.
12. Dr. C. Achyuta Menon, B.A , Ph D.
13. Dr. C. Kunhan Raja, M.A. D.Phil.
14. „ A. Sankaran, M.A , Ph.D., L.T.
15. Sri Polakam Rama Sastri.
16. „ S. K Ramanatha Sastri.

17. Dr. M. Abdul Haq, M.A., D.Phil., (Oxon.)
18. Afzul-ul-Ulama Hakim Khader Ahmed.
19. Sri P. D. Joshi.
20. „ S. Gopalan, B.A., L.T.
21. „ T. Chandrasekharan, M.A., L.T.

With the exception of Sri Masti Venkatesa Ayyangar, and Dr. C. Kunhan Raja, the above members continued to be members of the Expert Committee for 1950-51 also to which the following gentlemen were added in Govt. Memo. 7229-E|50-3, Edn., D|—19—5—'50 and Govt. Memo. No. 15875-E|50-4, Edn., D|—7—9—'50.

1. Dr. A. Chidambaranatha Chettiar, M.A., Ph.D.
2. Sri S. Govindarajulu, B.A., B.L., LL.B., Bar-at-law.
3. Capt. G. Srinivasamoorthy, B.A., B.L., M.B., and C.M.
4. Dr. Muhammad Hussain Nainar, M.A., Ph.D.,
5. Sri T. V. Subba Rao, B.A., B.L.,
6. Principal, College of Indian Medicine, Madras.

The members of the Committee formed into Sub-Committees for the various languages, Sanskrit, Tamil, Telugu, Kannada, Malayam, Mahrathi and Islamic Languages. They met during the month of May, 1949, at Madras and at Tanjore to examine the manuscripts and make a selection. The recommendations of the Committee were accepted by the Government and they decided to call these publications as the "MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES," and appointed the Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the General Editor of the publications under this series.

The following manuscripts were taken up for publication during 1949-50.

**"A" FROM THE GOVERNMENT ORIENTAL
MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.**

TAMIL

1. Kappal Sattiram
2. Anubhava Vaidiya Murai
3. Attanakolahalam
4. Upadesa Kandam

5. Colan Purva Pattayam
6. Sivajnana Dipam

TELUGU

1. Ausadha Yogamulu
2. Vaidya Nighantuvu
3. Dhanurvedya Vilasamu
4. Yoga Darsana Visalamu
5. Khadga Laksana Siromani

SANSKRIT

1. Visanarayaniyam—(Tantrasarasangraha)
2. Bhargava Nadika
3. Hariharacaturangam
4. Brahmasutravrtti—Mitaksara
5. Nyayasiddhanta Tattvamrtam

MALAYALAM

1. Garbha Cikitsa
2. (a) Vastulaksanam
(b) Silpavisayam
3. Mahasaram
4. Kanakkusaram
5. Kriyakramam
6. Kanakkusaram—(Balaprabodham)

KANNADA

1. Lokopakaram
2. Rattamatam
3. Asvasastram
4. Vividha Vaidya Visayagalu
5. Sangitaratnakara
6. Supasastra

ISLAMIC LANGUAGES

1. Jamil-Al-Ashya
 2. Tibb-E-Faridi
 3. Tahqiq-Al-Buhran
 4. Safinat-Al-Najat
-

“B” FROM THE TANJORE MAHARAJA SERFOJI'S
SARASVATHI MAHAL LIBRARY, TANJORE.

TAMIL

1. Sarabendra Vaidya Murai (Diabetes)
2. Do. (Eyes)
3. Do. (Anaemia)
4. Do. (Svacakasam)
5. Agastiyar
6. Konkanarsarakku Vaippu
7. Tiruccirrambalakkovaiyar with Padavurai
8. Talasamudram
9. Bharatanatyam
10. (a) Pandikeli Vilasa Natakam
(b) Pururava Cakravarti Natakam
(c) Madana Sundara Vilasa Natakam
11. Percy Macqueen's Collection of Folklore in the Madras University Library
12. Ramaiyan Ammanai

TELUGU

1. Kamandakanitisaramu
2. Taladasapranapradipida
3. Raghunatha Nayakabhyudayamu
4. Rajagopala Vilasamu
5. Ramayanamu by Katta Varadaraju

MARATHI

1. Natyasastra Sangraha
2. (a) Book of Knowledge
(b) Folk Songs
(c) Dora Darun Veni Paddhati
(d) Asavasa Catula Dumani
3. (a) Pratapasimhendra Vijaya Prabandha
(b) Sarabhendra Tirthavali
(c) Lavani
4. Devendra Kuravanji
5. Bhakta Vilasa
6. Sloka Baddha Ramayana

SANSKRIT

1. Asvasastra with Tricolour illustrations
2. Rajamrganka
3. Anandakandam
4. Ayurvedamahodadhi
5. Gita Govinda Abhinaya
6. (a) Colacampu
(b) Sahendra Vilasa
7. Dharmakutam—Sundara Kanda.
8. Jatakasara
9. Visnutattvanirnaya Vyakhya
10. Sangita Darpana
11. Bijapallava

During 1950, only the Sub-committees for TAMIL, TELUGU and KANNADA met in the month of July 1950 at Madras.

The following books were taken up for publication in the various languages during 1950-51.

TAMIL

1. Datanayanar-Vaidiya-Attavanai
2. Vaidiyak Kalanciyam
3. Anubhava Vaidiya Murai Vol. 3

TELUGU

1. Saivacarasangrahamu
2. Anubhava Vaidyam
3. Abhinayadarpanamu

SANSKRIT

1. Arogyacintamani
2. Tattvasara with Ratnasarini
3. Sutrarthamrta Lahari
4. (a) Ratnadipika
(b) Ratnasastra

MALAYALAM

1. Asvacikitsa
2. Phalasarasamuccaya

KANNADA

1. Vaidya Sara Sangraha

During 1951-52, only the Sub-committees for TAMIL, TELUGU and MALAYALAM met in the month of April 1951. The following books were taken up for publication in the various languages.

TAMIL

1. Saptarisinadi
2. Karnatakarakakkal Savistara Caritrām
3. Bharata Siddantam
4. Pillaippinivakatam
5. Anubhava Vaidiyam Vol. 4
6. Mattuvakatam

TELUGU

1. Brahmavidya Sudharnavamu
2. Ragatalacintamani

3. Vaidyacintamani
4. Kumararamuni Katha
5. Katamaraju Katha

SANSKRIT

1. Devakeralam—Candrakala Nadi
2. Patanjala Yogasutra Bhasya Vivarana by Sri Sankaracharya

MALAYALAM

1. Kilivandusamvadam
2. Advaita Vedantam
3. Barhaspatyasutra with Malayalam commentary
4. Karanapaddhati

KANNADA

1. Sadgururahasyam

ARABIC

1. Shawakil-UI-Hur

It is hoped that the publication of most of the important manuscripts will be completed within the next four years.

Some of the manuscripts taken up for publication are represented by single copies in the Library and consequently the mistakes that are found in them could not be corrected by comparing them with other copies. The editors have, however, tried their best to suggest correct readings. The wrong readings are given in round brackets and correct readings have been suggested in square brackets. When different readings are found, they have been given in the footnotes except in the case of a few books in which the correct readings have been given in the footnote or incorporated in the text itself.

The Government of Madras have to be thanked for financing the entire scheme of publication although there is a drive for economy in all the departments. My thanks are due to the members of the Expert Committee who spared no pains in selecting the manuscripts

for publication. I have also to thank the various editors, who are experts in their own field, for readily consenting to edit the manuscripts and see them through the press. The various Presses that have co-operated in printing the manuscripts in the best manner possible also deserve my thanks for the patience exhibited by them in carrying out the corrections made in the proofs.

Three manuscripts of Ragatalacintamani, all on paper, described under D. Nos. 2564, 2565 and 2566 are preserved in the Government Oriental Manuscripts Library Madras. The present edition is mainly based on the manuscript No. 2564. *Raga* and *Tala*, which are the important topics dealt with in Natya Sastra are explained in this work in detail. It is written in prose and poetry. The author is Poluri Govinda Mantri who wrote this at the instance of Kottamuri Bussa Bhupati. The work is dedicated to God Ramachandra.

My thanks are due to Sri M. Sarabheswara Sarma, Pandit of this Library, who prepared the errata and the table of contents.

T. CHANDRASEKHARAN,

General Editor,

Madras Govt. Oriental Series.

Madras,
6—7—1952

FOREWORD

Ragatalachintamani is a Telugu work on the essentials of Bharata Sastra. Few writers have rendered this branch of knowledge in Telugu. The author of this work considers it a rare achievement. Nritta, Gita and Vadya are the main elements of Bharata Sastra. As this work describes these elements it may justly be termed Andhra Bharata Sastra. It is perhaps called Ragatalachintamani to emphasise the importance of raga and tala in dance. It is also regarded as a work on Sangita as it also comprises the same three elements.

The importance of Gita and its characteristics are dealt with in chapters two, three and four. In these three chapters svara lakshana, grama-murchana lakshana and onduva shadava and sampurna tana lakshana are also described respectively. The characteristics of nritta and vadya are dealt with in chapter five. The first chapter is prefatory in introducing the topic of Natya.

Though this work is a scientific treatise, yet the author by his merit has raised it to the dignity of a notable prabandha. His name is Poluri Govinda Kavi. Son of Obanamatyia he came of Aruvelasakha, Apasthambha sutra and Kandinyasa gotra. This work purports to have been written at the instance of Bussa Bhupala and is dedicated to Sri Rama.

The author has written two more works, Parvatanarada charitra and Taladasapranapradipika. The first is a kavya and the second, a lakshanagrantha. Both the works are dedicated to Sadasiva Nripati. Perhaps the author wished to deal with tala as relevant to Bharata sastra and wrote Taladasapranapradipika at first and later, the present work intending to treat Bharata sastra with some elaboration. There is no doubt that Ragatalachintamani is a later work as the style and dedication to Sri Rama would indicate.

In the homage to earlier writers Panini is included as the author is himself a writer on sastra. Not only are Pedanna and other poets praised but also his contemporary, Venganna, author of Krishna Vilasakavya is mentioned. Usage of ra-la prasa and akhanda yati found in classic authors are not uncommon in his works. It seems, therefore, that he belongs to a period later than the sixteenth century. He deserves the praise he gives himself in his earlier work, for works on lakshana in Telugu with literary merit are but few. The author by this work has made good the deficiency.

T. V. SUBBA RAO.

తొలి పలుకు

‘రాగతాళచింతామణి’ యను నీ గ్రంథము భరతశాస్త్రమున కాంధీ కరణము. భరతశాస్త్రమును చెనింగించిన మహాకవు లిదివఱలో లేరని, ఇది యపూర్వమని యీతఁడే యీ గ్రంథమున వాక్రుచ్చినాఁడు. నృత్యగీత వాద్యములు మూఁడును భరతశాస్త్ర ప్రతిపాద్యములు. వానినే భరతశాస్త్రాని సారముగా విశదపఱచి యిదియును ‘ఆంధ్రభరతశాస్త్ర’ మనిపించుకొనినది. నృత్యమునకుఁ గల రాగతాళ ప్రాధాన్యము నెఱుకపఱచుటకే యీ కవి దీనికి ‘రాగతాళచింతామణి’ యనుపే రిడినాఁడు. ‘సంగీతశాస్త్రప్రబంధ’ మనునది దీనికిఁ గల మఱియొకపేరు. నృత్యగీత వాద్యములు మూఁడును సంగీత మనఁ బడునవి. ఇందు గీతమునకుఁ గల ప్రాధాన్యమును గీత స్వరూప స్వభావాదులను ద్వితీయ తృతీయ చతుర్థాశ్వాసములు బాగుగా వివరించినవి. రెండవ యాశ్వాసము స్వరలక్షణమును, మూడవ యాశ్వాసము గ్రామ మూర్ఛనా లక్షణమును, నాల్గవ యాశ్వాస మూడవషాడవ సంపూర్ణతాన రూపంబులైన త్రివిధ రాగభేదంబులను బ్రధానముగాఁ బ్రతిపాదించినవి. ఇక మిగిలిన నృత్య వాద్యస్వరూపములను బంచమాశ్వాస మెఱుకపఱచినది. ఈ గ్రంథమున కుపోద్ఘాతరూపమగు నాట్యావతరణమునుగుఱించి ప్రథమాశ్వాసము ప్రస్తావించినది. ఇట్లుదాశ్వాసములతో నీగ్రంథము ముగిసినది. ‘రాగతాళచింతామణి’ యను నీగ్రంథ నామమున కనుగుణముగాఁ దాళస్వరూపము పంచమాశ్వాసమునను, రాగస్వరూప మంతకు ముందటి యధ్యాయములలోను బ్రతిపాదించఁ బడినది. ఇది లక్షణగ్రంథమైనను గవి ప్రతిభా విశేషమున నొక మహాప్రబంధముగా వెలసినది. ఏతద్గ్రంథకర్త పోలూరి గోవింద సుకవీంద్రుఁడు. ఆర్వేల వంశియుఁడు. ఆపస్తంబసూత్రుఁడు. కౌండిన్యసగోత్రుఁడు. ఓబయామాత్యుని పుత్త్రిఁడు. రామచంద్రాంబికా గర్భసంభూతుఁడు. శ్రీరామచంద్ర కరుణా కటాక్షపీక్షణాసంలభసారస్వతుఁడు.

ఈ గ్రంథమునీకవి, కట్టుమూరి బుస్సుపాలునియాజ్ఞానుసారము ప్రతిపద్యము శ్రీరామ నామాంకితముఁగా రచించి తన యిష్టదైవమగు శ్రీ రామచంద్రునకుఁ గృతియొసగినాఁడు. ఇదిగాక, ‘పర్వతనారద చరిత్ర’ ‘తాళదళ ప్రాణదీపిక’ అను మఱి రెండు గ్రంథముల నీకవి వ్రాసియున్నాఁడు. ఇందు మొదటిది కావ్యము, రెండవది లక్షణగ్రంథము. ఈ రెండును నుదవినాయకనియన్నయగు సదాశివ

నృపతికంకితములు. 'తాళదళ ప్రాణదీపిక' భరత శాస్త్రమందలి తాళాధ్యాయమున కనువాదము. మొట్టమొదటఁ దాళాధ్యాయముమాత్ర మనువదింపఁగోరి యీతఁడీ గ్రంథము వ్రాసియుండును. తరువాతఁ గొంతకాలమునకు భరత శాస్త్రమంతయు నాంధ్రీకరింపఁ దలఁపుగొన్నవాఁడై యీ సంగీత శాస్త్ర ప్రబంధము నితఁడు రచించియుండును. తాళదళ ప్రాణదీపికకుఁ దరువాతి దీరచయిన యనుట కింపలికవితా సారశ్యము, శ్రీరామభద్రు నికృతి నాయకత్వము నిదర్శనములు. కవులస్తుతించునప్పుడు శాస్త్రకర్తలగుటచేఁ గాబోలు! పాణిన్యాదుల నైత మితఁడు స్తుతించినాఁడు ఆంధ్రకవుల నభినుతించునప్పుడు వెద్దనాదులనే గాక తనకు సమకాలికుఁడు కృష్ణవిలాస కావ్యకర్త యగు వెంగనార్జునింగూడఁ జేర్కొనినాఁడు. ఆధునిక కవులలోఁ గానవచ్చురలల ప్రాసము, అఖండయతి, చేతురు మొదలగు కొన్ని ప్రయోగములు నీతని కవితలోఁగూడ నక్కడక్కడ దొరలియున్నవి. ఆయా కారణములబట్టి పరిశీలింపఁగా నీతఁడు పదునాఱవ శతాబ్దికిఁ దరువాతివాఁడనితోఁచుచున్నది. ఈతని కవిత, తాళదళప్రాణదీపికలో నీతఁడునుడివినట్లు "సుధామధురోద్యన్నవ మాధురీమహిమహారిగ భీరల సద్వచోవి హారిన్నత"యనుటకు సందియము లేదు. మృదుమధుర రచనలతోఁ బ్రబంధ పద్ధతిని జనానురంజకముగా ననువదింపఁబడిన శాస్త్ర గ్రంథము లాంధ్ర భాషలోఁ జాలయరుదు. అట్టిలోపము నీ కవి యీ గ్రంథరచనమూలమునఁ జాలవఱకుఁ దీర్చినాఁడు.

T. V. Subba Rao.

తప్పొప్పుల పట్టిక

తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
విభ్రాజితేజోవృత్తి	విభ్రాజితేజోవృత్తి	1	7
సుంక	సంకు	2	24
రీతినెల్లజనులులీ	రీరీతినెల్లజనులు	3	27
పబంధ	వ్రబంధ	5	25
ఘనమతినజ	ఘనమతిజిత	6	19
ఊర్వ	ఊర్ధ్వ	7	29
ఊర్వగతింజని	ఊర్ధ్వగతింజని	7	29
నిచుసుతుల్	నీసుతుల్	11	26
నీళ్లగండి	నీళ్లగిండి	17	15
ఒసంగి భారతీ	ఒసంగె, భారతి	”	21
¹ మార్దలికానవద్యనాద	¹ మార్దలికానవద్యనాద	18	20
సన్నధి	సన్నిధి	19	24
మగుఃజతు	మగునలచతు	21	7
స్కంధుండు	స్కందుండు	23	13
పాధించి	సాధించి	24	24
నిధిశిష్య	నిజశిష్య	28	25
అశ్వనీ	అశ్వినీ	28	9
జయసోడక	జయఘోడక	30	29
లలితకు	లెలమిను	31	2
నైపుణ్యము	నిపుణత్వము	31	22
సోత్రము	స్తోత్రము	32	27
ఉపదేశము	ఉపదేశము	„	10
తోన	తోడ	34	2
దుర్గాయు శక్తియు	దుర్గాశక్తియు	34	10
వినయ్య	వినవయ్య	41	17

తప్ప	ఓప్పు	పుట	పంక్తి
మెంచంగ	మెంచంగ	42	22
భాసన	భావన	43	19
అవాడక	ఆవాడుక	43	25
సర్వాధి	స్వరాధి	44	15
వెన్న	మిసిమి	47	11
నందు	నందు	48	7
క్షీతిప్రీతి	క్షీతియుఁద్రీతి	51	19
దియగు వజ్రయు	దియగుచువజ్రయుఁ	52	14
మందకయు	మందకయును	53	16
రతికారౌద్రయరక్తి } క్రోధయునువ }	రతికారౌద్రయు } రక్తిక్రోధవ }	53	18
యునంగ	యనంగ	53	20
యుప్రీతి	యుఁద్రీతి	„	19
బనతార	బనదార	54	24
పార్ధివ	పార్ధివ	58	24
స్వరమంశక	స్వరమదంశక	62	12
శాస్త్రజ్ఞులైన	శాస్త్రజ్ఞులైన	63	26
వితీర్ణజిత	వితీర్ణజిత	66	5
కమరినభేదంపు లక్షణావళి	నమరినభేదంబులక్షణాళి	69	3
గ్రాసు	గ్రామ	„	11
ముఖ్యమొక	మంచొక	71	25
యనంగ	యనంగ	72	11
యనంగకౌ	యనంగఁకౌ	„	15
గాగలిగి	గాఁగలిగి	79	13
బుధులు	యరయ	80	7
ముద్దు గుల్కుచు	ముద్దుగుల్కుచు	88	24
స్వరములిడివ	స్వరములిడిన	90	15
రాసుభూ	రామభూ	91	13
సపరిపూర్ణ	సపరిపూర్ణ	94	25
తానముల్లలిగె	తానముల్లలిగె	97	7

తప్ప	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
సర్వాంతరాఖ్య	స్వరాంతరాఖ్య	”	11
బాది	బాధి	99	10
స్వరాతంబులు	స్వరాంతంబులు	102	11
కై నత	కై నఁద	102	24
వాసి	వాని	”	26
బురుయించు	బుదయించు	”	29
మూడియిండ్ల	మూడిండ్ల	105	22
కోషాంక	కోషాంక	”	29
స్వమితో	స్వరమితో	107	15
మాత్రంచే	మాత్రచే	”	5
నూర్ధ్వాఘో	నూర్ధ్వాఘో	107	21
యూర్ధ్వాఘో	యూర్ధ్వాఘో	”	28
లునూ	లును	108	11
ఱ్వుస్వర	ద్విస్వర	”	12
సప్త స్వర	సప్తస్వర	108	16
నప్టోదిప్త	నప్టోదిప్త	”	21
ప్రథమ	ప్రథమ	”	”
తక్షణ్ణులు	తక్షణ్ణులు	”	22
యంతతుత్థాన	యంతనుత్థాన	109	16
దౌకింద	దౌక్రింద	”	19
క్రమంబు	క్రమంబు	110	10
నిఱవది	నిరువది	”	3
ప్రథమ	ప్రథమ	”	29
బుద్ధి నుంతులు	బుద్ధిమంతులు	119	8
లబ్ధంబ	లబ్ధంబ	112	15
నిట్లు	ఇట్లు	”	24
కోష్టంకంబు	కోష్టాంకంబు	”	31
మగుచులబ్ధంబు	మగులంభనంబు (లంభనము=లబ్ధము)	113	17
కోష్టంకంబు	కోష్టాంకంబు	”	23

తప్ప	ఋప్పు	పుట	పంక్తి
లబ్ధంబు	లబ్ధంబు	114	2
స్వరంబును	స్వరంబును	„	4
నుదిష్ట	నుదిష్ట	„	7
అదిష్ట	యుదిష్ట	„	14
యింటఁక	యింటనొక్కటి	„	13
జతుస్వర	జతుస్వర	„	17
కింది	క్రింది	„	21
„	„	115	25
సున్న	సున్న	115	5
తానోద్ధార	తానోద్ధార	„	14
వష్ట	వష్ట	116	28
మూఁవడ	మూఁవవ	„	30
షష్ట	షష్ట	117	5
మంబునద్రో	మంబునద్రో	„	7
న్నవలి	న్నవల	„	11
ఇట్లు	ఇట్లు	„	15
విద్వద్దాయక	విద్వద్దాయక	„	20
నుక్రమంబు	నుక్రమంబు	„	21
లిఖించి	లిఖించి	118	27
„	„	119	5
సప్టోదిష్ట	సప్టోదిష్ట	120	6
శ్రీఘమలామన	శ్రీఘమలామన	121	2
దెలుపంగ	దెలుపంగ	„	8
జెల్వందు	జెల్వందు	122	2
మేళంబు	మేళంబు	122	21
నోప్పు	నోప్పు	„	8
మునుజ్యోతషడ్జకమును	మునుజ్యోతషడ్జకమును	123	5
మననిట్లు	మననిట్లు	„	6
జౌలియన	జౌలియన	„	17
శుద్ధస్వరంబులునాల్గువికృ	శుద్ధస్వరంబులు నాల్గువికృత	124	8

తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
స్వరవిట్లు	రములిట్లు	„	9
యన	యనంగ	„	17
మముపంచశ్రు	మమునుబంచశ్రు	125	4
ధైతవ	ధైవత	„	5
నవలచ్యుత	నవలఁజ్యుత	„	5
చ్యుతమధ్యను	చ్యుతమధ్యమ	125	6
నిత్యంబు	నిక్కంబు	„	7
నానినెల్ల	వానినెల్ల	„	11
మేసము	మేళము	„	11
నాని	వాని	125	12
సాంధార	సాధార	126	4
ములవచింతు	ము లవి వచింతు	„	12
	„	23 (బంతుల తరువాత)
	„	
సప్తస్వరంబులు	సప్తస్వరములు	127	9
ఋషబంబు	ఋషభంబు	127	19
శత్రులాఱు	శ్రుతులాఱు	128	7
వరనాగ	పరఁగనాఁగ	129	3
శుద్ధ	శుద్ధ	„	7
నందుదుదయించు	నందుదయించు	„	16
లీజాడ	లీజాడఁగలిగి	„	27
సంభోధ	సంబోధ	130	2
లెపుడు	నెపుడు	„	26
మొప్పు	మొప్పుఁ	131	5
మొదలు	మొదలుగ	„	11
పుట్టెయొకకొన్ని	పుట్టెనొక కొన్ని	131	12
పరిధవిల్లు	పరిధవిల్లు	„	23
భూపాల వినుము	ధానాధినాథ	132	13
రుండు	రెండు	133	„
శార్జ	శార్జ	„	2,15

తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
శుద్ధమమును	శుద్ధమధ్వంబును	„	19
మేళంబు	మేళంబు	„	26
ద్వైవతమునిక	ద్వైవతములునిక	134	20
సమ్మిలిము	సమ్మిలితము	„	24
దనరునట్టి	గలుగునట్టి	„	25
ముదను	ముగను	„	26
లలితాఖ్యా	లలితాఖ్య	135	„
సానుంత	సామంత	134	11
లెట్టిదనిన	లెట్టివనిన	136	10
లెనన్ని	లేవని	„	23
మెచక	మేచక	„	24
లనియు	లివియు	137	19
నజ్జజనులు	జనులునజ్జ	„	25
బత	జత	„	29
రాయానుగము	తాయానుగతులు	138	4
లెల్లదెఱ	లెల్లదెఱ	138	9
మద్యమ	మధ్యమ	„	18
న్యాసాది	న్యాసాది	„	21
న్యాసంబున	న్యాసమనంగను	„	27
న్యాసాది	న్యాసమాది	„	22
లక్షంబు	లక్షణంబు	139	10
పూర్ణంబు	పూర్ణంబు	„	11
పాగ్రణి	ప్రాగణి	„	30
నెనుక	వెనుక	140	15
యామున	యామమున	141	4
విధముల్	విధముల్	„	8
బుగా	బుగాఁ	„	9
దేశాక్షి	దేశాక్షి	„	19
కేంద్ర	కేంద్ర	„	24
రాగము	రాగమున	142	2

తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
యవరూహం	యవరోహం	„	4
బౌఱఁగా	వాడఁగా	„	7
మీఱ	మీఱఁ	„	12
సాంశక్రము	సాంశము	„	12
మాఱ్ఱిత	మోఱ్ఱిత	„	17
నుఱియు	మఱియు	„	23
ధన్వమై	ధన్వమై	143	5
దైవతము	దైవతము	„	9
వేడవ	వౌడవ	„	24
గూడపది	గూడఁబది	„	27
మన	మని	144	7
మయిన	మమయి	„	9
పూర్ణ	పూర్ణ	„	17
నెసఁగుఁగ	లెసఁగుఁగ	145	6
రాగిలం	రాగిలఁ	„	17
న్యాసాంశ	న్యాసకాంశ	„	21
మేరక	మేమఱక	146	4
మహివకాడ	మహితవకాడ	„	7
మేమరక	మేమఱక	„	13
రామవాడఁగు	వాడఁగు, రామ	„	24
గాసము	గాసము	„	3
గేయనుగు	గేయమగు	„	18
న్యాసము	న్యాసము	147	22
తొలఁగి	దొలఁగి	„	27
బులులెఱింగిం	బులెఱింగిం	148	10
వౌడవకారంబు	వౌడవాకారంబు	„	13
వింశతీ	వింశతి	„	24
పెనిఱ	పియిఱ	149	8
ణీయుము...ళీ	ణియును...ళి	„	14
మద్య	మధ్య	„	18

తప్ప	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
వలయు	వలయ	150	5
నెరుంగ	నెఱుంగ	„	8
పోసఁగి	పోసఁగి	„	15
బలావఱరీ	బలావఱరి	„	22
మగురు	ముగురు	151	4
దెక	జగ దేక	„	5
నువిద	మహిళ	„	7
ముమ్మూర్లు	కింతులుముమ్మూర్లు	„	9
రాగ భేవము	రాగ భేదము	„	13
భేదంములు	భేదములు	„	24
వైవి	వై రవి	„	27
అనంద	ఆనంద	„	27
భేవము	భేదము	„	13
తంబులు	తంబులుగ	„	4
ఇల్లు	ఇల్లు	„	5
సర్వవిధ	స్వరవిధ	„	12
లెఱిఁగి	లెఱిఁగి	„	17
గావు	కావు	„	20
సర్వవిధంబులు	స్వరవిధంబులు	152	12
రములు	రమ్ములు	157	29
దృష్టి	దృష్టి	153	2
కుండను	కుండను	„	25
కాయక	గాయక	154	2
చతుయ	చతుష్టయము	154	11
తుష్కలఁ	చతుష్కలయఁ	„	13
నట్టి	నట్టు	„	18
కొలాహ	కొలాహ	„	12
బోంభక	బోంభక	155	4
ధుర్యసు	ధుర్యమాసు	„	8
మండ్రకమధ్య	మండ్రక	„	„

తప్ప	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
మస్థాన సంభవ...	మధ్యమస్థాన సంభవ.	155	9
బోంబక	బోంభక	„	12
భోజక	బోంభక	„	22
సాన	స్థాన	„	26
కాకు	గాకు	156	13
గుఁభయ	గుభయ	„	20
బవ్యక్త్యం	బవ్యక్తం	„	26
త్రితంబు	ద్రితంబు	„	23
నాయిత్త	నాయత్త	157	11
లఁక్రమ	లఁగ్రమ	„	17
నాడవ	వొడవ	„	23
తాళ	దాళ	158	8
గావున	కావున	„	10
యాగాంగి	యంగాంగి	„	11
గించన	గించిన	„	20
ములగు	మగు	159	5
బరఁగు	బరఁగు	„	18
నృపతిఁ	నృపతి	„	20
స్త్రీ సంగము	స్రియసంగము	„	23
నందుపు	నందుఁబు	„	25
మజూపి	మఁజూపి	„	27
కుఁక్ర	కుఁగ్ర	160	2
బులను	బులును	„	3
హృద్య	హఃర్ద్య	„	13
గనఁ	నఁగఁ	„	20
బగుఁ	బగు	„	22
విభువా	విభావా	„	31
థవిల్లు	థవిల్లు	161	2
పంచాశీద్భవ	పంచాశద్భవ	„	7
నుద్దీపించు	దీపించెడు	„	27

తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
యనగ వెం వెక్కు నొక్కటి	యనగఁ బెం వెక్కు నొకటి	161	23
పేరకొమ	పేరఁగొమ	"	29
నాయ్యంజుని	నాయజుని	162	3
మహాసీయుఁడు	మహాసీయుఁడు	"	9
పుట్టియు...పొడుపు	పొట్టియు...పొడుపు	"	22
సనయాకావనంబు	నవయాకావనంబు	"	7
నటులు	నటుఁడు	163	19
నిరతయ	నిరతిశయ	164	3
దివ్య	దివ్య	"	6
దల్లాంభనంబు	దల్లంభనంబు	"	21
వీవు	వీవు	165	7
వికారి	వికార	"	19
దుర్గణ	దుర్దణ	"	23
శివుఁడు	శివుఁడు	165	25
కాలాంత	కాంతా	166	3
మార్దవికాది	మార్దలికాది	166	13
సురుచిత	సురుచిర	"	15
వాద్యకర్మ మెఱిగి	వాద్యధర్మ మెఱిగి	"	16
సౌందర్యసామ్య	రూపసౌమ్య	"	20
సౌందర్యహృదయ	రూపసౌమ్యహృదయ	"	22
నన్నియు సుషిరాఖ్యంబనఁ	లన్నియు సుషిరాఖ్య మనఁ	167	27
బరఁగు	బరఁగుఁ	168	3
వాద్యభేద	వాద్యంపుభేద	"	6
ప్రసిద్ధ	ప్రసిద్ధ	"	10
పత్త్రిక	భస్త్రిక	"	17
నొకరూపుదొరయునువాసుకీ	నొకరూపు దొరయును...వాసుకీ "		19
తన	లన	169	2
వైణికు	వైణికు	"	5
పాదనమ్మా	పాదనమార్గ	"	10
యనంగ	యనంగఁ	"	25

తప్ప	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
వరుసఁగ	వరుసఁ	170	2
బల్కెడు	పల్కెడు	"	4
వింపఁతుం	వింపఁదుం	"	16
నందుఁబ్ర	నందుఁబ్ర	"	26
ఇట్టి వీణాది	ఇట్టిది వీణాది	171	3
గావున	కావున	"	26
ల్లమమరుకములు	ల్లమరుకములు	172	5
లోనఁ	లోన	"	10
వలనాధ	వలయనాధ	"	11
పనుచు	ననుచు	"	21
వరుస	వరుసఁ	173	9
హస్త	హస్త	"	15
వాయంప	వాయింప	"	16
మంబుపెట్టి	మంబెట్టి	"	29
సుప్రస్థాభి	సుప్రతిస్థాభి	174	2
నులగు	జెలఁగు	175	6
వాద్యోప	వాద్యోప	"	23
నబ్బు	నబ్బు	176	8
తమ్మ	తమ్మి	"	24
తెనిమిది	తెన్నిది	"	28
"	"	"	29
రెండును	రెండు	"	31
నుట్లతము	నుట్లతము	177	4
లట్టి	నట్టి	"	12
వందఁకళ	వందఁకళ	"	25
బొప్పు	బొప్పు	"	28
జిల్లుచుండు	జిల్లుచుండు	"	30
ధ్రుమ	ధ్రువ	178	12
సన్నిపాతాయయష్ట	సన్నిపాతాహ్వాయాష్ట	"	13
క్రీయలు	క్రీయలు	"	15

తప్ప	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
మఱియుఁ	మఱియు	178	19
సంతత	సతత	179	2
వలనాధ	వలయనాధ	180	22
కాచిత్కంబు	కాచిత్కంబు	181	6
రంబైన	రంబులైన	182	14
గబరి	గపరి	"	15
బిందువన	బిందువు	183	8
గంగంబు	గంబు	"	22
త్ర్యశ్రీమిస్ర	త్ర్యశ్రమిశ్ర	"	24
చాంగంబు	చాంగంబు	184	3
ద్రుతంబన	ద్రుతంబన	"	17
భిన్న	భిన్న	"	20
యన్నఁ	యన్న	"	27
నుతగ	నుదగ	188	11
బ్రస్తార	ప్రస్తార	192	22
నుజోచా	నుజా	"	28
బ్లుతంబు	బ్లుతంబు	193	12
గా	గాఁ	"	23
ప్టోదిప్ట	ప్టోదిప్ట	194	5
లయ్యే	లయ్యే	"	10
బ్లుతమురెం	బ్లుతములరెం	"	15
యరయ	యెనయ	"	18
చంద్రవర్య	చకాలివినుము	"	24
యొకటిగ	యొక్కటిగ	195	10
ఇక	ఇక	"	14
యిది	యది	196	6
చేతిలో	చేతిలో	"	23
లయాలాది	లయాది	200	18
దేశ్య	దేశ్య	"	20
ద్రిపుటాఖ్య	ద్రిపుటాఖ్య	"	24

తప్ప	ఒప్పు	పుట	పంక్తి
లఘులఘు	లవలఘు	200	27
తాళము	ళము	”	28
ములతోనొప్పు	లలితమగుచు	”	30
భారస్థితి	భరితస్థితి	210	3
మలయంప	మలయింప	208	4
ఆక	ఆక	”	20
స్ఫురితము	స్ఫురితము	”	21
మిఱి	మఱి	210	6
త్రలదే	త్రలచే	211	15
గూడ	గూడఁ	”	23
వైకొన్న	వైకొన్న	”	24
గోస	గోస	214	5
లోదవ	లోదవె	215	11
నుగుచు	మగుచు	”	15
వైకృతతాళములు	వైశ్యతాళము	220	6
లేబది	లేఁబది	221	13
గుర్వాది	గుర్వాది	”	22
నంబేసి	నంజేసి	”	26
యుడు	యుండు	222	22

రాగతాళచింతామణి

(అను భరతశాస్త్రము)

ప్రథమాశ్వాసము

శ్రీ విద్యారమణామరేంద్ర దివిజశ్రీదాయి పాదాంబుజ
శ్రీ విద్యోగి జనాంతరంగ విహిత శ్రేయోనిదానైక నా
దావిరాభావవిలాస వేదలతికా దాంపత్య విభాజ తే
జోవృత్తిన్ మదిలోఁ దలంతుఁ గమలాక్షున్ రామభూపాగ్రణిఁ. 1

కం॥ శాశ్వత మగునైశ్వర్యము
విశ్వమునకు సంఘటించు విశ్రుత సతతా
నశ్వరులఁ బార్వతీ పర
మేశ్వరులను బ్రస్తుతింతు నెంతయు వేడ్కన్. 2

శా॥ వాణిం బుస్తకపాణిఁ బాదనతగీర్వాణిఁ సఖిభూత శ
ర్వాణిం గోకిలవాణి భృంగతతి భాస్వద్యేణిఁ గారుణ్య వా
న్ద్రోణిఁ దృజ్జితకాతరైణిఁ బుళినశ్రోణిం గలాహర్మ్యని
శ్రేణిం బద్మజురాణి భావుకమునిశ్రేణిఁ గణింతుఁ మదిఁ 3

సీ॥ వల్లభాహృదయాంబు వల్లభాకృతియును
దంతీంద్రముఖ మేకదంతగరిమ
లలితవామనరూపలంబోదరము వక్త్ర
తుండ మధ్ధేందుశిఖండకంబు
మోదకహస్తంబు మూషికవాహంబుఁ
గృష్ణాజినంబును గృష్ణరుచియుఁ
జామరకర్ణముల్ చారునేత్రత్రయ
మాముక్తమాంజి పాశాంకుశాడి

సహితభుజములు నాల్గు, భుజంగ భూష
ణాళియును గల్గి సకలవిద్యాధినాథుఁ

డై వెలింగెడుగణనాథు సఖిలవాంఛి
తార్థము లొసంగువిఘ్నేశు నాత్మ నెంతు.

4.

సీ॥ వల్మీకసంభవద్వైపాయనులఁ గొల్చి
బాణసుబంధుల భక్తిచేసి
దండి సత్కవికాళిదాసుల వినుతించి
భవభూతి భారవి భట్టిఁ దలఁచి
చోరమయూరమురారులఁ గీర్తించి
మాఘు విద్యానాథు మదిని గూర్చి
బిల్వణ మల్లణ ప్రేయకవీంద్రుల నెంచి
జయదేవహర్షుల సన్నుతించి

భోజ లొల్లట భల్లట పుష్పదంత
భామహాది కవీంద్రులఁ బ్రణుతిచేసి
భక్తిఁ దొలుఁదొల్తఁ బాణిని భాష్యకార
వరరుచుల నెంతుఁ ద్రిమునిధూర్వరరుచులను.

5

సీ॥ ఆంధ్రశాస్త్ర మొనర్చునాదికవీంద్రు లా
నన్న పాధర్వుల సన్నుతించి
కవిరాక్షసుని భీమకవిచంద్రు నెఱ్ఱాఖ్యు
సుకవీంద్రుఁ దిక్కనసోమయాజి
నభినవదండిఁ బోతామాత్యు శ్రీనాథు
సోముని భాస్కరు సోమనార్యుఁ
బెద్దార్యుఁ దిమ్మార్యుఁ బినవీరనార్యుని
రామభద్రుఁ దెనాలిరామకవిని

మల్లనాభిఖ్యు ధూర్జటి మఱియు సుంక
సాల సింగార్యు వెంగార్యు సరసులైన
ప్రాక్తనాంధ్రకవీంద్రులఁ బ్రస్తుతింతు
నాధునికు లైనసుకవుల నభినుతింతు.

6

ఆ॥ వె॥ భవ విరించి భరత పార్థ దత్తిల కోహ
శాంజనేయ కుంభజామరేంద్ర

నంది గుహ మతంగ నారద శార్ఙ్గదే
వాది భరతవిదుల నాశ్రయింతు.

7

కం॥ పామర లోకానీక

బ్రామరకవనావభాసభావము వెలయం
గోమల వదవాగ్జ్వంభణ
మేమియుఁ గనలేనికుకవి నెంతురె సుకపుల్.

8

వ॥ ఇట్లభీష్టదేవతావందనంబును సుకవిజనాభినందనంబును గుకవి
జననిందనంబును గావించి నే నొక్కభరతశాస్త్రం బాంధ్రవచనరచనాను
బంధబంధుర ప్రబంధరత్నంబు గా నొనర్పం బూని యున్న సమయంబున.

9

చ॥ అతులితకట్టమూరికలశాంబుధికిం బరిపూర్ణచంద్రుఁ డై
సుతను మనోభవుండు పరిశుద్ధమహాన్నతపుణ్యమూర్తి స
న్నతవిభవాభిరాముఁడను వినుత్స సముజ్జ్వల రత్న భూషణో
న్నతుఁడు చెలంగె భాగ్యనిధి నా ధర బుస్ససృసాలుఁ డెంతయున్.

10

కం॥ శీతాద్రి నేతు మధ్య

భ్యాతాన్విత భోగభాగ్య గౌరవ మమరణ
భూతల మేలుచు బుస్స
క్షుతలపతి యొక్కనాఁడు సంతస మెసఁగె.

11

సీ॥ ఆత్మ బంధుజనంబు లాప్తసుహృన్మిత్రు

లాంతరంగికులు సామంతజనులు

గురుబంధువర్గంబు గోవిదామాత్యులు

నయపురోహితులు శ్రోత్రయులు గవులు

పౌరాణికాశ్యలంకారైత్రిహసికుల్

పరిహాసికజనగణు భట్టగణము

భరతశాస్త్రజ్ఞులు భవ్య గాయకజనుల్

గణికాజనము నర్తకవ్రజంబు

గీ॥ భృత్యనిచయంబు రీతి నెల్లజనులులీ

గణకతోఁ గొల్పె బేరోలగంబునందు

భద్రపీఠిని గూర్చుండి భద్రయశుండు
సకలవిద్యాప్రసంగము ల్పలుపునపుడు.

12

గీ॥ నిరుపమాన దయాకటాక్ష రసపూర్ణ
వీక్షణంబుల నను జూచి వేడ్క ననియె
విశదదరహాస సువిలాస విమల మృదుల
మధురగంభీరతరవచోమహిమ దనరః

13

సీ॥ శ్రీరామచరణాబ్జసేవాధురీణ! యా
 ర్వేలవంశాంభోధి బాలసూర్య!
సురుచిరాపస్తంబసూత్ర! కౌండిన్యస
 గోత్ర! పోలూరి సత్కులపవిత్ర!
రామచంద్రాంబికారామగర్భాభియా
 మవతీంద్ర! యోబయామాత్యపుత్ర!
గోవిందసుకవీంద్ర! గుణసాంద్ర! సంగీత
 శాస్త్ర మాండ్రోక్తి విస్తారముగను

బూర్వులెవ్వరు వ్రాయ రపూర్వ మిట్టి
భరతశాస్త్రంబుఁ దెనిఁగింపఁ బ్రాధి నీవె
యకాదు వటుగాన గాంధర్వ, మాకళించి
కబ్బ మొనరింపు మొకటి నీ వబ్బురముగ.

గీ॥ సప్త సంతానములలోన శాశ్వతంబు
సత్కృతియె గాన శ్రీరామచంద్రుపేరఁ
బొంక మమరంగఁ బ్రతిపద్య మంకితముగఁ
జేయు విభాకృతి చిరయశశ్రీ వహింప.

14

వ॥ అనుచు నమ్మహీశ్వరుండు కృపారసార్ద్ర (1) ప్రియంబు లగు
(2) వచనాలిశయంబుల గారవించి, చారుకర్పూరపీఠికాహటకాంబరాది
నిఖిలసత్కారంబులు గావించి, యాదీరించిన నేనును బరమానంద సంతర్పిత
హృదయారవిందుండ నై బుస్సభూపాలశేఖరు నిరుపమాన్జ్ఞామూల్యరత్న
భూషణం బవలంబించి తత్సంగీత శాస్త్రప్రబంధ రచనాకుతూహలంబున.

15

(1) మధురంబు (పాతాం)

(2) వచనరచననాలిశయంబుల (పాతాం)

సీ॥ సంగీతశాస్త్రంపు సర్వంకషప్రజ్ఞ
 గలిగియుఁ దొల్లిటి కవివరేణ్యు
 లీభాతి నాంధ్రోక్తిశోభితకావ్యంబు
 పచరింప రిది యొక్కభాగ్య మనియు
 సకలగుణాఢ్యుడై సర్వజ్ఞుఁ డైనట్టి
 రామభూపాలుఁ డీరమ్యకృతికి
 నాయకరత్నమై నలువొందు టొకభాగ్య
 మిది నేయ సత్కీర్తి యెసఁగు టొక్క

భాగ్య మని యెంచి యిటువంటి భాగ్యగరిమ
 దొరకె నిపు డని సంతోషపరవశమున
 సాహసము నేసి భరతశాస్త్రంబు తెనుఁగు
 గబ్బముగఁ జేయఁ బూనితి నిబ్బరముగ.

16

సీ॥ శాజ్జణదేవాదిభరతజ్ఞజనుల కైనఁ
 జాల దుస్సాధ మైన యీ శాస్త్రగరిమఁ
 దెలియ శక్యమె నైన నా తెలిసినంత
 తెలియఁ జేసితి నొక్కొంత తేటకడఁగ.

17

సీ॥ ఇటు లసాహాయ్యముగఁ బూని యే నొనర్చు
 కబ్బమునఁ దప్పు లొకచోటఁ గలిగెనేని
 యొప్పు లొనరించి యొప్పులు దప్పు లనక
 కైకొనుఁడు మీర లోగుణగ్రాహులారా!

18

వ॥ ఇట్లు సభాజన ప్రార్థనాపురస్కరంబుగాఁ జేయఁ బూనిన యొక్క
 బృంబుసమ రాగతాళచింతామణి యను శుభనామలబి ఘోషించి వ్రతి
 పాప్య నాయక రామనామాంకిత నిరవద్యపద్యాత్మకం బై సహృదయ
 హృదయాహ్లాదకం బై యొప్పునట్లుగా సంగీతశాస్త్ర పబంధరత్నంబు శ్రీరామ
 భద్రకరుణాకటాక్షవీక్షణాతిశయసంప్రాప్త సారస్వతవిశేషంబున రచియింప
 నుపక్రమించెద. అందు ముదల నాయకగుణవర్ణనానవద్యనాద్యర్థంబులైన
 పద్యంతపద్యంబు లెట్టి వనిన.

19

కం॥ శ్రీమద యోధ్యావిభునకుఁ
 గామితఫలదానవిధికిఁ గరుణాంబుధికిన్
 సామాద్యుపాయఘనునకు
 రామస్వామికిని మదనరమ్యాకృతికిన్ 20

కం॥ మేదుర వితరణ విభవా
 మోదవిజిత బలిభవార్కి ముదిరుకు సామ
 ర్కాపదత్రికపాదద్విక
 పాదపదాద్యర్థవాక్యభావోన్నిధికిన్. 21

కం॥ అంభోరాశి నిబంధన
 కంభోజభవ ప్రకల్పితా [1] జాండాదీ
 [2] డంభిక మాక్తిక ఘుటికా
 లంభితదామాంక కీర్తిలలనామణికిన్. 22

కం॥ ధారాధర ధారాధర
 ధారాధారాళదాన ధారాసారా
 ధారావతారపారా
 వార పరివాహరూపవారాన్నిధికిన్. 23

కం॥ నగరాజధృతికి భుజబల
 ఖగరాజ ప్లవగవతికి ఘనమతి నజ ప
 న్నగరాజబృహస్పతికిని
 మృగరాజస్తోమదసికి రిఘుగజతతికిన్. 24

కం॥ దీనార్థిదైన్యతిమిరా
 నూనోద్యత్ప్రఘుణికి సుతవాగ్విభవ
 శ్రీనాథశయనఫణికిని
 భూసుత గుణమణికి రామభూపాగ్రణికిన్. 25

వ॥ ప్రతిపద్యాంకితంబుగా నాయునర్పణ బూనిన రాగతాళచింతాణి
 యను భరతశాస్త్రప్రబంధరత్నంబునకుఁ గథాక్రమం బెక్కి దనిన. 26

[1] జాండాది + ఈట్ + అంభిక

[2] 'అంభసిక' అనట యక్రమ

సీ॥ శ్రీ సదాశీవమూర్తి చిత్తు క్రియాశక్తిఁ
 జెలఁగ విశ్వమునెల్లఁ గలుగఁజేసి
 కలిగిన విశ్వంబు ఘనశాస్త్రనియతీచే
 వెలయింపఁ దలఁపుచో విభునిచిత్త
 మాత్రేచ్ఛఁ జలియించి యట ప్రాణపవనంబు
 ప్రేరణనేయ సమీరుఁ డంత
 మూలాబ్జపీఠిపై మొనసి యాంతరనాద
 మంత నాకర్షింప నచటఁ జేరె

గీ॥ నమ్మ హానాద మంతయు నధికసూక్ష్మ
 బిందురీతిని బర యను వేరు గాంచె
 కోసలూరింద్ర! రఘువంశకులసముద్ర
 భవ్యగుణసాంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

27

ఉ॥ అంతఁ బరాఖ్యనాద మనిలాహతి నూర్ధ్వగతిం జెలంగి ప
 శ్యంతి యనంగ నాభివివరాంతము జోడుచు నంత చుగత
 స్వాంతత మధ్యమాఖ్య హృదయాంతమునందు వహించి మించి యా
 స్వాంతమునందుఁ గాంచెఁ బ్రణవాక్యతీ వైఖరి, రామభూవరా! 28

కం॥ ఈరీతి నాల్పపాదము
 లారూఢిఁ దలిర్ప నొప్పు నయోంకార
 శ్రీ రమణీయ సరస్వతి
 భూవమణా! కోసలూరి బుధజనపాలా!

29

శా॥ ఆ యోంకారమునందుఁ గల్గె నట గాయత్రీమహామంత్రముం
 దీయామ్నా యచయం బపారతత మై యిం పొందఁ బ్రాపంచిక
 శ్రేయోదాము పరాశరాత్మజుఁడు నిర్మింపం జతురూపము
 చ్చాయఖ్యాతిని దాల్చె, గోసలపురీరామక్షతీశాగ్రణి! 30

30

వ॥ ఇట్లు పరమేశ్వరేచ్ఛాశక్తిప్రేరిత మనశ్చోదిత మహాపవనవంశం
 బున జనియించి యమ్మ హానాచంబు మొదట నాధారకమలంబునం దతి
 సూక్ష్మతరం బై పరాభిధానమ్మున బిందురూపమ్మ వహించి వెండియు
 వాయువశంబున మెల్ల మెల్ల ననూర్ధ్వగతిం జని నాభీదేశంబునందుఁ బశ్యంతి

నామధేయంబునఁ గించిదుస్మీలితభావంబు వహించి యందుండి యవ్వలఁ జని హృదయదేశంబునందు మనస్సాంగత్యంబునంజేసి మఱియు నించుకంత విస్తరిల్లి మధ్యమాహ్వాయంబునఁ బ్రచలించుట వాసి కంతప్రదేశంబునకుం జని తత్కంతతాలు మూలసనాదంతోష్ఠపుటోత్తమాంగ సంఘర్షణంబు నంజేసి యత్యంతవికసితం బై స్ఫుటవై ఖరీనామవాగ్రూపం బయ్యె. అంతట నట్టినాదంబు మొదట మొదట నీశ్వరముఖంబునం దోంకారరూపంబునఁ బ్రభవించె. పరబ్రహ్మవాచకం బై త్రివర్ణ త్రిమూర్త్యాత్మకం బై కంతోష్ఠ నాసికాజస్యం బై మహానాదమయం బైన యీ ప్రణవంబువలన వాగ్భ వాద్యకారాదిక్షకారాంతం బైన పంచాశన్నాత్మకాచయంబు సంభవించె. అందునుండి గాయత్రీ మహా మంత్రరాజంబు సంఘటిల్లె. గాయత్రివలన ననంతం బైన వేదసముద్రం బుదయించె. అట్టి వేదసాగరంబునందు నానా శాస్త్ర పురాణాగమ స్మృతీతిహాస సంహితా పురావృత్తాది రూపంబులైన యుల్లో లకల్లోలమాలికాజాలంబు లుద్వేలంబు లై సంతతమహానాదంబు లై జని యించి విలసిల్లె. అట్టి మహావాఙ్మయ కల్లోల మాలికాజాలంబులయందు నిత్యరిరంఘం బై చిన్మయాకారపరమరాజహంసంబు ని [ది?]శాంశశే[వే?] షభూషితదివ్యహంసవిశేషంబులతోఁ గూడ నానామత క్రియాకలాప మృణాలకాండంబులఁ జొచ్చి ఖండింపుచు మహానీయోంకారక్రేంకారకల నాదంబులు గావించుచు నవాఙ్మనసగోచర మహిమంబునఁ బరమానంద రసమయం బై యచ్చట నోలలాడుచు నుండు. అట్టి యపార వేదసముద్రం బునందు సరస్వతీనావపాత్రావలంబలాభంబునంజేసి ప్రముఖుం డై నిత్య సంచారంబు నేయుచు లోకపితామహుం డైన చతుర్ముఖప్రవర్తకుండు (సప్తమహంస) తత్పరమహంస యోగానందామలిత బిందుసందోహంబు లనుభవింపుచుఁ దన్మధ్యస్థితతద్వాక్య సమూహరూప ద్వీపాంతరమధ్య పారాధనికరంబులు బుద్ధిమూల్యాతిశయంబులచేతఁ గ్రయవిక్రయ వ్యవహార పురస్కరంబుగా లభ్యంబు లైనవి సంగ్రహించి తెచ్చి తత్సమృద్ధి నపేక్షించి నిజపుత్రాది పారంపర్యానుస్యూతంబు గ నిఖిలస్వజనంబులకు సమర్పించి కృతార్థులం జేసి తద్వైదికవాక్యార్థ సమృద్ధిసంప్రదాయంబు లవిచ్చిన్నంబు గావించె. తదనంతరంబు సకలవేద సముద్రాధీశ్వరుండైన భారతీశ్వరుండు బోధించి యాజ్ఞాపింప నయ్యపారవేదపారావారపారాయణుం డపరనారాయణుం డగు బౌదరాయణుండు నిజబుద్ధిప్రావీణ్యంబున నయ్యనంతనిగమ

పాటించి లోకోపకారార్థంబు గా ద్వాపరాంతంబునందు ఋగ్వజుస్సామాధ
 ర్వణంబు లైన చతుర్దేవకుల్యాప్రవాహంబు లామ్నాయసాగరంబున సంగ్ర
 హించి సాంగోపాంగంబు గా మధ్యమలోకంబునందుఁ బ్రశస్తంబు గా విస్తా
 పంబు గావించె. అట్టి చతుర్దేవ ప్రవాహంబులలో నొక్కొక్క ప్రవా
 హంబు నందుఁ దద్దాంభీర్యవిశేషనిధు లైన మహాత్ములు గల్పించి నెలవు
 పఱచిన శాఖాతీర్థంబు లనేకంబులు గలిగియుండు. అట్టి తీర్థవిశేషంబుల
 యందుఁ దత్తద్దేవ ప్రవాహతీర నిత్యనివాసపరాయణు లై మహావైదిక
 శిఖామణులు నిజపరిజనంబులతోఁ గూడి యధీతిబోధాచరణ ప్రచారణరూప
 స్నానపానదానదాపనాదివ్యవహారంబులు గావించి తన్నిష్ఠుల గంభీరాశయ
 పరమార్థ జ్ఞానామృతసమూహంబు లుపయోగ్యంబులుగా ననుభవించి, పర
 మార్థ కుల్యైకతార్థభావంబునం బ్రసిద్ధులై యుండుదురు. మఱియు నిట్టి మహా
 నాదనిరూపిత్వంబులైన చతుర్దేవంబులు సుదాక్షానుదాత్త స్వరితప్రచయో
 స్వరవిశేషప్రధానంబు లైనను నందులో విశేషించి భగవద్రూప మైన సామ
 వేదంబు గేవలగీతప్రధానం బనఁ బ్రసిద్ధంబై హరిహరబ్రహ్మీది దేవతాప్రీతి
 కంబై యొప్పుచు నుండు. అట్టి సామవేదంబునందు గీతంబును, ఋగ్వే
 దంబునవలన వాద్యంబును, యజుర్వేదంబునందుఁ జతుర్విధాభినయరూపం
 బైన నృత్యంబును, ఆథర్వణంబువలన శృంగారాదిసరసంబులును సంగ్ర
 హించి తాదృశసవరసాత్మక నృత్తగీత వాద్యప్రపంచ ప్రతిపాదకం బైన
 నాట్యవేదంబు బ్రహ్మ కల్పించి నిజపుత్రుం డైన భరతమునికి నుపదేశంబు
 గావించె. తత్కర్తృం బెట్టి పనిన పవిస్తాంబుగా నాట్యవేదావిర్భావమాహా
 త్మ్యం బెఱింగించెద నాకర్ణింపుము.

31

సీ॥ శ్రీకర విజ్ఞానశేఖరు లుత్తము
 లత్రప్రముఖు లైన యఖిలముషులు,
 బ్రహ్మసంభవుఁడైనభరతర్షిఁ గని యొక్క
 సమయంబునను భక్తి చాలఁ జేసి,
 నాట్యవేదము గల్గిన విధంబు వినఁ గోరి
 మునినాథ! కనవయ్య మున్ను బ్రహ్మ
 యే సమయంబున నే నిమిత్తంబున
 నెవ్వనికొఱకుఁగా నిట్టి నాట్య

వేద మొనరించు, దన్నాట్య వేదజన్మ
మహిమ లెఱిగింపు మన, వేదమకాని యిట్లు
వారలకుఁ దెల్పె, నారీతి వరుసతోడ
వినుము తెల్పెద, రామభూవిభులలామ!

32

సీ॥ వైవశ చైత్య గంధర్వ యక్షోరగ
రాక్షసజన సమాశ్రాంత మగుచు,
లోకపాలురచేతఁ బ్రాకటస్థితిఁ గని
తిరమైన జాంబవద్వీక్షమునకుఁ,
ద్రేతాయుగమునందుఁ దివిరి వైవస్వత
మన్వంతరమువేళ మనుజు లెల్ల
గ్రామ్యధర్మము మీఱి కామలోభ శ్రోధ
మాధదురాచారయాధు లగుచు

వేదమార్గ క్రమంబులు విడిచి నడుచు
నపుడు గల్పించె బ్రహ్మ నాట్యాగమంబు
సకల ధర్మానబోధన చతురుఁ డగుచు
వినుము, రామేంద్ర! యా నాట్యవేదమహిమ.

33

సీ॥ ఇంద్రాది దివిజుల కెల్ల నకాసులకును
దృశ్యమై శ్రావ్యమై దివ్యమైన
నాట్యవేదము మహానటుఁడు మహేశ్వరుఁ
డొనరించె మును వేదయోగ్యముగను
వేదస్వరూపమై విలసిల్లు నది చూడ
స్త్రీ శూద్రజాతికిఁ దెలియ వివరగఁ
జూడంగ రా దని సురగురుండు దలంచి
నాట్యవేదము వేతె నరులకెల్ల

సర్వసాధారణంబు గా శ్రావ్య మగుచు
వెలయఁజేసెద నని తత్త్వవిదుఁడు బ్రహ్మ
విమలయోగస్థితిని నాల్గు వేదములను
దలఁచె మదిలోన, రామభూవలయనాథ!

34

వ॥ ఇట్లు, లోకపితామహులం డైన బ్రహ్మ దేవుండు చతుర్వేదంబుల
వలన నవరసాత్మకనృత్తగీతవాద్య ప్రపంచ ప్రతిపాదకం బైన నాట్యవేదంబు
లోకోపకారార్థం బై యాదిమాహేశ్వర ప్రోక్తనాట్యవేదానుగుణం బై
సకలార్థ సిద్ధిప్రదం బై వెలయఁ గల్పించి యిట్టి నాట్యవేదార్థశాస్త్రయోగం
బులయందు నెవ్వరు సమర్థు లగుదురోయని చింతించి వేదవిదం డైన యిం
ద్రుని రావించి యతనితో బ్రహ్మ యిట్లనెను.

35

సీ॥ వేదార్థసిద్ధ మై వివిధార్థబోధంబు
వెలయంగఁ బంచమపేసమహిమ
నెగడంగ నాచేత నిర్మితం డైనట్టి
యీ నాట్యమర్మంబు నిపును నేర్చి
గొబ్బున మీలోనఁ గొందఱు నాట్యంబు
కొందఱు గీతంబు కొందఱు అతుల
వాద్యంబు చేకొని హృదయవైఖరి నేర్పు
మెఱసి నమర్థు లై మేలిగతుల

సత్రయోగంబు గావించి సకలలోక
మునకు వాడుకఁజేయింపు మఱుచు బ్రహ్మ
వలుక వినయోక్తి సద్భక్తి వాసవుండు
మగుడఁ బలికెను, రామభూమనుజనాథ

36

సీ॥ కమలసంభవ గాత్యకర్మంబున కయోగ్యు
లనమర్థు లరయంగ నమరజనులు
శాసితప్రతు డైన సంయమింద్రులు వేద
గుహ్యార్థము లెఱుంగఁ గుశలమతులు
ధన్యు వీ నాట్యవేదము లభ్యసింపంగఁ
దత్రయోగము నేయఁ దగినవాగు
కావున నినుసుతుల్ ఘనులు సూక్ష్మరు భర
తాదికమునులు మహాత్ము లరయ

వారలకు నాట్యవేదంబు వరుసగాని
దెలియ నుపదేశ మొనరించి తివిరి తత్రు

యోగ మొనరింపు మని యింద్రుఁ డొనరఁ బల్కెఁ
దెలియఁ బల్కెఁద, రామధాత్రీతలేంద్ర!

౫॥ ఇవ్విధంబున దేవేంద్రుఁడు నాట్యాభ్యాసప్రయోగంబులకు దేని తలు సమర్థులు గా రని విన్నవించినపలుకు లవధరించి పితామహుండు శత్రు మయంబున నిజపుత్రశతంబునందు జ్యేష్ఠుండు ప్రేష్ఠుండు సకలవేదవేదాం గాది నానావాఙ్మయ పారదృశ్యుండు జ్ఞానవిజ్ఞాననిధి యైన భరతముసీం ద్రునిం గనుంగొని యితఁడీ నాట్యవేదగ్రహణధారణ ప్రచారంబులయం దుఁబ్రవీణుం డని యాత్మ నెఱింగి నిజసభామధ్యంబున బ్రహ్మీమునివర్గంబు లోనఁ గూర్చున్న భరతముషిని దన సన్నిధికి రావించి ప్రియోక్తుల గార వించి సభ్యజనానుమతంబున నతనికి వేదోపవేదార్థం బనిబంధబంధురం బైన నాట్యవేదంబు సాంగంబు గా నుపదేశించి భారతి, సాత్వతి, ఆరభటి, కైశికి యనియెడు నాల్గవృత్తులు నాట్యప్రయోగంబులు గ్రమంబుగా నెఱింగించి యపుడు పితామహుండు భరతునిఁ జూచి నీ కుపదేశించినయీ నాట్య శాస్త్రంబు తక్కిన పుత్రసంఘంబున కుపదేశించి తన్ముఖంబున సర్వత్ర నాట్య ప్రయోగంబు గావింపు మని యాన తిచ్చిన నంగీకరించి భరతముసీంద్రుండు బ్రహ్మీనుమతంబున నాట్యవేదోపవేదేశ ప్రయోగంబులయం దాచార్యత్వంబు వహించె. వాక్చల్యవాచ్య, ణోహళ, దత్తిల, బత్తిల, అంబష్టక, తండు, ఆగ్నిశాఖ, సైంధవ, పులోమ, ణోహణబంబుజధ్వజ, కాకజంఘ, స్వర్ణక, తాపస, కైదారి, శాలికర్ణ, దీర్ఘగాత్ర, శాలిక, లంబాలక, పల్లక, ముష్టిక, సైధాయన, త్రైత్తిల, భార్గవ, శుచి, బుభుల, అంబుధు, బుధనేన, అంబర, మాగధ, సరళకర్త, అగ్ర, తుషార, పాండవ, గోమద, బాదరాయణ, హస్తీముఖ, వీతముత, కురుకట్టి, ఆశ్మకట్ట, వట్పద, ఉత్తమ, పాదుక, ఉపానత్, శుశ్రీ, చాపత్స్వర, ఆతిరుంఘ, ఆజ్యహుంఘ, కైవర్తక, కేక రాక్ష, హిరాణ్యాక్ష, కుశల, దుష్ప్రభ, జాయంభ, నాయక, బీభత్స, విచక్షణ, పుండ్రాక్ష, పూర్ణనాసిక, అసిత, సిత, విద్యుజ్జిహ్వా, శాలకాయన, శ్యామాయన, మహాహార, లోహితాంగ, సంవర్తక, పంచశిఖ, త్రిశిఖ, శిఖ, శంఖవర్ణముఖ, పండ, శంకుకర్ణ, చక్రనేమి, గభస్తి, ఆంశుమాలి, శత, విద్యుత, శతజంఘ, కాద్రవీర ఇత్యాది నామధేయంబులు గలిగిన బ్రహ్మ పుత్రులు నూర్వురకును లోకోపకారంబు గా నాట్యవేదం బుపదేశించి భరతా చార్యుండు తత్తద్భూమివిభాగానుగుణంబుగా వారలలోన వేర్వేరు నాట్య

కర్మంబులయందు సమర్థు లగు వారి వారి నాయా నాట్యంబులయందు వేర్వేరు నేర్పఱచి, భారతి, సాత్వతి, అరభతి, యనియె కు మూడు మార్గంబులచేత నాట్యక్షయోగముగ్ధులం జేసి వెండియు పురాణాచార్యుండు తానును దళవారినుం గూడ బ్రహ్మకున్నుని కేఁగి యతఁడతో నట్లనియె. 38.

ఉ॥ నీ యుపదేశమార్థమున నేనును నా జనులెల్ల నాట్యముల్ పాయక యభ్యసించితమి భారతి సాత్వతి యార్షుని క్రమం బేయెడఁ బాయ కుండ వినవే యని నాట్యముఁ జూప బ్రహ్మ పుత్రా! యిది యొప్పు నంచు భరతార్యునిఁ బల్కెను, రామభూవరా! 39

చ॥ నుమతివి నీవు నీమహిమ చోద్యము నాట్యముఁ జూడ వృత్తులక సమకస మొప్పు జూపితివి సంతస మయ్యెచు నింకఁ దైశికి క్రమమున నాట్యము ల్పలువఁగా మతి నేయుము దాని కై నద్ర వ్యము సటు వేఱు మిత్తు నని యజ్ఞజుఁ డాడెను, రామభూవరా! 40

గీ॥ చిహ్నగచ్ఛుని వాక్యంబు భరతుండు వినె భారతనాథ! కైశికిభవ్యనాట్య సాధనద్రవ్య మిమ్ముని చక్క చఱిగి మఱియుఁ బల్కెను, రామభూవరలలామ! 41

సీ॥ మృదులాంగహళి సంపదలతోఁ దులఁదూగి నవరసస్థితులచే రవళి మీఱి, వరవిభావానుభావముల సంచారి భావములను దత్క్రియాక్రమము గల్గి చారువై హఠ్యాదిసాధనములు గల్గి శృంగారునిసమునేఁ జెలుపు మీఱి కైశికినాట్యంబు గనుపట్టు మున్నోకి నాఁడు శంభుని నర్తనంబువేళ

నట్టి నాట్యముఁ గనుగొంటి, హరుండు దక్క నితఁ ఛరుషులు తన్నాట్య మెఱిఁగి నేయ శక్తు లనరాదు, పాలఁతీకి శిష్య మనుచు భరతముని డెల్వె, రామభూపాలచంద్ర!

ఉ॥ కావున, వారిజాసన! యొకానొకరూపవిలాస విభ్రమ
 శ్రీవిభవంబు సద్గుణవిశేషము గల్గియు నాటపాటలం
 దేవిధ మైరం దా మెఱిగి యీశ్వరు నైనఁ గరంగఁజేయువా
 మాచళి గల్గఁ జేయు మని ప్రార్థనఁ జేసెను, రామభూపరా!

43

స॥ ఇట్లు, భారతీత్వాదివర్ణత్రయంబునఁ గావించు నాట్యంబు మహో
 ధ్ధతాంగ హారకలితం బైన పురుషనాట్యం బై యుండు. కైశికీనాట్యంబు
 శృంగారరస ప్రచురం బై సుకుమారాంగహారాది విలాస విభ్రాజితం బైన
 స్త్రీనాట్యం బై యుండు. గావునఁ బురుషశక్యంబు గాని యిట్టి కైశికీ
 నాట్యంబునకు సాధనంబుగా సకలలక్షణ సంపన్నం బైన దివ్యాంగనాజనం
 బులు గావలయు నని ప్రార్థించిన భరతమునీంద్రునకుఁ బ్రసన్నుండై వద్మాస
 నుండు తన దివ్యచిత్తంబునందుఁ దాదృశదివ్యకాంతాజనసంభవంబు సంక
 ల్పించిన సమయంబున.

44

సీ॥ ముజ్జగంబుల గెల్వ సజ్జించి నిల్చిన
 మననశాంబర మహామాయ లనఁగ
 రాహుకళంకాదిరాహిత్యమున నొప్పు
 పరిపూర్ణ దివ్యబింబంబు లనఁగ
 క్షణికధర్మము మాని శాశ్వత ప్రభలతో
 మెలఁగెడి తొలకరిమెఱుపు లనఁగఁ
 జైతన్యములు దాల్చి ధాతముండఱ నిల్చి
 బో కైన పసిడిశలాక లనఁగ
 సకలమోహన సౌందర్యసార మెల్ల
 గగుగులను బోసి చేసినకరణిఁ దోడ
 నప్పర స్త్రీలు జనియించి యజుసిమోల
 నిలిచి రప్పుడు, రామభూపలయనాథ!

45

వ॥ ఇట్లు, కమలగర్భుండు నిజమానస పుత్రిక లైన యప్పరసల భర
 తాచార్యుల కొసంగి యీ దివిజాంగనా జనంబులను కైశికీనాట్యం బభ్య
 సింపంజేసి ప్రయోగంబుఁ గావింపు మని యానతిచ్చి నారదాది గంధర్వుల
 సంగీతమార్గాభ్యాసంబు గావింపుడని నియోగించి యనిపె. ఆ సమయంబున
 పౌదామినియును, దేవదత్తయును, దేవసేనయును, మనోరమయును, సుర

భియు, సుందరియు, విదగ్ధయు, విబుధయు, సుమాలియు, సంతలియు, సునం
 దనయు, సుముఖియగుమాతలిను, అష్టనయు, సరళయు, గౌరవయు,
 ధృతియు, మంజుశేషియు, సుకేశియు, మిశ్రకేశయు, సులోచనయు, వామయు,
 సుపుష్కలయు, గలభయు ననియెడు నామంబులు గలిగి నాట్యాలంకార
 ప్రసంగచతుర లైన యీ యిరువది నలువురు కోమలాంగు లగు నప్పరం
 లును, బ్రహ్మనిర్మిత లై కొంగలు శిష్యులును, స్వాతీనారదాది గంధర్వు
 లును, బ్రహ్మీనుమతంబున గొల్చి పరివేష్టించి చనుదేర నపుడు భరతాచా
 ర్యుండు పితామహు వీడ్కొని చని మంథరపర్వతాగ్రంబునందు నొక్క
 రమ్యప్రదేశంబున నిల్చి క్రమక్రమంబున నాంగికవాచికాహార్యసా ట్యైకాఖ్య
 చతుర్విధాభినయాత్మకంబు లైన నాట్య భేదంబులను, శ్రాతిష్టర నానా
 రాగాత్మకం బైన సంగీతంబును, తతానద్ధనుషిరఃకునాది చతుర్విధవాద్య
 భేదంబులను, స్వరలయజ్ఞాన పురస్కరంబు గా, నప్పరంబును శిష్యులకును
 సమర్పకంబు గా నుపదేశించి నిజబుద్ధి కౌశలం బేర్పడక కైశికీనాట్యప్రయో
 గం బెల్ల సాంగంబు గా నభ్యసించుజేసి నానావిధ నాటకాలంకార ప్రసంగ
 నిర్వహణాచారురీతురీణ లైన దివ్యాంగనలం జూచి కరమసంతోషంబున భరత
 మునీంద్రుం డొక్కనాడు స్వాతీనారదాది గంధర్వ వర్గంబును నప్పరోజన
 శిష్యుగణంబులుఁ గొల్వ మగుడ బ్రహ్మీసన్నిధికిం జని యతనికి నమస్కరించి
 సవినయంబు గా ని ట్లనియె.

46

కా॥ దేవా! నీ యుపదేశ మార్గమున నీ దివ్యాంగనాశ్రేణికిన్
 భావం బొప్పుగఁ కైశికీనటన మభ్యాసంబు నేయించితీన్
 నీ వీ నాట్యవిధంబు లెయ్యెడల వర్ణింప న్ని యోగింతు వా
 క్రేవం జూపెద నీ ప్రయోగ మని వల్కెన్, రామభూషాగ్రణి!

47

సీ॥ అని యిట్లు పలికిన నా భరతాచార్యుఁ
 బొడఁగని పల్కి యో మునివరేణ్య!
 యింద్రధ్వజోత్సవ మిదె వచ్చు నా మహా
 త్వవ సమయమునందు శక్రసభను
 నీ కైశికీనాట్య హృద్యప్రయోగంబుఁ
 గావింపు మని పల్కి కమలగర్భుఁ
 డనుర పరాజయ మమరేంద్ర విజయంబుఁ
 బ్రకటించు నాట్యప్రబంధ మొకటి

సరసరీతుల నిర్మించి చక్క నొసరి
 నాంది మంగళ మాట నిం పొండఁజేసి
 యిట్టి నాటక మచట వర్ణింపు మనుచు
 భరతుఁ బంచెను, రామభూపాల! వినుము.

48

అని యిట్లు వద్దుజుం డనిపిన భరతుండు
 నింద్రధ్వజోత్సవ మెసఁగువేళ
 అప్పరోనికురుంబ మాతృశిష్యులుఁ గొల్వ
 స్వాతి నారదయుక్తిఁ జని సురేంద్రుఁ
 గాంచి యో దివిజేంద్ర! కమలజునాజ్ఞను
 వచ్చితి మీ యుత్సవంబునందు
 భవదీయవిజయరూపకసత్ప్రబంధక
 థావ్రసంగ కళా విధాన మెసఁగఁ

గై శిశీమార్గమున నాటకప్రయోగ
 విధము మెఱయించి నీ కీర్తి వెలయఁజేతు
 ననుచుఁ బలికెన భరతున కా మహేంద్రుఁ
 డనుమతి యొసంగె, రామభూపాగ్రగణ్య!

49

వ॥ ఇట్లు, దేవేంద్రుం డధ్వపాద్యాదిపోడశోపచార పూజావిధాన
 పురస్కరంబు గా భరతాచార్యుడ నాదరించి నాట్యప్రయోగంబునకు సమ్మ
 తించి తత్సాధన సామగ్రులెల్ల సమర్పించె. అట్టియెడ భరతుండు తన్మహో
 త్సవ సమయంబునం దొక్క రమ్య ప్రవేశంబున రంగమంటపంబు రంగ
 పీఠాద్యపద్యాది నాట్యోపగ్రహణిలంకారయుక్తంబు గాఁ గల్పించి దీపకళికా
 సహస్రంబులు వెలుంగ రాత్రి సమయంబున నాట్యంబున కుపక్రమించునప్పుడు
 దేవేంద్రుండు సకలదేవగణంబులు గొల్వ సభానాయకుం డై హరిహర
 బ్రహ్మనుమతంబున సుఖాసీనుం డై చూచుచుండె. అంత భరతాచా
 ర్యుండు రంగపీఠంబునందుఁ గూర్చుండి నాట్యప్రయోగంబునకు నాజ్ఞాపింప
 భరతముసీంద్రుని శిష్యవర్గంబులు దెరలోన నిలిచి మొదట వినాయకపూజ
 పుష్పాంజలి సభాశీర్వాదం బైన నాందీమంగళంబు నిర్విఘ్న సమాప్త్యర్థం
 బుగా నాచరించి దేవేంద్ర విజయరూపనామక ప్రబంధ కథా ప్రస్తావంబు
 నేయించు.....ట్టి కొందఱు సూత్రధారులై నిలునఁ గొందఱు కథా

ప్రసంగంబు నేయఁ గొందఱు మృదంగాదివాద్యవాదనంబులు గావింపఁ
 గొందఱు స్వాతీనారదాదిగంధర్వులు వీణాదితంత్రీ వాద్యంబులు వాయించి
 గాసంబులు నేయఁ గొందఱు శ్రుతిముఠాశ్వాసులు మొఱ్ఱయింపఁ గొందఱు
 తాళంబులు ధరింప సాదామిని దేవదత్తాదు లైనయుభయులు కైశికీమార్గ
 నటనంబునకుఁ బాత్రులై నిలిచి యింద్రవిజయరూకకం బనుసరించి శృంగా
 రాదినవరస ప్రధానంబు లై తత్పదార్థాభినయంబుల నెల్ల నాంగికవాచికా
 హార్య సాత్త్వికాఖ్యచతుర్విధాభినయంబులు గల్గఁ దాళక్రియామానపూర్వ
 కంబు గా నభినయించి సభారంజనంబు నేయ భరతాచార్య ప్రయోగచాతు
 ర్యంబువలన సు ప్రయోగం బై ప్రవర్తిల్లిన కైశికీనాట్యంబు హరిహర
 బ్రహ్మిడినిఖలదేవతా మనోహరం బై యవాజ్మనసగోచరాఖలనేతోత్సవం
 బై పరులకందఱికిఁ బరమానందంబు గల్పించె, ఆ సమయంబున.

50

సీ॥ తనపెక్కె మొసఁగెను దైవతనాయకుం
 డజుఁ డిచ్చెఁ గుటిలకాఖ్యాభరణము
 నీళ్లగండి యొసంగె నీరదనాథుండు
 సురుచిరచ్ఛత్రంబు సూర్యుఁ డొసంగె
 గార్యస్థి యొసంగె ఖండేందుజూటుండు
 వాయుదేవుఁ డొసంగె వ్యజన మొకటి
 సింహాసన మొసంగె శ్రీరమానాథుండు
 ధనవతి మకుటంబుఁ దా నొసంగె

శ్రావ్యత యొసంగి భారతీసరసభావ
 హృద్యరూపబలక్రియ లితరదైవ
 యక్షగంధర్వపన్నగు లర్థి నిడిరి
 భరతమకానికి, రామభూపాలచంద్ర!

51

ప॥ ఇట్లు, హరిహరబ్రహ్మిడి దేవసభాజను లందఱు సంతసిల్లి
 నాట్యోపకరణం బైన వస్తువిశేషంబులు బహుమానపురస్కరంబు గా
 నొసంగి యాదరింప నప్పు డా భరతాచార్యుండు చాల సంతోషించె.
 ఇవిధంబున నింద్రవిజయోత్సవంబులయంధు సార్వత్రికంబుగాఁ కైశికీనాట్య
 ప్రయోగంబు భరతప్రీతియుక్తం బై ప్రవర్తిల్లుచో నొక్కనాఁటి ప్రయోగ
 సమయంబున.

52

సీ॥ నిత్య మై దానవదైత్యనాశనకథ
 ప్రస్తావనాయుక్తిఁ బ్రబలి యిట్లు
 కైశికీనాట్యంబు ఘనముగా నడువఁగఁ
 జూచి యోర్వఁగ లేక నీచమతులు
 కోపించి క్రూరులై ఘోరాకృతులు దాల్చి
 రా విరూపాక్షోదు లసురులెల్ల
 ధీరు లై నాట్యప్రదేశంబునకుఁ జేరి
 వేవేగ రప్పించి విఘ్నతతుల

నొసఁగఁ బురికొల్పి, నవియు నయ్యసురవరులఁ
 గూడి మాయలు వన్ని యగోచరము గ
 రంగమంటప మధ్యస్థరంగపీఠ
 మాక్రమించెను, రామభూపాగ్రగణ్య!

గీ॥ రంగపీఠముమీఁదను బొంగి విఘ్న
 తతులు నర్తకజనముల స్మృతియు మతియుఁ
 జతురశక్తులుఁ జేష్టలుఁ జక్క నణఁచి
 వైచె నప్పడు, రామభూపాలనాథ!

53

సీ॥ సూత్రధారులు బుద్ధిశూన్యు లై నిలిచిరి
 జడవృత్తి నిలిచెఁ బ్రసంగకారి
 హృదయమార్దళికానవద్యనాద (1)మణంగెఁ
 దతవాద్యవాదకు ల్లడిలిరి
 సోలిరి పుడమిపై శ్రుతివేణుపాణులు
 వ్రాలిరి తెరలవైఁ దాళధరులు
 పాత్రలు చిత్రరూపస్తంభితము లయ్యె
 భరతుండు భయకంపభరితుఁ డయ్యె

తెరలెఁ దెరలును ధరణిపై దీర్ఘ మగుచు
 దీపకళికాకలాపముల్ రూపు మాసె
 సురలు మకానులు బెదరిరి సురవిరోధు
 లెల్లఁ జెలఁగిరి, రామభూపల్లభేంద్ర!

54

(1) మార్గంగిక వద్య (పాఠాం)

వ॥ ఇట్లు, విరూపాక్షాదిరాక్షసాధ్యక్ష ప్రయుక్త మహావిఘ్న మాయా కృత్య వికల్పితం బైన భరతప్రయుక్తనాట్యప్రయోగంబు రసాభాసం బగుటఁ జూచి యీ నాట్యప్రయోగంబునకు వైకల్యంబు గల్గిన కారణం జేమి యని కొంత ప్రోద్దు చింతించి యిది రాక్షసమాయాకృత్యం బని నిశ్చయించి యాఖండలుండం మహోద్దండ విక్రమంబునఁ బ్రచండమూర్తి యై రోషావేశకషాయితఘ్నూర్ణితాతుం జై యతిరభసంబున లేచి రంగమంటప మధ్య స్థాపిత నిజధ్వజదండంబుఁ బెకలించి చండబాహుచండంబున మహోగ్రంబు గా ధరియించి రంగపీఠంబు నాశ్రయించియున్న యమ్మహావిఘ్న సురజనంబుల గెంటి యమ్మహాజర్జరసాధనంబున జర్జరితాంగులం జేసి పరాభూతులం జేసె. అప్పు డా విఘ్నంబు లెల్లఁ బలాయితంబు లయ్యె. అట్టి యెడ దివిజు లెల్ల సంతసిల్లి సురేంద్రుని జూచి యీ ధ్వజదండం బాయుధ రూపం బై, యిట్లసురమాయావిఘ్న నివారకం బై నాట్యప్రయోగం బులయం డావశ్యకం బై నర్తకపూజకం బగుం గాక యని వలికిన విని సంక్రంద నుండును నట్లే యగుం గాక యని శపథంబు గావించె. ఇట్లు పాకళాసనుండు రాక్షసప్రయుక్తవిఘ్నంబులనెల్ల జర్జరసాధనంబున నిర్జించె గనుక నది జర్జరి నామకం బయ్యె ఇట్లు నిర్విఘ్నంబు గా నాట్యప్రయోగంబు నడిపి వెండియు భరతాచార్యుండు సంతోషచిత్తంబున నెప్పటియట్ల నాట్యోపకరణంబులఁ జేసికొని నర్తనప్రయోగంబు గావించునప్పుడు, విరూపాక్షాదిరాక్షస నియుక్త మాయావిఘ్నంబులు యథాపూర్వంబు గా వచ్చి యక్రమంబున భరతాచార్యు నిందింపఁ దలంచినఁ దల్లక్షణం బెఱింగి, యయ్యసురవిఘ్న కృత్యంబు దుష్పరిహారం బని యెంచి భయసంభ్రమంబులు రెట్టింప నృత్య కృత్యంబు నిర్వర్తించి, భరతాచార్యుం డయ్యెడ సపరిజనంబుగా బ్రహ్మ సన్నధికిం జని యమ్మహాత్మున కిట్లనియె.

55

సీ॥ వినవయ్య యోదేవ ! వికటరాక్షస కోటి
 నాట్యశాస్త్ర వినాశనంబు నేయఁ
 దలఁచి విఘ్నంబులు దళము గాఁ గల్పించి
 రహి నన్న నవి వచ్చి రంగపీఠ
 మాక్రమించుచు నిల్చి వక్రించి నర్తక
 జనముల భయపెట్టి జడనుపఱిప
 నాట్యంబు నడవక నానావిధం బయ్యె
 నీ నాట్యలక్షణ మెట్లు నేతుఁ

దెలుపు మని పల్కు బ్రహ్మ చింతించి విశ్వ
కర్ముఁ బిలిపించి సర్వలక్షణసమేత
నాట్యమంటప మొకటి విన్నాణ మొనరఁ
జేయు మని పల్కె, రామభూనాయకేంద్ర !

56

వ॥ ఇట్లు బ్రహ్మనియోగంబునంజేసి విశ్వకర్మ తన శిల్పశాస్త్రప్రాపీ
ణ్యంబు మెఱసి యష్టోత్తరశతహస్తప్రమాణం బైన వికృష్టాఖ్య రంగమంట
పం బొకటి దేవతాయోగ్యంబు గా నిర్మించె. అట్టి హస్తదండ ప్రమాణ
లక్షణం బెట్టి దనిన.

57

సీ॥ అణువు లెన్నిది గూడ నగు రజోరూపక
మవి యెన్నిదియు ఫాల మనఁగఁ బరఁగు
నెన్నిమిది ఫాలము లిరవందు లక్ష యై
యెనిమిది లక్షలు నెసఁగు నూక
యూక లెన్నిది గూడ నొనరఁగ యవ మయ్యె
యవము లెన్నిది గూడ నంగుళంబు
నవియు నిర్వదినాల్గు హస్త మై యిం పొందు
నవి నాల్గు దండ మై యతిశయిల్లు

హస్తములు నూటయెన్నిది యమర జ్యేష్ఠ
మఱువదియునాల్గు మధ్యమ మగుఁ, గనిష్ఠ
మెసఁగు ముప్పదిఁగెం డైన, నిట్లు నాట్య
శాల పరిమితి యిది, రామజనవరేణ్య !

58

వ॥ ఇట్లు, మూఁడు తెఱుంగు లైన జ్యేష్ఠమధ్య కనిష్ఠ ప్రమాణంబు
లయిన రంగమంటపంబులకు వినియోగం బెట్టి దనిన.

59

ఆ॥ చె॥ దేవయోగ్య మగుచుఁ దిర మొప్పు జ్యేష్ఠంబు
మధ్యమంబు రాజమాన్య ఘయ్యె
నితరయోగ్య మగుచు క్షీణిని గనిష్ఠంబు
పొసఁగియుండు, రామభూనాయకేంద్ర !

60

సీ॥ ఇట్లు త్రివిధ మైన యీ రంగమంటప
 విధము వరుస మూడు వికృతు లయ్యెఁ
 జను వికృష్ట మనఁగఁ జతురశ్ర మనఁ ద్ర్యశ్ర
 భావ మనఁగ, రామభూవరేంద్ర!

61

సీ॥ ఉన్నతాకృతి నిం పొందు నొకవికృష్ట
 మనుమతల మగుఁ జతురశ్రగృహము
 దనరుఁ గోణత్రయంబునఁ ద్ర్యశ్ర మనఁగ
 వరుసతోడను, రామభూవలయనాథ!

62

వ॥ ఇట్లెఱుంగునఁ ద్రివిధంబు లైన నాట్యమగుటపములలోనఁ బరిమితం
 బైన చతురశ్రమధ్యమమందిరం బుత్తమక్షుత్త్రయయోగ్యం బై యొప్పు
 చుండు. అట్టోత్తరశతహస్తప్రశస్తం బైన జ్యేష్ఠవికృష్టాఖ్య నాట్యగృహంబు
 దేవతలకుఁ దక్క నితరయోగ్యంబు గావని (యిట్టి) శిల్పశాస్త్రలక్షణం బెఱింగి
 విశ్వకర్మ నిజ శిల్ప చాతుర్యంబు మెఱయించి దేవతా యోగ్య
 కలితం బైన జ్యేష్ఠవికృష్టాఖ్య మహారంగమంటపంబు సర్వలక్షణ సంపన్నం
 బును దివ్యకాంచన రత్నమయం బగు విత్రవివిత్రవిశేషవిభూషితంబును పై
 వెలుంగ శీఘ్రంబుగా సుకల్పమాత్రంబున నిర్మించి పతానుకూలన కెఱింగించిన
 నమ్మహాత్ముండు సకలసురగణపరివేక్షితుం డై చుచుదెంచి నిఖిల శుభ
 లక్షణసమన్వితం బైన రంగమంటపంబు గచుగొని చాల సంతోషించి విశ్వ
 కర్మశిల్పచాతుర్యాతిశయంబునకుఁ బెద్దయుంబ్రొద్దు నివ్వెఱుగంపి తాదృశ
 నాటకశాలాప్రవేశంబు గావించె. అత్తఱి నవ్విరించి దివిజుల విలోకించి మీ
 రందఱు నీరంగమంటపక్షణార్థంబై మీమీ యంశంబులచేత నీ మంటప
 బౌహ్యభ్యంతరప్రదేశంబులయం దాద్యంతంబుగా నావహించి విఘ్నం
 బులు విదారించి నాట్యప్రయోగంబు నెఱవేర్చుండ యని యానతిచ్చిన
 సంగీకరించి సకలసురలు నబ్రహ్మకృమినుమతంబునఁ పన్నాట్యమంటప ప్రవేశంబుల
 యందెల్లఁ గ్రమంబున నిలిచియుండిరి. తత్క్రమం బెఱింగిం చెద, ఆకర్ణింపుము. 63

సీ॥ రంగమంటపమున రజనీశ్వరుండు నిల్చె
 దిక్పాలు రాయప్టదిశల నుండె
 రల పుష్టమారుతములు విదిక్కుల నుండె
 నైవభ్యమున మిత్రనాముఁ డుండె

వరుణఁ డంబరసీమ వర్తిలై వేదికా
 తలమునఁ బావకుం డెలసియుండె
 నాటోపకరణభాండము లెల్ల లక్షింప
 నానామరవ్రాత మూనియుండె

బ్రాహ్మణాదికవర్ణము ల్పరఁగ నాల్గు
 రంగముఖ్య చతుస్త్వంభరంగు లయ్యె
 మఱియు నాదిత్యరుద్రప్రకరము కొన్ని
 స్తంభముల నిల్చె నట, రామజనవరేణ్య!

64

సీ॥ సాలభంజికలందు, సంధిలైభూతముల్
 శాలల నప్పరోజనము నిల్చె
 నితరస్వగ్రహః లిరవయ్యెముక్షిణుల్
 భూస్థలిమీఁడ సముద్రుఁ డుండె
 తలవాకిటింటనే నెలకొనిరి కృతాంత
 కాలు రిద్దురు బలోద్వేలు రగుచు
 ద్వారపార్శ్వములందు వరబలాన్వితు లైన
 నాగేంద్రు లిరువురు నాఁటుకొనిరి

క్రిందికడపను యమదండ మందియుండె
 మీఁదికడపను శూలంబు పాదుకొనియె
 సురగురునియాజ్ఞ చేకొని వరుసతోడ
 రామభూపాల! మహనీయ రమ్యశీల!

65

సీ॥ నిర్పతియు మృత్యువు నియతు లై యిద్దురు
 ద్వారపాలక్రియావస్తు లైరి
 వరుసగఁ బీతపార్శ్వమునందు దివిజేంద్రుఁ
 డెంతయు జాగ్రత్త నిరవుకొనియె
 మత్తవారణియందు హత్తి వై త్యనిహంత్రి
 గౌనవిద్యుల్లత యమరియుండె,
 మత్తవారణమహోదా త్తచతుస్త్వంభ
 పరిపాలనక్రియాభారమునకు

భూతజాలపిశాచసమూహములను
 యక్షగుహ్యకు లరిదుర్నిరీక్షరూః
 నిరుపమానబలాధ్యులై నిలిచి రపుడు
 రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

66

సీ॥ దైత్యనిబర్హణోద్ధత్యుజ్జ్వలం బైన
 వజ్రంబు జర్జరవాద్యమునకు
 రక్షకం బై నిల్చె, రహిని దానికీఁ గల్గు
 పంచపర్వములందుఁ బరఁగ మొదటి
 గణుపున పసియించెఁ గమలాసనుఁడు వెండి
 రెండవగణుపున నుండె హరుఁడు
 మూడవగణుపున మురవైరి నివసించె
 స్కంధుండు నాలవగణుపుఁ జెందె

శేషవాసుకితక్షకుల్ చేరియుండి
 రేనవది యైనగణుపున నిట్లు దివిజ
 వరులు విఘ్నహారము గ జర్జరమునందు
 నధివసించిరి, రామనృపాగ్రగణ్య!

67

సీ॥ రంగపీఠికమధ్యరంగంబునను బ్రహ్మ
 తాను బ్రత్యేకంబు వూని నిల్చెఁ
 బాతాళవాసులై పరఁగినగుహ్యక
 యక్షపన్నగజనుల్ దక్షు లగుచు
 రంగపీఠాధారరక్షకై నిలిచిరి
 రహి నిట్లు సురలెల్ల రంగగృహము
 నల్లెడల నిలువ నావేళ నీక్షించి
 యీ సభానాయకు నింద్రుఁ డేలు

నతని నాయకురాలి బ్రహ్మణి సూచు
 భక్తిఁ బ్రాసంగికుని బ్రోచుఁ బ్రణావబీజ
 మితరసభ్యుల శివుఁడు రక్షించు ననుచు
 బ్రహ్మ పల్కెను, రామభూపాల! వినుము.

68

సీ॥ తనవల్కు నైకొని ఘనులైన దేవతా
 జనులెవ్వ రెవ్వరు సరవిఁ బ్రోవ
 సీరంగమంటప శ్రీరమ్యభూభాగ
 ములలోన నెందెందు నిలిచి రపుడు
 నా యాయి దేవత లాయాయి చోటుల
 కధిదేవతాస్థితి నమరియుండ్రు
 వివిధ విఘ్నంబుల విదళించి నాట్యప్ర
 యోగంబు నెఱవేర్చ నోపగలరు

నిజము నిజ మని పల్కెడు నజునిఁ జూచి
 సంతసంబున దేవతాజనము లెల్ల
 భక్తి మ్రొక్కులు పచరించి వల్కి రపుడు
 రామ భూపాల! రమణీయరమ్యశీల!

69

సీ॥ దేవ! నీ యాజ్ఞను దిరము గా సీరంగ
 మంటవంబున నిల్చియుంటి మిపుడు
 విఘ్నంబులు ఘటించు వికటాసురులఁ బట్టి
 సంహరింతుము నీదు సత్త్వమునను
 నటులైన నింకొక్క హరువు ప్రార్థించెద
 మది యెట్టి దనిన సామాది గాఁగఁ
 జతురుపాయంబుల సంధించి క్రమమున
 విఘ్నకర్తల బిల్చి విశదము గను

మీరు దెల్పిన మీ మాట మీఱి రేని
 వారి నంతట దండ ప్రచార ఘోర
 వైఖరుల మీఱి పాధించి వైతు మనుచు
 సురలు వల్కిరి, రామ భూవరలలామ!

70

మ॥ అపు డా రీతిని దేవతాన్వయపతుల్ ప్రార్థింపఁ బద్మాసనుం
 డపకారాత్మకులై మెలంగెడు విరూపాక్షుడి విఘ్నక్రియా
 విపరీతాసుర కోటిఁ జూచి పలికె విశ్వాసయోగైక సా
 మ పురస్కారి వచో విలాస ముదయింపన్ రామ భూసాగణీ!

71

శా|| ఓహో! రాక్షస వీరులార! యిటు లేమో మీరు నానాశ్రుతి
వ్యాహారాధ్యమయాఖి లాభిమత సవ్యామ్నాయ విద్యాపకా
రాహంకార వికార ఘోరహృదయవ్యాపారు లైనా రి దే
లా హీనస్థితి నంచు బల్కె నజుఁ డొయ్యె, రామ భూపాగ్రణీ! 72

శా|| ఆ రీతిక జలజాసనుం డడుగ నైత్యానీకవిఘ్నవలీ
పారంపర్యముతోడ సప్పుడు విరూపాక్షుండు వాణీధవ
శ్రీ రమ్యాంఘ్రి పయోరుహద్వయముఁ దా సేవించుచుక
ధీరుం డై పలికెక మహావినయవృత్తిక, రామ భూపాగ్రణీ! 73

సీ|| ఓ దేవ! వినవయ్య యొక విన్నపము, లోక
నాథ! యో వాణీసనాథ! నీవు
జగములు గల్పించి జనులకు నెల్లను
దండ్రీ వై తాత వై దనరి సర్వ
సమవృత్తై జేకొని చరియింతు, విట్టులు
నీయందు దేవతానికరములును
రాక్షస ప్రజములు రహి నొక్కరీతి గా
జన్మించి యుండంగ సమత లేక
దైత్యనాశనకర మగు దైవతాధి
నాథ విజయ ప్రదంబుగా నాట్యవేద
మిట్లు సేయంగఁ దగునె లోకేశ! యనుచు
నసురపతి వల్కె, రామసృపాగ్రగణ్య!

74

సీ|| ఆ విధంబునఁ బల్కు నా విరూపాక్షుడి
రాక్షసజనులతో బ్రహ్మ పల్కె
వినుండు విఘ్నములార! విడువుండు దోషంబు
చిత్తవిషాదంబుఁ జెంద నేల
మీకును సురలకు మేటిశుభాశుభ
కర్మవిజ్ఞానవిక్రయము గల్గు
నానాథమయ మైననాట్యవేదము నేను
గావించితిని మీకె కాదు మఱియు

సకలలోకంబులఁ జరించు జనులకెల్ల
 సర్వధర్మంబు లెఱిగింపఁ జాలునట్టి
 శాస్త్ర మొనరించితిని దీని సారవిభవ
 మిపుడు వినుఁ డని పల్కె, రామేంద్రచంద్ర!

75

సీ॥ ఒకచోట ధర్మంబు ప్రకటించి తెల్పును
 గ్రీడామహిమ నొక్కక్రేవఁ జూపు
 నిష్టార్థసాధన నెఱిగించు నొకచక్కీ
 నొకవంక శమవృత్త మొనరఁ దెల్పు
 నొకత్రోవ హాస్యంబు సుకరంబు గావించు
 యుద్ధరంగముఁ జూపు నొక్కమూల
 నొకచెంతఁ గామంబు నూర్జితంబుగ నేర్పు
 వడి నొక్కచో దుష్టవధము నెఱుపు

నిట్టినాట్యమహత్త్వంబు నెఱుంగ లేక
 యేల విఘ్నంబునేనెద రింక వినుఁడు
 మఱియుఁ దెల్పెద మీనాట్యమహిమ యనుచు
 బ్రహ్మ పల్కెను, రామభూపాల! వినుము.

76

వ॥ కావున నిట్లు సకలవేదశాస్త్ర స్మృతిపురాణాగమేతిహాస సహిత
 పురావృత్తాది పుణ్యకథాప్రసంగనిధానం బైన సప్తద్వీపసముద్రపర్వతారణ్యా
 నదీవదాదిదేవ తిర్యజ్మనుష్యాదిచరాచరాత్మక సకలలోక వ్యవహారాను
 కరణంబై ధర్మార్థకామమోక్ష చతుర్విధపురుషార్థసిద్ధిప్రదం బై వెలయు.
 ఇట్టినాట్యమహిమంబుల మీ రెఱుంగక యీనాట్యంబు కేవలదేవతా
 విజయరూపం బని భ్రాంతి వహించి దేవతలతోడి మత్సరంబున వేదతుల్యం
 బైన యీనాట్యశాస్త్రప్రయోగంబునకు విఘ్నం బొచరించుట ప్రత్య
 వాయంబు. కావున నిట్టిదుష్టవ్యవహారంబులు చాలించి బుద్ధిమంతులరై
 వైరంబు దక్కి సురలతో స్నేహంబుఁ జేసికొని మీరలు వీరలం గూడి
 యీనాట్యశాస్త్రప్రయోగంబునకు స్నేహంబుతో సరససల్లాపసముల్లాసభాసు
 రంబు గా సభామంటపంబునఁ గూర్చుండి యీభరతాచార్యప్రయుక్తకై శికి
 నాట్యప్రయోగ మహోత్సవంబుఁ జూచి కృతార్థభావంబుం గాంచుం డని
 బహుప్రకారంబుల బోధించి పల్కిన నప్పద్మగర్భుని నిర్భరధయారసపరిపూర్ణ

వర్ణనీయమృదుమధుర గంభీరవచనరచనాచాతుర్య విశేషంబునకుఁ జాల
సంతసిల్లి సమాధానచిత్తులై యొడంబడి పరమహర్షంబున నాలోకపితా
మహాలనకు భక్తివినయపురస్కరంబుగాఁ బ్రణామంబులు గావించి యవ్విరూ
పాతొదిరాక్షసజనంబులు, నేఁకనుండి నాట్యవిఘ్నంబు నేయువారము గా
మని సత్యంబు గా బ్రహ్మసమ్ముఖులున నేకవాక్యంబు గాఁ బలికి నిజస్థా
నంబునకుం జనిరి. తదనంతరం బాచతుర్ముఖుండు దివిజులఁ గనుం
గొని యారంగపీఠంబునందుఁ బూజ గావింపవలయు. అందు సమంచిత
పుష్ప విసరంబు ప్రసరింపఁ జేయుం డని నీయోగించి యితనుండి రంగ
మంటపంబునందుఁ బ్రయోగంబునకు ముందట పుశ్యాహవాచన మంత్ర
జల ప్రోక్షణంబును, మంటపాది దేవతారాధనంబులును, హోమంబు
లును, బల్యన్న కుంభంబులును, షడ్ర సోపేతంబులైన భక్ష్యభోజ్య లేహ్య
చోష్యాది చతుర్విధాహారోపహారంబులును వేదమంత్ర వ్రాతంబుగా సంఘ
టించి మంగళ వాద్య ఘోష పురస్కరంబుగా రంగ మంట పార్చనంబు
గావింపవలయు. ఇట్లు వ్రాజించి ప్రయోగించిన నాట్యంబు సకలాభీష్టంబు
లొసంగు. మీరు చేసినక్రమంబున మర్త్యాది సకల లోకజనంబులును
ముందట రంగమంటపారాధనంబు గావించి సకలశుభంబులు గాంతురుగాక!
యని యానతిచ్చి యచ్చతురాననుండు దివిజులతో మఱియు నిట్లనియె. 77

సీ॥ రంగమంటపపూజ రహితంబు గా వీని
నాట్యంబు గావించు ననుని శాస్త్ర
విజ్ఞాన మంతయు నిఫలం బగు నతండు
హీనతిర్బద్ధుండు యోనిఁ బొడము
రంగాధి దేవతారాధనం బని యజ్ఞ
సమ్మితం బని శాస్త్రచయము దెల్పు
రా లైన నటుఁ దైన రంగార్చనము నేయఁ
దగుఁ జేయకున్ను ను దనరు నఘము
లట్లు గావున శాస్త్రమాక్లానురూప
ము గను రంగార్చనము నేయు ముఖ్యనటుండు
సకల శుభములు శాశ్వత స్వర్గ సుఖము
లంతు నని పల్కి, రామకృపాగ్రగణ్య!

క॥ అని యిట్లు దెల్పు భరతుని
 గని యత్తటి బ్రహ్మ దివిజగణములతోడః
 మునుకొని రంగారాధన
 మొనరింపు మటంచుఁ బల్కె నొగి, రామన్మపా!

వ॥ ఇట్లు చతుర్ముఖుండు నియోగించిన దేవాజ్ఞ చేకొని సకలశాస్త్రార్థ
 విజ్ఞానధుర్యుం డగుభరతాచార్యుండు రంగమంటపారాధనంబు నేయ
 నుద్దేశించె. అట్టియెడ నఖండసచ్చిదానందరూపం బైనబ్రహ్మంబు నిజశక్తి
 మహిమంబునంజేసి చరాచరాత్మకప్రపంచాకారంబునఁ బ్రకాశింపుచు నుండు.
 అట్టి ప్రపంచంబు ధర్మప్రతిష్ఠితం బై ప్రవర్తిల్లు. అట్టిధర్మంబు సత్యదయా
 శౌచతపోరూప పాదచతుష్టయాన్నితదివ్యగోరూపం బై విలసిల్లు. మణియు
 నాధర్మంబు వేదాగమప్రతిపాదితం బై బ్రహ్మవిజ్ఞానసాధనం బగు. అట్టి
 వేదాగమాదివాఙ్మయంబెల్ల బ్రాహ్మణాధీనం బై యుండు. కావున నట్టి
 గోబ్రాహ్మణగణంబు సాక్షాత్పరమేశ్వరరూపం బై సకలలోకపూజ్యం బగు
 ననియును దాదృశగోబ్రాహ్మణపాదన్యాసపవిత్రం బైనక్షేత్రంబు కాశీ
 క్షేత్రంబునుంబోలెఁ బరమపావనం బై రంజిల్లు ననియును శాస్త్రనర్మనంబున
 నిశ్చయించె. అప్పుడు భరతాచార్యుండు బ్రహ్మర్షితుల్యులైన సహస్ర
 బ్రాహ్మణుల రావించి రంగాధిదేవతామంత్రజపపారాయణులం జేసి గోసహ
 స్రంబుతోఁగూడ బ్రాహ్మణసహస్రంబును సర్వలక్షణసంపన్నం బై రంగ
 మంటపంబునందు సప్తాహారాత్రంబులు నివసించు జేసె. వెడియు భరత
 మునీంద్రుండు శుచి యై త్రిరాత్రోపవాసంబు గావించి నాలవనాఁడు
 మంగళస్నానంబు గావించి ధవళాంబరాభరణంబులు ధరియించి పుణ్య
 కాంతాజనశుభగానంబులును, బ్రాహ్మణదేవమంత్రాశీర్వాదంబులును, బంచ
 మహావాద్యఘోషంబులును జెలంగ రాత్రిముఖంబునందు శుభముహూర్త
 మున దేవమునిగణంబులును నిధిశిష్యవర్గంబును గొలువ సకలాలంకార
 శోభితం బైనరంగపంటపంబుఁ బ్రవేశించి యందు నిల్చి పుణ్యాహవాచనాది
 శుభకర్మంబు లాచరించి తన్నంత్రజలప్రోక్షణంబున రంగమాదిరంబు సుఠవి
 త్రంబు గావించి యంతట బ్రహ్మదివైవత్యం బైన రంగపీఠాతాధనంబు
 గావించి బ్రహ్మనుమతంబునఁ దక్షిణంబునం దధివసించి వైపశ్యాది సమా
 భ్యంతరగృహంబులయందుఁ దత్తదధిదేవతావాహన మంత్రజపహోమ
 ల్యులన్నదాన చతుర్విధ భక్తోపహార సమర్పణాది పూజావిశేషంబులు భూ

సురులచేతం జేయించె. వెండియు భరతాచార్యుండు తాను బ్రత్యేకంబును రంగారాధనంబు నేయందలంచి క్రమంబున చయ్యుధి చేసతా వాహనంబు గావించె, తత్క్రమం దెట్టి దనిన.

80

సీ॥ సర్వేశ్వరం దైన చంద్రశేఖరు బ్రహ్మం
గమలాక్షు నింద్రుని గార్తికేయు
భారతి లక్ష్మల భాస్కర చంద్రుల
సిద్ధిని మేధను స్మృతిని మతిని
బవమానచయ లోకపాలాశ్వసీసుత
మిత్త్రా నలాదిత్య గోత్ర చంద్ర
వర్ణ చతుష్టయాపరకాల కలి మృత్యు
నిర్వతుల యమదండ నీరజాక్ష
చక్ర ఫణిరాజ గరుడవజ్రముల మెఱుఁగు
సప్తజలధి గంధర్వులఁ జరుల మునుల
యక్ష భూత సింహ గుహ్యాకుల వరుస
నావహించెను, రామధూనాయకేంద్ర!

81

ప॥ ఇట్లు భరతాచార్యుండు రంగమంటపారాధనంబు సాంగంబు గావించి నాట్యం బుక్రమింపుచో నిర్విఘ్నంబునకై మొదట గణనాథ పూజా పురస్కరంబైన యష్టాంగపదనాందీ మంగళంబును గావించి తాను రంగపీఠాసీనుఁడై యపుడు నర్తనప్రయోగంబునకు నిజశిష్యజనంబులం బురికొల్పిన వారును బ్రహ్మేంద్రుని దేవతాధీశ్వరాధిష్ఠితం బైన సభా మంటపంబున నిల్చి గొందఱు సూత్రధారులును, గొందఱు తాళిధారులును గొందఱు వీణాగాయకులును, గొందఱు శ్రుతివేణువాదకులును నై యింద్ర విజయ నాటక ప్రస్తావనా పూర్వకంబుగా నాట్య ప్రయోగంబు గావించు సౌదామిన్యాద్యప్సరోజనమాణిక్యంబులు ఘాత లై నిలువ, నలుగురుఁ బుష్పాంజలి సభా నమస్కారాది పూర్వరంగా నంతరంబున నుపక్రమంబు గావించి చతుర్విధాభినయరూపం బైన నాట్యంబు నైశికిమార్గంబున సవ రింపుచు హాసభావ విలాస విభ్రమ లలిత హాసిత కిలికించిత బిబ్బోక కుట్టమిత మోట్టాయితాది శృంగార చేష్టాచిశేషంబులు సుసంబులుగా నంగప్రత్యంగో పాంగ క్రియారూపంబు లైన చతుష్షష్టిహస్తవిశేషంబులచేత నభిన యించి తత్తత్పదార్థవాక్యాత్మ రసాభిప్రాయంబు లందఱికిఁ దేటపఱచి

సభారంజనంబు గావించునప్పు డా నాట్యంబు నిర్విఘ్నంబు గా సకలజన నేత్రోత్సవం బై ప్రవర్తిల్లె. ఇట్లు భరతాచార్యప్రయుక్త కైశికీనాట్య ప్రయోగచమత్కారావిర్భూత శృంగారరససముద్రం బుద్వేలం బై సర్వా క్రాంతంబు గా వెల్లివిరిసి పారవశ్యంబు నొందించునట్టియెడఁ దన్మహి మంబునంజేసి యచేతనచేతనంబులు చేతనాచేతనంబు లై తద్రసానుభవంబు గాంచఁ తదనంతరంబ తన్నాట్యప్రయోగవిలాస సందర్శనలాలసమానసాభ్యం తరసందర్శితసంతతానందసందోహఃపారదుగ్ధపారావారాభంగతరంగమాలికా వగాహమాన రాజహంసాయమాన సకలదేవరాజహంసాశంసిత నృత్య ప్రశంసావిశేషవాగార్భటిప్రచారంబులును, దౌర్యత్రికప్రపంచోదంచిత మహా నాదవిశేషంబులుం గూడ జో డై కోలాహలంబున దండిగానిండుకొనినప్పుడు బ్రహ్మాండభాండకుహరంబు నాదబ్రహ్మమయం బయ్యె. అట్టియెడ బ్రహ్మేంద్రాది దేవతాధీశ్వరు లా ప్రయోగచాతుర్యంబునకుఁ జాల సంతోషించి భరతాచార్యులకు సకలసత్కారంబులు గావించి బహువిధంబులం గొని యాడి యీ నాట్యవేదమార్గంబు శాశ్వతం బై నీచేత సకలలోకప్రసిద్ధం బౌఁగాక యని యాశీర్వదించి యతని కభీష్టంబు లొసంగి వారందఱు నిజ నివాసంబులకుం జనిరి. అంతటఁ బ్రభాతం బగుటయు భరతమునీంద్రుండు సంతసంబున బ్రహ్మాదుల వీడ్కొని ప్రయోగంబు చాలించి శిష్యగణసమే తంబుగా నిజాశ్రమంబునకుం జని సుఖంబుగా నుండె. ఇట్లు భరతుండు నాట్యశాస్త్రాచార్యుం డై బ్రహ్మాపదేశంబున సకలనాట్యవర్మంబు లెఱింగి తత్ప్రయోగసమర్థుం డై నిజశిష్యగణంబులుం దానును సకలదేవసభలయందు సకల బహుమానంబు లందుకొనుచున్నంత నొక్కనాఁటి సమయంబున,

82

సీ॥ బ్రహ్మనుచుతమున భరతమునీంద్రుండు

కైలాసశిఖరికిఁ గాంక్ష నరిగి

శివుని సన్నిధియందుఁ జెలఁగి తా నేర్చిన
నాట్యభేదంబులు నాల్గులెఱఁగు

లమరంగ వినిపింప, నా మహానటమూర్తి
జగదంబయును దాను సంతసిల్లి

తా జయఘోషకతాండవభేదంబు

లంబ దా సప్తలాస్యక్రమంబు

లలిత కుశలమి మృని కృపను బనుప
నంది మన్నం గుంతతానం యగుచు
సాంబశివునాజ్ఞ నఖిలనాట్యార్థమర్చి
మతని కెఱిగించె, రామభూషాగ్రగణ్య!

83

సీ॥ ఈ క్రమంబున నంది కేశ్వరుఁ డీశ్వరు
లిరువురి యాజ్ఞ వహించి యపుడు
తాండవలాస్యాని తన్నుత్య మర్చుంబు
లన్నియుఁ దెలుపంగ నభ్యసించి
భరతుఁ డంతట వచ్చి పార్వతీశ్వునకు
భక్తితోఁ బ్రణమిల్లి భక్తచరణ
నీ నేవకుండనైతి నీ కటాక్షముచేత
నీ నాట్య కర్మంబు లెఱుఁగఁగంటి

ననుచు నీరీతి విన్నప మాచరించి
హరుని మోలను చా నేర్చినట్టి నాట్య
విధము లెల్లను నెఱపిన, విశ్వవిభుఁడు
సంతసెల్లెను, రామభూజాని! వినుము.

84

సీ॥ ఈరీతి భరతార్చుఁ డిరవొంద నేర్చిన
తాండవలాస్యవిధంబు వేల్లఁ
గని శంకరుఁడు మెచ్చి కరుణాకటాక్షంబు
భరతునివై నించి పల్కె నపుడు
నీ తాండవ క్రియానైపుణ్య మితరులు
నేర్చి నా ముందట నెఱప లేరు
నీవు నేర్చితిగాన నీసిద్ధి నీబుద్ధి
నీ యధికారంబు నిరుపమ మగు

ననుచుఁ గొనియాడి దయతోడ నాదినాట్య
వేదతత్త్వ రహస్యంబు విశ్వభర్త
విశదముగఁ దెల్పు నది యెల్ల విమలమతిని
భరతముని నేర్చె, రామభూషాలచంద్ర!

85

వ॥ ఇట్లు తనకుం బ్రయశిష్యుం డై తనవలన నాట్యవేదతత్త్వరహ
స్యంబెల్ల నభ్యసించి ప్రయోగచాతుర్యసామర్థ్యంబునఁ గృతార్థుఁ డై
నమస్కరించి కృతాంజలి యై సవినయంబుగాఁ దనముందట నిల్చినభరతునిం
గనుంగొని యమ్మహానటమూర్తి సంతుష్టాంతరంగుఁ డై యోభరతా
చార్యవర్య! యీ నాట్యశాస్త్రంబు వేదమయంబు గా నే నాదికాలంబునఁ
గల్పించి బ్రహ్మ కుపదేశించితి. వెండియుఁ బితామహుండును నీ నాట్య
వేదంబు వేదయోగ్యంబు గాక యితరయోగ్యంబు గా దనియును, నన్యు
లకు నగాధబోధం బనియును దలంచి సర్వజనానందంబు గాఁ దదనుగుణం
బైన నాట్యవేదంబు వేతె గావించి నీ కుపదేశంబు గావింప నదియును నీ
వభ్యసించి తత్ప్రయోగచాతుర్యధుర్యుడ వై వచ్చి నాతాండవలాస్య
క్రమంబులు నేర్చి నన్ను మెప్పించితివి గావున నీవు నాపిమ్మట నీశాస్త్రంబు
నకు మూఁడవకర్త వై లోకప్రసిద్ధిం గాంచెదవు. మావలన నీ వభ్యసించి
లోకవిస్తారంబు బహుప్రకారంబు గాఁ జేయుటవలన నీశాస్త్రంబు జగత్ప్ర
సిద్ధం బయ్యెడు. నీవలన మావలన బహువేదమునిజనంబు లీశాస్త్రం బెఱింగి
నిజపుత్రపౌత్రపౌంపరానుక్రమంబునంజేసియు, శిష్యానుశిష్యసంప్రదాయాను
క్రమంబునంజేసియు భూలోకాది సమస్తలోకంబులందు విస్తారంబు గావించి
వారు వారు ప్రత్యేకమతకల్పనాసమర్థులై బహునాట్యశాస్త్రంబులు కల్పిం
చెదరు. అట్టి శాస్త్రంబులెల్లను నీవేరు వూని భరతశాస్త్రంబు లనం బరఁగు.
అట్టి శాస్త్రకర్తలెల్లరును భరతాచార్యనామంబునఁ బ్రసిద్ధి గాంచెదరు. అది
యునుంగాక జగంబునందు నాట్యశాస్త్రం బభ్యసించిన మూర్ఖులెల్లను భరత
నామాంకితంబు లయ్యెడు. మఱియు నీ శాస్త్రాభ్యాసప్రయోగసమర్థుం
డైన పురుషునకు ధర్మార్థకామమోక్షంబులు స్వతస్సిద్ధంబుగా సిద్ధించు ననె.
ఇట్లు సర్వేశ్వరుఁ డైన శంకరుం డానతిచ్చి భరతునకు సర్వాభీష్టసిద్ధియు సకలా
తిశాయిమహిమం బెల్ల నొసఁగివీడ్కొలుప నప్పుడుభరతాచార్యుండు శివకటా
క్షంబువలన సకలనాట్యశాస్త్రాచార్యసామ్రాజ్యవర్షాభిషేకమహావై భవంబు
వైకొని యాపురాణదంపతులకుః బ్రహ్మీణసమస్కారసాత్రంబులు భక్తితోఁ
గావించి వారల వీడ్కొని నందికేశ్వరాదిప్రమథగణంబులకుఁ బ్రణామిల్లి నిజ
శిష్యగణసమేతుం డై బ్రహ్మసన్నిధికి శీఘ్రంబుగాఁ జని యతనికి నమస్క
రించి ప్రాంజలి యై నిలిచి తనకు శివప్రసాదంబు గలిగినతెఱంగెల్ల నెఱింగించి
యతనియనుగ్రహంబు వడసి యందుండి నిజాశ్రమంబునకుఁ జని యిష్టగోష్ఠి
నుండునంత నొక్కనాఁ డత్రిమరీచ్యంగిరః ప్రభృతిబ్రహ్మర్షులెల్ల భరతమునిం

గని నమస్కరించి యీ నాట్యవేదోత్పత్తిక్రమం బడిగినఁ దచ్చాస్త్రరహస్యం బెల్ల వారల కుపదేశించిన వారలతనివలన నేర్చి తమశిష్యక్రమంబున నాట్య శాస్త్రంబు లోకంబున విస్తారంబు గావించిరి. మఱియు నమ్మునీంద్రునివలన బహుమునిజను లెఱింగిరి. కావునఁ దద్గురుశిష్యపరంపరాక్రమం బెఱింగించెద, అవధరింపుము.

36

అ॥ వె॥ అజుని హరుని గెల్చి యఖిలనాట్యరహస్య
మభ్యసించి భరతుఁ డత్రముఖ్యు
లైన మునులకెల్ల నామహత్త్వము దెల్పెఁ
బుణ్యాసాండ్ర! రామభూవరేంద్ర!

37

అ॥ వె॥ భరతువలనఁ దెలిసి భరతశాస్త్రాగమ
తత్త్వ మమ్మరిచి తనదుపుత్త్వఁ
డైన కశ్యపునకు నర్థితోఁ దెలిపెను
బుణ్యాసాండ్ర! రామభూవరేంద్ర!

38

అ॥ వె॥ కశ్యపాఖ్యమాని కమలాపునకుఁ దెల్పె
జలజహితుఁడు నాట్యశాస్త్రమెల్ల
యాజ్ఞవల్క్యమునికి నంజనాసుతునకుఁ
బొసఁగఁ దెల్పె, రామభూవరేంద్ర!

39

సీ॥ ఆ యాజ్ఞవల్క్యు నాంజనేయుండును
భాస్కరుకృపచేత భరతశాస్త్ర
తత్త్వజ్ఞులై మీఱి తాము ప్రత్యేకంబు
భరతశాస్త్రాచార్యపటిమఁ గనిరి
వా రిరువురిలోన వాయుపుత్త్రిం డగు
సంగీతవిద్యా ప్రసంగమునకు
సాధన్యుఁ డొక్కనాఁ డనోన్యన్యసంగీత
తారతమ్య మెఱుంగ నారదుండుఁ

దుంబురుఁడు వచ్చి సద్భక్తితోన నడుగ
నాటగుండక్రియలు పాడి మేటిరాళ్ళు
నీళ్ళు గావించి నీళ్ళను రాళ్లఁ జేసె
సరససంగీతమున, రామజనవరేణ్య!

90

ప॥ ఇత్రైఱింగున సకలలోకప్రసిద్ధం బైన భరతశాస్త్రంబునందుఁ బ్రజ్ఞా
వంతు లై ప్రత్యేకమతకల్పకు లైన భరతాచార్యు లనేకు లనేకభరతంబులు
గల్పించి లోకప్రసిద్ధంబులు గావించిరి. ఈ క్రమంబును నెఱింగించెద
వినుము. సదాశివుఁడును, బ్రహ్మ దేవుండును, భరతుండును, గశ్యపుండును,
మతంగుండును, నిష్ఠకుండును, దుర్గాయుశక్తియు, శార్దూలుండును, గోహ
ళుండును, విశాఖలుండును, దత్తిలుండును, గంబలాశ్వతరులును, వాయు
దేవుండును, విశ్వావసుండును, రంభయు, నర్దునుండును. నారదుండును,
దుంబురుండును, హనుమంతుండును, మాతృగుప్తుండును, రావణుండును,
నందికేశ్వరుండును, గార్తికేయుండును, నగస్తుండును, జ్యవనుండును,
యాజ్ఞవల్క్యు, బలియును, శంఖపాలుండును, స్వాతిగణంబును, దేవేం
ద్రుఁడును, రుద్రనేనుఁడును, భూలుండును, భోజరాజేంద్రుండును, సోమేశ్వ
రుండును, జగదేకమహీపతియు, లొల్లభుఁడును, నుద్భటుఁడును, న...ఖ కుం
డును, భట్టియుఁ, గీర్తికరుండును, నభినవగుప్తాచార్యుండును మొదలైన
భరతాచార్యు లందఱును వేర్వేఱ లోకప్రసిద్ధర్థంబు భరత శాస్త్రంబుఁ
గల్పించిరి. వాని నభ్యసించి తదనుగుణంబుగాఁ దార్యత్రికవ్యవహారంబుఁ
గావింపవలయు. ఇదిభరతశాస్త్రావతారక్రమంబు, ఎఱింగించితి. ఇంకఁ దత్స్వ
రూపం బెట్టి దనుటయుఁ బిమ్మట నెఱింగించెద.

91

గద్యః— ఇది శ్రీరామభద్ర కరుణాకటాక్షవీక్షణాసంరబ్ధ సారస్వత
విచిత్ర పోలూరి యోబయామాత్యపుత్ర సకలజనవిధేయ గోవిందనామధేయ
ప్రణీతం బైన రాగతాళచింతామణి యను సంగీత శాస్త్రప్రబంధంబునందు
మొదట సంగీతశాస్త్రారంభంబును, బరమేశ్వరునివలన నాదమయం బౌ ప్రణవో
త్పత్తియు, నా ప్రణవంబువలన వేదసముద్రావిర్భావంబును, నావేదసారంబును
సంగ్రహించి కృష్ణద్వైపాయనుండు చతుర్వేదంబులు నేయుటయును, దానివలన

బ్రహ్మ సరసంబు లైన నృత్తగీతవాద్యంబులఁ గల్పించి నాట్యవేదంబు నిర్మించె నని సూచించుటయును, బ్రహ్మ దేవుండును నాట్యవేదంబు నేమినిమిత్తంబుగాఁ జేసె నని యత్యాదులు భరతాచార్యుని నడిగిన నతండు వారికిఁ దెలుపుటయును, బ్రహ్మ త్రేతాయుగంబున మనుష్యులు వేదాచారవిహీను లైనచో వారికి హితంబు గా నాట్యశాస్త్రంబు గల్పించి నిజపుత్తు లైన భరతాదుల కుపదేశించుటయును, నందు భరతుండు మేటి యై నాట్యశాస్త్రంబు ననువర్తించి విజయోత్సవంబునఁ బ్రయోగింపుచో రాక్షసులు విఘ్నంబు సేయ నది యెఱింగి బ్రహ్మ విశ్వకర్మచే జతురంగమంటపంబు సేయించి నాట్యశాస్త్ర మహిమ నసురులకుఁ దెలిపి యొడంబఱచుటయును నంత భరతుండు రంగవంటపవూజ చేసి నాట్యంబు నెఱవేర్చి పోయి శివునివలన నాట్యసూక్ష్మం బెఱుంగుటయును శిష్య పరంపరానువర్తనంబును నన్నది ప్రథమాశ్వాసము సంపూర్ణము.

—: ఇది ప్రథమాశ్వాసము :—

ద్వితీయాశ్వాసము

కం॥ శ్రీ సంక్రందన సన్నిభ!

భాసురవిభవాభిరామ! భక్తివిజోధా!

శ్రీ సన్నత హృదయోన్నత!

భూసురనుత! కోసలూరి బుధజనపాలా!

1

ప॥ అవధరంపుము, ఇట్లు మహేశ్వరబ్రహ్మ భరతాచార్యాది మహా జన ప్రణీతం బైన యీ భరతశాస్త్రంబునందుఁ బ్రతిపాదితంబు లైన నృత్త గీతవాద్యంబులు మూఁడునుం గూడ సంగీతనామంబున దృశ్యశ్రవ్యభావంబు వహించుచు సకలజనానురంజనంబు నిచ్చు. అందులో విశేషించి సంగీతంబు సామవేదజన్యం బై కేవల నాదచయం బై నృత్తవాద్యములకుఁ బ్రధానం బై యుండుం గావునఁ దద్గీతలక్షణంబు చిక్షిత్ గ్రంథనామానుగుణంబు గావలయుట నిరూపించి పిమ్మట నృత్తవాద్యలక్షణంబు లెఱింగించెద, తందు గాంధర్వజనకం బైన సామగానమహిమం బెఱ్ఱి దనిన.

2

సీ సామగానరతుండు చంద్రశేఖరమూర్తి

సామగానపరుండు చక్రధరుఁడు,

సామగానహితుండు జలజాతభవమూర్తి

సామగానప్రియుల్ సర్వసురలు

సామగానప్రియుల్ సనకాదియోగులు

సామగానప్రియుల్ సకలమునులు

సామగానాధ్యముల్ సకలయజ్ఞంబులు

సామగానము సర్వసౌఖ్యకరము

సామగానము నిశ్రేయస్పదంబు

సామగానము సేయనిజనులు గలరె

సామదానాద్యుపాయవిశారద! విను

సామగూఢాభివృద్ధి! రామకూజనవరేశ్వర!

3

సీ॥ మున్ను రావణ బాణాది ముఖ్యజనులు
 నారదాదులు సామగానంబుఁ జేసి
 శివుని మెప్పించి శాశ్వతశ్రీఁ దనర్చి
 రమితకృతపుణ్య! రామనృపాగ్రగణ్య

1

వ॥ ఇట్లు, సకలదేవతాయోగ్యం బైన సామవేదంబు గీతశాస్త్రంబు నందు 'వేదానాం సామవేదోఽస్మీ'త్యాది వాక్యంబులచేత సాక్షాత్పరమేశ్వరస్వరూపం బై భగవంతునిచేతఁ బ్రతిపాదితం బగుటంజేసి సకలమునిజన గేయం బై మోక్షప్రదాయకం బై యొప్పుచుండు. ఆట్లు సామవేదమార్గం బున గీతంబు సంగ్రహించి బ్రహ్మదేవుండు గాంధర్వవేదంబు సామవేదంబున కుపదేశంబు గాఁ గల్పించి సామగానప్రియు లైన హరిహరాదుల మెప్పించి భరతనారదుల కుపదేశంబుఁ గావించె. వారివలనఁ దద్గాంధర్వంబు సకల విస్తారితం బయ్యె. అట్టి సంగీత విద్యావిలాసంబు ధర్మాన్తకామమోక్షపురుషార్థ ప్రదం బై యుండు. దాని మహిమంబు వర్ణింప వెయింపలఁ చిలువ రాయని కైన శక్యంబు గాదు. ఐనను నానేర్చిన ట్లభివర్ణించెద, ఆంధరిం పుము.

5

సీ॥ నలువ నాదామృతజలనిధి నోలాడ
 వాణి గానము నేయ వీణఁ దాల్చె
 ప్రేతలు మోహించి వెంటఁ గ్రమ్ముక రాగ
 వేణుగానము నేనె విష్ణుమూర్తి
 రుద్రు నానందాబ్ధి రుద్రాణి దేలించు
 రుద్రవీణాగానరూఢిఁ దనరి
 హరిహరబ్రహ్మదు లౌ నని మెచ్చు నా
 రదుండు వీణాగానరక్తి నెఱపు

నిట్టి ఘనులెల్ల సంగీతహితమతి ప్ర
 థాను లై యుండు రితర గంధర్వయక్ష
 దేవదానవమానవదేహు లెంత
 భాగ్యదేవేంద్ర! రామఘోషాలచంద్ర!

సీ॥ నేత్రముల్ దెఱవని నిసువుడనంబునఁ
 బొత్తులలో నుండి పొరల లేక
 విషయభోగకవివేక వింతయు లేక
 స్తన్యపానముఁ జేయు జాణ గాక
 మలమాత్రములలోన మగ్నుఁ డౌ టెఱుఁగక
 చెప్పచే మేన నచ్చికము మీఱి,
 బాలగ్రహవేళపారవశ్యము గల్గి
 వెల్లుల్లిపొగల బల్వెగటు విసరఁ

గసరి నుసులుచు మసలుచు నెసరఁ బాఱు
 బాఱుఁ డావేళ వెలఁదులు పాటఁ బాడ
 విసుగ కేకాగ్రము గ గానరసము లాను
 రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

7

ఉ॥ గొల్లఁడు మందలో నిలిచి కోమలి లీలను వేణునాదముల్
 చల్లని రాగభేదములు చక్క నొనర్పఁగ గోసహస్రముల్
 మెల్లన నోరు లెత్తుకొని మేఁత యెఱుంగక యాలకింపఁగా
 నెల్లరు గానరక్తిని జరించుట వింతయె, రామభూవరా!

8

కం॥ నాగసరాన నరేంద్రుఁడు
 రాగము పచరింపఁగానరంభితమతి యై
 భోగి తల యెత్తి నాదము
 భోగించును, గోసలూరి బుధజనపాలా!

9

కం॥ సంగీత మెఱమకుచ మగు
 సంగతి దక్షిణకుచంబు సాహిత్య మగున్
 శృంగారము వాక్పతి యగుఁ
 బొందుగ విను, గోసలూరిబుధజనపాలా!

10

సీ॥ ఆ బాలగోపాల మందఱి కంద మై
 యానందకంద మై యమరియుండు,
 మెండుమాఱున నైన నిండ నిగు ద్వైంచు
 గండశైలము నైనఁ గరఁగఁగోళయూ

జిత్రరూపములెల్లఁ జేతనమ్ములు నేయుఁ
 జిత్రరూపులఁ జేయుఁజేతనముల
 నాఁకలిదప్పుల నలమటఁ గొన నీదు
 కొందల మెదలోనఁ జెందనీదు

యతుల వలపించు సతుల సమ్మతిలఁజేయు
 నిఖిలకర్ణరసాయననియతిఁ జూపు
 నిట్టి సంగీతమహిమ దా నెంచఁ దరమె
 భవ్యగుణసాంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

11

కం॥ సరిగమపదాదిసప్త
 స్వరసంగతనాద మఖిలజనరంజన మై
 పఠఁగిన నది గీతం బనఁ
 బురణించును, కోసలూరిబుధజనపాలా!

12

కం॥ ఆ గీత మిరుదెఱంగుల
 బా గగు గాంధర్వగానవైనాకములం
 జాఁగురెము గాఁగ శాశ్వత
 భోగోన్నత! కోసలూరి బుధజనపాలా!

13

కం॥ గాంధర్వ మెట్టిరూపున
 సంధిల్లును గాన మెట్టిసవరణ గల దా
 సంధు లెఱిఁగింతు నే నే
 ర్వుం ధృతి గల కోసలూరిబుధజనపాలా!

14

సీ॥ దేవగంధర్వులు దేవలోకానాది
 సంప్రదాయాగతసరసగీత
 శాస్త్రలక్షణయుక్తసంగీత మొనరింతు
 రాగీత మతినియతాఖిలేష్ట
 దాయకం బగుచు గాంధర్వనామముఁ గాంచు
 నని గీతశాస్త్రజ్ఞు లండ్రు మఱియు
 వాగ్దేయకారు లై వరలెడు శార్ఙ్గదే
 వాది పూర్వాచార్యు లఖిలదేశి

రాగములుఁ గూర్చి సకలానురాగ మెసఁగ
 లక్ష్యమార్గము వట్టి సలక్షణము గ
 నెట్టిగీతము గావించి రట్టిగీత
 మగును గానంబు, రామభూపాగ్రగణ్య!

15

శీ|| గానగాంధర్వయుగ్మములోన గాంధర్వ
 మనునది లక్షణ మనుసరించి
 యభ్యసించగఁ దగు నదియు లక్షణహీన
 మైనచోఁ బ్రత్యవాయంబు గల్గుఁ
 గావున శాస్త్రలక్షణము ప్రధానము
 గాని లక్ష్యము గాదు కారణంబు
 గాంధర్వలక్షణ క్రమమున కరయంగ
 గాన మీ లోకలక్ష్మ్యోనుగుణము

గాని లక్షణకారణక్రమము గాదు
 లక్ష్య మటఁ ద్రోచి లక్షణలక్షితము గ
 గాన మొనరింక జనకంజకంబు గాదు
 భవ్యగుణధుర్య! రామభూపాలవర్య!

16

కం|| కావున లక్ష్మ్యోనుగుణం
 బై వెలయుచు భువిని గాయకాభిజ్ఞాత్రం
 బై వర్ధిలు నీ గానము
 భూవినుతా! కోసలూరిబుధజనపాలా!

17

శీ|| సకలసంగీత శాస్త్రారసవిదుండు
 శార్ఙ్గదేవుండు గాన లక్ష్యప్రధాన
 తామహిమఁ దెల్పి వాద్యకాధ్యాయమునను
 భవ్యగుణసాంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

18

కం|| వస్తుస్వరూపనిర్ణయ
 శస్త్రం బగు లక్షణంబు సద్వస్తు వగుం
 బ్రస్తులక్ష్యము విను, మా
 న్యస్తుతగుణ! రామభూప! యంశిశగుంపా!

19

కం॥ రాగంబుల లక్ష్యంబులు
 రాగనిరూపణముఁ జేయు రంజితశాస్త్రా
 భోగంబు లక్షణంబును
 భోగోన్నత! కోసలూరిబుధజనపాలా! 20

కం॥ లోకుల వాడుక లక్ష్యము
 లోకములో లక్షణంబు లోకవ్యవహార
 రాకలిత మైన నిం పని
 చేకొందురు, రామభూప! చిత్తజరూపా! 21

కం॥ లక్షణ యుక్తమె లక్ష్యము
 లక్షణహీనంబు లక్ష్యలక్షణ మగునా?
 లక్ష్యం బె దన్నఁ దెలిపెద
 లక్ష్యముగా, రామభూప! లలితాలాపా! 22

గీ॥ శబ్దశాస్త్రాదిలక్షణశాస్త్ర మెల్ల
 లోకమునఁ గల్గువ్యవహార మాకలించి
 పరఁగఁ జేసిరి సాణినిక్రముఖు లనెఁగు
 పలుకు వినయ్య, రామభూపాలవర్య! 23

కం॥ అరయఁగ లక్ష్యము లక్షణ
 శరణం బగుచో 'ప్రయోగశరణా వైయా
 కరణా' యను నృప్తాంతముఁ
 బురణించును, గోసలూరి బుధజనపాలా! 24

ఉ॥ లక్ష్యనిధాన మై వెలయు లక్షణ మింపులు గల్గు నన్నచో
 లక్ష్యము లేనిలక్షణము లక్ష్యము నేయరు లోకులెల్ల దు
 ర్లక్ష్య మటంచు వేయుఁ బదిలక్షల కైనను లక్ష్యశాస్త్రముల్
 లక్ష్యము చేసి చూతురు సులక్షణలక్ష్యత, రామభూపరా! 25

ం॥ అది యెట్టి దనిన నిందుకుఁ
 బదిలంబుగ లక్ష్య మేను బకటించెద నిం
 పొదవఁగ ఘంటారావము
 మొదలుగ విను, కోసలూరి బుధజనపాలా! 26

కం॥ న్యాసగ్రహంశనియమ
 న్యాసాన్యము శాస్త్ర మరయ నన్యతరాంస
 న్యాసగ్రహ మా లక్ష్యము
 మీసరము గ, రామభూప! మృదులాలాపా! 27

వ॥ అది యెట్టి దనిన
 శా॥ సన్యాసగ్రహణాంశకం బగునరాజద్భైరవీరాగశా
 స్త్రన్యాయం బటు లుండ లక్ష్య మనెడున్ సన్యాససాంశగ్రహం
 ధ్యన్యాయం బిసుమంత లేక విసు ధన్యాసగ్రహంశాధ్య మై
 ధన్యం బయ్యెను ధాత్రీ, గోసలపురింద్రా! రామభూమిశ్వరా! 28

శా॥ ధన్యాసగ్రహదాంశకం బగుట గాంధర్వంబు ఘంటారవీ
 యన్యాయం బగుచుండు సంగ్రహము సన్న్యాసంబు సాంశంబు గా
 జన్యం బై పరిపూర్ణ మై వెలయు లక్ష్యం బైన ఘంటారవం
 బన్యప్రక్రియ, జానకీహృదయరమ్యా! రామభూపాగ్రణీ! 29

సీ॥ సంప్రదాయాగతశాస్త్రలక్షణయుక్త
 గాంధర్వగీతంబు గలిగినట్లు
 మనుజగానం బేల? మహనీయశాస్త్రార్థ
 సమ్మతి లేక విస్తార మయ్యె
 శాస్త్రసమ్మతిఁ బూని సరసగాంధర్వంబు
 నానాఫలంబుల నీనుచుండు
 శాస్త్రసమ్మతి లేమి సత్ఫల మీనని
 గాన మెంచంగ నేల మానవులకు
 తుచ్ఛమనుజు లక్ష్య తుచ్ఛంబుగాఁ గొని
 దివ్యగీతశాస్త్రదీప్తి విడుచు
 నట్టిగాన మెట్టు లభిమత మగు నన్న
 వినుము, రామభూప! విస్తరింతు. 30

గీ॥ దివ్యశారీరసంపదఁ దేజరిల్లు
 దైవజనములు జంత్రగాత్రములయందు
 శాస్త్రసమ్మతగాంధర్వసరసగీత
 మొనరఁ జేతురు, రామభూజనవరేణ్య! 31

కం॥ కా నిట్లు జంత్రగాత్రము
 లానికఁ బలికింపలేని యల్పులగానం
 బానెఱిని శాస్త్రసమ్మతఁ
 బూనునె మఱి, గోసలూరి బుధజనపాలా! 32

ఉ॥ ఐనను నంజనాతనుభవాఙ్మనదత్తిలకుంభజాడు లీ
 గానము శాస్త్రసమ్మతము గా నమఱించిరి మున్ను కొన్నినా
 శ్మానియమంబె చెల్లినఁ దనంతన దా విరళస్వభావ మై
 గానఁగనయ్యె యోగ్యులను గానమి, రామన్మపాలకాగ్రణీ! 33

కం॥ మునుపటియుగమున మనుజులు
 ఘను లనఘులు దేవసములు గావున గానం
 బనువుగ శాస్త్రస్థితి గాఁ
 బొనఱించిరి, కోసలూరి బుధజనపాలా! 34

కం॥ ఇప్పటి కలికాలంబునఁ
 జప్పని మనుజులకు నేల శాస్త్రస్థితిగాఁ
 జొప్పడును గానసంగతు
 లొప్పింపఁగ, రామభూవరోత్తమ! వినుమా! 35

ఉ॥ కౌవున వారి శాస్త్రపఠికల్పిత రాగవిశేషమూర్తముల్
 ధావసనేయ లేక తగుపాటిగ నాత్మమనోనురంజనం
 బై వెలయంగ మానవజనాపళి వాడఁగ జేళదేశసు
 భావితరాగభేదము లపారము లాయెను, రామభూవరా! 36

శా॥ ఆయా దేశజనానురంజనము లై యాపిచ్ఛవం బైనచో
 నాయా దేశికరాగభేదములు పూర్వాచార్య శాస్త్రోక్తమా
 న్దాయాలంబులు కొన్ని కొన్నియుఁ దనాయాతంబులుంగాక ముం
 దే యానందమునేయు లోకులకు థాత్రిణ, రామభూపాగణీ! 37

కం॥ అవాడకరాగంబులు
 భావించి జనాసుక్తిబలము గ లక్ష్య
 ప్రావీణ్యగానశాస్త్రము
 గావించెను శార్ఙ్గదేవకవి, రామన్మపా! 38

కం॥ కావున లక్ష్యము కారణ

మై వెలయును గానమార్గమంతయు శాస్త్ర

ప్రావీణ్యం బొక్కొకయెడ

భావించిన దైన, రామ! పార్థివతిలకా!

39

ప॥ అట్లుగావున, నవ్విధంబున నానా దేశరాగోపరంజితం బైన గానంబు లక్ష్యప్రధానంబు గా దేవాదిపూర్వాచార్యులచేతఁ బ్రతిపాదితం బై లోకప్రసిద్ధం బై యుండుఁగావున, నట్టి గానలక్షణంబు పండిత సామర సాధారణంబు గా సలుపు మార్గంబును లోకలక్ష్యనుగుణంబుగా వరించెద, ఆకర్ణింపుము. అది యెట్లనిన, మొదల గానంబు నానాదేశ రాగ ప్రధానం బగు. రాగంబులు స్వరప్రధానంబు లై యుండు. స్వరంబులు శ్రుతికారణంబు లై యుండు. కావునఁ దచ్చుతిస్వరూపజ్ఞానంబు తజ్జన్యత్రిస్థానలక్షణజ్ఞానపురస్సరం బగుటంజేసి తొలుఁదొలుతఁ ద్రిస్థానలక్షణంబును వ్యవలఁ దజ్జన్యశ్రుతిజాతిస్వరూపంబును బిమ్మటఁ దజ్జాతశుద్ధస్వరవికృతస్వర లక్షణంబును, నావెనుక సర్వాధిదేవతానిర్ణయంబును, వెండియు గ్రామ సూర్చనాభేదలక్షణంబును, దదనంతరంబు శుద్ధతాన కూటతాన ప్రస్తారాది లక్షణంబును, నావెంటన రాగమేళలక్షణంబును, దదనుపదంబున సుత్తమ సుధ్యమాధమరాగ భేదనిర్ణయంబును, నాపిఱుందన న్యాసగ్రహంశలక్షణం బును, బదంపడి యాడవప్రాధవ సంపూర్ణ రాగభేదార్థ కాలాది నిశ్చయం బును, నాతర్వాత నృత్తవాద్యభేదలక్షణంబును, నావలఁ దాళదశప్రాణ శాసభేదనిరూపణంబును నిట్లు క్రమక్రమంబునఁ దెలియ నివరించెన నని లించి శ్రుతిస్వరజనకం బైన త్రిస్థానలక్షణంబు మొదట నిరూపించెద, అవ రింపుము.

40

చ॥ పురుషవివక్షచే మనసు బోధముఁ జెంది శరీరవహ్నితో

నొఱయఁగ వహ్ని మారుతము నూడగ వాయువు బ్రహ్మగ్రంథిపైఁ

బొరసి చరించి యూర్ధ్వముగఁ బొక్కిలి హృద్గతి మస్తకాననాం

తరములఁ గల్గఁజేయు వరనాదము, రామనృపాలకాగ్రణీ!

మ॥ క్రమ మొప్పారఁగ నాభిహృత్పుటములం గంఠోత్తమాంగాస్యదే

శములం బైదు విధంబులం బొడమి ప్రాజ్యం బైన నాదంబు పెం

పమరం దా నతిసూక్ష్మసూక్ష్మపదపుష్టాపుష్టశబ్దాంకకృ

క్రమనామాంకము లైదు గారతును భోతికా, రామనృపాలకాగ్రణీ!

41

కం॥ ఈరీతి మంద్రమధ్యమ
తారకనాదములు గీతతంద్రంబున నిం
పారును ద్రిస్థానవ్యవ
హారంబున, రామభూతలాధీశమణి!

42

కం॥ పంచస్థానభవం బై
పంచాయ్యలఁ గన్న నాదు భాసిలు దైవో
దంచిత గీతవ్యవహార
రాంచిత మై, రామభూతలాధీశమణి!

43

కం॥ ఆ పంచస్వరనాదము
దీపిత మగు మనుజతతికిఁ ద్రిస్థానగతిఁ
స్థాపిత మై సంగీత
వ్యాపారమునందు, రామవసుధాధీశా!

44

కం॥ అనుమంద్ర మంద్రకంబులు
ననుమధ్యమమధ్యమంబు లనుతారకముఁ
వినుతారక మని యీక్రియఁ
గనుఁ ద్రిస్థానంబు ద్వివిధగతి, రామస్రపా!

45

ప॥ ఇట్టి యనుస్థానత్రికప్రమాణంబు తంత్రీస్థానప్రమాణంబునకు నిఁచు
కంత తగ్గియుండు నని తక్షణ్ణు లెఱింగి వాడుదురు, అవధరింపుము.

46

కం॥ ఆ నాదము ద్వావింశతి
మానితభేదములఁ గాంచు మఱి విన్ములచే
మానుగ నవి శ్రుతు లనఁగా
భూతుల మగుఁ, గోసలూరిబుధజననాలా!

47

కం॥ ఇరువదిరెండు విధంబుల
నిరవగు నానాద మెట్టు లిం పగు నవి యే
గుఱుతున శ్రుతు లెట్లగు నన
మురువుగఁ దెల్పెదను, రామభూతలాధీశమణి!

48

ప॥ శ్రుతిలక్షణం బెట్టి తనిన.

49

కం॥ స్వరమున కారంభక మై
 మఱియు స్వరాంగకము హ్రస్వమాత్రస్వర మై
 కర మాది నెద్ది వినఁబడు
 నరయఁగ శ్రుతి యనఁగఁ బరఁగు నది, రామన్మపా!

50

సీ॥ మంద్ర మాధార మై మలయు హృత్పుటమందు
 మూఁ డూర్ధ్వనాడిక ల్మానసియుండు
 నానాడికలమీఁద నందంబు లై యిరు
 వదిరెండునాడిక ల్పదిలముగను
 బర్వానుపర్వవై భవమునఁ బవనసో
 పానమార్గంబునఁ బరఁగి యుండు
 నానాడికలత్రోవ ననిలుండు నడతేర
 నన్నన్నివిధము లై యన్నినాడు

లున్నతోన్నతవృత్తిమై నుత్తరోక్తి
 రస్థితిని మీఱి ద్వావింశతమ్యభేద
 ములను వినఁదగి శ్రుతు లనఁ బొలుపు మిగులు
 భవ్యగుణధుర్య! రామభూపాలవర్య!

51

కం॥ ఇరువదిరెండు విధంబుల
 వరలుచు ననుమంద్ర మిట్లు ద్వావింశతిపి
 స్ఫురితశ్రుతు లొనరించును
 బురణింపఁగ, గోసలూరిబుధజనపాలా!

52

శా॥ ఈ రీతికా గళమస్తకాంతరములం దిం పొందు నామధ్యమా
 ఖ్యాతావోచ్ఛకతారకారసము లేకైకంబు గా వింశసం
 ఖ్యాతరమ్యశ్రుతి జన్మకారణము లై కన్పట్టుఁ దన్నాడికా
 ధారోచ్ఛోచ్ఛతరప్రచారములచేతకా, రామభూపాగ్రణి!

53

కం॥ ఇరువదిరెండు తెఱంగులఁ
 దిర మగు శ్రుతినిచయ మట్లు త్రిస్థానజ మై
 యిరువదియాఱు విధంబులఁ
 బురణించును, గోసలూరిబుధజనపాలా!

54

వ॥ మఱియు నిట్టి శ్రుతిజన్మస్వరభేదలక్షణం బెట్టి దనిన.

55

సీ॥ తగి షడ్జబుషభగాంధార మధ్యమపంచ
 మములు ధైవతనిషాదము లనంగ
 రహి వించి సప్తస్వరంబు లాశ్రుతులందు
 జనియించు నన్నచో స్వర మనంగ
 నని యెద్ది? వివరింపు మనినచో వివరింతుఁ
 గృతిపతి వినవయ్య, శ్రుతికిఁ జనక
 యం దనుసూత్ర మై యనురణనాత్మక
 స్నిగ్ధరూపముఁ దాల్చి దుగ్ధరసము

మీఁద మీఱినమీఁగడవెన్న మిగిలి
 చొక్క మగు నొక్కనాదంబు శ్రోతృచిత్త
 రంజనము నేయు స్వరనామకమ్య మగుచు
 రామభూపాల! మహనీయరమ్యశీల!

56

సీ॥ బ్రహ్మాంబు విశ్వమై పరిధవిల్లినరీఠిఁ
 బా లెల్లఁ బెరుఁగు లై పరఁగినట్లు
 నవనీతనికరంబు నవఘృత మైనట్లు
 జలములు బుగ్గ లై చెలఁగినట్లు
 మిహిరమయూఖముల్ మేఘంబు లౌభంగి
 నయ్యిందుకరము మం చైనగతిని
 వజ్రకీటము తొల్వ వరవర్ణ మైనట్లు
 శలభంబు భ్రమర మై మెఱిసినట్లు

శుక్ల శోణితములు శుభశరీరాకృతి
 వరలినట్లు శ్రుతుల [1] స్వరము లగుచు
 విన్నవారి కొసఁగు వీనుల విందులు
 సరసగతుల, రామజనవ ర్ణా!

57

[1] శ్రుతుల—శ్రుతులు + అ = శ్రుతులే.

కం|| ఇరువది రెండు గుఱుతులకు

స్వరచయ మాటొకటి యెట్లు జన్మించెను, నా
స్వరముల కాఱుతు లె న్నె
న్నెఱిగింపు మటన్న, రామనృపమణి! వినమా!

58

సీ|| సప్తస్వరంబులసంభవం బెఱిగింతు

ద్వావింశతిఱుతుల్ పరఱగ నండు
మొదలంట లెక్కింప మొనసిన నాలవ
ఱుతియందు పడ్డంబు సొంపు మీఱె
నాటొక్కఱుతిమీఱద నమరె నాబుషభంబు
తగఱ దొమ్మిదింట గాంధార మమరెఱ
బదుమాఱు మధ్యమభవ్యస్వరం బయ్యెఱ
బదియు నాటొకటిపైఱ బంచమంబు

నిరువదింటను ధైవత మిం వెసంగె
నిరువదియురెంట నైమాద మెసకమెసఱగె
నిరువదియురెండు ఱుతులయం దిట్లు స్వరము
లెనసి యుదయించె, రామభూమింద్రచంద్ర!

59

కం|| నాలుగు మాఱును రెండును

నాలుగు నాలుగును మాఱు నవి రెండు ఱుతుల్
సీలఱగ సరిగమపదనులు
ఱాలున నిరవొందె, రామజనపాలమణి!

60

ఆ|| వె|| నాల్గు నాల్గు నాల్గు నలి రెండు రెండును

మాఱు మాఱు ఱుతులు మొనసియుండు
సమపనిగరిదారి సప్తస్వరాళిక
పొసఱగ వినము, రామభూవరేంద్ర!

61

సీ|| సరవితో నీరీతి సప్తస్వరప్రతి

నియతసంఖ్యాగుణాన్విత లైన
ఱుతులతో నాల్గవఱుతి మొదల్ ఱుతులెల్లఱ
గారణం బగుఱ దారకార్వగతిని

నవ్వలఁ దత్తదుపాంత తృతీయాది
 ...కాఢ్యశ్రుతివ్రజంబు
 కార్యంబు లేనిది కారణం బగు టెట్లు
 తెలుపు మన్నను విశదీకరింతు

నొకటఁ గల్గిన రెండు రెండొదవు మూడు
 మూట నాల్గింటిఁ గాన తత్పూర్వకాంక్షఁ
 గారణం బగుఁ దదూపాంశగశ్రుతినిచ
 యంబు నిజ మది, రామనృపాగ్రగణ్య!

62

కం॥ ఏతాదృశసప్తస్వర
 జాత్యుద్భవహేతుభూత సకలశ్రుతిసం
 భూతస్వరజాతిపంచక
 మాతత మగు, రామభూవరానర్భ్యమణీ!

63

కం॥ శ్రుతిజాతిభేదలక్షణ
 మతిచతురతఁ దెల్పు చింక నాశ్రుతిజాతుల్
 మతిమంతు లెంచ దెల్పెద
 మతి మంతుల కెక్క, రామమనుజేంద్రమణీ!

64

కం॥ వరుసను దీప్తయు నాయత
 కరుణయు మృదు మధ్య లనెడు ఘననామములన్
 మెఱయుచు నీ శ్రుతిజాతులు
 స్వరవిహితము లౌను, రామజనపాలమణీ!

65

కం॥ ఈ సప్తస్వరపాలిక
 యే సొబగున సంఘటిలిన నీశ్రుతు లై డా
 నా సొబగెల్లను దెల్పెద
 భూసురనుత! కోసలూరి బుధజనపాలా!

66

కం॥ ఆరయఁగ దీప్తాయతలును
 మఱియును మృదుమధ్య లనెడు మహితశ్రుతు లీ
 సరణిని నాల్గును పక్ష
 స్వరమున సంధిల్లు, రామవసుదారమణా!

67

కం॥ కరుణయు మధ్యయు మృదు వనఁ
 బరఁగిన జాతిత్రయంబు భాసీలు ఋషభ
 స్వరమునకు సంధి కీర్తి
 స్ఫురణోజ్జ్వల! గోసలూరి బుధజనపాలా! 68

కం॥ దీప్తయు నాయత యనియెడఁ
 దీప్తశ్రుతిజాతియుగము తిరముగ మఱి సం
 ప్రాప్తం బగు గాంధార
 వ్యాప్తిని జన, రామభూవరామూల్యమణి! 69

కం॥ అను వగుదీప్తయు నాయత
 యును మృదువును మధ్యయునను నురుతఁజాతుల్
 ఘనముగ నాల్గును మధ్యమ
 మున సగధిలుఁ, గోసలూరి మునిజనపాలా! 70

కం॥ మృదుమధ్య లాయతాఖ్యయు
 వదలని కరుణయు ననంగ వరజాతులు నా
 ల్లోదవును బంచమపదమున
 సద్వర! శ్రీరామభూప సత్యాలాపా! 71

కం॥ మఱియును, గరుణాయతలును
 వరమధ్యయు ననెడు మూఁడు వర్ణితజాతుల్
 కర మరుదు ధైవతంబునఁ
 బురణించును, గోసలూరి బుధజనపాలా! 72

కం॥ మఱి దీప్తయు మధ్యయు నను
 పరమశ్రుతిజాతియుగము...
 కర మర్థి నిషాదస్వర
 వర మరయఁగ, వినుము రామవసుధాధిశా! 73

కం॥ ఈ తెఱఁగునఁ బంచశ్రుతి
 జాతులు సప్తస్వరాలి సంధిలురీతుల్
 భాతిగఁ దెలిపితిఁ దెలియుము
 జాతామోదమున, రామజనపాలమణి! 74

ఆ॥ వె॥ ఇంక నొకటి యొకటి యీ పంచజాతులు
 నాలు గ్నైదు మూడు నాలు గాఱు
 వితము లయ్యె దాని విధ మెల్లఁ దెల్పెదఁ
 బొసఁగ వినుము, రామభూవరేణ్య!

75

ఆ॥ వె॥ పరఁగు తీవ్ర రౌద్ర వజ్రయు సుగ్రయు
 ననెడు నాల్గుపేరు లవధరించి
 శ్రుతులు గల్గెనయ్య శ్రుతిజాతి దీప్తకుఁ
 బుణ్యాసాండ్ర! రామభూవరేంద్ర!

76

గీ॥ చనుఁ గుముద్వతి క్రోధప్రసారిణి యన
 నెనఁగు సందీపని యన రోహిణియు ననఁగ
 నైదు శ్రుతు లయ్యె నయ్యాయతాఖ్యజాతి
 వినఁగఁగదవయ్య, రామభూవిభవరేణ్య!

77

కం॥ తనర దయావతి యాలా
 పినియుమ దంతికయు ననెడు పేరులు మాటం
 బెనగొన్నశ్రుతులఁ గరుణా
 వినుతా! శ్రుతిజాతి గలిగె విను, రామనృపా!

78

కం॥ మందయు రతికా యనఁగా
 నందంబై క్షీతియుఁ బ్రీతి యను పేరుల నిం
 పొందుచు నాల్గున్ భేదము
 లందెను మృదుజాతియోగ్య, మది రామనృపా!

79

కం॥ విను మిఁక ఛందోవతి యం
 జని మార్జని రక్త రమ్య సంక్షోభిణి నాఁ
 దనరుచు నాఱు వితమ్ము
 వ్రను మేధ్యాజాతి, రామ బుధజనపాలా!

80

వ॥ ఇట్లు పంచశ్రుతిజాతిజన్మంబు లైన తీవ్రాదిద్వావింశతి శ్రుతి
 భేదంబులకు యథోచితంబుగా షడ్జాదిసప్తస్వరనియమంబు తత్తజ్జాత్యను
 సారంబు గా నెఱింగించెద, అవధరింపుము

81

సీ॥ దీప్తాదియందునఁ దీవ్రయు నాయత
 మొదటను గల్గు కుముద్వతియును
 మధ్యలోనను రెండు మన్నిరంజనియును
 మృదుజాతి రెండవ సదనమునకు

...

మఱియు రక్తిక యనునది, వరుసతోడ
 నీ శ్రుతులు మూఁడు విలసిల్లు ఋషభమునకు
 సంతతాదార్యనగ రాజ! శౌర్యదైర్య
 భవ్యగుణధుర్య! రామభూపాలవర్య!

82

సీ॥ దీప్తలో రెండవది యగు రౌద్రియు నాయ
 తాజాతి రెండవతాపు క్రోధ
 యనునది వరుసఁ దా నమరు సీశ్రుతులు రెం
 డును నిల్చు గాంధారమునకు నెపుడు
 దీప్తలో మూఁడవది యగునా వజ్రయు
 దజ్జాతి మూఁడవతలమునందుఁ
 గల ప్రసారణియును ఘన మృదుజాతి మూఁ
 డవ మన్ని ప్రీతియు నవల మధ్య

యనెడు జాతిని మూఁడవ దైన మార
 ని యనునది గూడఁ గ్రమముగా నియత మైన
 నాల్గు జాతుల శ్రుతులు విన్నాణ మమరు
 మధ్యగుంబున, రామభూమండలేంద్ర!

83

సీ॥ మృదుజాతి నాలవపద మైన క్షితియును
 మధ్యలో నాలవ మన్ని రక్తి
 యును నాయతాజాతి నొనర నాలవది యై
 యమరు సందీపని యనునదియును

గరుణలో రెండవ వరుస నాలాపిని
 యనునది గూడ నాల్గయినయట్టి
 శ్రుతులు పంచమమునఁ జూటిగొంచు ఋణాలఁ
 దనర మూడవవి యాదంతికయును

నాయతాజాతి నై దవ దైనరోహి
 ణియును నీమధ్య నై దవనెలపు రమ్య
 యను నదియుఁ గూడ శ్రుతులు మూఁ డమరియుండు
 దై వతస్వరమున, రామధరణినాథ!

84

సీ॥ దీప్తిలోఁ గల్గు నాలవ దెసను నుగ్ర
 యను నదియు మధ్య నాటవ దై న యుగ్మ
 ఊఁ భిణియుఁ గూడ నీరెండు శ్రుతులు నిల్పఁ
 దగు నిమాదమ్మునను, రామధారుణీంద్ర!

85

వ॥ ఇట్లు, సప్తస్వరనియత జన్యద్వావింశతి శ్రుతిచయంబునకుఁ
 గ్రహాద్దేశం బెట్టిదనిన.

86

సీ॥ తీవ్రాఖ్యయుఁ గుముద్వతియు మందకయునుఁ
 దోవతి యమర దయావతియును
 రంజని రతికారాద్రియ రక్తి శ్రోధయును వ
 జ్రకయనునది ప్రసారణియు ప్రితి
 యును మార్జనియు క్షేమయును రక్త యనఁగ సం
 దీపని యాలాప దీప్త దంతి
 యును రోహిణియు రమ్యయును సుగ్రయును ఊఁ భి
 ణియు నన నిటు లివ్వదియును రెండు

శ్రుతులు సరిగమపధని సంతతికి వరుస
 నాల్గు మూడును రెండును నాల్గు నాల్గు
 మూడు రెండుగ నీరీతి మొనసియుండుఁ
 దెలియ వినవయ్య, రామధాత్రీతలేంద్ర!

87

క॥ ఈ తెఱఁగునఁ బంచశ్రుతి
జాతిభవ శ్రుతు లనంగ సప్తస్వర సం
ఘాతము శుద్ధస్వర వి
ఖ్యాతిని మను, రామభూవరామూల్యమణి!

88

సీ॥ శుద్ధ షడ్జకనామ శోభితస్థితిఁ గాంచి
శుద్ధ ర్షభంబు నా శుద్ధి మిగుల
శుద్ధగాంధార విశుద్ధనామముఁ జెంది
శుద్ధ మధ్యమనామ శుద్ధి గాంచి
కమనీయశుద్ధ పంచమనామకము దాల్చి
శుద్ధ దైవతనామశుద్ధ మగుచుఁ
జక్కనిశుద్ధనిషాదనామక మంది
క్రమముతోడను సరిగమపథనులు

నొక్క టొక్కటి వేర్వేఱ నొఱపు మీఱి
సంకరము లేక సంగీతశాస్త్రమునకు
నొసరియుండును వ్యవహారయోగ్య మగుచు
భవ్యగుణసాంద్ర! రామాభూపాలచంద్ర!

89

కం॥ ఏతాదృశశుద్ధస్వర
జాతము త్రిస్థానభేదజాతం బగుచున్
ఖ్యాతి వహించెను ద్రివిధం
బై తనరన్, రామభూవరామూల్యమణి!

90

సీ॥ మంద్రషడ్జ మనంగ మధ్యషడ్జ మనంగఁ
దారషడ్జ మనంగఁ దనరుచుండు
మంద్రర్షభంబు నా మధ్యర్ష భం బన
తారర్షభంబనఁ దనరుచుండు
మంద్రగాంధారంబు మధ్యగాంధారంబు
తారగాంధారంబుఁ దనరుచుండు
మంద్రమధ్యమమును మధ్యమధ్యమమును
దారమధ్యమును దనరుచుండు

మంగ్రపంచమధైవతమంద్రజనులు
 మధ్యపంచమధైవతమధ్యజనులు
 తారపంచమధైవతతారజనులు
 వరలుచుండును, రామభూపరలలామ!

91

కం॥ అరయంగ నికృత్యస్త
 స్వరములు త్రిస్థానభేదవర్ధితగతు లై
 యిరుపదియొక్క విధంబునఁ
 బురణించును, గోసలూరిబుధజనపాలా!

92

కం॥ ఈ తెఱఁగున స్పృశ్య
 జాతిస్థితిఁ దెల్పి తింక జక్కఁగఁ దెలియఁ
 జేతును దద్వికృతస్వర
 జాతివిభేదములు, రామజనపాలమణి!

93

కం॥ ఈరహిగను శుద్ధస్వర
 వారము మఱి వికృతరూపవైభవమునఁ దా
 మారయఁ బదియాఱువిధా
 లై రంజిలు, రామభూతలాధీశమణి!

94

వ॥ వికృతస్వరం బెట్టి దనిన.

95

సీ॥ చ్యుతషడ్జ మనియు నచ్యుతషడ్జ మన రెండు
 వికృతర్షభం బన వెలయుచుండు
 సాధారణాఖ్యచేఁ గ్రాలెడుగాంధార
 మంతర గాంధార మనఁగ రెండు
 చుతమధ్య మనఁగ నచ్యుతమధ్య మన రెండు
 చ్యుతపంచమ మనంగ నొప్పునొకటి
 వికృతపంచమ మన వెలయు వేటొక్కటి
 వికృతధైవత మన వెలయు నొకటి
 కై శికనిషాదకాకలీఘననిషాద
 విధము లవి రెండు నీరీతి వికృతరూప
 రంజనంబున శుద్ధస్వరాళి ద్వాద
 శాకృతులు దాల్చు, రామస్వపాగ్రగణ్య!

96

వ॥ మఱియు లక్ష్యైకనిర్వికల్పంబు లైనవికృతస్వరంబులు నాల్గు గల
వవి యెట్టి వనిన. 97

క॥ పంచశ్రుతిధైవత మనఁ
బంచశ్రుతిఋషభ మనఁగఁ బరమగతిన్ మ
ట్కించితధైవతఋషభము
లెంచఁగ నవి నాల్గు, రామనృపసుత్రామా! 98

క॥ వికృతస్వరములు పదియా
ఱకలంకత నిట్లు వెలయు నట వరుసఁ బదా
ర్వికృతస్వరలక్షణములు
పఱికించెద, రామభూప! పార్థివతిలకా! 99

వ॥ తత్క్రమం బెట్టి దనిన. 100

శా॥ ఆధారశ్రుతి మాని షడ్జము నిజోపాంత్యశ్రుతిస్థాన మా
త్మాధారంబుగఁ జెంది కైశికినిషాదాఖ్యాప్తికాది స్థితా
స్వాధీనశ్రుతి నిచ్చు నీశ్రుతము దానై షడ్జసాధారణా
ఖ్యోదారచ్యుతషడ్జనామకము గల్గన్, రామధాత్రీశ్వరా! 101

వ॥ ఇది చుతషడ్జలక్షణం బింక నచ్యుతషడ్జస్వరూపం బెట్టి దనిన. 102

మ॥ రహిఁ దా నెప్పుడుఁ గాకలీగరిమఁ బర్వంగా నిషాదంబు త
త్సహజాతిన్ శ్రుతి యాఁగ మానుకొన షడ్జం బప్పు డాత్మోద్ధత
ప్రహతస్థానమునందు ద్విశ్రుతులు మీఱం బొల్పు నల్పాంగ మై
మహిలో నచ్యుతషడ్జనామ ముదయింపన్, రామభూపాగ్రణీ! 103

వ॥ వికృతస్వరలక్షణం బెట్టి దనిన. 104

గీ॥ షడ్జసాధారణమువేళ షడ్జజనక
మైనశ్రుతిఁ జెంది శ్రుతులు నా ల్గమరి ఋషభ
మాత్మనిలయంబు వదలక యలరు వికృత
ఋషభ మనువేర, రామమహితలేంద్ర! 105

వ॥ షడ్జమద్యమసాధారణలక్షణం బెట్టి దనిన. 106

ఉ॥ ఆరయ పద్మమధ్యమము నాత్మపదశ్రుతు లుజ్జగించి బై
వాఱగఁ గైశికాకృతి నిజైకముఖశ్రుతు లానిమాదగాం
ధారము లంటఁజేయుచు శ్రుతద్వయము క్తము పద్మమధ్యసా
ధారణనామమై వెలయు, ధార్మికవల్లభ! రామభూవరా! 107

ఉ॥ వారక మధ్యమశ్రుతిని వారణ నొక్కటి గాంచి మధ్యసా
ధారణవేళలన్ శ్రుతియుతం బగుకై శికిసంజ్ఞఁ జెంద గాం
ధారముఁ జేరి మధ్యమఘనశ్రుతియుగ్మముఁ జెంది యంతరా
ఖ్యారమచేఁ జతుశ్రుతిసమన్విత మయ్యెను, రామభూవరా! 108

వ॥ ఇది కైశికాంతరగాంధారస్వరయుగ్మలక్షణం బింక చ్యుతమధ్య
స్వరలక్షణం బెట్టి దనిన. 109

ఉ॥ ఆరయశుద్ధమధ్యమ ముపాంత్యము చేకొని స్వాశ్రయశ్రుతిన్
సారము గాఁగ నొక్కటి నిజప్రథమశ్రుతిఁ గైశికాఖ్య గాం
ధారముఁ జెంద నీశ్రుతి యనన్యతమం బనుసంజ్ఞ మధ్యసా
ధారణవృత్తిఁ గైకొనియె, దానసురద్రుమ! రామభూవరా! 110

వ॥ అచ్యుతమధ్యమలక్షణం బెట్టి దనిన. 111

ఉ॥ చారుతరాశ్రయశ్రుతివశంగత మై మనుశుద్ధమధ్య మిం
పార నిజశ్రుతిద్వితయ మంతరసంజ్ఞ వహించు వ్యాళగాం
ధారముఁ జెంద నంగరహితం బయి యచ్యుతమధ్యమాఖ్య వి
స్తారముగా శ్రుతిద్వయయుతస్థితిఁ గైకొను, రామభూవరా! 112

వ॥ మధ్యమగ్రామలక్షణం బెట్టి దనిన. 113

గీ॥ శుద్ధపంచమ మాశ్రయశ్రుతిని మాని
మఱి యుపాంతనిజశ్రుతి మఱిగనేని
మధ్యమగ్రామసంజ్ఞ నేమఱక కాంచు
భాగ్యదేవేంద్ర! రామభూపాలచంద్ర! 114

వ॥ చ్యుతపంచమలక్షణం బెట్టి దనిన. 115

ఉ॥ పంచమ మాశ్రయశ్రుతిని బాసి యుపాంత్యసిజశ్రుతంబుతో
 నంచిత మై శ్రుతిత్రయసమంచిత మై వికృతస్వరూపశో
 భాంచిత మైనవేళ వెలయం జ్యోతపంచమసంజ్ఞ గల్గి వ
 ర్తించు, నుదారశేఖర! సుధీనుత! రామనృపాలకాగ్రణీ! 116

వ॥ విశ్రుతపంచమలక్షణం బెట్టి దనిన. 117

గీ॥ మధ్యసాధారణమువేళ మధ్యమస్వ
 రాశ్రయశ్రుతి మధ్యమగ్రామపంచ
 మంబు గాంచి చతుశ్రుతిమహిత వికృత
 పంచమం బయ్యె, రామభూపాలచంద్ర! 118

వ॥ వికృతధైవతలక్షణం బెట్టి దనిన. 119

గీ॥ థామముననుండి మధ్యమగ్రామవేళఁ
 పంచమాధారకశ్రుతి గాంచి కైవ
 తస్వరంబు చతుశ్రుతు ల్దనరి వికృత
 ధైవతాహ్వాయ మగు, రామభూవరేణ్య! 120

వ॥ కైశికినాదలక్షణం బెట్టి దనిన. 121

గీ॥ షడ్జసాధారణమునందుఁ, జక్కఁగా ని
 షాదకస్వర మాషడ్జకాదిమశ్రు
 తి నొకటి భజించి త్రిశ్రుతుల్ చెనకి కైశి
 కాహ్వాయంబయ్యె, రామనృపాగ్రగణ్య! 122

వ॥ కాకలినిషాదలక్షణం బెట్టి దనిన. 123

కం॥ చేకొని షడ్జశ్రుతియుగ
 మాకలితశ్రుతులనేర్పు నభినందింపం
 గాకలి యయ్యె నిషాదము
 ప్రాకటగతిఁ, బూర్వతిలకపార్ధివతిలకా! 124

వ॥ పంచశ్రుతియుషభలక్షణం బెట్టి దనిన. 125

గీ॥ శుద్ధగాంధారకారణశ్రుతినిఁ జెంది
 ఋషభ మరయఁ బంచశ్రుతి ఋషభనామ
 మందముగఁ జెంచె లోకలక్ష్మ్యసుగుణము
 తెలియ నిది చూడు, రామధాత్రీతలేంద్ర! 126

వ॥ పట్సుప్రీతిఋషభలక్షణం బెట్టి దనిన.

క॥ సాధారణగాంధారము
 నాధారము చెంది ఋషభ మతులశ్రుతిష
 ట్కూఢారకఋషభాఖ్య న
 సాధారణ మయ్యె, రామజనపాలమణి! 128

వ॥ పంచశ్రుతిలక్షణం బెట్టి దనిన.

క॥ ఎంచగ శుద్ధనిపాదో
 దంచిత దేశంబుఁ జెంది ధైవత మచ్చోఁ
 బంచశ్రుతిధైవతనా
 మాంచిత మగు, రామఘోష రామూల్యమణి! 130

వ॥ శ్రుతిపట్కూఢైవతలక్షణం బెట్టి దనిన.

గీ॥ కైశికి నిపాదక స్థాసకలిత మగుచు
 ధైవతం బొప్పు పట్సుప్రీతి కైవతాభి
 ధాన మివ వంద లోకలక్ష్మ్యసుగుణము
 తెలియ విను విది, రామధాత్రీతలేంద్ర! 132

కం॥ ఈ వికృత స్వరముల యం
 దావేశం బయ్యెఁ గొన్ని యభిధానంబుల్
 భావించి వాని దెల్పెద
 భూవరనుత; కోసలూరి బుధజనపాలా! 133

వ॥ అది యెట్టి దనిన

క॥ చ్యుత షడ్జ నిబంధన న
 చ్యుతషడ్జక మొప్పు భువిని సొరిది నిషాద
 స్థితికలిత వ్యవహారము
 కతమున, రామక్షీతీంద్ర! ఘనగుణసాంద్రా! 135

క॥ చ్యుత మధ్యమగాంధార
 స్థితి గని చ్యుతమధ్యమంబు చెలఁగును భువి ను
 ద్గతి గాంధార వ్యవహార
 రతకతమున, రామభూవరానర్ఘ్యమణీ! 136

క॥ చ్యుత పంచమ మధ్యమ మనఁ
 జ్యుతపంచమ మొప్పు మధ్యసూక్తి ధరిత్రిన్
 నుతకీర్తి గన్నకతమున
 నతులితమతి, రామ భూవరానఘ్నామణీ! 137

క॥ పదియాఱు వికృతు లీగతి
 నొదవియు మఱి తత్స్వరాలి యొరయఁగ లక్ష్య
 స్పదములఁ బదు నొక్కటి యై
 చదు రొప్పును దెలియ, రామ జనపాలమణీ! 138

క॥ మఱి యైదు వికృతభేదము
 లరయఁగ లక్ష్యముల యెడల నమరనివిత మే
 వెరవున నన, నా వివరము
 నెఱిఁగించెద వినుము, రామన్యపతిలలామా! 139

క॥ అరయఁగ నాధారశ్రుతి
 చెరసినయెడఁ గల్గు నాదభేదము మఱి యా
 వెరవున స్వరభేదంబులుఁ
 బురణించును, గోసలూరి బుధజనపాలా! 140

క॥ మఱియును నాధారశ్రుతి
 బెరయనియెడ నేల నాద భేదము కల్గున్
 స్వరభేద మేల యబ్బును
 బురణించుట గల్గి, రామభూపాలమణి!

141

వ॥ కావున నచ్యుత షడ్జాతి వికృతస్వరంబు లైదును, నాధారశ్రుతి
 భేదంబు లేకుండుటంజేసి శుద్ధ షడ్జాతులయం దుద్భవించె. అది యెట్టిదనిన. 142

సీ॥ శుద్ధ షడ్జములోన సొరిది నచ్యుతషడ్జ
 మాఁగి యొక స్థితి నమరియుండు
 శుద్ధ మధ్యమములోఁ జొచ్చి యచ్యుత మధ్య
 మము భేద మెనయక మలయుచుండు
 శుద్ధర్ష భములోనఁ జొప్పడి వికృత ఋ
 షభము వేలుగఁ గాక జరగుచుండు
 శుద్ధధై వతముతో జాణఁగి వికృత ధైవ
 తము భిన్నగతి లేక తనరుచుండు
 వెలయు చ్యుత పంచమములోన వికృతపంచ
 మంబు భేదింప నేక మై మలయుఁ గార
 ణశ్రుతి యొకటిగాఁ గల్గి నాదభేద
 మెనయని కతన, రామ భూమింద్రమాళి!

143

వ॥ ఇట్లు క్రమంబున శుద్ధ షడ్జాతి పంచస్వరంబులయందు నంత
 రాష్ట్రానంబుఁ జెందుకతంబున నచ్యుత షడ్జాతి వికృతపంచ స్వరంబులు లక్ష్యం
 బులయందు వేర్వేరు కనుపట్టి యుండు. తక్కిన పదునొకండు వికృత స్వర
 భేదంబులు లక్ష్యారూఢంబు లై యుండు. తత్క్రమోద్దేశం బెట్లన్న
 చ్యుతషడ్జనిషాదంబును, జ్యోతమధ్యమగాంధారంబును, నంతరంగంబును,
 సాధారణగాంధారంబును, జ్యోతపంచమ మధ్యమంబును బంచశ్రుతి ఋష
 భంబును, శ్రుతిషట్కుఋషభంబును, పంచశ్రుతిధైవతంబును, నతివేల
 ధైవతంబును ననియెడు నిష్ఠి వికృతస్వరంబులు పదునొకండును, శుద్ధస్వరం
 బులు నొక్కటియుం గూడ నష్టాదశస్వరంబులును లక్ష్యంబు లై రాగ
 భేదంబులయందుఁ దఱచుగాఁ గనుపట్టియుండు. అచ్యుత షడ్జాదు లైదును

శుద్ధషడ్జాద్యభిన్నంబు దైన నొక్కొక్కయెడ సర్వనామ పురుషస్వరంబు
గా వ్యవహారయోగ్యంబు వై కసుపట్టియుండు నని సంగీతశాస్త్ర ప్రవ
ర్తకులు లక్ష్యమార్గవ్యవహర్తలై యుదాహరింతురు, అవధరింపుము. ఇట్లు
బహు ప్రకారంబులః బ్రతిపాదితంబు లైన షడ్జాది సప్తస్వరంబులకు మఱి
యును నామభేదంబు లెఱింగించెద, అవి యెఱ్ఱి వనిన.

144

కం॥ వాదియు సంవాదియు నను

వాదియును వివాది యనెడువరసంజ్ఞలు నా
ల్లాదట సప్తస్వరములః
బాదుకొనుకొ వినుము, రామపార్థివతిలకా!

145

కం॥ ఏరాగములం దైనను

నారయః దటు చైనస్వరమంశకస్వరమం
దారయ వాది యనంగా
వారక రంజిల్లు, రామవసుధాధీశా!

146

సీ॥ ఆవాడకశ్రుతులందు నిల్చిన రెండు

రెండేసి స్వరములు రేఖనడమః
బండ్రెండుగా సైనః బరఃగ నెన్నిది మైన
శ్రుతిమండలమునందు శ్రుతులు నిలువ
నవి రెండు రెండును ననోన్యసంవాదు
లనఁగఁగుఁ దెలియు ముదాహరణము
షడ్జమధ్యమములు షడ్జపంచమములు
ఋషభధైవతములు నిలువ మధ్య

సామజస్వర గాంధారసామజస్వ
రంబు లివి రెండు రెండేసి రహి వహించె
నొనర ననోన్యసంవాదు లనఁగఁ బరఁగి
రామభూపాల! మహనీయసమ్యుశీల!

147

వ॥ ఇట్లు వాదిసంవాదిలక్షణం బెఱింగించితి. ఇంక వివాద్యనువాది
స్వరలక్షణం బెఱింగించెద, అవధరింపుము.

148

కం॥ ఏయేస్వరముల కేస్వర
 మాయాయెడ నున్నయెడల నవరోధక మా
 నాయాస్వరముల కాస్వర
 మాయెడల వివాది యనఁగ నగు, రామనృపా!

149

సీ॥ క్రమమొప్పఁగ నిషాదగాంధారములు పక్ష
 మధ్యమపంచమ
 ధైవతస్వరపంచకావలికి వివాదు
 లౌ నన్న ననవచ్చు నవియుఁగాక
 తనరు నిషాదగాంధారము లవి రెండు
 ఋషభధైవతములయెడ వివాదు
 లయియుండు నదిగాక యట్టిఋషభధైవ
 తములు నిషాదగాంధారములకుఁ

జరవివాదులు గానేర్చు, చేష మైవ
 స్వరములెల్ల వివాదిఁంపాది వాది
 లక్షణము లవి వినుఁడాదిలక్షణంబు
 లగుచు విలసిల్లు, రామనృపాగ్రగణ్య!

150

సీ॥ బహుళస్వరంబుగాఁ బరిధవిల్లెడివాది
 రాజభావంబున రక్తిఁ గాంచు
 తదనుసారస్థితిఁ దనరు సంవాదియు
 వాదికే మంత్రిమై వరలుచుండు
 నారాజమంత్రిుల కనువాది యగుటచే
 ననువాది భృత్యునిహరువు గాంచు
 విపరీతవృత్తిచే నలరు వివాదియు
 నావాదికి విరోధి యై తనర్చు

ననుచు సంగీతశాస్త్రజ్ఞులు లై నఘనులు
 వరుస నీరీతి వాదిసంవాదిలక్ష
 ణాదివాదివివాదిగుణానుభావ
 మొలుగఁజేసిరి, రామమహీంద్ర! వినుము.

151

కం॥ సరిగమపదనీస్వరములు

వరుసను వివరించి యలుకువరజంతువులం
 గర మర్ధిఁ దెలియఁజేసెద
 నరుదారఁగ, రామభూతలాధీశమణి!

152

సీ॥ నానామయూరసంతానంబు గావించు

సంతతస్థితిని పడ్యస్వరంబు
 ఛాతకగోవృషవ్రాతంబు వివరించు
 ఋషభస్వరంబు సమీహితముగ
 సతత మజావికసముదాయ మొనరించు
 గాంధారనాద మఖండమఠిగను
 క్రౌంచపంచాస్యసంఘంబులు పాటించు
 మధ్యమస్వరమును మార్దవముగఁ
 బంచమస్వర మెసఁగించుఁ బరభృతంబు
 దర్దురాశ్వము లొదవించు ఛైవతమును
 సమదగజరాజ మనును నిషాదరవము
 తెలియఁదగు నిది, రామధాత్రీతలేంద్ర!

153

వ॥ మఱియును సప్తస్వరంబులకుఁ గ్రమంబునఁ గల తజ్జాతీలక్షణంబు
 బెఱింగించెద, ఆకర్తింపుము.

154

సీ॥ నలు వంద పడ్యగాంధారమధ్యములుదే

వకులోద్భవస్థితి నిక వహించు
 పంచమస్వర మొప్పుఁ బంచమకులజ మై
 ఋషభఛైవతములు ఋషికులంబు
 లగు నిషాదస్వర మసురకులోద్భవ
 మలరు సప్తస్వరకులము లిట్లు
 సద్విప్రజాతులు పడ్యమధ్యమపంచ
 మములు ఋషభఛైవతములు క్షత్ర

జాతులు నిషాదగాంధారజాతు లరయ
జాతు లంతరకాకలీస్వరము లై న
నగుచు శూద్రకజాతు లై యలరుచుండు
భవ్యగుణసాంద్ర! రామభూసాలచంద్ర!

155

వ॥ మఱియు సప్తస్వరోత్పత్తిక్రమం బెఱ్ఱి దనిచ.

156

క॥ పరమశివువలన పుట్టె

బిర వగు నీశానువలన ఋషభము కలిగెన్
మురు వగు గాంధారము త
త్పురుషునియెడఁ గోసలూరిబుధజనపాలా!

157

క॥ మఱియు నఘోరుని వలనను

దిరమగు మధ్యమము వామదేవునివలనం
గర మను నై పంచమ మిటు
పురణించును, గోసలూరి బుధజనపాలా!

158

క॥ సద్యోజాతునివలనను

హృద్యంబగు ధైవతంబు నీశ్వరువలనన్
ప్రద్యోత మగు, నిషాదము
సద్యోగముఁ జెంది, రామజనపాలమణి!

159

సీ॥ ఛందోవతి యనంగ పుష్టమానం బొప్పు

నెనగు రక్తిక నాఁగ ఋషభనామ
మిరవండుఁ గ్రోధాఖ్య నెనసి గాంధారంబు
మార్జని యనఁ బొల్చు మధ్యమాఖ్య
నాలాపిని యనంగ నలరుఁ బంచమనామ
మా ధైవత రమాఖ్యఁజెందు
క్షోభిణీనామ సంశోభితాకృతిఁ గాంచి
యా నిషాద స్వర మలరు నాత్మ

కారణాకృతి నామముల్ కలిగి యిట్లు

శుద్ధసప్తస్వరాంగనల్ శ్రుతిసఖిజ
నములు గొల్వంగ గాంధర్వనగరరాగ
వీధుల మెలంగు, రామభూనాథ! వినుము.

160

వ॥ ఈ క్రమఁబున స్వరలక్షణంబును సవిస్తారంబుగా నెఱింగించిన విని యింకఁ దాదృశస్వరప్రధానం బైన గ్రామమూర్ఛనాలక్షణం బెఱింగింపు మనుటయు.

161

వనమయూరము

మానకురురాజ! బుధమాన్యగుణవృద్ధా!
 దీనజనపోషణ! వితీర్ణజతకర్ణా!
 సూనశరసన్నిభ! విశుద్ధవరవర్ణా!
 భానునిభతేజ! పరిపాలితనుపర్ణా!

162

గద్య

ఇది శ్రీరామభద్ర భద్రాయిత కరుణాకటాక్షవీక్షణా సంలబ్ధ సార స్వత విచిత్ర పోలూరి యోబయామాత్య పుత్ర సకలసజ్జనవిధేయ గోవింద నామధేయ ప్రణీతం బైన రాగతాళచింతామణి యను సంగీతశాస్త్ర ప్రబంధంబునందు సంగీతమాహాత్మ్యప్రశంసయు, గాసగాంధర్వభేదలక్షణంబును, దేశరాగోత్పత్తియు, త్రిస్థానలక్షణంబును, చ్చావింశతిశ్రుతిజననంబును, మజ్జాదిసప్తస్వరోత్పత్తివిధంబును, శ్రుతిజాతిలక్షణంబును, శుద్ధ స్వరవికృత స్వరనిరూపణంబును, వాది సంవాద్యాది చతుర్విధస్వరలక్షణంబును, సప్త స్వరూపంబు ననుసది ద్వితీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

—: ఇది ద్వితీయాశ్వాసము :-

తృతీయాశ్వాసము

కం॥ శ్రీ మదయోధ్యాచగరీ
 ధామ! ఘనశ్యామ! రక్షితాశేషసుర
 స్తోమ! దృగుత్పలదామ! సు
 ధామధురవచోభిరామ! దశరథరామా!

1

వ॥ అవధరింపుము! 2

కం॥ శ్రుతిజాతి స్వరలక్షణ
 గతు లీగతిఁ దెలిసి మఱియు గ్రామత్రయ స
 మ్మతమూర్ఛనాదిభాగ
 స్థితు లిప్పుడు రామభూష! తెలిపెద, వినుమా!

3

సీ॥ జనసమూహమురీతి స్వరసమూహము గూడి
 గ్రామం బనంగ విఖ్యాత మయ్యె
 మూర్ఛనాసము తానమాలకు నాల్గొకరి
 యాజాతులకు నాశ్రయం బనంగ
 వెలయు నాగ్రామంబు చెలఁగు ముప్పిథముల
 నందు షడ్జగ్రామ నూడిమంబు
 మధ్యమగ్రామంబు మఱి రెండవది యయ్యె
 నీ రెండుగ్రామంబు లెనఁగు భువిని.

మఱియు గాంధారకగ్రామ మరసి చూడ
 మూడవది యయ్యె, నది స్వర్ణభూమియందు
 ముఖ్య నుగు నని గాయకముఖ్యు లంద్రు
 రామభూషాల! వితరణవప్యశీల!

4

సీ॥ స్వరసమూహమునం దెల్ల స్వరము లుండ
 షడ్జ మధ్యమ గాంధారసహిత మగుచు
 గ్రామములు గల్గుకారణ మేమి యనినఁ
 దెలియఁ జేసెద, రామభూషలయనాథ!

5

సీ॥ సప్తస్వరంబుల సముదాయమున కెల్లఁ
 బేర్పిమై మొదటఁ గాన్పించుకతన
 సంవాదు లైన పంచమ మధ్యమస్వర
 మంత్రుల కధిక మై మలయుకతన
 మొదట ప్షడ్జగ్రామమునకు ప్షడ్జకము ప్ర
 థాన మై చెలువొందు దానివెనుక
 పాడవొడవతాన జన్మంబు నొప్పడ్జ
 కగ్రామమున హీనగణన లేఁ

వెనుక ముందట నసియాడు మొనయ స్వరము
 లా నడుమ నిల్చి దొరలమి నన్యమంత్రి
 గానికతనను మధ్యముఖ్యంబు నెనసె
 రహిని రామేంద్ర! మధ్యమగ్రామమునకు.

6

సీ॥ దైవకులమునఁ గలుగు మధ్యమముతోడఁ
 బుట్టియుండెడుకతన వేల్పులకు యోగ్య
 మగుచు మూడవగ్రామాన కర్త మై ప్ర
 థాన మగు రామభూప! గాంధార మెపుడు.

7

కం॥ ప్షడ్జస్వరముఖ్యత్వము
 ప్షడ్జగ్రామమున కెపుడు జరుగుటకతనన్
 ప్షడ్జగ్రామం బనఁ దగు
 ప్షడ్జయ, నుతహృదయ! రామజనపాలమణి!

8

సీ॥ మధ్యమగ్రామ మారీతి మధ్యమస్వ
 రప్రథానత్వ మనెడుకారణమువలన
 మధ్యమగ్రామనామసంపద వహించె
 భానుకులధుర్య! రామభూపాలవర్య!

9

కం॥ గాంధారప్రాధాన్యము
 గాంధారగ్రామమునకును గలుగుటకతనన్
 గాంధారగ్రామం బన
 సంధ్యైను జేరు, రామజనపాలమణి!

10

కం॥ క్రమమున గ్రామత్రయమున
కమరినభేదంపు లక్షణావళి మూర్ఖునభే
దము గా రెంటికిఁ దెల్పెద
నమరసమున వినుము, రామజనపాలమః!

11

సీ॥ తనచతుర్థాధారఘనతరశ్రుతియందు
నమరక శుద్ధపంచమము నిల్వ
పడ్డక గ్రామాఖ్యశాశ్వతంబగు నందు
శుద్ధధైవతము త్రిశ్రుతులు దాల్చి
కనఁబడుపడ్డక గ్రామలక్షణ మిది
మఱి మధ్యమగ్రామమహిమ వినుము
పంచమస్వర మాత్మభవకారణశ్రుతిఁ
జొరక యుపాంతమశ్రుతిని జెంది

మధ్యమగ్రామనామంబు మలయునపుడు
పంచమశ్రుతఁ జేకొని పరఁగ ధైవ
తస్వరంబు చతుశ్శ్రుతిఁ దాల్చు, నదియు
మధ్యమగ్రామ మగు, రామమనుజనాథ!

12

వ॥ ఇది పడ్డమధ్యమగ్రామద్వయలక్షణంబు. ఇంక గాంధారగ్రామ
లక్షణం బెఱింగించెద, ఆవధరింపుము.

13

సీ॥ ఋషభమధ్యమములం దెసఁగెడుశ్రుతి నొక్క
టొక్కటి గాంధార మందెనేని
ధైవత మావేళఁ దగఁ బంచమశ్రుతిఁ
దాల్చెనేనియు నిషాదస్వరంబు
ధైవతశ్రుతి నొకం దావేళ పడ్డక
శ్రుతి నొకండు వహించుచోఁ దవర్పు
నతిచిత్ర మామేళ మపుడు గాంధారక
గ్రామం బటరచు నారదుఁడు వల్కె

నిట్టి గాంధారకగ్రామ మీమనుష్య
లోకమున లేదు సురరాజలోకమునకుఁ
గలుగు నదియ గాంధారకగ్రామమగును
నాప్రకారము, రామభూనాయకేంద్ర!

14

సీ॥ గాంధారనామకగ్రామంబు భువిలోన
వాడుక లే దన్నవాఁడు మగుడ
నామేళలక్షణ మా మూర్ఖనారీతు
లానామభేద మాహోరుసౌరు
లారాగసమయంబు లాదేవతాభేద
మిది యెల్లఁ దెల్పుట కేమిహేతు
వని తెల్పు మన్నచో, నాగ్రామలక్షణ
మీరీతిఁ దెలుపంగ నెఱుగ నేర్పు

బుద్ధిచుంతులు లయకాండ్రు భూమిలోనఁ
గలిగి రేనియు వార లాగ్రామరాగ
భేదములఁ బాడుదురు గాక పేర్చి ననుచుఁ
దెలియఁజేసెను, రామధాత్రీతలేంద్ర!

15

వ॥ ఇట్లుగ్రామస్వరూపం బెఱింగించి యింకఁ దజ్జన్యమూర్ఖనాక్రవం
బెఱింగించెన. అందు మొదటఁ దత్సముదాయికలక్షణం బెట్టి దనిన.

16

కం॥ వరుసను సప్తస్వరముల
కరుదు గ నారోహణంబు నవరోహణమున్
గిఱికింబొల్ప మూర్ఖనాహ్వయ
మరయఁగ నది యనుచుఁ దెలియనగు, రామన్యవా!

17

కం॥ సరిగమపథనిస యనుచును
నరయఁగ నారోహణంబు నవరోహణ మా
మఱి నిధపమగరిసా యన
సరి లక్ష్యం బదియ, రామజనవాలమణి!

18

కం॥ వారక గ్రామత్రయమున
కారయ మును మూర్ఘనాళి యటఁ బ్రత్యేకం
బాటొకటి కొక్కటయ్యెను
వారణ లెక్కింప, రామవసుధాధీశా! 19

కం॥ ఒక్కొక్క గ్రామమునకును
జక్కఁగ నాటొకటి యైన సరిమూర్ఘనముల్
లెక్కఁ గొన నిర్వదొక టిం
పెక్కును గ్రామములు మూటి కిది, రామన్మపా! 20

కం॥ ఇక్కరణి నొక్క టొక్కటిఁ
జక్కఁగ మూర్ఘనము లరయ సప్తవిధంబుల్
నెక్కొన్నవిధ మ దె ట్లన
నిక్కము దెల్పెదను, రామన్మపమణి! వినవే! 21

గీ॥ స్వరము లెన్ని యైనవరుసతో మూర్ఘన
లన్ని యగును గ్రామయమళమునకు
నవియుఁ బదియునాల్గు నమరియుండు నటంచు
బుధులు దెల్పి రనఘ, పాసఁగ వినము. 22

కం॥ ఈమూఁడు గ్రామములలో
భూమిని గల రెండు గ్రామములమూర్ఘనముల్
గ్రామకలక్షణసంయుత
మై మను వివరింతు వరుస నది, రామన్మపా! 23

వ॥ మఱియు నందు గ్రామద్వయచతుర్దశమూర్ఘనానామంబులు
మొదట నెఱింగించి పిమ్మటఁ దల్లక్షణంబులు వివరించెద. అందుఁ దొలుత
షడ్జగ్రామసప్తమూర్ఘనానామంబు లెట్టి వనిన. 24

సీ॥ ఉత్తర మంద్ర ముఖ్య మొక టొప్పు మొదటిది
రజని రెండవది యై రమ్య మయ్యె
ను త్తరాయతన మంచొగి మూఁడవది శుద్ధ
షడ్జ నాలవది నిశ్చలము గాఁగ

మత్పరీకృత నాఁగ వఱియు నేనవది య
 శ్వక్రాంత యనఁగ ముచ్చట వహించు
 నాఱవమూర్ఛన యభ్యుద్ధత యనఁగ
 మురు వొప్పనాఱొక్కమూర్ఛన యగు

ననుచు సంగీతశాస్త్రజ్ఞు లైనఘనులు
 క్రమముతోడను షడ్జకగ్రామమూర్ఛ
 నాఖ్య లేరితిఁ దెల్పుదు రరసి చూచి
 లాలితౌదార్య! రామభూపాలవర్య!

25

వ॥ మఱియు మధ్యమగ్రామసప్తమూర్ఛనాభిధానంబు లెఱ్ఱి వనిన. 26

సీ॥ సౌవిరి యనఁగ మూర్ఛన యొప్పు మొదటిది
 హరిణాశ్వ రెండవ దై తనర్చు
 మఱి కలోపనతాఖ్యఁ బరఁగు మూడవది మె
 చ్చుగ నాలవది యయ్యె శుద్ధశుభ్య
 ఘౌడవమూర్ఛన యలరు మార్ది యనఁగ
 కౌరవీ యనునాను మాఱవది గను
 హృష్యకనామాంక మెనయఁగ విలసిల్లు
 నాఱొక్కమూర్ఛన నరయ ననుచుఁ

జారుగాంధర్వశాస్త్రవిశారదాగ్ర
 గణ్యు లేరితి మధ్యమగ్రామమూర్ఛ
 నాహ్వయంబులఁ దెల్పిరి యందముగను
 భాగ్యదేవేంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

27

వ॥ మఱియు గాంధారగ్రామసప్తమూర్ఛనానామధేయంబులెఱ్ఱివనిన. 28

సీ॥ నందాహ్వయంబున నలువొందు మొదటిది
 చక్క రెండవది విశాల యనఁగ
 నుముఖ యనఁగ హెచ్చుగ మూడవది యొప్పు
 నవలఁ జిత్రాఖ్య నాలవది యయ్యెఁ

దీనం చై కవది చిత్రవతీసమాఖ్య ను
 హిని సుఖాఖ్య నాటవది యొప్పు
 నాల శ యనువేర నాటొక్క మూర్ఖన
 శనరాను ననుచు గాంధర్వశాస్త్ర

సారత త్వజ్జ్ఞః జై నయా నారదుండు
 సరసగాంధారక గ్రామసప్తమూర్ఖ
 నాఖ్య లీమాడ్కి వివరించె నందము గను
 రామభూపాల! మహనీయరమ్యశీల!

29

వ॥ ఇంక భూలోకయోగ్యం బైన గ్రామాభ్యుదయమూర్ఖనా
 శుర్దశకంబునకుఁ గ్రమంబున లక్షణంబులు నిరూపించెద. అందుఁ దోలుత
 డ్డగ్రామ సప్తమూర్ఖనాలక్షణం బెట్టి దనిన.

30

సీ॥ మధ్యమస్థానసమ్మతపక్ష మాది గా
 మొదట మూర్ఖనఁ గూర్ప ముద్దు గుల్కు
 మఱి దానిక్రిందట మంద్రనిషాదంబు
 మొదలు గా రెండవ మూర్ఖనయంను
 మంద్రధైవత మాదిమం బైన మూడవ
 దౌమంద్రపంచమ మాది గాఁగ
 నాలవ మూర్ఖన నాటొక్కటియు పక్ష
 కగ్రామమున, రామజనవరేణ్య!

... ..

(గ్రంథపాఠము)

31

వ॥ మధ్యమ గ్రామసప్త మూర్ఖనాలక్షణం బెట్టి దనిన.

32

సీ|| వామనమధ్యమం బాదిమంబుగను గాం
 ధారాంత మయిన సద్వీరి యయ్యె
 దాని వెన్నెఁ గల గాంధారంబు మొదలు గా
 రెండవ మూర్ఛనారీతి యమరె
 నావెన్నె ఋషభస్వరాది మూడవ దగు
 నావెన్నె షడ్జస్వరాది గాఁగ
 నాలవ దింపొందు నావెన్నె మంద్రని
 షాదాది గాను బంచమిచెలంగు

మంద్రధై వత మాది యై మలయ నెసఁగు
 నాఱవది మంద్రపంచమ మాది గాఁగ
 నాఱొకటి, యిట్లు మూర్ఛన లాఱొకటియు
 మధ్యమగ్రామమున, రామమనుజనాథ!

33

వ|| ఇట్లు నిరూపితం బైన చతుర్దశమూర్ఛనావర్గంబునకు స్వరలక్షణం
 బెట్టి దనిన.

34

సీ|| సరిగమపదనీలు సంధిల్లు మొదటను
 నిసరిగమపథలు నిలుచు రెంట
 ధనిసరిగమపలు దనరారు మూఁటను
 బధనిసరిగమ లొప్పఁగఁ జతుర్థ
 మపధనిసరిగలు మార్కొను నైదింట
 గమపధనిసలును గలది షష్ఠ
 రిగమపధనిసలు నెగడు నాఱొక్కటఁ
 గ్రమ మొప్ప షడ్జకగ్రామసప్త

శుద్ధమూర్ఛన లీరితిఁ జుఱుఁగ నెఱిఁగి
 గేయ మొనరింపఁగలుగు వాగ్గేయకార
 జనులఁ బొగడుదు రఖిలభూజనులు మిగుల
 రామభూపాల! మహనీయరమ్యశీల!

35

ప|| మఱియు మతాంతరప్రసిద్ధం బైన చతుర్దశమూర్ఖశాలక్షణంబు గల దెఱింగించెద. అది యెట్టి దనిన, మధ్యమస్థానపక్షంబు మొదలు చేసి కొని మధ్యమనిషాదాంతంబు గాఁ బ్రథమమూర్ఖునవి... గావించుకొని యవ్వల మంద్రనిషాదాదులు విడిచి మధ్యమస్థానజన్యంబు బైన నిషాద ధైవతపంచమ మధ్యమ గాంధార ఋషభంబులు మొదలు గావించి మిగిలిన మూర్ఖనాపట్కంబుఁ గల్పించెదగు. అది యెట్లనిన, సరిగమపథని యను ప్రథమమూర్ఖునయందలి పక్షాదిసప్తస్వరస్థానంబులందు నిసరిగమపదా యని పట్కూర్మంబునందు మధ్యమంబును, ధైవతస్థానంబునందుఁ బంచమంబును, నిషాదస్థానంబునందు ధైవతంబును గ్రమంబున నిట్లు గ్రహస్వరంబులు నిలుపు కొని మధ్యమస్థానస్థిత పక్షాది సప్తస్వరప్రమాణంబులు తగ్గక యుండు నట్లుగా నిషాదాది యైన రెండవమూర్ఖున సవరింపవలయు. ఇవివిధంబున ధనిసరిగమపా యని పథనిసరిగమపా యని మపథనిసరిగమా యని మప ధనిసరిగా యని గమపథనిసరి యని రిగమపనిసా యని ఇట్లు క్రమంబుగా మధ్యమస్థాన ధైవతాది స్వరంబులను పక్షాదిసప్తస్వరస్థానంబులయందును గ్రహస్వరంబుగా నిలుపుకొని ధైవతవత పంచమ మధ్యమ గాంధార ఋష భంబులు మొదళ్లు గాఁ గలిగినయీ తక్కిన యైదు మూర్ఖులు గల్పింప వలయు. ఇదిపక్షగ్రామమూర్ఖునాలక్షణంబు. ఇంక మధ్యమగ్రామమూర్ఖునా లక్షణం బెఱింగించెద. అది యెట్లన్న, మధ్యమస్థానమధ్యమంబు మొదలుకొని గాంధారపర్యంతంబుగా మొదటిమూర్ఖునఁ గల్పించి పిమ్మట మపథనిసరిగా యనియెడు ప్రథమమూర్ఖునయందలిమధ్యమాదిసప్తస్వరంబులయందు గమ పథనిసరి యని మధ్యమస్వరస్థానంబునందు గాంధారంబును, బంచమంబునందు మధ్యమంబును, ధైవతంబునందుఁ బంచమంబునందు నిషాదంబునందు ధైవ తంబునందు ధైవతంబును, పక్షంబునందు నిషాదంబును, ఋషభంబునందు పక్షంబును, గాంధారంబునందు ఋషభంబును నిట్లు క్రమంబున గ్రహస్వరం బులు నిలుపుకొని మధ్యమాదిసప్తస్వరప్రమాణంబులు తగ్గక యుండునట్లు గాంధారాది యైన రెండవమూర్ఖున సవరింపవలయు. ఈక్రమంబున సరిగమ పదనిసా యని, సరిగమపదని యని, నిసరిగమపదా యని, ధనిసరిగమపా యని, పథనిసరిగమా యని, మపథనిసరిగా యని, గమపథనిసరి యని, యిట్లు వరుసగా మధ్యమాదిసప్తస్వరస్థానంబులయందు ఋషభాదిసప్తస్వరంబులును గ్రహస్వరంబుగా నిలుపుకొని ఋషభపక్షనిషాదధైవతపంచమంబులు మొద ళ్ళుగాఁ గలిగిన కడమపంచమూర్ఖులు వివరింపవలయు. ఇది మధ్యమ

మూర్ఖులక్షణం బగు. ఇట్లు గ్రామద్వయసంభూతచతుర్దశ మూర్ఖుల
సంఖ్యమూర్ఖునానామంబు లనం బెం వెక్కియుండు. ఇంకఁ దద్దేదంబు లెఱి
గించెద, ఆవధరింపుము.

36

శీ॥ కాకలికలిత మై కనబడు నొకభేద
మంతరయుక్త మై యమరు నొకటి
యుభయాన్వితమ్ము గా నొకభేద మిం పొందు
నొకటి శుద్ధప్రతి నొనరి యుండు
నిట్లొక్క టొక్కటి యీనాల్గురూపము
లింపొంద వెలసి వర్తించెనేని
క్రమ మొప్పు నొక్కొక్క గ్రామాన కిరువది
యెనిమిది భేదము లెసఁగు చుండు

నట్లు గావున గ్రామయుగ్మానుగతము
లైన పదునాల్గు మూర్ఖుల మరి యుండి
యేబదాటు విధంబుల హెచ్చు ననుచు
శాస్త్రవిదు లండ్రు, రామభూజనవరేణ్య!

37

ప॥ ఇట్లు గ్రామద్వయనిబంధ శుద్ధషట్పంచమూర్ఖునాభేదంబులు
క్రమమూర్ఖునా మార్గంబున బహువిధంబు లయ్యె. అత్తెఱుం గెఱింగించెద,
ఆవధరింపుము.

38

శీ॥ అత్తెఱుంగున నేబదాటుభేదంబులఁ
జదు రొప్పునట్టి మూర్ఖులయందు
నొక్కొక్కమూర్ఖున కొనరిన సప్త స్వ
రము లొక్క టొక్కటి క్రమముతోడ
మొదటిది మొదలు గా మొగదల ల్లూర్పుచు
మూర్ఖ కలమరింప మూర్ఖునంబు
లొక్కొక్క టిరవందు నొక్క టొక్కటిగాఁగ
నూత్తోక్క భేదము లామకతన

నేబదాటిండ్లు లెక్కింప నెఁగు లెక్క
 రీతి మున్నూటతొంబదిరెండు కాగ
 నిట్లు క్రమశుద్ధమూర్ఖుల లిం జెఁగు
 భాగ్యదేవేంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

39

వ॥ ఇట్టి క్రమమూర్ఖునావర్తంబునకు స్వరలక్షణం బెట్టి దనిన.

40

సీ॥ సరిగమపథనులు చక్కఁగా మొదటను
 రిగమపథనిసలు రెంటు నెఱుఁగు
 గమపథనిసరులు గనుపట్టు మాఁటను
 మపథనిసరిగలు మలయుఁ దుర్యఁ
 బధని సరిగమలు పరఁగు నై దింటును
 ధనిసరిగమపలు దనరు పష్ట
 నిసరిగమపథలు నిలుచు నాటొకటి ని
 ట్లొకటి యాటొక్క టై యొనరుకతనఁ

గ్రమము లనుపేర పడ్డక గ్రామమూర్ఖు
 నంబు లిరువది యెనిమిది, నయము గాంచె
 నూటతొంబదియాఱు గా నూలుకొనుచు
 రామభూపాల! మహనీయరమ్యశీల!

41

వ॥ ఇది పడ్డగ్రామక్రమ మూర్ఖునాస్వరలక్ష్యంబు. ఇంక మధ్యగ్రామ
 క్రమ మూర్ఖునాస్వరలక్ష్యం బెట్టి దనిన.

42

సీ॥ మపథని సరిగలు మార్కొను మొదటను
 పథనిసరిగమలు పఁగు రెంటు
 ధనిసరిగమపలు దనరు మూఁడవచోట
 నిసరిగమపథలు నిలుచుఁ దుర్య
 సరిగమపథనులు సంధిల్లు నై దింటు
 రిగమపథనిసలు నెగఁడు పష్ట
 గమపథనిసరులు గలిగె నాటొకట ని
 ట్లొకటి యాటొకటిగా నొదవుకతనఁ

గ్రమము లను పేర మధ్యమగ్రామ మూర్ఘ
 నంబు లిరువది యెనిమిది నయము మీఱి
 నూటతొంబదియాఱుగా నూలుకొనియె!
 రామభూపాల! మహనీయరమ్యశీల!

43

చ॥ ఇట్లు, షడ్జగ్రామక్రమమూర్ఘనాభేదంబులు మున్నూటతొంబది
 యాఱును మధ్యమగ్రామక్రమమూర్ఘనాభేదంబులు నూటతొంబది
 యాఱును గూడి గ్రామద్వయంబునందుః గ్రమ మూర్ఘనాభేదంబులు
 మున్నూటతొంబదిరెండుతెఱంగు లయ్యె వని శాస్త్రజ్ఞు లుదాహరింతురు.
 ఇట్లు శుద్ధమూర్ఘనావ్రకరణం బెఱింగించితి. ఇంక గ్రామద్వయ శుద్ధచతు
 స్తశమూలమూర్ఘనాభేదంబులు షాడవౌడవమూర్ఘంబులచేతఁ దాననామ
 కంబు లై బహువిధంబు లయ్యె. పిమ్మట దాని దెలిపెద, ఆకర్ణింపుము. 44

గీ॥ శుద్ధమూర్ఘన లీరితి సొబగు మీఱి
 షాడవౌడవభావముల్ సంధిలంగఁ
 దాననామము లయ్యె నాతానవధము
 తెఱుంగఁజేసెన, రామభూమింద్రచంద్ర!

45

గీ॥ షడ్జకగ్రామసప్తమూర్ఘనలు వరుస
 సరిఁ సప్తమవర్జ్యమై జరగనేని
 యిర్వదెనిమిదిభేదము లెనయు చుండు
 నెట్లు లన్నను, రామభూమింద్ర! వినుము

46

సీ॥ ఒకభేద విరవందు నొకషడ్జవర్జ్యమై
 ఋషభవర్జ్యంబు గా నెనఁగు నొకటి
 పంచమహీస మై పరఁగు వేటొకటి ని
 షాడవర్జ్యంబు గా జరుగు నొకటి
 యొక్కొక్కమూర్ఘన యొగి న్నాల్గుభేదము
 లీరితిఁ గాంచి మెం పెనఁగుకతన
 షడ్జకగ్రామోక్తసప్తమూర్ఘన లిట్లు
 షట్సర్వరాస్వితవృత్తిఁ జదురు మీఱి

షాడవాహ్వాయతాన విశాలగతుల
 నిరువదెనిమిది భేదము లెనయు ననుచు
 సారసంగీతశాస్త్రజ్ఞచంద్రు లిట్లు
 తెలియఁజేసిరి, రామధాత్రీతలేంద!

47

వ॥ ఇట్లు పుష్కలగ్రామ షాడవతానసంఖ్యాక్రమంబు తెలియించితి.
 ౩ క మధ్యమగ్రామ షాడవతానసంఖ్యలక్షణం బెట్టి దనిన.

48

గీ॥ క్రమముతోడను మధ్యమగ్రామమూర్ఖ
 నలును నాపష్టయుషభగాంధారవర్జ
 ము లను నేకవింశతిభేదములు వహించె
 రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

49

వ॥ అది యెట్టి దనిన.

50

సీ॥ పుష్కలస్వరం బవర్జంబు గా గలిగి యా
 తొక్క భేదంబుల నొత్తు గాంచు
 ఋషభస్వరంబు విహీనంబు గాఁ గల్గి
 సప్తభేదంబుల జరుగుచుండు
 గాంధారలాభంబు గల్గుటకతమున
 సప్తమార్గంబులఁ జక్క నమరుఁ
 గ్రమమున మధ్యమగ్రామసప్తవిరుద్ధ
 మూర్ఖున లీరితి మూఁడు తెఱఁగు

లమరఁ గైకొని పట్నరావాప్తు లెసఁగ
 షాడవాహ్వాయతానవిస్తారగరిమ
 నేకవింశతి భేదము లెనయుచుండు
 రామభూపాల! మహనీయరమ్యశీల!

51

కం॥ ఇరువదియెనిమిది మొదలిట
 నిరువదియొక్కటియు రెండు నీషాడనముల్
 పరలఁగ నలువదితోమ్మిది
 యిర వగు గ్రామములు రెంటి కిది, రామనృపా !

52

వ॥ ఇట్లు గ్రామద్వయపాడవతానంబు లేకోనపంచాశద్భేదంబు లై
యాదయించె. ఇంక గ్రామద్వయాడవతానభేదంబు లెఱింగించెద, ఆక
ర్ణింపుము.

53

గీ॥ పుష్టకగ్రామసప్తమూర్ఘనల వరుస
చుంగ వర్ణించి విశ్రుతిస్వరము లెడసి
బుధులు వర్ణింప భేదము లిరువదొకటి
పరగు నెట్లన, రామభూపాల! వినుము.

54

సీ॥ పుష్టపంచమవర్ణసంపన్నములు గాక
సప్తభేదంబులు చక్క నవురుఁ
దనరి నిపాదగాంధారవర్ణము గల్గి
సప్తవిభేదముల్ దీప్తి గాంచు
ఋషభదైవతములు నిం పొందగాఁ గల్గి
సప్తవిధంబు లెచ్చుఁగఁ దనప్పుఁ
గ్రమ మొప్ప పుష్టకగ్రామసప్తవిశద్య
మూర్ఘన లీభంగి ముఱ్ఱెఱింగు

లరయఁ గైకొని పంచస్వరాన్వితంబు
లైనయాడవతానక్షాఘ్యాతు లెనయ
నేకవింశతిభేదము లాకలించు
రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

55

వ॥ ఇవి పుష్టగ్రామాడవతానభేదలక్షణంబు. ఇంక మధ్యమగ్రా
మాడవతానలక్షణం బెఱ్ఱి దనిన.

56

గీ॥ ఋషభదైవతపీనత యెనయఁ గల్గి
విశ్రుతిద్వయవర్ణ మై వెలయుసప్త
మధ్యమగ్రామమూర్ఘనల్ మలయుఁ బదియు
నాల్గుఱ్ఱెఱింగుల, రామభూనాథ! వినుము.

57

న॥ అది యెట్టి దనిన.

58

ఋషభధై వతలోప మెనయుటకతమున
 సప్తభేదంబులు సంఘటిల్లుఁ
 జారునిపాదగాంధారవర్ణంబు లై
 మఱి సప్తవిధములు మలయుచుండు
 రహి నిట్లు మధ్యమగ్రామసప్తవిశుద్ధ
 మూర్ఛనలోద్వివిధ మై మొనయుకతనఁ
 బంచస్వరాధ్య మై పరఁగునాడవతాన
 విఖ్యాతి పదునాల్గువిధము లయ్యె

షడ్జకగ్రామ మాడవసంఘ మేక
 వింశతియు మధ్యమగ్రామవిశ్రుతౌడ
 వమును బదునాల్గుఁ గూడిన వరలు ముప్ప
 దేనుదానంబు లన, రామనృపతిచంద్ర!

59

న॥ మఱియు నిట్టి పాడవౌడవతానంబులకుఁ గ్రమంబున స్వరలక్షణంబు తెలింగించెద. అందు మొదట షడ్జగ్రామపాడవతానస్వరలక్షణంబెట్టి దనిన.

60

సీ॥ రిగమపధని యంచు నెగడింప షడ్జవి
 హీన మై యొకభేద మెనగు చుండు
 సగమపధని యనఁ బొగడొంది ఋషభవ
 ర్ణము గాఁగ నొకభేద మమరి యుండు
 సరిగమపధని నా సంధిలి పంచమ
 హీన మై యొకభేద మెనసి యుండు
 సరిగమపధ యనఁ బరఁగి నిపాదవి
 హీన మై యొకభేద మిం పెనంగు

నిట్లు లాటొక్కతానము లెనయు నాల్గు
 తెఱఁగు లటు గాన షడ్జవిధీయమాన
 పాడవము లిర్వదెన్నిది జరుగు ననుచుఁ
 దెలియవలయును, రామధాత్రీతలేంద్ర!

61

వ॥ మఱియు, మధ్యమగ్రామాడవతానస్వరలక్ష్యం బెల్లెననన. 66

సీ॥ సమనిసగా యన నమిత మై ఋషభధై
 వతవర్జ మై యొక్క వితము వెలయు
 మపధసరి యన మలసి నిషాదగాం
 ధారవర్జ మొకవిధంబు మెఱయు
 నీరీతిఁ బ్రత్యేక మీరెండు విధముల
 నెనయుచు సప్తమూర్ఛనలు మెఱయ
 మధ్యమగ్రామజన్మంబు లొడవములు
 పదునాల్గు జనియింపఁ బరగ నివియు

నవియుఁ గలయంగ ముప్పదియైదు నొడ
 వములు గ్రామద్వితయపాడవములు నలు
 వదియుఁదొమ్మిది గూడ నెన్నదియునాల్గు
 తానములు గల్గె, రామభూజాని! వినుము.

67

వ॥ ఇట్లు పుష్టమధ్యమగ్రామజన్మంబు లైన యెఱుబదినాల్గు పాడ
 వొడవవిశుద్ధతానంబులకు వేదోక్తంబు లైన యజ్ఞనామధేయంబులు సంగీత
 శాస్త్రప్రసిద్ధంబు లై యొప్పుచుండు. క్రమంబున నా నామంబు లెఱింగించెద,
 ఆకర్ణింపుము.

68

సీ॥ ఆది నన్నిష్టోమ మనఁగ నత్యుపపదా
 న్నిష్టోమ మనఁగను నెగడి భువిని
 వాజపేయం బన వరలి షోడశ యనఁ
 బొండరీకం బన బాగు మీఱి
 యశ్వమేధ మనఁగ నలరారి రాజసూ
 య మనఁగ నిటులు సప్తాహ్వాయములు
 చక్కగా గతి పుష్టగ్రామసంభూతస
 ప్తమహీనపాడవతానచేయము

లోనఁ గ్రమముగ పుష్టవిహీనతాన
 సప్తవిధములు పెం పొందు సరసగతుల
 ననుచు సంగీతశాస్త్రజ్ఞు లైన జనులు
 తెలియఁ జేసిరి, రామభాత్రీతలేంద్ర!

69

సీ॥ స్విప్యక్య త్తనఁగ రాజిలి బహుసావర్ణ
 మన గోసవర్ణక మనఁగఁ బరఁగి
 మఱి మహావ్రత మన మఱి విశ్వజి త్తన
 నలువుగ బ్రహ్మయజ్ఞం బనఁగఁ
 దనరి ప్రాజాపత్య మనఁగఁ బెం పెసఁగెడు
 సీసప్తనామము లిట్లు గల్గి
 షడ్జనామగ్రామసంభూతసరిప స
 ప్తమవర్ణషాడవతానగణము

లోన ఋషభస్వరవిహీన తాన సప్త
 భేదవర్ణముఁ జూపట్టి వేర్పిఁ గాంచు
 ననుచు గాంధర్వశాస్త్రజ్ఞు లండ్రు నిజము
 రామభూపాల! జగ దేకరమ్యశీల!

70

సీ॥ ఆది నశ్వక్రాంత మనఁగ రథక్రాంత
 మనఁగ విష్ణుక్రాంత మనఁగఁ (బబ్బీ)
 యవల సూర్యక్రాంత మనఁగ గజక్రాంత
 మన నభిజి త్తన నవనిఁ బరఁగి
 నాగయక్షగమశ బాగురగతి నిట్లు
 క్రమముగా సప్తనామములు గల్గి
 షడ్జకగ్రామసంజాత సరిపసప్త
 మరహితషాడవమహితతాన

సముదయములోనఁ బంచమస్వరవిహీను
 సప్తతానము లతులితదీప్తిఁ గాంచు
 ననుచు గాంధర్వవిద్యావిహార కుశల
 మతులు వివరించి రిటు, రామమనుజనాథ!

71

సీ॥ తోలుదొల్తుఁ దనరుఁ జాతుర్మాస్య మనఁగను
 సమిదాఖ్య మనఁగ శస్త్రం బనఁగ
 నను వండు కుకరిక మనఁగ స్సౌతామణి
 య మనఁగఁ జిత్తి నా హారుస్తు మీఱి

యుద్భిదాఖ్యం బన నొసరునీమాక్కిని
 గ్రమ మొప్పు సప్తనామములు దాల్చి
 షడ్జనామగ్రామసంభవసరికప
 ప్తమహీనషాడవభవ్యతాన

వర్గకములోపల నిషాడవర్జితంబు
 లైనతానము లాతొక్క టమరి యుండ,
 ననుచు వాగ్దేయకారజనాగ్రగణ్య
 లెఱుగఁజేసిరి, రామమహీంద్ర! వినుము!

72

ప॥ ఇట్లు షడ్జమగ్రామమందుఁ గలిగిన యిరువదెనిమిది షాడవ
 తానంబులకు నామంబు లెఱింగించి వెండియు మధ్యమగ్రామ షాడవ
 తానము లిరువదొక్కటినామంబు లెఱింగించెద, ఆవధరింపుము.

73

సీ॥ సావిత్రి యన నర్ధసావిత్రి యన సర్వ
 తోభద్ర మనఁగఁ దోడ్తోడ నవల
 కమర నాచిత్వ యం చనఁగను వాయన
 మనఁగ సర్వాయత మనఁగఁ దరరి
 యశాడవ యనఁగఁ నమరుచు నీచక్కి
 నాతొక్క నామధేయములు దాల్చి
 మధ్యమగ్రామసంభవ సరిగవిహీన
 షాడవతాన సంచయముతోడఁ

ఏనరు షడ్జకవర్జిత తాన సప్త
 విధము లతులితవిఖ్యాతి వెలయు ననుచు
 సరససంగీతశాస్త్రజ్ఞు లెఱుగఁ బలికి
 రనఘగుణాధన్య! రామనృపాగ్రగణ్య!

74

సీ॥ అన్నిజిత్తన ద్వాదశాఖ్య మనంగ ను
 పాంశు వనఁగను హోమాఖ్య మన
 నశ్వప్రతిగ్రహ మనఁగ నొప్పారుచు
 బద్ధి యవంగ సమర్థు మగుచు

నభ్యుదయాఖ్య మై యమరుచు నీరీతిఁ
 గ్రమ మొప్పు సప్తనామములు గల్గి
 మధ్యమ గామసమ్మత సరిగ స్వర
 త్రయహీనమాడవతానచయము

లోన మాడవస్వరరహితానవద్య
 సప్తతానవతాన ముద్దీప్త మయ్యె
 ననుచు సంగీతశాస్త్రజ్ఞు లైనఘనులు
 తెలియఁజేసిరి, రామధాత్రీత లేంద్ర!

75

సీ॥ తనరారు సర్వస్వదక్షిణం బనంగను
 సొరిది దీక్ష యనంగ సోమ మనంగ
 నట సమింధ మన స్వాహాకార మనంగ న
 నూనప మనంగ సన్నుతి వహించి
 గోదాహనం బన గుటుతుగా నీలీల
 సప్తనామంబులు చక్కఁ దాల్చి
 మధ్యమగ్రామసంభావ్య సరిగవర్జ
 కలితమాడవతానకులములోన

వెలసి గాంధారవర్జితవిహితసప్త
 తానసంతాన మత్యంతధన్య మయ్యె
 ననుచు గేయవిశారదు లైన జనులు
 తెలియవలయును, రామభూవలయనాథ!

76

ప॥ ఇట్లు గ్రామద్వయంబునందుఁ గలిగిన నలువదితోమ్మిది శుద్ధ
 తానంబులకు నామంబు లేర్పఱచి మఱియు నా గ్రామద్వయాకాడవతాన
 పంచప్రంశభేదంబులకుఁ గ్రమంబున నామధేయంబులు దెలిపెద, అవధ
 రింపుము.

77

సీ॥ షోషంగును సౌఖ్యయుఁ బురుషభేద మనంగ
 శ్యేన మనంగ విశేష మగుచు
 వజ్రం బనంగను వరలుచు నిషు వప
 నంగిర స్సనంగఁ బొసంగ నెచ్చి

కంకాఖ్య మనంగ విఖ్యాతిఁ నైకొని యిట్లు
 సప్తాహ్వయమ్ముల దీప్తిఁ గలిగి.
 పక్షముఖ్యగ్రామసప్తనిగరివర్జి
 తౌడవతానచయంబులోన

సంఘటిల్లిన పక్షపంచమవిహీన
 సప్తతానము లద్భుతశాంత కీర్తి
 గాంచు సం చిట్లు వాగ్గేయకారజనులు
 తెలియఁబలికిరి, రామధాత్రీతలేంద్ర!

78

సీ॥ ఆమర జ్యోతిష్టోమ మనంగ దర్శ మనంగ
 సవ్యాఖ్య మనంగ నాస్వంద మగుచు
 పౌర్ణమాస్య యనంగఁ బరఁగి పరిగ్రహం
 బనంగను రాత్రి యం చనంగ వెలసి
 సౌరభ మనఁ గల్గి చక్కఁగా నిఢాత్రి
 నాటొక్కనామధేయములు చాల్చి
 పక్షాహ్వయగ్రామ సంభృతసపరిగ
 రిధవర్జితౌడవప్రథితాన

దళములోన నిషాదగాంధారహీన
 తానసప్తవిధంబు లుద్దామమహిమఁ
 బాయక ధరించు ననుచు వాగ్గేయకార
 జనులు దెల్పిరి, రామభూజనవరేణ్య!

సీ॥ సౌభాగ్యకృ త్తన శాంతి యనంగను
 శాంతికృ త్తనంగను మంతు కెక్కి
 పష్టికృ త్తనంగను సరవిని వైనతే
 య మనంగ నుచ్చాటన మన నమరి
 మణి వశీకరణాఖ్య నిరవంది యీరితి
 సప్తావధానవిశాలగరిమఁ
 నైకొని పక్షకగ్రామోక్త సపనిగ
 రిధవిహీనౌడవ ప్రథితాన

వర్ణమునఁ గల్గు ఋషభధై వతవీర్జి
 తానుగతతాన సప్తవిధంబు లెపుడు
 వెలయు నని రిట్లు గాంధర్వవేదవిడులు
 సకల గుణమూర్తి! శ్రీరామచంద్రమూర్తి!

80

వ॥ ఇవి షడ్జగ్రామాడవతానంబులు. మఱియు మధ్యమగ్రామాడవ
 తానంబు లెట్టి వనిన.

81

సీ॥ మొదటిది త్రైలోక్యమోహనాట్య మనంగఁ
 దనరుచు వీరాఖ్య మనంగ నెగడి
 పాలుపొందుఁ గందర్పబలశాతనంబన
 శంఖచూడ మనంగ ఛాయ యనంగ
 రౌద్రము విష్ణువిక్రమ మన నీక్రియ
 సుకన్తమై సప్తనామకము లమరఁ
 గనుపట్టు మధ్యమగ్రామసరిధనిన
 హిసాడవాహ్వాయతానసమితి

లోన ఋషభధై వతవర్జితానుభావ
 సప్తతానము లత్యంతదీప్తిఁ గాంచు
 నంద్రు గాంధర్వవేద విద్యావిశార
 దాగ్రగణ్యులు, రామస్పాగ్రగణ్య!

82

సీ॥ శ్చైరనం బనంగ నొప్పారుచుఁ గకుదాఖ్య
 మనంగను నవభృథ మనంగ వెలసి
 యష్టాకపాలంబు స్విష్టకృ త్తనంగను
 గనుపట్టు మఱి వషట్కూర మనంగ
 మోక్షదాఖ్యం బన ముద్గు గుల్కుచు నిట్లు
 సప్తవిధాభిథానాప్తి గలిగి
 మధ్యమగ్రామజమహనీయ రిధనిగ
 స్వరవర్జితౌడవచారుతాన

తతేని గల్లు నిషాదఃగాంధారకహిత
 సప్తతాశము లింపొందు జగతి ననుచు
 గానవిద్యావిశారదు లైన బుధులు
 తెలియ నేర్తురు, రామభూవలయనాథ!

88

సీ॥ ఆ యజ్ఞనామంబు లాతానముల కేల

ఘటియింప నగు నేమి కార్క మన
 లక్షణసంయుక్త లలితగాంధర్వంబు
 నందు శ్రేయోనిధానంబు లగుచు
 శుద్ధమూర్ఖులను శుద్ధతానంబులు
 వేదచోదితము లై వెలయుకతన
 నేయజ్ఞనామంబు లేతానముల కబ్బు
 నాసిద్ధతానంబు లాశ్రయించి

గేయ మొనరింతు రెట్టివాగ్దేయకారు
 లట్టివారికి నిత్య మాయజ్ఞఫలము
 లబ్బు నని గీతశాస్త్రజ్ఞు లండ్రు భువిని
 రామభూపాల! జగ దేకరమ్యశీల!

84

ప॥ ఇవ్విధంబున గ్రామద్వయజన్యంబు లైన చతురశీతిశుద్ధతానంబు
 లకు నామధేయక్రమం బెఱింగించి యింక కూటతానలక్షణంబు వివరించెద.
 ఎ ట్లనిన, మొదట సంపూర్ణం బనియును, నసంపూర్ణం బనియును దానంబు
 రెండు విధంబు లయ్యె. అందు సంపూర్ణతానంబు గ్రామద్వయశుద్ధ
 మూర్ఖునా భేదంబులవలన మొదట జతుర్దశవిధం బై మఱియుఁ గాకల్యంతర
 సంయోగ భేదంబువలన షట్పంచశబ్దభేదకలితం బై పిమ్మటఁ గ్రమమూర్ఖునా
 భేదంబులవలన మున్నూటతొంబది రెండు భేదంబు లయ్యె. అవియును
 బ్రస్తారవశంబుననంబు లనం బరఁగి మఱియును బహువిధంబు లయ్యె. కావునఁ
 దత్కూటతానసంఖ్యలక్షణంబు ముందఱఁ గ్రమంబున నెఱింగించెద.
 మఱియును సంపూర్ణతానం బన్న దీన్యత్రమోచ్ఛారణవశంబున షడ్వి
 ధంబయ్యె. తల్లక్షణం బెఱింగించెద, అవధరింపుము.

85

గీ॥ పూర్ణతానముతుదినుండి పొసఁగు నొక్క-
యొక్కస్వరమును దగ్గింప నొగి నపూర్ణ
తానపట్కము పట్వరాంత్యంబు గాఁగ
వరుస నిరవండు, రామభూవలయనాథ!

86

సీ॥ సరిగమపధనీతి సప్తస్వరాన్నిత
సంపూర్ణతానంబు జరుగునపుడు
సరిగమపధ యని స్వర మొక్కటియుఁ ద్రోవ
షాడవంబున నొప్పుఁ జక్క నొకటి
సరిగమపా యని స్వరయుగ్మ మటు త్రోయ
నాడవం బనుపేర నమరు నొకటి
సరిగమ యనుచుఁ ద్రిస్వరములు త్రోయ స్వ
రాంతర మనుపేర నలరు నొకటి

సరిగ యనియు సరియు సాయని సాయని
సాను నైదు నాటు స్వరములిడివ
నలరు సామికాఖ్య మటు గాధికంబును
బొసఁగు నార్చికంబు, వసుమతీశ!

87

వ॥ ఇట్లేకస్వరంబును ద్విస్వరంబును త్రిస్వరంబును జతుస్వరంబును
బంచస్వరంబును పట్వరంబునుం గలిగి విలసిల్లు. ఈ తానంబులు క్రమంబున
నార్చికం బని, గాధికం బని, సామికం బని, స్వరాంతరం బని, యాడవం
బని, షాడవం బని యిట్టి వేర్లు గలిగి వెలయు. నిజపద్విధతానంబులును
సప్తస్వరాన్నితసంపూర్ణతానంబునుం గూడ సప్తవిధంబు లైన సంపూర్ణ
తానంబులుగూడఁ దానసంజ్ఞకంబులై (ప్రస్తార) భాగంబులై తన్మూల
క్రమంబుల ననుపుచుండు. అందు మఱియును సా యనెడు నేకస్వరం
బైన కోష్ఠం బార్చితానంబు ప్రస్తారంబునందుఁ దానభేదరహితంబైనను
నస్తాద్యష్టకార్యద్వయోపయోగ్యత్వంబునం జేసి ఖండ మేరుప్రథమంబు
నందు లేఖనయోగ్యం బయి యితరకూటతానంబునకు నిత్యోపయోగిని
యగుటం జేసి తానును గూటతాననామకంబై రంజిల్లు. ఇట్లు మఱి సప్తవిధ
తానంబులకును గ్రమంబునఁ బ్రస్తారసంఖ్యానిర్ణయం బెఱింగింపం దలచి
మొదట దత్సంఖ్యానోపాయంబు వివరించెద, ఆకర్ణింపుము.

88

సీ॥ తొంటిగా నే డింట్ల తోడ్తోడ లిఖించి
 యందొక్కటేయు రెండు సవల మూడడు,
 నాలుగు నైదును నాటు నాటొక్కటి
 క్రమముగా వ్రాసి కోష్ఠములయందు
 మొదటి లెక్కలచేత ముందటిలెక్కల
 హెచ్చు గ గుణించు చెనని వరుస
 వేర్వేరు నొక్కొక్క విపులమూర్ఛనయందు
 నమరిన నేకస్వరాది సప్త
 తాన సంఖ్యలు వెలయుఁ బ్రస్తారసీత
 సంఖ్య లవి యని సుజనులు చక్కఁ దెలిసి
 వ్యవహారింపఁగఁ బ్రస్తారవై భవమున
 సరసగుణగణ్యా! రానుభూజనవరేణ్యా!

89

వ॥ మఱియు నందుఁ దానసంఖ్యాగుణితం బెట్టి దనన.

90

సీ॥ ఒక్కొక్క టొక టయ్యె నొకట రెంటులు హెచ్చు
 నొక రెండు రెం డయ్యె నొండు సవల
 రెండు మూటను హెచ్చె రెండు మూ ళ్లాటయ్యె
 నాటు నాల్గింటితో నతికి హెచ్చె
 నాటునాలుగు లయ్యె నమర నిర్వదినాల్గు
 నేను నిర్వదినాల్గు హెచ్చు గాఁగ
 నేనింట గుణించింప నిర్వదినాల్గైదు
 లగు నూటయిర్వది యట్ల నూట

యిర్వదియు నాటిటను హెచ్చు నేడు నూట
 యిరువ దయ్యెను నెన్నూట యిరువదేళ్లు
 నైదువేలును నలువది యయ్యె గుణిత
 మిదియ తానములకు, రామస్మృతవరేణ్యా!

91

వ॥ ఇట్లు గుణితంబు లైన సప్తవిధస్వరప్రస్తారంబులయందుఁ దాన
 సంఖ్యా ప్రకారం బెట్లన్న నేర్పఱించెద. ఒక్కొక్క మూర్ఛనయందు
 సప్తవిధంబు లైన ప్రస్తారంబులు గలిగి యుండుఁగావున, నందు మొదటియేక
 స్వరప్రస్తారంబునందు స్వరభేదంబు లేదుగావున, సా యనియెడు న్నాద్విక

తానం బొక్కటియె జన్మించె. వెండియు సరి యను ద్విస్వరప్రస్తారంబునందు సరి యనం దగుఋషభాంతతానం బొక్కటియును, రిస యనియెడు షడ్జాంతతానం బొక్కటియునుం గూడ రెండుగాధికతానంబు లుకయించె. మఱియు సరిగ యనియెడి త్రిస్వరప్రస్తారంబునందు గాంధారాంతతానంబులు రెండును ఋషభాంతంబులు రెండును షడ్జాంతంబులు రెండునుం గూడ సామితానంబు లాఱు జనియించె. సరిగమ యని యిది చతుస్స్వరప్రస్తారంబు. అందు మధ్యమాంతతానంబు లాఱును, గాంధారాంతంబు లాఱును, ఋషభాంతంబు లాఱును, షడ్జాంతతానంబు లాఱును, వరుసగాఁ గూడి స్వరాంతతానంబు లిరువదినాల్గు సంభవితై. సరిగమపా యనం దగు పంచ స్వరప్రస్తారంబునందుఁ బంచమాంతతానంబు లిరువదినాల్గును, మధ్యమాంత తానంబు లిరువదినాల్గును, గాంధారాంతతానంబు లిరువదినాల్గును, ఋషభాంతతానంబు లిరువదినాల్గును, షడ్జాంతంబు లిరువదినాల్గును నన్నియు నుం గూర్చి నొడవతానంబులు నూటయిరువది యయ్యె. మఱియు సరి గమపథ యనియెడి షట్స్వరప్రస్తారంబునందు ధైవతాంతతానంబులు నూట యిరువదియును, మధ్యమాంతతానంబులు నూటయిరువదియును, మధ్య మాంత గాంధారాంతఋషభాంత షడ్జాంతతానంబులు వెవ్వేఱఁ గ్రమం బున నూటయిరువదిగా జతగూడి యన్నియును నేడునూటయిరువది షాడ వతానంబు లుద్భవితై. వెండియు సరిగమపథయనియెడు సప్తస్వర ప్రస్తారం బునందుఁ గ్రమంబున నిషాదాంతతానంబు లేడునూటయిరువదియును, ధైవ తాంతతానంబు లేడునూటయిరువదియును, నిట్లు పంచమాంత మధ్యమాంత గాంధారాంత ఋషభాంతషడ్జాంత మను నేడునూటయిరువది నూటయిరు వదియును జతగూడి యన్నియును నైదువేలనలువది సంపూర్ణ తానంబులు సంఘటితై. ఇట్లు క్రమంబున నొక్కమూర్ఛన యనియెడి సప్తవిధస్వరప్రస్తారం బులయందు మొదట నార్చికతానం బొక్కటియును, రెండు గాధికతానం బులును, నాఱు సామికతానంబులును, నిరువదినాల్గు స్వరాంతరంబులును, నూట యిరువది యాడవతానంబులు, నేడునూటయిరువది షాడవతానంబులును గూడ నన్నియు నెనమన్నూట డెబ్బదిమూఁడు సంపూర్ణ తానంబులు గల్గె. ఇవి యును సంపూర్ణతానంబు లైదువేల నలువదియుఁ గూడ నొక్క మూర్ఛన యందు నైదువేలతోమ్మన్నూటపదమూఁడు సంపూర్ణ కూటతానంబు లుద యించె. ఇట్టిది ప్రస్తారకూటతాన సంఖ్యాలక్షణంబు. మఱియుఁ బ్రత్యేక కూటతానసంఖ్యాలక్షణం జేర్పఱచెద. అందు మొదట, గ్రామద్వయజనిత

వట్టంచాశస్మార్చనలకు సంపూర్ణకూటతానంబు తెన్ని యని వివరించెద,
ఆకర్ణింపుము. 92

సీ॥ ఒక్కొక్కమూర్చన కొనరఁ బంచసహస్ర
ములు నబ్బియును దానములు ఘటిల్లు
కతవ గ్రామద్వయస్థితములు మూర్చన
లేబదియాఁకేంటి కెసఁగుఁ బూని
కూటతానంబులకొలఁది యెట్టి దటంచుఁ
దెల్పెద వినవయ్య! తెలివి మీఱ
రెండులక్షలమీఁద నిండి యెన్నదిరెండు
వేలు నిన్నుటి వై వెలయునాల్లు

పదులుగా సంఘటిల్లు నేఁబదియునాఱు
మూర్చనావర్ణములకు సంపూర్ణకూట
తానము లటంచు సంగీతధన్యు లండ్రు
భవ్యగుణధుర్య! రామభూపాలవర్య!

93

వ॥ మఱియును క్రమమూర్చనాసంపూర్ణకూటతానంబు లెట్టివనిన. 94

సీ॥ క్రమమూర్చనలయందుఁ గనుపట్టు సంపూర్ణ
కూటతానంబు లేపాటి యనినఁ
దోడ్తోడ మున్నూటతోంబదిరెం డైన
క్రమమూర్చనలయందుఁ గల్గినట్టి
కూటతానంబులు గొబ్బునఁ దెల్పెద
నేఁబదియాఁకేంటి నెసఁగు పూర్ణ
కూటతానకసంఖ్య గొనకొని యేఁకంట
సొచ్చు గుణించిన నెనయులెక్క

వెలయుఁ బందొమ్మి వైనలక్షలకు మీఁద
నమర డెబ్బదియైదువేల్నాఱుకూట
యెనుబది యటంచు గాయకు లేర్పఱించి
తెలియుఁ జేసిరి, రామథాత్రీతలేంద్ర!

95

వ॥ మఱియఁ సంపూర్ణకూటతానసంఖ్యలక్షణం బెట్టి దనిన.

96

సీ॥ గ్రామద్వయమునందుఁ గనువట్టునేఁబది
 యాఱు మూర్ఛనలకు నపరిపూర్ణ
 కూటతానంబుల కొలఁది యేర్పఱచెద
 నొక్కొక్కమూర్ఛన కొనరులెక్క
 గొని యపి నూఱులకొనను దెబ్బదిమూఁడు
 హరు వొప్ప నేఁబదియాఱిటికిని
 నెనయంగ నలువదియెన్నిదివేలును
 నెనిమిదియాఱును నెనయఁ బదియఁ

నెన్నిదియఁగూడ జనిత మై యెసఁగు ననుచు
 నపరిపూర్ణక కూట తానైఁకసంఖ్య
 తెలియఁ జేతురు; గాయకధీరమణులు
 రామభూపాల! మహానీయరమ్యశీల!

97

వ॥ క్రమమూర్ఛనలకు సంపూర్ణకూటతానసంఖ్య యెట్టి దనిన.

98

సీ॥ క్రమమూర్ఛనలయందుఁ గలిగిన పరిపూర్ణ
 మూలకూటపుఁదానములకు సంఖ్య
 యెఱిగింతు వినవయ్య యేఁబదియాఱింట
 నపరిపూర్ణాఖ్యతానొఘసంఖ్య
 యేడింట యెచ్చించి యిరవంద లెక్కింపఁ
 బరఁగు మున్నూటతొంబదియఁ రెండు
 క్రమమూర్ఛనల కొప్పుగా మూఁడులక్షలు
 నలువదిరెండువే లొలయ రెండు

నూఱులకుమూఁదఁ బదియాఱు నూలుకొనఁగ
 నపరిపూర్ణాఖ్యకూటతానాళిసంఖ్య
 వెలయు ననుచును గాంధర్వవేదవిదులు
 తెలియఁ జేసిరి, రామభూవలయనాథ!

99

వ॥ మఱియు నాపదియాలు మూర్ఛనలకు సంపూర్ణకూటతాన సంఖ్యాక్రమం బెట్టి దనిన.

100

సీ॥ వినుము పూర్ణాపూర్ణవిశ్రుతప్రస్తార
 కూటతానాలి యేర్పాటు నేయు
 మూర్ఛన యొకటికి మొగి నైదువేలును
 బరగఁ దొమ్మిదిమాన్ల పదియుమూఁడు
 నింపొందుకతనమున నేబదియాలుమూ
 ర్ఛనలకు నమరినసంఖ్యరీతి
 మూఁడులక్షలమీఁద ముప్పదియొక్కవే
 యియు నూటయిరువదియొనిమిదిగను

నపరిపూర్ణాఖ్య విలసితవిపులకూట
 తానసంఖ్యలు గేయవిధానపరులు
 నేబదాఱింటి కీరీతి నేర్పఱచిరి
 రామభూపాల జగ దేకరమ్యశీల!

101

వ॥ ఇంకఁ గ్రమమూర్ఛనలకుఁ బూర్ణకూటతానసంఖ్యాక్రమం బెట్టి దనిన.

102

సీ॥ దొరసినమున్నూటతొంబదిరెం డైన
 క్రమమూర్ఛనలయందుఁ గలిగినట్టి
 చాటుపూర్ణాపూర్ణకూటతానంబుల
 సంఖ్య నేర్పఱచెదఁ జక్క వినువ
 యేబదియాఱింట నెసఁగినయాసంఖ్య
 యేఱింట నెఱుచ్చ గుణించుకతన
 ముద మొప్ప నిరువదిమూఁడులక్షలమీఁదఁ
 బదియునాఱొకవేయి పరఁగు నవఁ

నెనుమనూటతొంబదియాలు నిం వెసంగుఁ
 బూర్ణకాపూర్ణకూటాఖ్య భూరితాన
 సంఖ్య క్రమమూర్ఛనల కిట్లు జరుగు ననుచు
 నెఱుగఁజేసిరి, రామభూమింద్ర! వినుము!

103

సీ॥ ముద మొప్ప నొక్కొక్కమూర్ఛన కిరువది
 నాల్గు తానంబులు గల్గుకతన
 ననువుగా నేఁబదియాఱింటికి స్వరాంత
 రాహ్వాయకూటతానాళి వినుము
 వెలయఁగా మున్నూఱు వెలయ నల్వదినాల్గు
 తానము ల్లిగె నీతానసంఖ్య
 నేడింతలుగఁ జేసి హెచ్చింపఁ గ్రమమూర్ఛ
 నాళికిఁ దనరు సంఖ్యాక్రమంబు

పాటి తొమ్మిదివేల నన్నూట యెనిమి
 దనుచుఁ గ్రమమూర్ఛనలకు సర్వాంతరాఖ్య
 కూటతానాళి సంఖ్య యిప్పాటి దండ్రు
 గాయకేంద్రులు, రామభూనాయకేంద్ర!

109

వ॥ ఇంక సామికతాన సంఖ్యాక్రమం బెట్టి దనిన.

110

సీ॥ క్రమ మొప్ప నొక్కొక్కమూర్ఛనకు నాఱింటికి
 నాపదాఱింటికి నమరినట్టి
 సామికతానాళిసంఖ్య నేర్పఱిచితి
 మున్నూటముప్పదా తెన్నుకొనుచు
 నేఁబదాఱింటిసంఖ్య నేడింతలుగఁ జేసి
 క్రమమూర్ఛనలకు సంఖ్యలు ఘటింప
 రెండువేలు న్నూటరెండెనుబదిరెండు
 సంఖ్యలు జనియించు సామికాఖ్య

కూటతానాళిప్రస్తార ధాటి ననుచు
 లెక్క మున్నూటతొంబదిరెండు గాఁగ
 నమరు క్రమమూర్ఛనాళిసంఖ్యా క్రమంబు
 నిట్లు దెలిపిరి, రామభూమింద్ర! వినుము.

111

వ॥ మఱియు గాధికతాన సంఖ్యాక్రమం బెట్టి దనిన.

112

సీ॥ ప్రకటించి యొకమూర్ఛనకు రెండు లెక్కను
 దనరినగాధికతాన సంఖ్య
 నమరంగ నేబదియాలు మూర్ఛనలకు
 నూటపండ్రెండు నేర్పాటు గాఁగ
 నాటొక్క యింతగా నాయేబదాటింటి
 సంఖ్య గుణించినసంఖ్య వినుము
 హరు వొప్పు గ్రమమూర్ఛనాళికి నేనూట
 యెనుబది నాల్గు గా నెసఁగు మఱియు

నొక్కమూర్ఛన కార్చిక మొకటి గాఁగ
 నేబదాటింటికి జనించె నేబదాటు
 నార్చికాహ్వాయకూటతానాళి యనుచు
 నిట్లు తెల్పిరి, రామభూమింద్రచంద్ర !

113

వ॥ ఇంకఁ గ్రమమూర్ఛనార్చికకూటతానసంఖ్యాక్రమం బెట్టి దనిన. 114

సీ॥ ఏబదాటింటిసంఖ్య లేడింత లైన
 లెక్క మున్నూటలొంబదిరెండు గాఁగ
 నెనయుక్రమమూర్ఛనాళికి నెసఁగునార్చి
 కాఖ్యతానాళి, రామనృపాగ్రగణ్య!

115

వ॥ ఇవ్విధంబున వ్యుత్క్రమం బేర్పడ సుపూర్ణాడవాది సప్తవిధ
 తానప్రస్తారవిశేష విస్తారితకూటతాన సంఖ్యాక్రమనిర్ణయం బొనరించి తత్సం
 ఖ్యానిదర్శనం బైన తాదృశప్రస్తారలక్షణం బెఱింగించెద. అవి యెట్టి వనిన
 గ్ర మద్వయమూర్ఛనలం బదియాటింటిలో నొక్కొక్కమూర్ఛనకు నార్చిక
 గాధిక సామిక స్వరాంతరాదిభేదంబులచేతఁ దానంబులు సప్తవిధంబులు గల్గి
 యుండు. కావున నట్టి సప్తవిధతానంబులలోన మొదటి యార్చికతానం
 బేకస్వరం బగుటంజేసి దానిక్రిందట లేఖ్యం బైన స్వరంబు లేడు గావున,
 నదియును బ్రస్తారయోగ్యంబు గాక కేవలంబుగా ఖండమేరూపరిప్రథమ
 పంక్తి ప్రథమకోష్ఠంబునందుఁ బ్రథమాంకం బై నిలిచి యయ్యార్చికతానం
 బున...తానోద్ధారకార్యమాత్రోపయోగంబు విలసిల్లు. మఱియుఁ దక్కిన
 గాధికసామికాధికతానపక్షంబు లేఖ్యస్వరసంపన్నం బగుటంజేసి. నిత్యంబును

బ్రహ్మార్యోగ్యం బై తన్మూలక్రమంబునఁ బరఁగి యుండు. అందులోఁగాధిక సామికస్వరాంతరతానంబులు మూఁడును బ్రహ్మార్యులభచ్చందంబు లై యుండు. మిగిలిన యకాడవషాడవ సంపూర్ణతానంబులు మూఁడును దానాధిక్యంబు గలుగుటంజేసి ప్రస్తారకార్యంబు లై యుండు. కావున యథా యోగ్యంబుగా నట్టి దైన యొక్కతానంబు మూలక్రమంబు గా నిలిపి సలక్షణంబుగాఁ బ్రస్తారంబు కఠినంబు సేయవలయు. అది యెట్లన్న నందొక్క సంప్రదాయంబు సాధనసంవేద్యం బై. కనుపట్టియుండు. తద్విధంబు మొదట వివరించి పిమ్మటఁ బ్రస్తారలక్షణం బెఱింగించెద, వినుము. సరిగమపధని యనెడఁ సప్తస్వరంబులయందు మొదట షడ్జస్వరంబునకు ఋషబాదిస్వరంబు లాటును బరంబు లనం బరఁగి యుండు. వీనికెల్ల షడ్జంబు పూర్వనామకం బై యుండు రెండవ ఋషభంబునకు గాంధారాదిస్వరంబు లైదును బరాఖ్యంబు లై యుండు వీనికెల్ల ఋషభంబు పూర్వం బనం బరఁగు. మూడవ గాంధారంబునకు మధ్యమాదిస్వరంబులు నాల్గును బరాఖ్యంబు లై యుండు. వీనికెల్ల మధ్యంబు పూర్వం బనం బరఁగు. పంచమంబునకు శైవతాదిస్వరం బులు రెండును బరాఖ్యంబు లై యుండు. ఈ రెంటికిని బంచమంబు పూర్వం బనం బరఁగు. ఆఠవశ్చైవతంబునకు నిషాదంబు పరాఖ్యం బై యుండు. మఱియు నిషాదంబునకు షడ్జాదు లాటును బూర్వం బనం బరఁగు. నిషాదం బీ యాఠింటికిని బరం బై యుండు. ఇట్లు మూలక్రమంబు లైన సరిగమాది సప్తస్వరంబులయందుఁ బూర్వపరవ్యవహార సంప్రదాయం బెఱింగి ప్రస్తారంబు గావింపవలయు. అట్టి ప్రస్తారలేఖనాలక్షణం బెట్టి దనిన.

116

సీ॥ క్రమ మాది లెక్కించి క్రమ మొప్పుఁ బూర్వంబు
 పరముక్రిందను వ్రాసి పరఁగ నదియె
 ముందఱ నిల్వఁ దత్పూర్వంబె గొని దాని
 కవ్వల నిల్పి పరాఖ్య మైన
 స్వరముక్రిందను వ్రాసి వరుసగా మీదటి
 స్వరములు ముందఱ చక్కఁగ నిడి
 మొదటికిఁ బూర్వము ముందఱ దగుచున్న
 నందులోఁ బూర్వంబు నవల నిలిపి

యొనర మూలక్రమక్రమంబునను శేష
 మాదిని లిఖించి యాదితానావరోహ

శాంతము లెఱింగి తదవరోహాంతము గను
బ్రస్తురింపంగఁ దగు, రామసార్థివేంద్ర!

న॥ ఇట్టి లక్షణ క్రమంబునను వ్రాయం దగిన ప్రస్తారక్రమం బుదాహరణ క్రమంబున వివరించి తెలిపెద. అది యెట్లన్న నుత్తమ మంద్రాఖ్య యైన షడ్భాషాప్రథమమూర్ఛనయందుఁ గలిగిన సప్తసంతానంబులలో మొదటి ప్రస్తారయోగ్యంబు గాని యార్థికరాగంబు దక్కఁ దక్కిన గాధికాదితానంబు లాఱింటిలోఁ గేవలప్రస్తారమాత్రప్రయోజనంబు లై ప్రస్తారమూల క్రమంబు లైన మొదటిగాధిక సామిక స్వరాంతరతానంబులు మూఁడును బ్రస్తారసులభంబు లై బాలబోధకంబులు గావున, నామూఁటిని గ్రమంబున నుదాహరించి తెలియఁజేసెద. అది యెట్టి దనిన మొదట సరి యనెడు ద్విస్వరం బైనగాధిక తానంబులు మూలక్రమంబులు గా నిలుపుకొని 'క్రమాదన్య స్వరస్థాప్యః పూర్వః పూర్వపరాదధః' అను న్యాయంబుచేతఁబూర్వస్వర బైన షడ్జంబునకుఁ బరం బైనఋషభంబుక్రిందలిఖించి శేషం బైనఋషభంబును మున్ను క్రింద వ్రాసిన షడ్జంబువెనుకటిభాగంబున లిఖించినచో రెండవ పంక్తియందు రిస యనురెండవతానం బవరోహణరూపం బై జనియించు. ఆట్లు ఋషభాంతతానం బొక్కటియునుగూడ రెండుతానంబు లవరూఢ స్వరాంతంబు లై గాధికప్రస్తారంబునందు జనియించినవిధంబున సరిగ యగు త్రిప్యరాన్వితసామిక తానంబు క్రమంబుగా మొదట నిలిపి యందులో గ్రమ మాన్దంబునఁ బూర్వం బైన షడ్జంబును బరం బైనఋషభంబుక్రింద లిఖించి 'పుస్తూపరితర్తనమ్' అను న్యాయంబుచేత మీది పంక్తిగాంధారంబుక్రింది పంక్తి షడ్జంబునకు ముందఱి వ్రాసి 'మూలక్రమక్రమాద్ర్యప్త విశేషః ప్రస్తార శాద్యకః' అను న్యాయముచేత శేషం బైనఋషభంబుక్రింది పంక్తి షడ్జంబు వెనుక వ్రాసినచో, సరిగా యనియెడురెండవతానం బుదయించె. అంతట నిట్టిరెండవతానంబునందు మొదటిఋషభము మొదట నుండుటంజేసి పూర్వం బని యెంచి పరంబునందునను షడ్జంబుక్రింద వ్రాయుద మన్నచో మూలక్రమమార్గణంబున దాని కిది పూర్వంబు గావున, షడ్జంబు విడిచి 'సచే దుపరి తత్పూర్వః' అను న్యాయముచేత దానికేఁ బూర్వమున నున్న ఋషభంబునే పూర్వంబు గావించుకొని పరం బైనగాంధారంబుక్రింద వ్రాసి శేషంబు లైన షడ్జగాంధారంబులను క్రిందటిఋషభంబు వెఱుదట మూలక్రమంబున సగా యని వ్రాసినచో సగరి యను మూఁడవతానంబు

జనియించు. అంత నామూడవపంక్తియందుఁ బూర్వం బైనషడ్జంబును బరం బైనగాంధారంబుక్రింద వ్రాసి మీఁదటిఋషభంబును గ్రింద షడ్జంబుముందఁ జూపుటను వ్రాసి శేషం బైనగాంధారంబును గ్రిందటిషడ్జంబువెనుక వ్రాసినచో గరియనునాలవతానం బుదయించె. వెండియు నాలవ పంక్తియందలి మొదటిగాంధారంబునకు షడ్జఋషభంబులు పూర్వంబులు గాని పరంబులు గావు. కావున గాంధారంబులు విడిచి పూర్వం బైననడిమిషడ్జంబును బరం బైనఋషభంబుక్రింద నిలిపి శేషంబులైనగాంధారఋషభంబులను గరియని వ్రాయక మూలక్రమం బనుసరించి రిగాయని క్రిందిషడ్జంబువెనుక వ్రాయం దగు. అందుకతన రిగదసా యనుపంచమతానం బుదయించె. అంత నా పంచమపంక్తియందుఁ బూర్వం బైనఋషభంబును బరం బైనగాంధారంబు క్రింద లిఖించి మీఁదటి షడ్జంబు నెప్పటియట్లు క్రింద ఋషభంబుముందఁ జూపుటను వ్రాసి శేషం బైనగాంధారంబు నాఋషభంబువెనుక వ్రాసినచో సరిగయనుమొదటితానంబున కవరోహి యై గరిసా యనునాలవతానం బుదయించె. ఇట్లు రెండు గాంధారంబులు, రెండు ఋషభాంతంబులును, రెండు షడ్జాంతంబులును గూడ నాలుతానంబు లవరోహితస్వరాంతంబు లైత్రిస్వర ప్రస్తారంబునందుఁ గ్రమంబుగా జన్మించు. ఇవ్వధంబునఁ జతుస్స్వరం బైన స్వరాంతరతానప్రస్తారం బుదాహరించి చూడవలయు. అది యెట్లనిన సరిగమ యనుచతుస్స్వరతానంబు మూలక్రమంబుగా జన్మించు. ఇవ్వధంబునఁ జతుస్స్వరం బైనస్వరాంతరతానప్రస్తారం బుదాహరించి చూడవలయు. అది యెట్లనిన సరిగమ యనుచతుస్స్వరతానంబు మూలక్రమంబుగా మొదట వ్రాసికొని 'క్రమాదన్యస్వరః స్థావ్యఃపూర్వపదాదధః' అను లక్షణంబుచే తనునట్టితానంబునందుఁబూర్వంబైనమొదటిషడ్జంబునుబరం బైనఋషభంబునుముందఁ జూపుటను వ్రాసి 'ప్రస్తారపరివర్తనః' అను న్యాయంబుచేతను మీఁదనున్నగమలను గ్రిందిషడ్జంబునకు ముందఁ జూపుటను వ్రాసి 'మూలక్ర మాత్తత్ప్రే శేషా' అను న్యాయంబుచేతను శేషం బైన ఋషభంబును షడ్జంబువెనుకను వ్రాసినచో సగమ యనురెండవతానంబు జన్మించె. అంత నారెండవ పంక్తియందు మొదటిఋషభంబునకు ముందఁ బూర్వం బైనషడ్జం బున్నది గావున 'స చేదుపరి తత్పూర్వమ్' అనున్యాయంబుగైకొని దానికి మొదట నున్నఋషభంబును పూర్వంబు నేసికొని నడిమిషడ్జంబును విడిచి ఋషభం బును బరం బైనగాంధారంబుక్రింద వ్రాసి మీఁదటిమధ్యమమును గ్రింద ఋషభంబుముందఁ జూపుటను వ్రాసి శేషంబులైన సగలనుగ్రమంబుగాఁ గ్రింద ఋష

భంబునకు వెనుకటిభాగంబున వ్రాసినచో సరిగమ యనుమూడవతానంబుదయించె. అట్టిమూడవపంక్తియందు మొదటఁ బూర్వం బైనషడ్జంబు పరం బైనగాంధారంబుక్రింద నిల్పి మీదట రిమలక్రింద రిమలు వ్రాసి శేషం బైనగాంధారంబును గ్రింద షడ్జంబువెనుక వ్రాసినచో సరిగమ యను సాలవ తానంబు సంఘటిల్లు. పెండియు నానాలవపంక్తియందు మొదటిగాంధారంబునకుఁ బరంబున నున్న సరులు పూర్వంబులుగాని పరంబులు గావు గావున, వాని విడిచి పరం బైన మధ్యమంబుక్రింద గాంధారంబును నిలుపందగు. అట్లయిన నిక రెండుమధ్యమాంత్యతానంబులు పుట్టకపోవు. అమ్మొదటికిఁ బూర్వములు ముందఱఁ దఱచుగం గూడి యిరువదినాల్గుతానంబులు మగరిసాయను నవరోహానాంతంబు లై తదవరోహిస్వరాతంబు లయి పుట్టి నట్లు గాఁ జతుస్స్వరప్రస్తారంబునందు సంభవించు నని యెఱిగి బుద్ధిమంతులు తాదృశప్రస్తారంబులు లిఖింపవలయు. ఇవిధంబున సరిగమా యను పంచమ స్వరం బైనయాడవప్రస్తారంబును సరిగవ పద యందుఁ బూర్వం బశలరాశి యనున్యాయంబుచేత మొదటిగాంధారంబును విడిచి పూర్వం బైనషడ్జంబును బరం బైనఋషభంబుక్రింద లిఖించి మీదట మధ్యమంబు క్రింద మధ్యమంబు వ్రాసి శేషంబు లైన గురులను గరి యని యని వ్రాయక మూలక్రమంబు ననుసరించిరి. గా యనిక్రింది షడ్జంబువెనుక వ్రాయుట కతన రిగమస యను పంచమతానంబు గలుగు. అంత నాపంచమపంక్తి యందుఁ బూర్వం బైన గాంధారంబుక్రింద నిల్పి మీదటిసమలక్రింద గమల వ్రాసి శేషం బైనగాంధారంబున కాదిఋషభంబునకు వెనుక నిల్పినచో సరిగమ యను నాల్గవతానంబు సంభవించె. ఇట్లు మధ్య మాంత్యతానంబు లాటును సంఘటిల్లు. ఇంక మధ్య మాంత్యతానంబు గల్పింప బ్రహ్మకైతనం తరంబు గాదు కావున నికగాంధారంబు లాఱుఁ గ్రమంబునఁ బుట్టవలయుటంజేసి యట్టియాఱవపంక్తియందు మొదటిగాంధారంబునకు రిసలు రెండును బూర్వంబులు గావున, వానిరెంటిని త్రోసి పూర్వం బైన గాంధారంబునకు వెనుకటిభాగంబున వ్రాయందగు అందుకతంబున సరిగమ యని గాంధారాంతం బైన సప్తమ తానంబురుయించు. ఇట్లు మొదటి మధ్యమాంతతానంబు లాఱు, గాంధారాంతరంబు లాఱును, ఋషభాంతంబు లాఱును, షడ్జాంతంబు లాఱును, గూడ నిరువదినాల్గు తానంబులు మగరిసా యను నవరోహితానాంతంబు లై తదవరోహిస్వరాంతంబుగాఁ బుట్టినట్లు చతుస్స్వరప్రస్తారంబునందు సంభ

విను నని యెఱిగి బుద్ధిమంతులు తాచ్యశక్రస్తారంబులు లిఖింపవలయు. ఇవిధంబున సరిగమా యను పంచమస్వరం బైన యాడవప్రస్తారంబును, సరి గమపద యను షట్స్వరంతం బైన షాడవతానప్రస్తారంబును, సరిగమపదని యను సంపూర్ణసప్తమతానప్రస్తారంబును గ్రమంబున నూటయిరవై తానంబు లును, నేడు నూటయిరువది తానంబులును, అయిదువేలున్నలువది తానం బులు గల్గు. తత్తత్ప్రథమతానావరోహస్వరంతతానసంఖ్యాక్రమంబులెఱిగి ప్రథమతానంబునకు నవరోహియైన తానంబు ప్రస్తారంబుకొనను బుట్టునట్లుగాఁ బ్రస్తారింపవలయు. ఇట్లు ప్రస్తారలక్షణం బేర్పఱచితి. నష్టోద్దిష్టతానోద్ధార క్రమం బెఱింగించెద. ఇ దె ట్లన్న నిట్లు ప్రస్తరించిన గాళికసామిక స్వరంత రొడవ షాడవసంపూర్ణతాన ప్రస్తారంబులయందు నేనవప్రస్తారంబులో నేనవ తానంబు కాన్పించెద. దానికి స్వరంబు లెవిధంబున నుండు నని యడిగినట్టి షష్టతానంబులును ధరించుట షష్టతానోద్ధారం బనం బరంగు మఱియునిన్ని స్వరంబుల ప్రస్తారంబులో నిట్టి స్వరంబుల తానం బెన్నవదో యని యడిగి నచో దాని సంఖ్య యుద్ధరించి చెప్పుట యుద్దిష్టతానోద్ధారం బనం దగు. కావున నిట్టి నష్టోద్దిష్టంబు లాదిమం బైన యార్చికతానంబు ప్రథానంబు గా వివరింపం చలంచి యిందులకుఁ బరమసాధనం బైన ఖండమేరుచక్రోద్ధార క్రమం బెఱింగించెద. ఆందు మొదటఁ దచ్చక్రకోష్ఠలేఖన ప్రకారం బెట్టి దనిన.

శీ॥ ఆఱొక్కయిలు గల్గి హరు వొప్పునొకబంతి
 తొలుత నందంబుగాఁ దెలియ వ్రాసి
 యది యొక్కటియుఁ ద్రోసి యాక్రింద నాఱిండ్లు
 పరఁగిన రెండవబంతి వ్రాసి
 యం దొక్కటి వదల్చి యాక్రింద నైదిండ్లు
 బలిసిన మూడవబంతి వ్రాసి
 యం దొక్కటి హరించి యా క్రింద నాల్గిండ్లఁ
 బరఁగిన యాఱవబంతి వ్రాసి

శీ॥ మఱియు మూఁ డిండ్లు రెం డిండ్లు వరుస నొక్క
 యిల్లు గల బంతు లట్లు ఘటిల్లఁ జేయుఁ
 గల్గు నాఱొక్కబంతి యా ఖండమేరు
 చక్రసీమను, రాఘభూజాని! వినుము.

వ॥ ఇట్లు మొదట మొదట నొక్కొక్క యిల్లు తక్కువ గా నమరిన
యాతోక్కఖండ పంక్తి గల్లు ఖండమేరుచక్రలేఖనంబు గావించుకొని యంత
నా ఖండమేరువునందు మొదటినుండి క్రమంబుగాఁ దుదిదన్నను నూర్ధ్వాఘో
రూపంబు లై కన్నజ్జైదు నీ సప్తపంక్తులను నేకస్వరాదు లైన యార్చికాది
సప్తతానంబులకు వరుసగాఁ దానకంబు లగు నని భావించి వెండియు దాని
కోష్ఠంబులయందుఁ దత్తానసంఖ్యా లేఖనంబు నేయవలయు. అది యెట్టి
దనిన.

120

సీ॥ ఆఖండమేరువు నాతోక్కపంక్తిలో

నాద్యపంక్తినీ గల్లు నాది కోష్ఠ
మును నొక్కటి ఘటించి మునుకొని తక్కిన
యాటిండ్లనోసున్న నమర వ్రాసి
యూర్ధ్వాధరాకృతి నొనరినమొదటిది
మొద లై నబంతులమొనలయందుఁ
గలిగినలెక్కలు గలయంగఁ గూఠుచు
సున్నలక్రిందట సోబగువఱచి

అవియె మొదలుగఁ గోష్ఠసంఖ్యాగుణంబు
గలుగ లెక్కించి యాక్రిందినెలవులందు
నిట్టిలెక్కలు లిఖయింప నమరియుండు
ఖండమేరువు, రామభూమండలేంద్ర!

121

వ॥ మఱియు నీఖండమేరుసంఖ్యా లేఖనక్రమంబులు విస్తారంబు గాఁ
దెలియ వివరించెద. 'సస్తాద్యేకాంతకోష్ఠానామ్, అఘోధ స్సప్తకోష్ఠయః'
అనున్యాయంబుచేత మొదట నేడిండ్లపంక్తి నందంబుగా లిఖయించి దానిక్రింద
నాటిండ్ల బంతియు దానిక్రింద నయిదిండ్లబంతియు, దానిక్రింద నాల్గిండ్ల
బంతియు, దానిక్రింద మూడిండ్లబంతియు, దానిక్రింద రెండిండ్లబంతియు,
దానిక్రింద నొంటిబంతియు నిట్లాతోక్కబంతియు నందంబుగాఁ గ్రమంబున
లిఖించి 'తా స్వాద్యా యా మధ్యకోష్ఠలిఖితేషు పరేషు ఖమ్' అను
న్యాయంబుచేత నట్టియాతోక్కబంతిలో మొదటిబంతిమొదటి కోష్ఠంబు
నందు నొక్కటి లిఖించి మిగిలినయాటిండ్లలో నాటుసున్నలు వ్రాసి
యంత నూర్ధ్వాఘోరూపంబు లైనయయాతోక్కపంక్తిలోన మొదటిపంక్తి

మొదలుకొని యాపంక్తులన్నిటికిందఁ గొనలయందుఁ గలిగినలెక్కలు క్రమం
 మంబునఁ గలయం గూడి యాపైయింటి సున్నలక్రింద రెండవబంతికోష్ఠముల
 యందు నాకూడినలెక్కలు వ్రాసి యాయొండ్లు మొదలుచేసికొని కోష్ఠ
 సంఖ్య రెట్టించి యాక్రిందియొండ్లలోన నాలెక్కలు క్రమంబునఁ గలయం
 గూడియీపైయింటిపంక్తులక్రిందరెండవబంతి లిఖింపవలయును. 'ప్రాక్ష్యజ్యోతి
 తాంకసంయోగా దూర్ధ్వాధస్థితపజ్జీషు! శూన్యంహ్యథో లిఖే దంకంతం
 చాథోధ స్వకోష్ఠకాత్ కోష్ఠసంఖ్యాగుణశ్చాద్యఖండమేరురయం మతః॥'
 అను న్యాయం బనుసరించి తత్రమంబున సంఖ్యాశేఖన క్రమంబును వివ
 రించెద. ఎ ట్లనిన. ఖండమేరువునందు నూర్ధ్వాథోరూపంబు లైన సప్త
 పంక్తులలోన మొదటి పంక్తి మొదటియింట నొక్క టున్నదిగావున నా
 యొక్కటియు 'నేకమేకంబు' గుణించి యా యొంటి మొదట సున్నక్రింది
 రెండవపంక్తి రెండవయింటను లిఖించి యాపిమ్మటఁ బైబంతి మొదటి
 యింటి యొకటియు మొదటిసున్నక్రింద రెండవ పంక్తి రెండవయింటి యొక
 టియు నొకటా కటి రెండని కలయంగూడి యారెంటిలెక్క రెండవసున్న
 క్రింద మూడవబంతిరెండవయింట వ్రాసి యాయొల్లే మొదలుచేసి 'సోష్ఠా
 తోష్ఠసంఖ్యా గుణన్యసేత్' అను న్యాయంబుచేత నా మూడవపంక్తి
 రెండవసున్నక్రింది రెండవయింటి రెంటిలెక్క రెట్టించి దానికి రెండవక్రింది
 యింటను రెట్టించిన నాలుగు లెక్క వ్రాసి పిమ్మట నూర్ధ్వాథోరూపమైన
 మూడవపంక్తిక్రిందిమూడవయింటనాల్గును రెండవపంక్తి మొదటసున్నక్రింది
 రెండవయింట నొక్కటి ప్రథమాది కోష్ఠాంకం బొక్కటియును, నీమూడవ
 బంతులక్రింది కొన మూడియొండ్ల లెక్కలును గలయంగూడి యయ్యాలును
 నావవబంతి మూడవసున్నక్రింద రెండవయింట లిఖించి యది మొదలుచేసి
 దానిక్రింది రెండవయింటి యా యాటును రెట్టించి పండ్రెండును వ్రాసి
 యా యింటిక్రింద మూడవయింట నాయాటును బంచి పెంచి పదునెనిమిది
 వ్రాసి మఱియు 'ప్రాక్ష్యజ్యోతికసంయోగా'దను న్యాయంబుచేత నాలవ
 యూర్ధ్వాథోరూప మైన నాలవపంక్తిక్రింది నాలవయింటి పదునెనిమిదియును
 మూడవయింటిక్రింది మూడవయింటి నాల్గును రెండవబంతి సున్నక్రింద
 రెండవయింటి యొకటియుఁ బ్రథమాదికోష్ఠాంకం బొకటియు నీ నాల్గు
 పంక్తులక్రింది కొనయొండ్ల లెక్కలోఁ గలయం గూర్చి యా యిరువదినాల్గును
 నైదవపంక్తిపైయింటి నాలవసున్నక్రిందిరెండవయింట లిఖించి యది మొదలు
 చేసికొని యీ క్రింది రెండవయింటి యీ యిరువదినాల్గును రెట్టించి నలువది

యెనిమిది లిఖించి యాక్రింది మూడవయింటి యా యిరువదినాల్గును ముబ్బుడించి రెట్టించి రెండు వ్రాసి దానిక్రింద నాలవయింటను నా యిరువది నాల్గును నలువడించి క్రిందిది యాఱు లిఖించి యంతటఁ బై యూర్ధ్వార్థోరూపం బైన యైదవబంతిక్రిందికొన నైదవయింట తొంబదియాఱును నాలవ బంతిక్రిందికొన నాలవయింటి పదునెనిమిదియును మూడవబంతిక్రిందికొన మూడవబంతినాల్గును రెండవబంతి సున్నక్రింది రెండవయింట నొక్కటియు మొదటిబంతి మొదటియొక్కటియును గూడ నీయైదుబంతుల క్రింది కొక్కొక్కయింటనైదు లెక్కలును గలయఁ గూర్చి యానూటయిరువది యును నాఱవపంక్తిమీఁది యాఱవసున్నక్రింది రెండవయింట లిఖించి యా యిల్లై మొదలుచేసికొని నూటయిరువదియును, నా నూటయిరువదియును రెట్టించి దానిక్రింది రెండవయింట ౨౪౦ నా యిన్నూటనలువది వ్రాసి, దాని క్రింద మూడవయింట నానూటయిరువదియు ముబ్బుడించి మున్నూటయరు వదిగా విభజించి దానిక్రింది నాలవయింట నానూటయిరువదియును నలువ డించిరళం వ్రాసి దానిక్రింది యయిదవయింట నానూటయిరువదియును నయి దింట హెచ్చించి ౬౦౦ లిఖించి అంతట నయూర్ధ్వార్థోరూపం బైన యాఱవపంక్తిక్రిందికొన నాఱవయింట నాఱునూఱును నయిదవపంక్తిక్రింది కొన నైదవయింటఁ దొంబదియాఱును నాలవబంతిక్రిందికొన నాలవయింటఁ బదునెనిమిదియును మొదటిబంతిక్రిందికొన మూడవయింటినాల్గును రెండవ బంతి సున్నక్రింది రెండవయింటియొకటియు మొదటిబంతి ప్రథమకోష్ఠాంకం బొక్కటియును గూడ నాఱిండ్ల బంతులక్రిందికొన యిండ్ల నాఱులెక్కలను గలయ లిఖించి యా యేడునూటయిరువదియును సప్తపంక్తిపై నాఱవ సున్నక్రింది రెండవయింట లిఖించి యా యిల్లై మొదలు చేసికొని దాని క్రింద రెండవయింటను నాయేడునూటయిరువదియును రెట్టించి ౧౪౪౦ లిఖించి వెండియు నాయేడునూటయిరువదియును ముబ్బుడించి దానిక్రింద మూడవయింట ౨౧౬౦ లిఖించి యాయేడునూటయిరువదియును నలువ డించి దానిక్రింది నాలవయింట ౨౮౮౦ వ్రాసి మఱియును నాయేణ్ణూట యిరువదియును నైదింట హెచ్చించి దానిక్రింద నయిదవయింట ౩౬౦౦ వ్రాసి వెండియు నాయేడునూటయిరువదియును నాఱింట హెచ్చించి దాని క్రిందికొన నాఱవయింట ౪౩౨౦ లిఖింపం దగు. ఇట్లుద్ధరించిన ఖండమేరు చక్రంబునందలి రెండవయడ్డపంక్తి యాఱిండ్లలోనను మొదటింట నొక్క టియు, రెండవయింట రెండును, మూడవయింట నాఱును, నాలవయింట

యిరువదిసాల్గును, నై దవయింట నూటయిరువదియును, నాటవయింట 220 యును గలిగి యుండుటంజేసి తత్తత్సంఖ్యాక్రమంబున నాయాటిండ్లయం దును నేకస్వరాదు లైన యార్చికాదిషట్టానంబులకును దాదృశప్రస్తారజన్య కూటతాన సంఖ్యలు వరుసగాఁ దెలియం దగు. ఇంతమాత్రంచే కాని సం పూర్ణ సప్తమతానప్రస్తారకూటతానసంఖ్యమాత్రంబు కానిపింపరాదయ్యె నని తలంచి సూత్రకారుండు ఖండమేరువునందు నాసంఖ్య తెలియుటకై వేతే సూత్రాంతరంబు సర్వతానసామాన్యంబుగాఁ గల్పించె. అది యెట్టి దనిన.

122

గీ॥ అన్ని స్వరముల తానంబు లన్నినిడుద
బంతులకుఁ గ్రింద నెక్కము లంతుచేసి
యార్చికాదిక తాన సంఖ్యాక్రమంబు
తేటపఱతును, రామభాత్రీతలేంద్ర!

123

వ॥ అది యెట్టిదనిన.

124

శ్లో॥ తానస్వ మితోర్ధ్వాధః
పం క్తిగాత్యంకమిశ్రణాత్
ఏకస్వరాదితానానాం
సంఖ్యా సంజాయతే క్రమాత్ ॥

125

వ॥ అశుశాస్త్రన్యాయం బనుసరించి యేకస్వ రాదిస ప్తతానసంఖ్యా క్రమంబులు వివరించెద. అది యెట్టి దనిన వినుము, ఖండమేరువునందు నూర్ధ్వాధోరూపము లైనసప్తసంక్తులలోన మొదటితానానకు నొక్కయిల్లు గలసి మొదటిబంతి రెండవతానంబునకు రెండిండ్లు గలిగిన రెండవబంతియు, మూడవతానంబునకు మూఁ డిండ్లు గలిగిన మూడవబంతియు, నాలవతా నంబునకు నా ల్లిండ్లు గలిగిన నాలవబంతియు, నయిదవ తానంబునకు నయి దిండ్లు గలిగిన యయిదవబంతియు, నాటవతానంబునకు నా టిండ్లు గలిగిన యాటవబంతియు, నాట్నొక్కతానానకు నాట్నొక్కయిండ్లు గలిగిన యా ట్నొక్కబంతియు, నియతంబు లై యుండుఁ గావున, నందులో మఱియును ని క్లేకరీత్యాదిసప్తాంతకోష్ఠాన్నితంబు లై యూర్ధ్వాధోరూపంబు లైనయా ఖండమేరుస్థితసప్తసంక్తులకు షడ్జాదిసప్తస్వరంబులకును బ్రతినియతంబు లగు

టంజేసి యన్నిస్వరంబులతానప్రస్తారంబునకు సంఖ్యాక్రమం బడిగిన నన్య పంక్తులక్రిందికొనయిండ్ల యన్ని లెక్కలు మొదటిబంతి మొదటి లెక్కయందు నుండి కూడి తెలియఁజెప్పవలయు, అది యె ట్లన్నఁ దత్క్రమంబు వినుము, తెలివెద. ఆర్చికతానంబునకు మొదటిబంతి మొదటియెక్క. లెక్కయు, గాధిక తానంబునకు రెండుబంతులక్రింది రెండును, సామికతానంబునకు మూఁడు బంతులక్రింది మూఁడులెక్కలు స్వరాంతరతానంబునకు నాలుబంతులక్రింది కొననాలులెక్కలును, నొడవతానంబునకు నైదుబంతులక్రిందికొనల నైదు లెక్కలును, షాడవతానంబునకు నాలుబంతులక్రిందిట కొనల యిండ్ల నాలు లెక్కలునూ సంపూర్ణతానంబునకు నేడు బంతులక్రిందికొనలయిండ్లను నేడు లెక్కలునూ గ్రమక్రమంబుగాఁ బ్రత్యేకంబునుం గలయఁగూడినచో నేక స్వరప్రస్తారంబు నొక్కతానంబును, అన్యస్వరప్రస్తారంబునందు రెండుతానంబు లును, ద్విస్వరప్రస్తారంబునందు నాలుతానములును, జతుస్వరప్రస్తారంబు నందు నిరువదినాలుతానంబులును, బంచస్వరంబునందు నూటయిరువది తానంబులును, షట్స్వరప్రస్తారంబునందు నేడు నూటయిరువదితానంబు లును, సప్తస్వరప్రస్తారంబునందు నయిదువేలనలువదితానంబును గ్రమం బొప్పు నేకాదిసప్తతానప్రస్తారంబులయందు జన్మించు నని యిట్లు ఖండమేరు చక్రంబునం దార్చికాదిసప్తవిధతానప్రస్తారజన్యతత్త్వతానసంఖ్యాక్రమంబులను బుద్ధిమంతు లెఱింగి వ్యవహరింపవలయు. మఱియు నిట్టిఖండమేరుచక్రంబు కొని తత్ప్రకారంబున విహితంబు లై నగాధికాదిషట్తానప్రస్తారంబులయందు వలసినచోట నష్టోద్దిష్టతానోద్ధారక్రమంబు ఖండమేరుప్రథమపంక్తిప్రథమకోష్ఠ స్థితై కస్వరాచ్చికతానంబు ప్రధానంబుగా వివరించి తద్జ్ఞులు తెలుపుదురు. అందు మొదట సుద్దిష్టోద్ధారక్రమంబు తెలియక నష్టోద్ధారక్రమంబు తెలియదు గావున, దొలుత సుద్దిష్టతానోద్ధారక్రమం బెఱింగించెద. అది యెట్టి దనిన.

126

గీ॥ తెలియఁ దగుఁదానపంక్తి యుద్దిష్ట మైన
స్వరము లెన్నియొ యన్ని లోష్టములమీఁద
బంతియిండ్లను మొదలంటఁ బాదుకొల్ప
వలయుఁ గ్రమముగ, రామభూవలయనాథ!

127

స॥ ఇట్టి పద్యార్థం బే వివరించి తెలివెద. అది యె ట్లన్న 'వేద్య తానస్వరమితాన్ న్యనే త్రేష్వవలోష్టకాన్' అను న్యాయంబుచేత మొదట

మొదట ద్విస్వరతానం బుద్ధిష్టంబైనచో లోష్టద్యమంబును, ద్విస్వరోద్ధిష్టంబు నకు లోష్టత్రయంబును, జతుస్స్వరోద్ధిష్టంబునకు లోష్టచతుష్కంబును, బంచ స్వరోద్ధిష్టంబునకు లోష్టపంచకంబును, షట్స్వరోద్ధిష్టంబునకు లోష్టషట్కంబును; సప్తస్వరోద్ధిష్టంబునకు సప్తలోష్టంబును, నిట్లు క్రమంబున నుద్దిష్ట ప్రకారంబున షడ్విధతానంబులకు షడ్విధంబులు గల్గి నున్నలోష్టంబులు ఖండమేరువువై యడ్డబంతియందుఁ బ్రథమకోష్ఠము మొదలుకొని సప్త కోష్ఠంబులయందు వరుసగా నిలువవలయు. లోష్టంబు లనగా మృత్తికా శకలంబు లనం బరఁగు, అది యైనను జణకాదిథాన్యవిశేషంబు లైనను బూర్వోక్తప్రకారంబునఁ బ్రథమపంక్తి సప్తకోష్ఠంబులయం దున్నీలితచా లనప్రకారంబున నుద్దిష్టతానోద్ధారంబు సేయవలయు. తల్లక్షణం బెట్టి దనిన.

123

సీ॥ ఎన్నిస్వరంబుల కిర వగు నుద్దిష్ట
 మన్నిస్వరంబుల నమరినట్టి
 మూలక్రమము దానిముందఱ లిఖించి
 యంత దుష్ఠాన మైనట్టి స్వరము
 నట్టిమూలక్రమా త్యస్వరంబులనుండి
 మొదటివి లెక్కింప ముద్ద గుల్కు
 నెన్నవ దాకింద నన్నవచోటికి
 నున్నమీఁదటినుండి చొనిపి లోష్ట

మంత్య మాదిగ లభంబు నవల నుంచి
 శిష్టమెల్లను గ్రమ మని లోష్టసంగ
 తాంకములు గూడి యుద్దిష్ట మన్నవ దని
 తెలుపఁ దగునయ్య, రామధాత్రీతలేంద్ర!

129

వ॥ వెండియు నిట్టియుద్దిష్టలక్షణపద్యార్థంబే విస్తరించి తెలుపం దలంచి షడ్విధంబు లైనయుద్దిష్టతానోద్ధారక్రమంబులయందు సులభం బైన శతుస్స్వరోద్ధిష్టతానోద్ధారణప్రకారం బుదాహరించి చూపెద. అది యెట్టి దనిన, నిట్లుచతుస్స్వరతానం బుద్దిష్టంబుగావునఁ దదనుగుణంబుగా నాల్గు లోష్టంబులు ఖండమేరువునం దూర్ధ్వాధోరూపంబు లైననాల్గుబతులందు మీఁదటియింటిలోన మొదటియింటి గి మీఁదఁ దక్కులోష్టంబు నావలి

మూఁడుసున్నలమీఁద మూఁడు లోష్ట్రంబులును నిల్పుకొని యంతటఁ జతు
 స్స్వరప్రస్తావంబునందు మగరిస యను నిఱవదినాలవయవరోహితానం
 బుద్దిష్టంబు గా వ్రాసికొని యవ్వలసరిగమపదని యనుసప్తస్వరతాసంపూర్ణ
 తానంబునందు నాలుతానంబులు ప్రస్తావమూలక్రమం బై యున్నవి. కావున
 నదియునుంగాక యుద్దిష్ట తానంబున నన్ని స్వరంబులు గలమూలక్రమంబు దాని
 క్రింద సరిగా వ్రాసి చూడవలయు. కావున నయ్యాఱింటిలోనఁ గల్గు సరి
 గమ యనుచతుస్స్వరమూలక్రమతానంబు మగరిస యను నుద్దిష్టతానంబు
 క్రింద సమానంబుగా లిఖించి యుద్దిష్టతానంబున నన్నవరూపంబు మూల
 క్రమంబుకొననుండి మీఁదికి నెంచంగా నావల బై యున్నది. కావున
 నూర్ధ్వాధోరూపం బైన నాలవబంతిమీఁదియింటి మూఁడవసున్నమీఁది
 లోష్ట్రంబు నాయింటిక్రింద నాలవయింటికి డించి యందు నిల్పవలయు, అంత
 నుద్దిష్టమూలక్రమంబునం దుపలబ్ధం బైనషడ్జంబును నవ్వల వ్రాసికొని
 మగరి యనునుద్దిష్టంబును గరిసఁ యనుమూలక్రమంబును ద్రిస్వరంబులు
 గలుగ సమయంబుగా నిల్పుకొని యుద్దిష్టాంత్యం బైనఋషభంబు మూల
 క్రమంబు తుదనుండి మొదటికి నెంచగా మూఁడవ బై యున్నది కావున
 నూర్ధ్వాధోరూపం బైనమూఁడవపంక్తిమీఁదియింటి రెండవసున్నమీఁది
 లోష్ట్రంబు నాయింటిక్రింది మూఁడవయింటికి డించి యం దునుపవలయును.
 ఇట్లుభయతానం బైనఋషభంబును దివిచి మున్నవ్వల వ్రాసినషడ్జంబు
 వెనుక రిసయని లిఖించి వెండియు మగ యనునుద్దిష్టంబును గమ యని
 మూలక్రమంబును సమయంబుగా నిల్పుకొని చూచుచో నుద్దిష్టాంత్యంబైన
 గాంధారంబు మూలక్రమంబునందుఁ గొననుండి మొదటికి నెంచగా రెండవ
 బై యున్నదిగావున నూర్ధ్వాధోరూపం బైనరెండవబంతిమీఁదటియింటి
 సున్న మొదటిసున్నమీఁదిటిలోష్ట్రంబును దానిక్రింది రెండవకోష్ట్రంబునకుఁ
 దెచ్చి నిలుపవలయు. ఇట్లుభయతానంబులయందు నుపలబ్ధం బైనగాంధా
 రంబును సంగ్రహించి మున్నవ్వల వ్రాసిన రిసలకు వెనుక గరిస యని
 వ్రాసి వెండియు మ యని యుద్దిష్టమూలక్రమంబులు సరిగ నిల్పుకొని
 చూచినచో నుద్దిష్టాంత్యం బైనమధ్యంబును స్థానభేదంబు లేక రెండును
 సమంబుగా నుండుటంజేసి ప్రథమపంక్తి ప్రథమకోష్ట్రప్రథమాంకంబుమీఁదటి
 లోష్ట్రంబునకుఁ జలనంబు లేకయ్యె. అట్లయిన- నుభయత్ర లబ్ధమధ్యంబు
 లబ్ధం బయ్యె నని యెంచి యామధ్యమంబును మున్నవ్వల నిలిపినగరిసల
 వెనుకల వ్రాసి మగరిస యని యుద్దిష్టతానం బెప్పటియట్లు. సేయం దగు. ఇ

ట్లుద్దిష్టతానమాత్రోద్ధారంబునం దెల్లఁ దుదినుండి మొదటికి లోష్టచలనాబు నేయుచు వచ్చి యంతట నిట్లు లోష్టంబు లెక్కిన నాల్గులెక్కలలోఁ బ్రథమ పంక్తి ప్రథమాబ్జం బొక్కటియును రెండవపంక్తి క్రింది రెండవయింటి లెక్క యొక్కటియును మూడవపంక్తి క్రింది మూడవయింటి లెక్కనాల్గును నాలవపంక్తి క్రింది నాలవయింటి లెక్క పదునెనిమిదియును గూడని నాల్గు పంక్తులక్రింది నాల్గిండ్ల లెక్కలను లోష్టాక్రాంతంబులు గావున నానాల్గులెక్కలను గలయఁ గూర్చినచో నిరుపదినా ల్గుగుటంజేసి యీయంతు లెక్కచేసి కొని 'లోష్టాక్రాంతాబ్జసంయోగా, దుద్దిష్టస్య మితి ర్భవేత్' అనెడు న్యాయముచేత మగరిస యనునుద్దిష్టతానంబు చతుస్స్వరప్రస్తారంబునందుఁ గడవరోహి యైనయిరువదినాలవతానం బగు నని తెలుపం దగు.

130

'శ్లో॥ స్వరా న్మూలక్రమస్యాంత్యా త్పుర్వఁ యావతిభస్వరః
 ఉద్దిష్టాంత్య స్తావతిభే కోష్టాథో లోష్టకం భవేత్
 లోష్టచాలన మంత్యా త్స్వ త్యక్త్వా లబ్ధం క్రమో భవేత్
 లోష్టాక్రాంతాబ్జసంయోగా దుద్దిష్టస్య మితి ర్భవేత్'॥

131

అను శాస్త్రన్యాయంబు చేతఁ బూర్వోక్తక్రమంబున నవరోహి యైన చతుర్వింశోద్దిష్టతానం బుద్ధరించుక్రమం బెఱింగించి మఱియును దల్లక్షణ క్రమంబున వ్యుత్క్రమంబు లైన యుద్దిష్టతానంబుల నుద్ధరించు ప్రకారం బెఱింగించెద. అది యెట్టి దనిన నాకర్ణింపుము. ఎప్పటియట్ల నాలుగులోష్టంబులు పైబాటి మొదటిల్లు మొదలుకొని నాల్గిండ్లను సంఘటించి గసమరి యను వ్యుత్క్రమతానం బెన్నవ దని యుద్దిష్టంబుగా వ్రాసికొని దానిక్రింద సరిగమ యని మూలక్రమంబు లిఖించి చూచునప్పు డుద్దిష్టంబుకొన నున్న ఋషభంబు మూలక్రమంబునందుఁ దుద నుచి మొదటికి నెంచగా మూడవ వై యున్నది. కావున నూర్ధ్వాథోదూపం బైన నాలవపంక్తి మొదటియింటి నున్నమీఁది లోష్టంబును దానిక్రింది మూడవయింటికి డించి యందు నిలుపం దగు. ఇట్లు భయస్థలంబులయందును లబ్ధం బైన ఋషభంబు నవ్వల నెత్తి వ్రాసి పిమ్మట గసమ యను నుద్దిష్టంబును గమ యను మూలక్రమం బును ద్రిస్వరంబులు గల నారెండును నిలుపుకొని చూచుచోట నుద్దిష్టాంత్యం బైన మధ్యమంబు మూలక్రమంబునందు సరిగఁ గొన నున్నది కావున స్థానభేదంబు లే కుండుటంజేసి మూడవపంక్తిమీఁదియింట రెండవపాన్న

మీఁదిలోష్టంబునకుఁ జలనంబు లే దయ్యె. అ త్తైనను నామధ్యమం బుప
 లబ్ధం బైనట్లుగా నెంచుకొని యాస్వరంబు నుద్దిష్టమూలక్రమంబులయందుఁ
 ద్రోసి ము న్నవ్వల వ్రాసిన ఋషభంబువెనుక మరి యని వ్రాయునంత గగ
 యను నుద్దిష్టంబును సగ యను మూలక్రమంబును ద్విసరంబులుగా నిలుపు
నుద్దిష్టాంత్యం బైన షడ్జంబు మూలక్రమంబులోఁ దుదినుండి
 మొదటికి నెంచగా రెండవ దై యుండె. కావున ఖండమేరువునందు
 నూర్ధ్వాఘోరూపం బైన రెండవపంక్తిమీఁదటి సున్నమీఁది లోష్టంబు
 నాసున్నక్రింది రెండవయింటికిం దెచ్చి నిలుపవలయు. ఇట్లు భయత్ర లబ్ధం
 బైన షడ్జంబును ద్రోసి ము న్నవ్వలనుండి సమరులవెనుకను సమరి యని
 వ్రాసి నిల్పి పిమ్మట గాగ ' యని యుద్దిష్టముల క్రమంబులు సరిగా నేకస్థం
 బులుగా నిలుపుకొని చూచుచో నుద్దిష్టంబునకు మొదటిది యైన గాంధా
 రంబు మూలక్రమంబునందు మొదటిది యై సరిగా నున్నది. కావున నా.
 మొదటిపంక్తి మొదటింట మొదటిలోష్టంబు చలింపక యున్న గాంధారం
 బుభయత్ర లబ్ధంబయ్యె నని తలంచి యీ రెండు దిక్కులయందు నా
 స్వరంబు త్రోసి ము న్నవ్వల లిఖించిన సమరులవెనుక గసమరి యని యుద్ది
 ష్టం బెప్పటి యనువున వ్రాయం దగు. ఇట్లు తుదినుండి మొదటికి లోష్టంబు
 చాలనంబు నేయుచు, వచ్చి యంతట లోస్తాక్రాంతంబు లైన యిండ్లు నాల్గు
 పంక్తులలో మూడిండ్లు గావున నందులో మొదటిబంతి ప్రథమకోష్టాబ్జం
 బొక్కటియును రెండవపంక్తి సున్నక్రింది రెండవయింటిక్రింద నొక్కటి
 యును, నాలవపంక్తి సున్నక్రింద మూడవయింట పండ్రెండను నీ మూఁ
 డిండ్ల లెక్కలును గలయం గూర్చినచోఁ బదునాలు గయ్యె. అట్టియాయంతు
 లెక్క చేకొని గసమరి యను నుద్దిష్టతానంబు చతుస్స్వర ప్రస్తారంబునందుఁ
 బదునాలవతానం బని తెలుపందగు. నిట్లు పుత్రమోద్దిష్టలానోద్ధారణ
 క్రమం బెఱింగించితి. ఇట్లెఱుగున గాధికాది షట్టానప్రస్తారంబులయందును
 ఇన్ని స్వరంబుల యుద్దిష్టం బొప్పి యన్ని లోష్టంబులు ఖండమేరూ పరిపంక్తి
 యందు నిలుపుకొని యన్నిస్వరంబుల.....బులు వ్రాసికొని యుద్ది
 ష్టంబునందుఁ దుదనుండి మొదటికి నడుచుచు మూలక్రమంబునందుఁ గొన
 నుండి మొదటికి నెంచుచు స్వరం.....దని తెలుపుచు లబ్ధత్యాగ
 శిష్టక్రమంబులు నేయుచుఁ దుద సున్నమీఁదినుండి లోష్టచాలనంబు మొద
 టికిఁ జేయుచుఁ బ్రథమాబ్జంబు విడువక లోష్టక్రాంతకోష్టంకంబు
 లన్నియుఁ గలయం గూడి యుద్దిష్టం బెన్నవదని తత్సంఖ్యఁ దెలుపుచు ని

ట్టాడవసంపూర్ణాది స్వరప్రస్తారోద్దిష్టతానోద్ధరణ క్రమానుగుణంబుగా పష్ట
తానోద్ధరణప్రకారం బెటింగించెద. వినుము! తల్లక్షణం బెట్టి దనిన. 132

శ్లో॥ యై రంకై ర్నష్టసంఖ్యా సా కాలైకాజ్కసమన్వితా
తేషు లోష్టం క్షిపేన్మా లలోష్టస్థాన మిదం భవేత్

ఇట్లను శ్లోకార్థంబు గలిగిన పష్టతానోద్ధారణ లక్షణపద్యం బెట్టి
దనిన. 133

సీ॥ మాల్పికై కాంకసమన్వయస్థితః గన్న
నేయంకములచేత నెఱుగవచ్చు
నష్టతానము సంఖ్య నలు వొప్పు నందుల
మీఁదటి సున్నలమీఁద లోష్ట
ములు దించి నిలిపి సున్నలనుండి నష్టతా
న స్వరస్థాన మెన్నంగఁ గ్రింద
నేనవయింటను నింపొందు లోష్టంబు
లన్నవస్వరము క్రమాంతిమస్వ

రంబుదగ్గఱనుండి పూర్వారణ కెన్న
నష్టతానాఖ్య మగుచు లభ్యంబు విడుచు
టదియుగాఁ దొంటిగతి నిట్టు లైన నష్ట
తాన మెఱుగంగఁ దగు, రామధారుణీంద్ర!

134

వ॥ ఇది నష్టతానోద్ధారలక్షణం బగు ఈయర్థంబు విస్తరించి స్పష్టం
బుగా వివరించెద. ఎట్లన్న, నెన్నిస్వరంబులతానంబునడిగిన నన్నిలోష్టంబులు
ఖండమేరువు వై బంతియం దన్నియిండ్లయందు మొదటినుండి నిల్పి, యంత
నాప్రథమపంక్తిప్రథమకోష్టగకంబుతోగూడ నెన్నియిండ్లనున్న యంకెలచేత
నష్టతానసంఖ్య వచ్చు నన్నియిండ్ల యంకెలయందు నాపంక్తులమీఁదిటి
యిండ్ల సున్నయామీఁది లోష్టంబులు దించి తెచ్చి యందుల నిలిపి మీఁద
సున్న యున్నయిండ్లు మొదలుకొని క్రింద లోష్టంబు లున్నయిండ్లఁ గనుఁ
గొని యెంచుకొన్నచో మీఁది సున్నలయొద్దనుండి క్రింద నెన్నవయింటి
లోష్టం బున్నదియో యన్నవస్వరము మూలక్రమాంత్యస్వరము దగ్గఱ

నుండి మొదటికి నెంచగా నచ్చోటఁ గన్పట్టువదియె నష్టతానాన్యస్వరూపంబై చెలు వొందు. ఇట్లు చూచుచో లబ్ధంబు విడుచుటయును శేషంబు క్రమంబు సేయుటయును సున్నమిఁదిటి లోష్టంబు చేరింపక యున్నమూల క్రమాంత్య స్వరంబును నష్టతానాంత్యస్వరంబును సమం బని యెంచుట యును నిదియెల్ల నుద్దిష్టతానోద్ధారణంబునందునుంబోలె దీనియందును దెలియవలయు. ఇట్లు తెలియ నేర్చినచో నష్టతానసంఖ్య నెఱుంగవచ్చు. ఇదియునుం గాక నష్టతానసంఖ్యకు సందేహంబు గలిగినచో మొదట నుద్దిష్టతానోద్ధారణంబు గావించు. నీయాయుద్దిష్టతానసంఖ్యాప్రకారంబున నన్ని బంతులయిండ్లయందుఁ గ్రింద లోష్టంబులుండు. నయ్యధిష్ఠితతానస్థాన లోష్టంబులే గుఱిచేసికొని నష్టతానం బుద్ధరించి తత్సంఖ్యాక్రమం బెఱిం గింపవలయు. నది యొక్కసంప్రదాయం బగు. ఇదియునుంగాక లెక్కలు గూర్చుచోట నొక్కొక్కబఱికి నొక్కయింట లెక్కగా నమరి యొక్కయింట ఒక్క గాకయుండు. ఇది యొక్కసంప్రదాయంబు దీని నెఱుంగవలయు. ఇదియునుంగాక అద్దిష్టతానోద్ధారణంబు నష్టతానోద్ధారణకారణం బనియును నారెంటికిఁ బ్రథమకోష్ఠాకంబైన ప్రథమతానంబు మూలకారణం బనియు నిది యొక్కసంప్రదాయంబు. దీని నెఱుంగవలయు. ఇట్టిక్రమంబునఁ జతుస్వర ప్రస్తారంబునందు నష్టతానోద్ధారణం బుదాహరించెద. అది యెట్టి దనినఁ జతుస్వరప్రస్తారతానంబులయందు నిరువది నాలవతానం బెట్టి దని నచో ఖండుమేరూర్ధ్వాధఃపం క్తు లేడింటిలో నాల్గుస్వరంబులతానంబునకు నాల్గు బంతుల లెక్కలు గూడవలయు. కావున నాలవబంటికిందినాలవయింటి పదునెనిమిదియును, మూడవబంటికింది మూడవయింటి నాల్గును, రెండవ బంటికింది రెండవయింటి యొక్కటియును, మూలాజ్కం బొక్కటియును గూడ నాల్గుబంతులకింది నాల్గిండ్లలెక్కలు కలియఁ గూర్చినచో నిరువది నాల్గయ్యె. అట్టినా ల్గిండ్లును నష్టతానస్వరస్థానంబు లని యెంచి యాబంతుల మిఁదిటి సున్నల మిఁదిటి లోష్టంబులు తిరుగఁ గ్రిందికి దించి యానష్టతాన స్వరస్థానంబులయందు నిలిపి తదనంతరం బా సరిగమ యను మూలక్రమంబు సరిగా లిఖించి తుదినుండి మొదటికిఁ జూచుతఱి నాలవబంటి సున్న మిఁదటి లోష్టం బాక్రెందటి నాలవయింట నున్నదికావున, మూలక్రమంబు తుదినుండి మొదటికి నెంచఁగా నాలవ దైన షడ్జంబు నష్టతానాంత్యస్వరం బని యెంచి యాషడ్జంబు మూలక్రమంబునందుఁ ద్రోసి యవ్వల వ్రాసి శేషంబును రిగమ యనుమూలక్రమంబు చేసికొని చూచుచో నంత

మూడవ బంధమును మించి కోష్ఠం బ్రాకింది మూడవయింటు నున్నది
 గావున, మూలక్రమంబునందుఁ దుదినుండి మొదటికి నెంచఁగా మూడవ
 దైన ఋషభంబు నష్టతానత్యతీయస్వరం బని యెంచి యా ఋషభంబు
 నచ్చటఁ ద్రోసి మున్నవ్వల నుంచిన పక్షంబువెనుక రిస యని వ్రాసి
 శేషంబు రిమ యని క్రమంబుచేసి యంత రెండవబంధమును మించి లోష్టంబు
 క్రింద రెండవయింటునున్నది గావున, మూలక్రమంబునందు న క్లెంచఁగా,
 రెండవ దైన గాంధారంబు నష్టతానత్యతీయస్వరం బని యెంచి యది యెత్తి
 మున్ను వ్రాసిన నిరిసలవెనుక సరిగ యని వ్రాసి మాను శేషస్వరంబు
 క్రమంబుచేసి మూలాంత్యంబు మించిటి లోష్టాంకంబు చలింప కుండుటం
 జేసి మూలక్రమాంత్యం బైనమధ్యమంబున నష్టతానాదిశుం బై సమానం
 బయ్యె నని యెంచి యది యెత్తి...యును వ్రాసినస్వరంబులవెనుక మగరిస
 యని నష్టతానంబు వ్రాసి స్వరాంతరప్రస్తారంబునందుఁ గుఱమ నవరోహి
 యైన యిరువది నాలవది యైననష్టతానంబు పుట్టు నని యెఱింగించవలయు.
 మఱియు నిది యవరోహినష్టతానోద్ధారక్రమం బగు. ఇంక పుష్కలమనష్ట
 తానోద్ధారణక్రమం బెఱింగించెద. ఎట్లన్నఁ జతుస్స్వరప్రస్తారంబునందుఁ బది
 యాఱవతానంబు గన్నట్ట దది యెట్టి దని యడిగినచో నాల్గుబంతుల లెక్కలు
 గూడవలయుగావున, ననియునుంగాక యొకబంధికి నొకయింటలెక్క గాని
 వేఱొక్కయింటలెక్కరాదు గావున, నందులో నాలవయూర్ధ్వపం క్తిపైనున్న
 యింటిక్రింది మూడవయింటిపండ్డెండును మూడవ పం క్తిమీది నున్నక్రింది
 రెండవయింటిరెండును రెండవపం క్తినున్నక్రింది రెండవయింటియొక్కటి
 యును మూలాంకం బొక్కటియును గూడ నాల్గుబంతులనాల్గిండ్ల లెక్కలను
 గలయఁ గూర్చినచో బదియాఱయ్యె. కావున నాల్గుబంతులయందుఁ గలి
 గిన పష్టతానస్వర తానంబులందు నానాల్గుపం క్తులపై నున్ననున్నమించి
 లోష్టంబులక్రిందికి దించి యుంచి సరిగమ యనుమూలక్రమంబు నిల్పి మించి
 నుంచి క్రిందికి నెంచఁగా నాలవబంధమును కిందికి మూడవయింటును లోష్టం
 బున్నదిగావున మూలక్రమంబు తుదినుండి మొదటికి నెంచగా నందులో
 మూడవ దైన ఋషభంబు నష్టతానత్యతీయస్వరము నిలిపి యది ఎత్తి యివ్వల
 వ్రాసి శేషంబు సగమ యని క్రమంబుచేసి చూచుచో నంతట మూడవ
 బంధమున్నక్రింద రెండవయింటిలోష్టం బున్నదిగావున మూలక్రమంబులోఁ
 దుదినుండి మొదటికి నెంచఁగా రెండవ దైన గాంధారంబు నష్టతానత్యతీయ
 స్వరం బని యెంచి యది యెత్తి మున్నవ్వల వ్రాసి యుంచిన ఋషభంబు

వెనుక గరి యని వ్రాసి శేషంబు మా యని క్రమంబు చేసి చూచుచో మొదటిబంతి మొదటింటిలోష్టంబు చలింప కున్నది గావున మూలక్రమంబు సంపలి మొదటిమధ్యంబు నష్టతానంబునకు మొదటి దైనమానం బయ్యెనని యెంచి యామధ్యంబులు మునుపటి సరుల వెనుకను మగసరి యని వ్రాసి యిదిచతుస్వరప్రస్తారంబునందుఁ బదియాఱవ దైననష్టతానం బని యెఱింగి యిట్లు వ్యుత్క్రమనష్టతానస్వరంబు లెఱింగింపవలయు. ఇట్లు పంచస్వరప్రస్తారాదులయందును గ్రమంబున నష్టతానస్వరంబు లెఱింగింపఁ దగు. అది యెట్లన్నఁ బంచస్వరప్రస్తారంబునందుఁ బదియవ తానం బెట్టి దని యడిగినచో నొడవనష్టతానంబునందుఁ గలిగినపంచస్వరంబులకు ఖండమేరువునందు నేడు బంతులయిండ్లుఁ గూడవలయును గావున, నందులో నాలవబంతి మూడవ యింటిపండ్లెండును మూడవబంతినున్నక్రింది రెండవయింటి రెండును మూలాంకం బొక్కటియును గూడి యిట్లే నీ మూడుబంతులయందును మూడెండ్ల లెక్కలు గూర్చినచోఁ బదియు నయ్యెఁ గావున నాపైబంతి నైదిండ్లయందును గలిగిన లోష్టములలోన నాలవబంతిమీఁదినున్నమీఁదిటి లోష్టంబు దానిక్రింది మూడవయింట నిల్పి, మూడవబంతి సున్నమీఁది లోష్టంబు నాక్రింది రెండవయింట నిల్పి యయిదవబంతినున్న మొదటి లోష్టంబును బ్రథమమూలకోంబుమీఁది లోష్టంబును జలింపం జేయక యిట్లు వఖాలాంకంబుతోఁ గూడ లోష్టంబుక్రిందఁ దత్కోష్టంబులు మూడును నష్టతానసంఖ్యాతానంబు లని యెంచి యంతట సరిగమపథ యను మూల క్రమంబు వ్రాసికొన మున్ను నిలిపిన నష్టతానపంచస్వర స్థానంబులమీఁది కోష్టంబులు తుదినుంచి మొదటికి నెంచి చూడఁగా నైదవబంతినున్న మీఁదటిలోష్టంబు క్రిందికిఁ జలింపకుండుటంజేసి మూలక్రమాంతం బైన పంచమస్వరంబు నష్టతానాంతిమస్వరం బైనమానం బగు నని యెంచి యిట్లు లభ్యం బైనపంచమంబును మూలక్రమంబునఁ ద్రోసి యిచ్చల వ్రాసి శేషంబు సరిగమ యని క్రమంబు చేసికొని చూచుచో నాలవబంతిమీఁదినున్నమీఁది లోష్టంబు దానికి మూడవయింట నున్నది గావున, మూలక్రమంబు త్రోసి యీవల వ్రాసి శేషంబు తుదినుండి మొదటికి నెంచఁగా నందులో మూడవ దైనముషభంబు వష్టతానచతుర్థస్వరం బొసని యెంచి యది యెత్తి మున్ననల సుంచినఁ బంచమంబునకు వెనుక రిప యవి వ్రాసి శేషంబు సగమా యని క్రమంబుచేసి చూచుచో మూడవబంతినున్నమీఁది లోష్టంబుక్రింద రెండవయింట నున్నది గావున, మూలక్రమం బెన్నగా నందులో రెండవ

చైనగాంధారంబు నష్టతానత్పతీయస్వరం బౌ చని యెంచి లబ్ధం బైనగాంధా
 రంబును మున్నవల వ్రాసి సరిపలవెనుక గరిపా యని వ్రాసి శేషంబు
 సమా యని క్రమంబు చేసికొని మీఁదినుంచి క్రింది కెంచుచో మూడవ
 బంతినున్నమీఁది లోష్టంబు చలింపకుండుటజేసి మూలక్రమం బెన్నఁగా
 నందులో నంతిమం బైనమధ్యమంబు పట్టణ్ణానద్వితీయస్వరం బై సమానం
 బయ్యె నని యెంచుకొని యట్లయినను లబ్ధం బైనమధ్యమంబునుమూలక్ర
 మంబున ద్రోసి మునుపటిగరిపలవెనుక మగరిపని వ్రాసి శేషం బైనపట్టణ్ణం
 బును గ్రమంబు చేసికొని చూచుచో మూలాంకంబుమీఁదిలోష్టంబు కదల
 కుండుటంజేసి మూలక్రమాదిక్రమం బైనపట్టణ్ణంబు నష్టతానాదిమం బైన...
 నం బయ్యె నని తలంచియా పట్టణ్ణంబు నెత్తి మున్నవలి వ్రాసి యుంచిన
 మగరిపల మొగటను సమగరిపా యని వ్రాసి యిట్లు కనిపట్టిన యాడవ
 తానంబు పంచస్వరప్రస్తారంబునందు నష్టం బైనపదియేనవతానంబు నష్టతాన
 స్వరంబు లెఱింగింపవలయు. ఈ క్రమంబున షాడవసంపూర్ణాదిప్రస్తారంబుల
 యందు నష్టతానోద్ధారంబు సేయవలయు. ఇట్లు ఖండమేరుప్రకారంబున
 నార్చికతానత్రాధానంబు గా నుద్దిష్టతానోద్ధారంబు లొనరింపవలయు నని
 గాయకాగ్రణు లుదాహరింతురు. ఇట్లు సలక్షణంబుగాఁ బ్రస్తారనిరూపణం
 బును ఖండమేరుచక్రోద్ధారక్రమంబును, నుద్దిష్టనష్టతానోద్ధారణక్రమంబును
 సవిస్తరంబుగాఁ గ్రమంబు గావించి మఱియును బలబోధాకరం బైన సకల
 జనలక్ష్యం బైన విద్యద్యాయకజనాభిజ్ఞేయం బైన వెలయునట్లు గాఁ బ్రస్తార
 యోగ్యాధికారి పండితులతాన ప్రత్యేకప్రణేదసంఖ్యాజ్ఞానసాధకం బైన స్వర
 ప్రస్తారక్రమంబును దాదృశప్రస్తారజన్య నష్టోద్దిష్టతానోద్ధార ప్రథమసాధనం
 బైన లిఖించి చూపెద. అది యెట్టి దనిన, అందు మొదట గాధికసామిక
 స్వరాంతరతానప్రస్తారంబులు మూడును క్రమంబుగా లిఖించి లక్ష్యంబు
 చూపెద. ఎట్లనిన.

- సరి | రిస | సరిగ | రిసగ | సగరి | గసరి | సరిగమ | రిసగమ | స
 గరిమ | సగరిమ | రిగసమ | గరిసమ | సరిమగ | సరిగమ | మసరిగ | రిమ
 సగ మరిసగ | సగమరి | గసమరి | నమగరి | మసగరి | గమసరి | మగసరి |
 రిగమస | గరిమస | రిమగస | మరిగస | గమరిస | మగరిస | సరిగమప | రిసమ
 గప | సగరిమప | రిగసమప | గరిసమప | సరిగమప | రిసగమప | నమరిగప |

మసరిగప | రిమసగప | మరిసగప | సగమరిప | గసమరిప : సమగరిప | మస
 గరిప | గమసరిప | రిగమసప | రిమగసప | మరిగసప | గమరిసప | మగరిసప |
 సరిగమప | రిసగమప | సగరిపమ | గసరిపమ | రిగసమప | గరిసమప | సరిప
 గమ | రిసపగమ | సపరిగమ | పసరిగమ | రిపసగమ | పరిసగమ | సగపరిమ |
 గసపరిమ | సపగరిమ | పసగ మ || గపసరిమ | పగసరిమ | రిగపసమ | గరిప
 సమ | రిపగసమ | పరిగసమ | గపరిసమ | పగరిసమ | సరిమపగ | రిసమపగ |
 సమరిపగ | మసరిపగ | రిసమపగ | మరిసపగ | సరిపమగ | రిసపమగ | సపరిమగ |
 పసరిమగ | రిపసమగ | పరిసమగ | సమపరిగ | మసపరిగ | పపమరిగ | పసమరిగ |
 మపసరిగ | పమసరిగ | రిమపసగ | మరిపసగ | రిపమసగ | పరిమసగ | మపరి
 సగ | పమరిసగ | సగమపరి | గసమపరి | సమగపరి | మసగపరి | గమసపరి |
 మగసపరి | సగమపరి | గసమపరి | సపగమరి | పసగమరి | గపసమరి | పగసమరి |
 సమపగరి | మసపగరి | సపమగరి | పసమగరి | మపసరిగ | పమసగరి | గమప
 సరి | మగపపరి | గపమసరి | పగమసరి | గమపసరి | పగమసరి | మపగరిస |
 పమగసరి | రిగమపస | గరిమపస | రిమగపస | మరిగపస | గమరిపస | మగరి
 పస | రిగమపస | గరిపమస | రిపమగస | పరిగమస | గపరిమస | పగరిమస |
 రిమపగస | మరిపగస | రిపమగస | పరిమగస | మపరిగస | పమరిగస | గమప
 రిస | మగపరిస | గనమరిస | పగమరిస | మపగరిస | పమగరిస |—

ఇట్లు గాధికాదిప్రస్తారంబు లాటింటిలోన గాధికప్రస్తారంబునందు
 రెండు తానంబులు, సామికప్రస్తారంబునందు ౬ తానంబులు, స్వరాంతర
 ప్రస్తారంబునందు ౨౪ తానంబులును, నౌడవప్రస్తారంబునందు ౧౨౦ తానంబు
 లును గల్గ ప్రథమతానావరోహితానంబులు గాఁ దదవరోహిస్వరాంతరము
 లొక్కటొక్కటి రెండు రెండును నాటు సాటును ౨౪ నిరుపదినాల్గును
 నిట్లు గాధికాదిప్రస్తారంబు లిఖించితి తక్కిన షాడవసంపూర్ణప్రస్తారంబులు
 విస్తారంబు లని లిఖింపఁగూడని వయ్యె. బుద్ధిమంతు లీకిలిని నారెండు
 ప్రస్తారంబులును వ్రాసి చూడవలయు. మఱియు నష్టోద్దిష్టతానోద్ధారమూలా
 లై నఖండమీరుచక్రంబు లిఖించి చూపెద. అది యెట్టి దనిన.

౧	౦	౦	౦	౦	౦	౦
	౧	౨	౬	౨౪	౧౨౦	౨౨౦
		౪	౧౨	౪౮	౨౪౦	౧౪౪౦
			౧౮	౭౨	౩౬౦	౨౧౬౦
				౯౬	౪౮౦	౨౮౮౦
					౬౦౦	౩౬౦౦
						౪౩౨౦

ఈ క్రమంబున ఖండ మేరుచక్రంబు లిఖించి యీ క్రమంబునందు వైబంతి సప్తకోశ్ఠంబులందును వేద్యతానస్వరసంఖ్యానురూపంబు లైన లోష్ఠంబులు ప్రథమకోశ్ఠంబు మొదలుకొని తుదిదనుకి నిల్పుకొని షడ్విధప్రస్తారంబులలో నెట్టిప్రస్తారంబునందు నుద్దిష్టనష్టోద్ధారంబు నేయవలయు, నట్టిప్రస్తారంబునందు ప్రథమతానంబున మూలక్రమంబుగా సంఘటించి ఖండ మేరుమార్గంబునఁ దత్ప్రథమకోష్ఠాంకప్రధానంబులైన యుద్దిష్టనష్టోద్ధారంబులు పూర్వోక్తక్రమంబున బుద్ధినుంతులు గావింపవలయు. నిట్లు ప్రస్తారఖండ మేరుచక్రంబు లిఖించి లక్ష్యంబు చూపితి. ఇత్యైః గున నిరూపితంబు లైన యార్చికాదిసప్త తానంబులోన నష్టోద్దిష్టతానసాధనమాత్రప్రయోజనకం బైన యార్చికతానంబు దక్కఁ దక్కిన గాధికాదిప్రస్తార యోగ్యంబు లాటింటిలోన గాధిక సామికస్వరాంతరతానంబులు మూఁడును గేవలప్రస్తారమాత్రప్రయోజనంబు లై యుండుఁగాని రాగరూపంబు లై గానయోగ్యంబు లై యుండుట సంఘటించదు. మిగిలిన యకాడవషాడవసంపూర్ణ తానంబులు ప్రస్తారయోగ్యంబు లయ్యును గేయాత్మంబు లై జనమనోరంజకంబు లగుటంజేసి దేశ మార్గక్రమంబున నానారూపంబు లై నిఖిలజనపరిగ్రాహ్యంబు లయ్యె నని తెల్పిన (నివియ) ట్టియకాడవషాడవసంపూర్ణ తానరూపంబు బైన త్రివిధ రాగ భేదంబులు సవిస్తారంబుగా నెఱింగింపు మని యడుగుటయును,

— గద్య —

ఇది శ్రీమద్రామభద్రభద్రాయిత కరుణాకటాక్షపీక్షణసంలబ్ధసారస్వత విచిత్ర పోలూరియోబయామాత్యవుత్ర సకలసజ్జనవిధేయ గోవిందనామ ధేయప్రణీతం బైన 'రాగతాళచింతామణి' యను సంగీతశాస్త్రప్రబంధంబు నందు గ్రామత్రయలక్షణంబును, గ్రామద్వయజన్మచతుర్గళమూలమార్చనా

లక్షణనిరూపణంబును, దన్నామధేయాదివివరణంబును, శుద్ధక్రమమూర్ఛనా
విశదీకరణంబును, జతురశీతిశుద్ధతానస్వరూపప్రతిపాదనంబును, దదీయయజ్ఞ
నామకభవంబును, నార్చికగాధికసామిక స్వరాంతరాడవషాడవ సంపూర్ణాది
సప్తవిధవ్యుత్క్రమకూటతానలక్షణంబును, దత్ప్రస్తారతానసంఖ్యా నిర్ణ
యంబును, స్వరప్రస్తారలక్షణంబును, ఖండమేరు సప్టోదిప్తతానోద్ధారస్వరూ
పోపపాదనంబును, దాద్యతప్రస్తారఖండమేరు చక్రలేఖనలక్ష్యవిలసనంబు
నన్నది తృతీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

ఇది

తృతీయాశ్వాసము

చతుర్థాశ్వాసము

క॥ శ్రీ పమలాసన వందిత!

కాకుత్స్థస్సుకులాభిచంద్ర! కరుణాసాంద్రా

లోకస్తుత! దానవహర!

శీకాంత! గుణాభిరామ! శ్రీరఘురామా!

1

సీ॥ అవధరింపుము! షాడవౌడవ సంపూర్ణ

రాగలక్షణము శ్రీరాగమునకుఁ

దెలుపంగఁ దలఁచి యుఁ దొలుతఁ దత్తద్రాగ

మూలంబు లగురాగమేళనములు

వివరించి తెల్పెద వెలయు నేరాగంబు

ముఖ్య మై యేమేలమున మెలంగు

నారాగనామము నామేళముల కెల్ల

దేశభాషావ్యవస్థితము లగుచు

నమరుఁ దాదృశరాగమేళముల నిపుడు

మొదట నిర్దేశ మొనరించి ముఖ్యలక్ష

ణంబు లటుమీఁదను యథాకృతంబుగాఁగఁ

దెలియ వివరింతు, రామధాత్రీతలేంద్ర!

2

వ॥ అట్టి రాగోద్దేశక్రమం బెట్టి దనిన.

3

సీ॥ రాగమేళములలో రహి కెక్కి మొదటి దై

యాముఖారీమేళ మమర నవల

మాళవగౌళకమేళ మనంగ శ్రీ

రాగమేళంబు సారంగనాట

మేళము హిందోళమేళము శుద్ధరా

మక్రియామేళంబు మఱియు నవల

దేశాక్షిమేళంబుఁ దిన్నని కన్నడ

గౌడమేళంబును ఘనతఁ గాంచు

శుద్ధనాటయు మేళ మై సొబగు మీలు
నాహారీ మేళ మనగఁ జెల్వొందు నిట్లు
మేళదశకంబు విలసిల్లు మీసరముగ
లాలితోదార్య! రామభూపాలవర్య!

4

సీ॥ నాదరామక్రియా నవమేళశుద్ధవ
రాళికామేళము లోలి మెఱయు
లలి నోప్పు రితిగౌళకమేళము వసంత
బైరవిమేళకేదారగౌళ
మేళహేజ్జికామేళసామవరాళి
కామేళములు చాలఁ గ్రాలు నవ్వ
లను రేవగు ప్తిమేళంబు సామంతమే
ళంబు కాంభోజిమేళంబు వెలయుఁ

బదియు మేళంబు లి ట్టయ్యెఁ బదియు నవియు
నివియుఁ గూడఁగ మేళము లిరువదయ్యె
వరుస నీరాగమేళాళి వలనఁ గలిగె
రాగవర్ణము, రామభూరమణ! వినుము.

5

క॥ ఆవల నీ వింశతి మే
లావలి వరలక్షణంబు లావలియామే
ళావలి భవ నానారా
గావళి వివరింతుఁ దెలియు మవి, రామనృపా!

6

గీ॥ శుద్ధసప్తస్వరంబులుఁ జొనుప శుద్ధ
మేళ మనఁగ ముఖారికామేళ మొప్పుఁ
గలిగె నందు ముఖారియు గ్రామరాగ
చయముకొమ్మయు, రామభూజనవరేణ్య!

7

వ॥ ఇది ముఖారిమేళలక్షణం బగు. ఇంక మాళవగౌళమేళలక్షణం
బెట్టి దనిన.

8

సీ॥ శుద్ధషడ్జరభ శుద్ధమధ్యమములు
 శుద్ధపంచమములు శుద్ధశైవ
 తంబును జ్యోతమధ్యమం బైనగాంధార
 మునుచ్యుతషడ్జకమనునిషాద
 ముననిట్లు శుద్ధంబు లైదుస్వరంబులు
 వికృతస్వరంబులు వెలయ రెండుఁ
 గూడ సప్తస్వరకూటంబు విలసిల్లి
 మాళవగౌళకమేళ మమరుఁ

గ్రమముగా నిట్టిమాళవగౌళమేళ
 మున జనించినరాగసమూహ మిపుడు
 తెల్లముగ నుగ్గడించెద నెల్లజనులు
 తెలియవలయును, రామధాత్రీతలేంద్ర

9

సీ॥ మేళముఖ్యమయిన మాళవగౌళయు
 లాలితలలితాఖ్యబౌలికములు
 సౌరాష్ట్రీయనఁగ గుజ్జరి యన మేచక
 బౌలి యన ఫలమంజరి యనంగ
 మఱియు గుండక్రియ మఱి సింధు రామక్రి
 యనఁగ ఛాయాగౌళి యనఁ గురంజి
 కన్నడబంగళకము లన మంగళ
 కైళిక మలహారుల్ గలయ నిట్లు

రమ్యనామము లెససినరాగచయము
 మొదలుగాఁ గొన్ని రాగము లుదయ మయ్యె
 లలితమాళవగౌళమేళంబునందుఁ

దెలియఁ దగు నయ్య, రామభూవలయనాథ

10

వ॥ శ్రీరాగమేళం బెట్లి దనిన

11

సీ॥ శుద్ధషడ్జక మాది సోబ గొందుపంచశ్రు
 తులు గల్లుఋషభంబుదొరయు నవల
 గణన సాధారణగాంధార మవ్వల
 శుద్ధపంచమమును శుద్ధమధ్య
 మమును బంచశ్రుతుల్ మలయుఁడై వతమును
 గై శికాఖ్యనిషాదక మ్మనంగ
 మూఁడు శుద్ధస్వరంబులు నాల్గు వికృత
 స్వర లిట్లు సర్వస్వరసముదయము

వెలయ శ్రీరాగ మేళంబు చెలువ మమరు
 నిట్టి మేళంబునందు రహించినట్టి
 రాగముల నేర్పరింతు సరాగము గను
 రామభూపాల! జగ దేకరమ్యశీల!

12

సీ॥ మేళప్రధాన మై మీఱు శ్రీరాగంబు
 ఛైరవి గౌడియుఁ బరఁగు నవల
 మఱియు ధన్యాసియు మఱి శుద్ధఛైరవి
 వేళావళియన వెలయుచుండు
 మాళవశ్రీయును మే లైనశంకరా
 భరణ మాంధోళియుఁ బరఁగ దేవ
 గాంధారి యనఁగఁ జక్కని మధ్యమాదియు
 ననఁ గల్గు, నేకాదశాఖ్య లమరు

రాగచయ మాది గాఁ గొంతరాగనికర
 మాల జనియించె శ్రీరాగమేళమునను
 దశరథేశ్వరపుత్ర! సీతాకళత్ర!
 శుకమునిస్తోత్ర! శ్రీరామ! శుభచరిత్ర!

13

వ॥ సారంగనాటకమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

14

సీ॥ పంచశ్రుతులు గల్గి మించినఋషభంబు
 శుద్ధషడ్జంబును శుద్ధమధ్య
 మ మనంగ శుద్ధపంచమము పంచశ్రు
 తులు గల్గుఁడైతవ మలరు నవల
 చ్యుతషడ్జకనిపాద మొగి చ్యుతమధ్యమ
 గాంధార యనంగ నిత్యంబు గాంగ
 వికృతస్వరంబులు వెలయు నాలుగు మూడు
 శుద్ధస్వరంబులు సొబగు మీఱ

నిట్లు సప్తస్వరంబుల నింపు మీఱి
 మెఱియ సారంగనాటాఖ్యమేళ మెపుడు
 దాననీరాగములు గల్గె నాని నెల్లఁ
 దెలియఁజేసెద, రామధాత్రీతలేంద్ర!

15

సీ॥ మేళముఖ్యంబుగా మెలఁగెడ సారంగ
 నాటయు సావేరి మేటియనుచు,
 మీఱిన సారంగఁజైరవి యును నట
 నారాయణి యనంగ సార మైన
 శుద్ధవసంతంబు సొంపిల్లువూర్వగౌ
 లియును గుంతల వరాలియును భిన్న
 షడ్జనారాయణీచారురాగద్వయం
 బాదిగా నవసంఖ్య నమరు నాట్య

రాగములు కల్లెఁ గొన్ని సారంగనాట
 మేటిమేళంబునందు నేర్పాటు మెఱసి
 యమితసౌందర్యచర్య! హేమాద్రిఛైర్య!
 విభవగుణధుర్య! రామభూపాలవర్య!

16

వ॥ హిందోళమేళలక్షణం బెఱ్ఱిదనిన

17

సీ॥ శుద్ధషడ్జస్వరశుద్ధపంచశ్రతుల్
 గల్గినఋషభంబు క్రమము మీఱఁ
 సాంధాతణాహ్వయచారుగాంధారంబు
 మఱి శుద్ధపంచమమధ్యమములు
 చూపట్టు నవ్వల శుద్ధధైవతముకై
 శికినిపాద మనంగఁ, జెలగునిట్లు
 శుద్ధస్వరంబులు, సొరిదినాల్గును మూఁడు
 వికృతస్వరంబులు వెలయుకతన

విదితసప్తస్వరంబు లివ్విధిని నమరఁ
 జారుహిందోళమేన ముదార మగును
 నందు జనియించు రాగము ల వచింతు
 లలితగుణయూథ! రామభూవలయనాథ!

18

సీ॥ శ్రీరాగమేళలక్షితలక్ష్యముం జూడ
 హిందోళమేళసమేత మగుచుఁ
 బొలుపొందు నైనను బొందుగా నొకవిశే
 షంబు హిందోళమేళంబునందుఁ
 జూపట్టు నెట్లన్న శుద్ధధైవత మందుఁ
 గనుపట్టు నెయ్యెడఁ గలయ లేదు
 కావున నీలీల ఘన మైన హిందోళ
 మేళానఁ గల్గురాగాల వినుము

హిందోళమార్గంబు హిందోళరాగంబు
 భూపాలదివిరాగములు ననంగ
 నివియు నాలుగు మొదలు గా నెసఁగుఁ గొన్న
 రాగముల్... రామభూమింద్రచంద్ర!

19

వ॥ శుద్ధరామక్రియాంధోళలక్షణం బెట్టి దనిన.

20

సీ॥ శుద్ధషడ్జంబును శుద్ధవృణంబును
 దగు శుద్ధపంచమధైవతములు
 మఱి చ్యుతపంచమధ్యమమును జ్యోతి
 మధ్యమగాంధారమహిత మగుచుఁ
 జ్యోతిషడ్జకనిషాద మొగిఁ గూడ నాలుగు
 శుద్ధస్వరంబులు సొరిది మూఁడు
 వికృతస్వరంబులు విలసిల్లు నిల్లె స
 ష్టస్వరంబులు గల్గి తనరునపుడు

శుద్ధరామత్రయాఖ్యాత మిద్ధగతులఁ
 జెలుపు గాంచును దన్నే శకులమునందు
 సంభవించిన రాగసంచయము నిపుడు
 తెలియఁ జేసెద, రామధాత్రీతలేంద్ర!

21

గీ॥ ఆది శుద్ధరామక్రియ యనఁగఁ బాడ
 నార్ద్రదేశియు దీపక మనఁగఁ గొన్ని
 మంజురాగాలు శుద్ధరామాక్రి యార్య
 మేళమునఁ గల్గు, రామభూపాల! వినుము!

22

వ॥ దేశాక్షిమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

23

సీ॥ శ్రుతిషట్కముపబంబు శుద్ధషడ్జంబును
 శుద్ధమధ్యమమును శుద్ధపంచ
 మమునుఁ బంచశ్రుతి మహితధైవతమును
 జ్యోతిషడ్జకనిషాదశోభితము గఁ
 జ్యోతిమధ్యమాహ్వాయ స్ఫురితగాంధారంబుఁ
 దనరు నాలుగు వికృతస్వరములు
 మూఁడు శుద్ధస్వరంబులు గూడ నీక్రియ
 నీ సష్టస్వరములు నెలమిఁ గల్గి

వెలయు దేశాక్షిమేళంబు వికృతము గను
 నట్టిమేళంబునందు దేశాక్షి మొదలు
 గాఁ గలుగురాగములు కొన్ని గలిగె నయ్య!
 రామభూపాల! మహనీయ రమ్యశీల!

24

వ॥ కన్నడగౌడమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

25

సీ॥ శత్రు లాటు గలిగిన శోభితముషభంబు
 శుద్ధషడ్జంబును శుద్ధమధ్య
 మము నొగి శుద్ధపంచమమును బంచశ్రు
 తియుత ధైవతమును దిరముకొనఁగఁ
 గైశికాఖ్యనిషాదకంబును జ్యోతమధ్య
 మాఖ్యగాంధారంబు నవల మెలఁగ
 వికృతస్వరంబులు వివరింప నాలుగు
 మూఁడు శుద్ధస్వరమ్ములు మెలంగ

నిట్లు సప్తస్వరమ్ముల నింపు మిగిలి
 లలితకన్నడగౌడమేళంబు వెలయు
 నందుఁ గలిగినరాగంబు లభినుతింతు
 క్రమము మీఱఁగ, రామభూరమణ! వినుము.

26

సీ॥ దేశాక్షిమేళసంధితలక్షణంబు క
 న్నడ గౌళమేళ సన్నద్ధమగుచు
 నొకరీతి యైనను నొకభేద మింపొందుఁ
 గైశికాఖ్యనిషాదకలన నిచట
 నిరవొందఁ గల వన నిటు లొప్పుఁ గన్నడ
 గౌళమేళభవరాగములు వినుము
 కన్నడగౌళయు ఘంటారవంబును
 గ్రమ మొప్ప శుద్ధబంగళ మనఁగ

దొరయు నవల ఛాయానాట తురకతోడి
వరనాగ ధ్వనియును దేవక్రియాఖ్య
రాగమాది గఁ గల కొన్ని రాగములకు
జనక మీచ్యుత మగు, రామ జనవరేణ్య!

27

వ॥ శుద్ధనాటమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

28

సీ॥ శుద్ధషడ్జంబును శుద్ధమధ్యమమును
శుద్ధపంచమము పట్టుతీక మనఁగ
డైవతయుగ్మంబు దనరారుచ్యుతమధ్య
మాఖ్యగాంధార సమన్వితము గ
చ్యుతషడ్జకనిషాద మొగి నిట్లు నాలుగు
వికృతస్వరంబులు వెలయుమాఁడు
శుద్ధస్వరంబులు సొంపొందు, నీలీల
సప్తస్వరంబులజాడ గల్గి

శుద్ధనాటాఖ్యమేళంబు సొంపెసంగు
నిట్టి మేళంబునందొదయించు వినుము
శుద్ధనాటయు మొదలు ప్రసిద్ధ మైన
రాగములు కొన్ని, రామభూరమణ! వినుము.

29

వ॥ ఆ హరిమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

30

సీ॥ శుద్ధషడ్జంబును శుద్ధమధ్యమమును
శుద్ధపంచమమును శుద్ధడైవ
తమును బంచశ్రుతుల్ దనరు ఋషభముసా
ధారణాభిఖ్యగాంధార మలగ
చ్యుతషడ్జకనిషాదశోభితంబు గ నిట్లు
శుద్ధస్వరంబులు సొరిది నాల్గు
వికృతస్వరంబులు విశ్రుతంబు గ మాఁడు
సప్తస్వరంబు లీజాడ

యాహారీమేళ మిం పొందు నట్టిమేళ
మునను జనియించె నాహరిముఖ్యరాగ

భేదములు కొన్ని సకలసంభోధవము
లమితగుణధన్య! రామన్యపాగ్రగణ్య!

31

వ॥ నాదరామక్రియామేళలక్షణం బెట్టి దసిన.

32

సీ॥ శుద్ధషడ్జంబును శుద్ధమధ్యమమును
శుద్ధపంచమమును శుద్ధధైవ
తము శుద్ధఋషభంబు తగుచ్యుతషడ్జని
షాదంబు సాధారణాది యైన
గాంధార మీరీతిగా నైదు శుద్ధస్వ
రము లొప్పు వికృతస్వరములు రెండు
సప్తస్వరము లిట్లు సంఘటిల్లగ నాద
రామక్రియామేళ రాజ మలరు

నిట్టిమేళంబునందుఁ గన్పట్టు వినుము
నాదరామక్రియాముఖ్యనవ్య రాగ
భేదములు కొన్ని గాయకప్రేయములు గ
రామభూపాల! జగ దేకరమ్యశీల!

33

వ॥ శుద్ధవరాలిలక్షణం బెట్టి దసిన.

34

సీ॥ చ్యుతషడ్జకనిపాద మొదవంగఁ జ్యుతపంచ
మాఖ్యమధ్యవము చెల్వందు చుండు
శుద్ధషడ్జగ్రభశుద్ధపంచమధైవ
తములును శుద్ధగాంధార మెనసి
తనరార నైదు శుద్ధస్వరంబులు రెండు
వికృతస్వరంబులు వెలయు నిట్లు
సప్తస్వరంబులు సంధిల్లి శుద్ధవ
రాలికామేళంబు రహిఁ దనర్చు

నట్టిమేళంబునందుఁ జూపట్టు లెఱుడు
ముఖ్యశుద్ధవరాలికాముఖ్యరాగ
భేదములు కొన్ని దేశవిభేదములను
రామభూపాల! సంతతరమ్యశీల!

35

న॥ రీతిగౌళమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

36

సీ॥ శుద్ధషడ్జరభశుద్ధగాంధారమ
 ధన్యములు శుద్ధకంచము నమరం
 బంచశుతు ల్లుభస్యధైవత మొప్పు
 గైశికాఖ్యనిపాదకలితము గను
 బంచశుద్ధస్వరపతితంబు గా రెండు
 వికృతస్వరంబులు గలుగ నిటులు
 సప్తస్వరంబుల జాడ గైకొని రీతి
 గౌళమేళంబు విఖ్యాతి గాంచు

రీతిగౌళయు మొదలు రీతిగాగ
 మేళమునఁ బుట్టె యొకనొన్ని మేలురాగ
 ముఖ్యములు సర్వగాయకామోద మొసఁగ
 భవ్యగుణసాంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

37

న॥ వసంతభైరవిమేళలక్షణం బెట్టి దనిన.

38

సీ॥ చ్యుతమధ్యమాహ్లాయస్ఫురితగాంధారంబు
 గైశికాఖ్యనిపాదకంబు మఱియు
 శుద్ధషడ్జంబును శుద్ధమిశ్రమమును
 శుద్ధభంబును శుద్ధకంచ
 మము శుద్ధధైవత మమరంగ నైదు శు
 ధస్వరంబులు వికృతస్వరత్ర
 యం బొప్ప సప్తస్వరాలి కల్గి వసంత
 భైరవిమేళంబు రిధవిల్లు

నిట్టి మేళంబునందు జనించి మించు
 భూమిని వసంతభైరవి సోమరాగ
 ముఖ్యరాగము లొకకొన్ని శ్లాఘ్యుగతుల
 గామభూపాల! సంతతరమంశీల!

39

సీ: శుద్ధషడ్జాన్వితశుద్ధమధ్యమ పంచ
 మములు పంచశ్రుతిమహితముషభ
 ధైర్యతస్వరములు భావింపఁ జ్యోతమధ్య
 మాధారగాంధార మవల మఱియుఁ
 జ్యోతషడ్జకనిపాద మతికిన నిట మూఁడు
 శుద్ధస్వరంబులు సోబగు మీఱ
 వికృతస్వరంబులు విశదంబు గా నాల్గు
 సప్తస్వరంబు లీజాడ నలర
 లలితకేదారిగౌళమేళంబువెలయు
 దానినుండి జనించెఁ గేదారగౌళ
 నామనారణగౌళకనామముఖ్య
 రాగములుకొన్ని, రామభూపాల! వినుము.

40

శా|| కాకల్యంతరవర్జితంబు లయి చొక్కం బైనమేళంబునన్
 జోకై మించు దశప్రభేదముల నిచ్చో నిట్లు వర్ణించి యా
 కాకల్యంతరయు క్తమేళముల వీకంబొప్పుఁ బంచప్రభి
 న్నాకారంబుల నేర్పఱింతు వినవయ్యా, రామభూపాగ్రణీ!

41

వ|| అట్టి పంచవిధమేళమధ్యంబులలోన మొదట హేజిజ్జిమేళలక్షణం
 బెట్టి దనిన.

42

సీ|| శుద్ధషడ్జరభ శుద్ధమధ్యమములు
 శుద్ధపంచమములు శుద్ధదైవ
 తము సంతరాఖ్యగాంధారంబు కాకలి
 కలితనిపాదంబు గలయు నిట్లు
 పంచశుద్ధస్వరభంగులు విలసిల్లు
 వికృతస్వరంబులు వెలయు రెండు
 సప్తస్వరంబు లీసరణి గైకొనుచు హే
 జిజ్జికామేళంబు చెల్వ మిఱు
 సందు జనియించి హేజిజ్జి యాది యైన
 రాగములు కొన్ని మఱి గ్రామరాగములును

మెఱయు నిట్టిది గాంధారమేళ మనుచు
శార్ఙ్గదేవమతము, రామజనవరేణ్య!

43

వ॥ అందు ద్వితీయం బైన సామవరాళిమేళలక్షణం బెట్టి వనిన.

44

సీ॥ శుద్ధషడ్జస్వర శుద్ధగాంధారము

ధ్యమ శుద్ధపంచమశ్చైవతములు

తగుకాకలీనిమాదము గూడ నాలు శు

ద్ధస్వరా లొకవికృత స్వరంబు
సప్తస్వరంబు లీ సరణిని నమరంగ

సామవరాళికా నామమేల
మను వగు నీమేళమునఁ గల్గె సామవ

రాలియుఁ దొంటి వరాళి యనఁగ

రాగములు రుండు మఱికొన్ని గ్రామరాగ

మార్గములు గల్గె నవి గీతమార్గవేది

శార్ఙ్గదేవుండు వివరించె సమ్మతము గ

నతుల గుణధుర్య! రామన్మపాగ్రగణ్య!

45

వ॥ మఱియు నందుఁ దృతీయం బైన రెవగుప్తిమేల లక్షణం బెట్టి

వనిన.

46

సీ॥ శుద్ధషడ్జంబును శుద్ధరఘంబును

శుద్ధమమును, శుద్ధపంచ

మము శుద్ధశ్చైవత మము శుద్ధసిమాద

మంతరగాంధార మనఁగ నిటులు

నొకవికృతస్వరము కలుగగతి మీఱ

శుద్ధస్వరము లాలు సొంపు గాంచు

సప్తస్వరము లిట్లు సంఘటిల్లిన గేవ

గుప్తిమేళము నముద్దిష్ట మయ్యె

నిట్టి మేళంబునందు జనించు రేవ

గుప్తిరాగము మఱియును గొన్నిగ్రామ

రాగము లటంచు రణ్నాకరమున శార్ఙ్గ

జేవకవి దెల్పె, రామధాత్రీతలేంద్ర!

47

వ॥ అంకుః మఱియుః జతుర్థం బైన సామంతమేళలక్షణం బెట్టి
దనిన.

48

సీ॥ శ్రుతు లాటు గల్గిన శోభితఋషభధై
వతములు కాకలీవరనిషాద
మంతర గాంధార మట శుద్ధ పద్మము
శుద్ధమధ్యమమును శుద్ధపంచ
మముః గూడ శుద్ధస్వరములు మూః డొనరంగ
నాలుగు వికృతస్వరాలు వెలయ
సప్తస్వరము లిట్లు సంగతి యొనరింప
సానుంతమేళంబు సంఘటిల్లు

నట్టి సామంతమేళంబునందుః గ లై
మొదటి సామంతరాగంబు మొదలు గాఁగ
రాగములుకొన్ని సకలానురాగకరము
లమితగుణాధన్య! రామనృపాగ్రగణ్య!

49

వ॥ మఱియు నందుః బంచమం బైన కాంభోజమేళలక్షణం బెట్టి
దనిన.

50

సీ॥ అంతరగాంధార మటఁ గాకలీనిషా
దమును బంచశ్రుతు లమరినట్టి
ఋషభధైవతము నిక శుద్ధపద్మము
ధ్యములు పంచమసమేతముగ మఱియు
మూఁడు శుద్ధస్వరంబులు గల్గి నాలుగు
వికృతస్వరంబులు వెలయుచుండు
సప్తస్వరము లిట్లు సమ్మిలింఁము గాఁగఁ
గాంభోజమేళంబు గనరునట్టి

బైన షేళంబునందు సమగ్రముదను
మొదటి కాంభోజరాగంబు మొదలు గాఁగ
రాగములు కొన్ని యుదయించె రమ్య మగుచు
రామభూపాల! మహనీయరమ్యశీల!

51

చ॥ ఇష్టిభంబున నిరూపితంబు లైన వింశతిమేళంబులు గాత్రనియ
తంబు లై యొప్పుచుండు. వెండియు జువ్రమాంబునందు రెండుపక్షంబులు
గల్గియుండు. అవియు లక్ష్యసమ్మతి గా నెఱింగించెద. ఆ దెట్లన్న నంతర గాం
ధార కాశలీనిషాదంబులు ప్రత్యేకస్వరంబులు గావించ కొని తత్సంయుక్తంబు
గాఁ గ్రమంబున నిరూపితం బైన యీ మేళపంచకంబుతోఁ గూడ నన్నియు
నిరువది మేళంబులు నిశ్చయం బనియెడుపక్షం బొకటియును మఱియు
నంతరగాంధారంబునకుఁ జ్యోతమధ్యమ గాంధారంబును గాకలీనిషాదంబు
నకుఁ జ్యోతపక్షనిషాదంబును నిట్లు రెంటికి రెండును బ్రతీనిధులు గావించు
కొనియె. తత్స్వరద్వయంయుక్తంబు లైన హేజిజ్జాదిమేళపంచకంబు
తత్స్వరద్వయంయుక్తంబు లైన పంచదశమేళంబులందు లీనంబు గావించి
మేళంబులు పదియే ననియెడు పక్షంబు రెండవపక్షం బగు. అష్టి పంచలీన
ప్రకారం బెట్టి దనిన.

52

చ॥ పసంత శైరవిమేళంబునందు హేజిజ్జిమేళంబును, శుద్ధవరాళి
మేళంబునందు సానువరాళిమేళంబును, గౌళమేళంబునందు రేవగుప్తిమేళం
బును, కన్నడగౌళమేళంబునందు సామంతమేళంబును, గోదారగౌళమేళంబు
నందుఁ గాంభోజమేళంబును, నీట్లుఃతర్భావంబు గావించుకొని లిఖించినచోఁ
బ్రతీనిధిపక్షంబునందు ముఖారిమేళంబు మొదలుకొని కేదారగౌళమేలాం
తంబుగాఁ గలిగిన యీ పంచదశమేళంబులు గాత్రంబునందుఁ బ్రసిద్ధంబు లై
యుండు నని గీతజ్ఞు లైన బుధులు దెల్పుదురు. వెండియు నిట్లు వింశతి
మేళంబులయందు జన్మించిన రాగసమూహంబులోన సుత్తమమధ్యమాధమ
రాగంబుల నేర్పఱచి తెలిపెద, ఆకర్ణింపుము.

53

శ్రీ॥ ఆదియందు ముఖారి యన శుద్ధనాటయను
మాళవగౌళియు మహిత మైన
శుద్ధవరాళియు సొంపొందు గుజ్జరి
లలితాఖ్యారాగంబు లలిత మైన
శుద్ధరామక్రియ శుద్ధవసంతంబు
భైరవి హిందోళి భవ్యరాగ
మవల శ్రీరాగాఖ్య మనఁగ గన్నడగౌళ
రాగంబు సామంతరాగ మనఁగఁ

బురగు దేశాక్షి ధన్యాసిబో లికయును
నాహరి రాగ మన మల హరి యనంగ
రమ్య మాళవశ్రీయు సారంగనాట
లమరు నిరువదిరాగముల్, రామభూష!

54

కం॥ ఈ వింశతీ రాగంబులు

భాషితగీతప్రబంధ పటుతాయార్హ
శ్రీవిప్రముఖులు తమగతు
లై వెలయును సంకరంబు లై రామన్యసా!

55

వ॥ మఱియు మధ్యమ రాగంబు లెత్తి దనిన.

సీ॥ క్రమ మొప్పఁ గేదారగౌళాఖ్య తాంభోజ

కన్నడబంగాళకము లనంగ

మఱియు భేలాహురీ మధ్యమావియు నార

ణి యనంగ రీతి గౌళయు ననంగ

నాదరామక్రియ నలు వైన శౌలియు

భూపాల రేవగుప్తులును మఱియు

గుండ్రీ హేజ్జి కొసరు వసంతలై

కవియును సామవ రాళి యనంగ

నిట్లు పదియేనువితముల నెసఁగునట్టి

మధ్యమాహ్వయరాగముల్ మహిని వెలయు

నతులగీతప్రబంధ తాయార్హ మగుచు

రామభూషాల! మహనీయ రమ్యశీల

56

వ॥ మఱియు నధమరాగంబు లె నన్నిన.

57

సీ॥ సారాష్ట్ర బౌలిమెచక రాగమును ఛా

యాగౌలియుఁ గురంజి యనంగ సింధు

రామక్రియయు గౌడరాగంబు దివిరాగ

మంగళకై శికిమహిపూర్వ

గౌళలు సామరాగంబు నాందోళియు
 ఫలమంజరీరాగ భవ్యశంక
 రాభరణాఖ్యంబు లాదేవగాంధారి
 యా వీరకనటనారాయణములు

చక్కశుద్ధశైరవి భిన్నషడ్జ మనఁగ
 నిట్లు పదియు నెన్నిది మాడ నెన్నఁ దగిన
 నధమరాగము లఱును మహాత్ము లైన
 గీతవిదులండ్రు, రామభూమిత రేంద్ర!

58

సీ॥ క్రమముగాఁ గుంతలాఖ్యవరాళి యనఁగ సా
 రంగబైరవి యన రంగు గల్లు
 శుద్ధబంగాళంబు సొబగు నాగధ్వని
 ఘంటారవాఖ్య రాగంబు మార్గ
 హిందోళకాఖ్యచే నెనఁగురాగంబు ఛా
 యానాట దేవక్రియాఖ్య మవల
 నారాయణీనౌళచారుతోంటవరాళి
 యనఁగఁ దురకతోడి యనఁగ మఱియుఁ

జెలఁగు సావేరి యార్హదేశియు ననంగ
 నిట్లు పదమూఁడు రాగము లనియు మొదలు
 గల్లురాగంబు లధమరాగంబు లండ్రు
 రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

59

సీ॥ ఇట్లు ముప్పదియొక్క టిం వైనలెక్కచే
 సమరిన యధమరాగములు తొంటి
 యుత్తమమధ్యమప్రోక్తరాగములందు
 నంతర్భవించుచు నజ్జజనులు
 ప్రత్యేక రాగసంభ్రమము నందము నెంచఁ
 బామరభ్రామకప్రభులు గాంచి
 సంక్షీర్ణవృత్తిచే బతఁగూడి గీతప్ర
 బంధతాయాలాపభాగములకు

నర్వములు గాక విలసిల్లు ననుచుఁ బూర్వ
 గీతవిదు లాడి రిప్పటి గీతవిదులు
 వాని గీతప్రబంధరాయానుగతుల
 నమరఁజేసిరి, రామనృపాగ్రగణ్య!

60

ప॥ ఇ ళ్లిరుచియాలు భేదంబులచేత నిరూపితంబు లైనయు త్తమమధ్య
 మాధమరాగంబులకుఁ గ్రమంబున గ్రహంశన్యాసపాడవౌడనసంపూర్ణ
 భావకలక్షణం బెఱింగించెద, ఆకర్ణింపుము.

61

సీ॥ దేశిరాగములెల్ల దెఱఁగొప్పపడ్డక
 గ్రామసంభవములై ఘనతఁ గాంచు
 నా దేశిరాగమ్ము లన్నిటిలోనను
 మఱిగ్రహంశన్యాసమంద్రకాది
 పాడవౌడవభావసంపూర్ణ భావముల్
 కొన్నిటి కొనఁగూడుఁ గొన్నిటిగొడల
 దేశిత్వమునఁజేసి తిర మొప్పు కుండు న
 ట్లయినను లక్ష్యంబు నాశ్రయించి

క్రమత నిరువదియు త్తమ రాగములకు
 రహిని బదియేనుమద్యమ రాగములకు
 నధమములు కొన్నిటికి లక్షణానునృత్తి
 యెఱుఁగఁజేసెద, రామభూమింద్ర! వినుము.

62

ప॥ అంశగ్రహన్యాసాదిలక్షణం బెట్టి దనిన.

33

సీ॥ అంశగ్రహన్యాసాదిలక్షణములు
 క్రమమున విను మెఱుఁగంగఁ జేతుఁ
 దఱుచుగా నెద్ది గీతములోనఁ జరియించు
 నాస్వర మంశస్వరాంక మొనయ
 గీతాదిగీతాంతకీర్తితస్వరములు
 గ్రహన్యాసంబున రహిఁదనర్చు
 మఱియుఁ ద్రిస్థానముల్ మంద్రాదు లన నొప్పు
 పట్స్వరరాగంబు పాడవంబు

మఱియుఁ బంచస్వరాన్నితమహితరాగ
 మకాడవం బగు సప్తస్వరానుషక్త
 మైనరాగంబు సంపూర్ణ మనఁగఁ బరఁగుఁ
 దెలియ వినవయ్య రామధాత్రీతలేంద్ర!

64

గీ॥ ఏస్వరంబులు గలవృత్తి నిం పెసంగు
 నాస్వరంబులె యంశకన్యాసగతుల
 గీతముల నిల్పు ననుచు సంగీతవిదులు
 పలుకరింతురు, రామభూపాల! వినుము.

65

వ॥ మఱియు రాగలక్షం బెఱింగించెద అందుమొదట సుత్తమ
 రాగంబు లిరువదింటిలోనఁ బదిపూర్ణబు లైదు మాడవంబు లైదునొడవంబు
 లై యుండు. తత్క్రమంబున రాగంబు లేప్పటచెవ. అట్టి సంపూర్ణరాగ
 దశకంబునందు మొదట ముఖారిరాగలక్షణం బెట్టి వనిన.

66

సీ॥ షడ్జగ్రహస్వరషడ్జస్వరన్యాస
 షడ్జస్వరాంశకసహిత మగుచు
 షడ్జభాదికసప్తశుద్ధస్వర
 పరిపూర్ణభావసంపద వహించి
 సకలకాలములందు సంగీతశాస్త్రజ్ఞు
 లెలమి రాగము సేయ నిం పెసంగి
 వెలయు సుత్తమరాగవింశతిలోఁ బూర్ణ
 దశ రాగములలోనఁ దాను మొదట

ఘనత మిఱిసపూర్ణ రాగము ముఖారి
 దుష్టగాయకజనతాలిదుర్ముఖారి
 గణ్యగాయకులధనమ్ముఖారియనుచుఁ
 దెలియవలయును, రామధాత్రీతలేంద్ర!

67

వ॥ శుద్ధనాటలక్షణం బెట్టి వనిన.

68

శా॥ సంపూర్ణస్వరరాగ మై వెలయుచున్ షడ్జగ్రహన్యాసముల్
 సంపన్నంబులు గాఁగ సంశ మగుచున్ సంగీతవిద్యానిధుల్
 పొం పొప్పన్ దివసాంతయామమున మెచ్చు ల్గుల్గుగేయంబు నా
 సంపాదించినశుద్ధనాటి తగు నిచ్చు ప్రామభూపాగ్రణి!

69

- చ॥ మఱియు శుద్ధవరాళిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 70
- మ॥ ఆరయన్ సంతతసంగ్రహం బగుచు సన్యాసాంశసంయుక్త మై
నొరయన్ శుద్ధవరాళి గాయకులు వోడ్తోఁ బూర్ణరాగంబుగాఁ
బురణింపంగ సమస్తయామముల మెప్పు ల్లలుగేయక్రియా
స్థితం బూన్పగఁ బొల్పుఁ గోసలపురీశ్రీరామభూమిశ్వరా! 71
- వ॥ సారంగనాటలక్షణం బెట్టి దనిన. 72
- గీ॥ సగ్రహన్యాససాంశకసహిత మగుచుఁ
బొసఁగు సారంగనాట సంపూర్ణరాగ
మనఁగఁ బగటి యామంబునందు గేయ
ఫణితిఁగాంచును, రామభూపాల! వినుచు. 73
- వ॥ శుద్ధరామక్రియరాగం బెట్టి దనిన. 74
- గీ॥ శుద్ధరామక్రియానామసుభగరాగ
మరయసగ్రహసాంశకన్యాస మగుచుఁ
బూర్ణవృత్తిని మధ్యాహ్నమునకు నెనుక
గేయ మై యుండు, రామభూనాయకేంద్ర! 75
- వ॥ శైరవిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 76
- గీ॥ సాంశకన్యాససగ్రామశ్లాఘ్య మగుచుఁ
బూర్ణరాగము శైరవి పొలుపుమిఱి
పగటివెనుకటిజామునఁ బొటఁబాడఁ
బాత్ర మై యుండు, రామభూపాలచంద్ర! 77
- వ॥ ఆహారిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 78
- గీ॥ షడ్జకన్యాససాంశకసగ్రహములు
పొసఁగి యాహారిరాగంబు పూర్ణవృత్తిఁ
బగటి నాలవజామునఁ బొటఁబాడఁ
జాల నొస్పారు రామభూపాలచంద్ర! 79
- వ॥ సామంతరాగం. బెట్టి దనిన. 80

శా॥ సామంతాహ్వయ రాగ మెల్లపుడు పడ్డన్యాససాంశగ్రహ
 శ్రీమీఱిం బరిపూర్ణరావమున విస్తీర్ణస్థితిం గాంచి యు
 ద్దామం బై దివసాంతయామున నందం బొప్ప సంగీతవి
 ద్యామూర్ధన్యులు పాటఁ బాడ నగు నయ్యా! రామభూపాగ్రణీ! 81

వ॥ కన్నడగౌళ రాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 82

మ॥ అరయం గన్నడగౌళ రాగము నిషాదాంశగ్రహన్యాస మై
 పరిపూర్ణస్వరమయ్యె నొక్కవిధముల్ భావింపనారోహణా
 చరణన్ మధ్యమహీన మై దివసపశ్చాద్భాగగేయంబుగా
 బురణించున్ భువి నుత్కలప్రియగతిన్, భూమీసుతానాయకా! 83

వ॥ దేశాక్షి రాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 84

శా॥ అమరన్ సగ్రహసాంశకస్ఫురితసన్యాసస్తుతు ల్లాంచి ని
 త్యము పూర్ణస్వర మయ్యు మధ్యమనిషాదత్యాగ మారోహణా
 క్రమవేళం బురణింప గానమునకుం గన్నట్టు దేశాక్షి యో
 గ్యముగా రేపటి జామువేళ, వినవయ్యా! రామభూమీశ్వరా! 85

వ॥ ఇట్లు ముఖారిరాగంబును, శుద్ధనాటరాగంబును, శుద్ధవసంతి
 రాగంబును, సారంగనాటరాగంబును, శుద్ధరామక్రియరాగంబును, శైరవి
 రాగంబును, నాహారిరాగంబును, సామంతరాగంబును, గన్నడగౌళరాగం
 బును, దేశాక్షిరాగంబు లయ్యె. ఇంక నుత్తమషాడవంబు లైదును ద్రికం
 బున నేర్పఱిచెద. అందు మొదట పౌళిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన- 86

శీ॥ సాగ్రహన్యాససాంశకోదిగ్రమగుచు
 మధ్యమోచ్చితషాడవమహిమఃగాంచి
 పౌళిరాగంబు మాపటివేళయందు
 గేయమగునయ్య, రామభూనాయకేంద్ర! 87

వ॥ శుద్ధవసంతరాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 88

మ॥ సరసు ల్బుద్ధవసంత రాగము ప్పడన్యాససాంశక్రహం
 చరణం బంచమహీనభావ మెనయించన్ షాడవం బయ్యెడ దా
 నరయం బంచమయ్యక్తి గాంచి యవరూహం బైనచో గానభా
 సురమై మాపటిజామువేళ రహి మించున్, రామభూపాగ్రణీ! 89

ప॥ మాళవశ్రీరాగ లక్షణం బెట్టి దనిన, 90

మ॥ జతలై సగ్రహసాంశకస్ఫురిత ప్పడన్యాసముల్ బౌఱఁగా
 సతతంబుల్ విగతర్షభంబులు నయోజన్ మాళవశ్రీమహళో
 న్నతరాగంబులు షాడవం బగుచు నానాయామగేయక్రియా
 యత మై సంతతభద్రదాయి యగు, నయ్యా! రామభూపాగ్రణీ! 91

ప॥ గుర్జరిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 92

మ॥ హరు వై మీరగ రిగ్రహంబు ఋషభన్యాసాంశక్రము ల్లాడి ఘూ
 ర్జరియుం బంచమ వర్జితస్థితి ఘటించన్ షాడవాకార భా
 సురమై యున్నవరోహవేళ నయతస్ఫూర్తిక విగాజిల్లు భా
 స్కరబింబోదయయామగేయ మయి యిచ్చున్, రామభూపాగ్రణీ! 93

ప॥ లలితరాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 94

మ॥ లలితా గము పంచమాఙ్గితముగా లాలించినన్ షాడవో
 జ్వలయాపంబు చహించి సగ్రహము ప్పడన్యాసమున్ సాంశముం
 దల మై సంఘటిలంగ గాయకులు ప్రాతఃకాలగేయంబు గా
 వెలయింపన్ శుభదాయి యై యమరు నుర్విన్, రామభూపాగ్రణీ! 95

ప॥ ఇవిధంబున బొలి రాగంబును, శుద్ధవసంత రాగంబును, మాళవ
 శ్రీరాగంబును, ఘూర్జరి రాగంబును, లలిత రాగంబును, నీయైదు రాగంబు
 లయ్యె నుఱియు నుత్తమాడవ రాగంబు లెఱింగించెద. 96

గీ॥ సకలశుభదము ఋషభపంచమ వివర్ణి
 తొడవం బైన హిందోళ మమర సగ్ర
 హాంశ కన్యాసభరిత మై యఖిల సమయ
 గేయరుచి గాంచె, రామభూనాయకేంద్ర! 97

వ॥ మలహారిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

98

శీ॥ వరుస గాంధారకనిషాదవర్జనమున
నొడవం బైన మలహారి యమరె సగ్ర
హంశకన్యాసధన్వ మై యమరి యుదయ
రాగ మిది యన, రామభూరమణ వినుము.

99

వ॥ ధన్యాసిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

100

శా॥ సన్యాసగ్రహసాంశక స్ఫురణముల్ సందిల్ల బాహుశ్య మై
సన్యస్తర్షభదైవతంబున న యోజి న్నొడవాకార మై
ధన్యానందకరంబుగాఁ దనరు నీధన్యాసి గాంధర్వమూ
ర్ధన్య ల్ధన్యలు గాఁ బ్రభాతమునఁ గూర్పన్, రామభూపాగ్రణీ!

101

వ॥ మాళవగౌళిలక్షణం బెట్టి దనిన.

102

మ॥ తనకన్ మాళవగౌళరాగము నిషాదన్యాససాంశగ్రహః
ర్జన మొప్పన్ రిపవర్జితౌడచరుచుల్ సందిల్ల వేటొక్కచో
నను వందన్ రిపసంగతం బగుచు సాయాప్తేకగేయంబు గా
యక రాజేంద్రులు నేయ నిం పెసఁగు, నయ్యా! రామభూపాగ్రణీ!

103

వ॥ శ్రీరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

104

శా॥ శ్రీరాగంబు గయోజితౌడవగతిం జెల్వందియున్ వేతె గాం
ధారాస్వీతము ఛైవతం బొకతటిన్ నల్వంద సంపత్ప్రభో
ద్ధారం బౌ నన సగ్రహంశకలనాత్తన్యాస మా గేయ మై
మీఱున్ మాపటిజామునన్, నిజము సుమ్మీ! రామభూపాగ్రణీ!

105

వ॥ ఇట్లు, హిందోళరాగంబును, మలహారిరాగంబును, ధన్యాశిరాగం
బును, మాళవరాగంబును, శ్రీరాగంబును, ననునయిదు రాగంబు లుత్త
మాడవ రాగంబు లయ్యె. ఇట్టి సంపూర్ణపాడవేడవ భేదంబులు గలిగిన యిరు
వది యుత్తమరాగంబులు నిరూపించి వెండియు మధ్యమరాగలక్షణంబులు
వివరించెద. అందులో నెనిమిది సంపూర్ణంబులును నాల్గు పాడవౌడవంబు
లును, మూఁ డౌడవంబులును గూడ పదియేను మధ్యమరాగంబుల నే
తత్త్వమంబున నేర్పఱిం చెద. అందు మొదట సంపూర్ణాష్టకంబులో నాది
మం బైన కేదారగౌళరాగంబునకు లక్షణం బెట్టి దనిన.

106

మ॥ క్రమసన్యాసక నిగ్రహంశయుత మై గన్నప్తి కేదారగౌ
 శమహారాగము పూర్ణరాగగరిమన్ లాలిత్యరత్నాకరో
 పమ మై మాపటిజామువేళ రహి నింపన్ గానము లేతు రు
 త్తమ గీతజ్ఞులు, కోసలూరికులచంద్రా! రామభూమిశ్వరా! 107

ప॥ నాదరామక్రియాలక్షణం బెట్టి దనిన. 108

శా॥ రాగజ్ఞు ల్పరిపూర్ణ రాగ మన కూర్పన్ నాదరామక్రియా
 రాగం బెప్పుడు స గ్రహంశకమునుగ్రన్యాస మై గేయపుం
 బాగెం బైన ది నాంతయామయిన సంపన్నులు గా గాయకుల్
 భోగింపన్ విలసిల్లు, భక్తినుతశంభూ రామభూపాగ్రణీ! 109

ప॥ కాంభోజిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 110

శా॥ రాజు ల్మైచ్చుగఁ బూర్ణరాగగరిమం బ్రాపించియు న్మించి కాం
 భోజిరాగము సగ్రహంశఘటనంబున్ పుష్టకన్యాసమున్
 రాజిల్లంగ మతోక్కచోట మనివర్ణం బొప్ప నారోహణ
 శ్రీ చె న్నొంది దినాంతగేయ మగు నుర్విన్, రామభూపాగ్రణీ! 111

ప॥ నారాయణీరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

మ॥ నలు వందం బరిపూర్ణ రీతి గనియు న్నారాయణీరాగ మిం
 పలరంగా మఱియొక్కవేళ ఋషభత్యాగావరోహక్రియా
 కలితం బై చెలు వందెగ్రహముగా గ న్యాససాంశంబు గా
 వెలయన్ తేపటివేళఁ బాడఁదగు నుర్విన్, రామభూపాగ్రణీ! 112

ప॥ వేలావలీరాగలక్షణం బెట్టి దనిన. 113

మ॥ పెరు నొప్పుం బరిపూర్ణ మయ్యు నొకచో వేలావలీనామభా
 స్వరరాగం బవరోహ వేళ రిపవర్ణం బొప్ప నిం పొందు సుం
 దర మై తేపటివేళ గాయకులు ధన్యాసగ్రహంశక్రియా
 పరతన్ గానము సేయ రక్తి గిటికొల్పన్ రామభూపాగ్రణీ! 114

ప॥ ఇవ్విధంబునఁ గేదారగౌళరాగంబును, నాదరామక్రియరాగం
 బును, గాంభోజిరాగంబును, సామవరాళిరాగంబును, రీతిగౌళరాగంబును,
 హాజీజ్జిరాగంబును, నారాయణీరాగంబును, వేలావలీరాగంబును నీ యెని

మిదిరాగంబులు మధ్యమసంపూర్ణరాగంబు లయ్యె. ఇంక మధ్యపాడవ రాగంబులు లేర్పఱిచెద. అందు మొదటి కన్నడ బంగాళరాగ లక్షణం బెటు లనిన.

115

గీ॥ గగ్రహంశక గన్యాసకలిత మగుచు
నెసఁగు గన్నడబంగాళఋషభహీన
పాడవాకృతి తేపటి సమయమునను
గేయ మగు, నయ్య! రామభూనాయకేంద్ర!

116

వ॥ బొలిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

117

గీ॥ సగ్రహన్యాససాంశకల్లాఘ్య మగుచు
బొలిరాగంబు గాంధార బాహ్యపాడ
వాకృతి వహించి నాలవయామమునను
వాడుకను గాంచె, రామభూవరలలామ!

118

వ॥ వసంత ఛైరవరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

119

ఉ॥ రాగవిదు ల్దినం బుదయరాగ మనంగ వసంతఛైరవీ
రాగము సగ్రహంశములు సంజిలషడ్జము న్యాసరూప మై
రాగిలం బంచమంబును మొఱంగిన పాడవ వృత్తిఁ జెందుచో
రాగము నించు నందఱికి, రాజశిఖామణి! రామభూవరా!

120

వ॥ గుండక్రియారాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

121

గీ॥ త్యక్త ఛైవత మయ్యును ఛైవతాఢ్య
మగుచు నొకయెడ సగ్రహన్యాసాంశ
ముఖ్యపాడవ గుండక్రి మొదటిజాము
వేళ నిం పొందు రామభూపాలచంద్ర!

122

వ॥ ఇట్లు, కన్నడబంగాళరాగంబును, బొలిరాగంబును, వసంతఛైరవి రాగంబును, గుండక్రియారాగంబును నీ నాల్గురాగంబులు మధ్యమపాడవ రాగంబు లయ్యె. ఇంక మధ్యమపాడవంబుల వివరించెద. అందు మొదటి మధ్యమాదిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

123

గీ॥ మగ్రహ న్యాయ మాంశసమగ్రమధ్య
మాదిరాగము గ ధవర్జితాడ వాంక
మేరక గాంచి మాపటిజామునందు
మేలిమి వహించు రామభూపాలచంద్ర!

124

ప॥ భూపాలరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

125

గీ॥ మధ్యమనిపాదవర్జిత మహి మాడ
వాంక మెనయుచు సగ్రహన్యాయ మింక
లీలఁ గైకొని ప్రాద్ధున మేలుకొలుపుఁ
బొసఁగ భూపాలరాగము భువిని, రామ!

126

ప॥ రేవగుప్తిరాగం బెట్టి దనిన.

127

గీ॥ రిగ్రహన్యాయకాంశ మై రేవగుప్తి
మధ్యమనిపాదయుగ్మ మేమరక విడిచి
యాడవాఖ్యను బళ్ళెమయామగేయ
మగుచు విలసిల్లు, రామభూపాగ్రగణ్య

128

ప॥ ఇట్లు, మధ్యమాదిరాగంబును, భూపాల ౩ గంబును, రేవగుప్తి
రాగంబును, నీ మూఁడును మధ్యమాడవ రాగంబు లయ్యె. ఇత్తైఱంగునఁ
బదునేను మధ్యమరాగంబు లేర్పఱచితి. ఇంక నధచురాగంబులు కొన్ని
పూర్ణపాడపాడవక్రమంబున వివరించెద. అందు మొవట సారాష్ట్రీరాగ
లక్షణం బెట్టి దనిన.

129

గీ॥ పడ్డకన్యాయషడ్జాంశ సగ్రహముల
రమ్య మై మీఱు సారాష్ట్రీరాగ మెపుడు
బూర్ణరాగము మాపటిపూటఁ బాడ
వలయు రామవాడఁగు భూవలయనాథ!

130

ప॥ నాగధ్వనిరాగలక్షణం బెట్టి దనిన,

131

కం॥ నాగధ్వనియును పూర్వక
రాగము పడ్డగ్రహంశ రమ్యన్యాయ
శ్రీ గాంచి యెల్లవేళల
జా గేయం బయ్యె, రామధరణీనాథా!

132

వ॥ సోమరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

133

ఉ॥ గాయకు లెల్ల వేళలను గాసము నేయఁగ మంద్రమధ్యమ
శ్రీయుతవృత్తిఁ దారకముఁ జెందని దైనను బూర్ణరూపముం
బాయక సగ్రహాంశములు పర్వఁగ పుష్టము న్యాసనైఖిన్
రాయఁగ సోమరాగము విరాజిలు, రామనృపాలశేఖరా!

134

వ॥ శంకరాభరణరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

135

మ॥ వరుసన్ సగ్రహసాంశకస్థితులఁ బర్వన్ పుష్టకన్యాసముం
జరియింపం బరిపూర్ణరాగ మగుచున్ సామంతరాగానకున్
సరి గాఁ బశ్చిమయామగేయ మని మెచ్చన్ భూజనుల్ శంకరా
భరణం బింపు వహించు గాయకులు దెల్పన్, రామభూపాగ్రణి!

136

స॥ ఇట్లు సౌరాష్ట్రినాగధ్వని సోమసామంతరాగమను శంకరాభవ
రణంబులు నాలుగు పూర్ణాధమరాగంబు లయ్యె మఱియు సధమపాడవ
రాగంబులలో మొదటిఘంటారవరాగం బెట్టి దనిన.

137

గీ॥ ధగ్రహన్యాసథాంశకధర్మ మెనసి
చారుగాంధారవర్జితపాడవాంక
మమర ఘంటారవంబు సమస్తకాల
గేయ మగు, నయ్య, రామభూనాయకేంద్ర!

138

వ॥ భిన్నపుష్టరాగం బెట్టి దనిన.

139

గీ॥ భిన్నపుష్టముమధ్యమభేద మెనసి
పాడవస్థితిఁగైకొని సగ్రహాంశ
పుష్టకన్యాసములు గ్రోల సర్వకాల
గేయ మగు నయ్య, రామభూనాయకేంద్ర!

140

ఎ॥ మఱియు నొడవం బైనసావేరిరాగం బెట్టి దనిన.

141

శైవతాంశకధన్యాసధగ్రహములు
వెలయునొడవ మైనసావేరి పుష్ట
పంచమమ్ములఁ తొలఁగి ప్రభాతగేయ
మగుచు నిఁబొందు, రామనృపాగ్రగణ్య!

142

న॥ మఱియు నట్టియాందోళరాగం బెట్టి దనిన.

143

గీ॥ సిగల వర్జించి యశాడవనియతిఁ బంచ
మగ్రహాన్యాసకాంశమై మధ్యమాది
సాఁకి నాందోళిపడమటిజామువేళ
గేయరుచిగాంచు, రామభూనాయకేంద్ర!

144

వ॥ ఇట్లు, ఘంటారవభిన్నపడ్డరాగంబులు రెండును షాడవంబు లగు. సావేరియు నాందోళియు నీరెండును నౌడవంబులగు. ఇవియు నాల్గును సంపూర్ణరాగంబులు నాల్గును గూడ నెనిమిదియును సంకీర్ణాధమరాగంబులే. ఇట్లు కొన్ని యధమరాగంబులు లెఱింగించితి. తక్కినయధమరాగంబులు సంపూర్ణషాడవాదిక్రమంబునఁ దత్తద్ధానయోగ్యకాలంబు లెఱింగి బుద్ధి మంతులు గేయవ్యవహారసమర్థులు గావలయు. మఱియు సంపూర్ణ షాడ వాడవకారంబు లైనయు త్తమమధ్యమాధమరాగంబులకుఁ గ్రమోద్దేశం బొనరించెద. ఆకర్ణింపుము

145

సీ॥ ఒనర నాదిముఖారియును శుద్ధనాటాఖ్య
రాగంబు శుద్ధవరాళి యనఁగ
సారంగనాటాఖ్యచారుం గము శుద్ధ
రామక్రియాహ్వయరాగ మనఁగ
భైరవిరాగంబు పరఁగనాహరినామ
రాగంబు సామంతరాగ మనఁగఁ
గన్నడగౌళరాగంబు దేశాక్షిరా
గంబును బదియురాగములు వరుసఁ

బూర్ణరాగము లుత్తమపూర్తిగన్న
రాగవింశతీలోన సరాగ మగుచు
శాశ్వతౌదార్య! గిరిరాజసామ్యధైర్య!
భవ్యగుణధుర్య రామభూపాలవర్య!

146

సీ॥ చక్కనిబొలియు సరసశుద్ధవసతిత
మాళవక్రీఘూర్జరీలలితలు
నీయైదు రాగంబు లెన్న నుత్తమషాడ.
వము లౌడవంబులు వరుపు వినుము

హిందోళమలహారు లిం పై నధన్యాసి
 ఘన మైనమాళవగౌళ రాగ
 మనఁగ శ్రీరాగ మిట్లయినరాగము లుత్త
 మాడవరాగము లనఁగఁ బరఁగు

రహిని నిరువది యు త్తమరాగములను
 షాడవౌడవసంపూర్ణసరణి నిట్లు
 తెలిసె నిక మధ్యమమ్ములఁ దెలియఁ జేతు
 రామభూపాల! మహనీయ రమ్యశీల!

147

సీ॥ కేదారగౌళయు నాదరామక్రియా
 కాంభోజినామరాగం బనంగ
 సామవరాలికాశ్లాఘ్యురాగము రీతి
 గౌళహేజిజ్జిరాగంబు నార
 ణీయును వేళావలీనియతి నెన్నిది పూర్ణ
 మధ్యమరాగముల్ మఱియు నాట
 కన్నడ బంగాళకము జాలియు నసంత
 శైలివి గూడక్రి నఁగఁ నిట్లు

నాల్గు మద్యమషాడవనామము లగు
 మధ్యమాది భూపాలనామముల రేవ
 గుప్తీయును మూడవ రాగము ల్లాది మధ్య
 మాడవము లయ్యె, రామనృపాగ్రగణ్య!

148

సీ॥ రహి నిట్లు మధ్యమరాగము ల్పదియేను
 షాడవౌడవ పూర్ణసరణిఁ దెల్పి
 హీనరాగంబుల నెఱిగింతు సారాష్ట్ర
 నాగధ్వనియు సోమరాగ మనఁగ
 శంకరాభరణంబు చక్కగా నీనాల్గు
 నధను సంపూర్ణరాగాఖ్య లయ్యె
 ఘంటారవాఖ్యరాగము భిన్నమఱ్ఱము
 నివి రెండు న్నఘ షాడవము లయ్యె

నరయ సావేరి యాందోళి యనెడురెండు
 నథమ రాగము లాడవభ్యాతి నమరు
 నివియు నెన్నిది యథమము లి ట్లెఱుంగ
 వలయు మఱికోన్ని, రామభూవలయునాథ!

149

ప|| మఱియు శ్రీ పున్నాగరాగలక్షణం బెట్టి దనిన.

150

సీ|| క్రమ మొప్పఁ బురుషరాగంబులు స్త్రీరాగ
 ములు నపుంసకరాగములు నెరుంగ
 వలయును వినిపి-తు వరుసతో వినవయ్య
 ఛైరవిరాగ భూపాలరాగ
 ములును శ్రీరాగంబు మురు లైన రాగంబు
 జరనామరాగ వసంతరాగ
 మాళవరాగ బంగాళక రాగము
 నాటరాగంబు ననంగ నిట్లు

పురుషరాగము లెనిమిది పోసఁగి యుండు
 ననుచు భరతజ్ఞు లైన మహాత్ము లండ్రు
 దశరథేశ్వరపుత్ర! సీతాకళత్ర!
 భవ్యగుణసాండ్ర రామభూపాలచంద్ర!

151

ప|| ఆట్టి పురుషరాగంబులకు స్త్రీరాగంబు లెట్టి వనిన.

152

సీ|| మేఘురంజి కుగంజి మేలు దేవక్రియ
 ముగురు ఛైరవిరాగమునకు సతులు
 మఱియు బాగావారి మలహరి జాభయము
 భామలు ముగురు భూపాలమునకు
 దేవగాంధారియు దిల మొప్ప బిలహరి
 సావేరి శ్రీరాగజాయ లరయ
 లలి మించు దేశాక్షి లలితయంద ధొంట్రియు
 రమణులు ఎలమంజరమున కెప్పుడు

శుద్ధరామక్రియాఖ్యయు శుద్ధనామ
 ఘనవరాళియు మంగళకైతికి యచః
 గాంతలు మగురు శుద్ధ వసంతమునకు
 రామభూపాల! జగదేక రమ్యశీల!

153

సీ॥ ధన్యాసీయు ముఖారి తగు మాళవక్రియు
 మాళవగౌళకు సువిద నిట్లు
 లెనమండ్రు పురుషుల కెన్న నొక్కొక్కరి
 మమ్మూర్ధు రెనయుకతన

బొసంగి రిరువది నలుగురు పురుషరాగ
 గణముతో ముప్పదియు రెండుగాఁగ నిట్లు
 తగును దెలియంగ లింగభేదముల వలన
 రాగభేదము, రామభూపాల! వినుము.

154

౮॥ ఇదియుచుం గాక మఱి కొన్ని స్త్రీపురుషరాగంబులు గలిగియుండు.
 చవి యెవ్వీయన సామంత హిందోళ కేదారగౌళ కన్నడగౌళ మార్గహిందోళ
 శుద్ధబంగాళ సోమరాగ ఘంటారవ నాగధ్వని భిన్నవజ్జక దీపకాది రాగం
 బులు పురుషరాగంబు లై యుండు. కొన్ని నపుంపక లక్షణంబు లెఱుంగ
 వలయు. మఱియు గొందఱు గీతప్రబంధతాయార్హంబులు గాక యధమా
 ధమంబు లైనరాగంబులు నపుంసకంబు లండ్రు. గావున వారి మతంబున
 నుత్తమమధ్యమాధమరాగంబులు క్రమంబునఁ బురుష స్త్రీనపుంసకరాగంబు
 లని నిశ్చితంబు లయ్యె. మఱియు రాగభేదంబు లేర్పఱచెద. ఎట్లన్న గుండ
 క్రియా దేవక్రియా నాదరామక్రియా సింధురామక్రియా శుద్ధరామక్రియా
 భేదంబులు మాళవగౌళ, నారాయణగౌళ, రితిగౌళ. పూర్వగౌళ, ఛాయా
 గౌళ భేదంబులు, శుద్ధవరాళి, సోమవరాళి, పంతువరాళి,,
 పున్నాగవరాళి, ప్రతాపవరాళి, కుంతలవరాళి, తొండివరాళి, శోకవరాళి
 యివి వరాళిభేదంబులు; శుద్ధనాట ఛాయానాట గంభీరనాట సారంగనాట
 యివి నాట భేదంబులు; ధైరవి, శుద్ధధైవి, అనంద ధైరవి, వసంత ధైరవి,
 సారంగ ధైరవి యివి ధైరవి భేదంబులు, కల్యాణి, భూపాల కల్యాణి,

మోహన కల్యాణి, పూర్వి కల్యాణి యివి కల్యాణి భేదంబులు; కాంభోజి, గుమ్మ కాంభోజి, యెఱుకల కాంభోజి యివి కాంభోజి భేదంబులు. రాగ భేదంబులు లి ట్లనంతంబులు నుండును. బుద్ధిమంతు లెఱింగి వ్యవహారింప వలయు. ఇట్లు రాగలక్షణం బెఱింగించితి. మఱియు నట్టి రాగస్వరూపంబు లెఱింగి యుత్తమశరీరంబు గల్గి పరేంగిత జ్ఞాని యై సదా రంజనంబు సేయుచు నిర్దోషంబు గా ముఖంబున నేయంబు గావించువాఁడు వాగ్గేయ కారుం డని తజ్జ్ఞులు చెప్పుదురు. తల్లక్షణంబులు తెలియ వివరించెద అవధరింపుము.

155

సీ॥ స్థానత్రయ మెఱింగి మానితశ్రుతిజాతు
 లెఱింగియు శుద్ధవైకృతము లైన
 సర్వవిధంబు లెఱింగి షడ్జాదికగ్రామ
 ములు శుద్ధసత్కృమమూర్ఛనలును
 శుద్ధతానంబులు శుభకూటతానమ్ము
 లెఱింగియుఁ బ్రస్తావకృత్య మెఱింగి
 కళలు వర్ణము లలంకారముల్ గ్రహముల
 సన్యాసముల రాగజాతు లెఱింగి

రాగ మేళిత ద్భేద తద్ద్రవ్యసమయ
 సాడవౌడవ సంపూర్ణచర్య లెఱింగి
 గేయ మొనరించువాఁడు వాగ్గేయకారు
 డనుచు బుధు లండ్రు, రామనృపాగ్రగణ!

156

సీ॥ దేశిమార్గ విభాగదివ్యతౌర్యత్రిక
 కలనచేబోధంబు గల్గి మిగుల
 పౌందర్యవంతుఁ డై సామనస్యము కల్గి
 స్వరదోషములు నాల్గు జాతి విడిచి
 కంపితసీత్యతకావ్యాది పంచవి
 శబ్రాగదోష సంచయము చెలిసి
 స్వరలయజ్ఞాని యై పాపీత్య చతురుఁ డై
 తనదోష సేతతారుముఱిమరి

త్రివలి సంయుక్తుఁడై సమదృష్టి గలిగి
కంతము దృఢంబు గా నిల్చి ఘనులు మొచ్చు
గేయ మొనరించువాఁడు వాగ్దేయకారుఁ
డనఁగఁ బరఁగును, రామనృపాగ్రగణ్య!

158

గీ॥ తాళవిధములు తత్రాణాదశక మెఱిఁగి
యతుల గీతప్రబంధశాయాదు లెఱిఁగి
కాముకుఁడు గాక సద్వర్ణకలన నేర్చి
గేయపరుఁ డొప్పు, రామభూనాయకకేంద్ర!

159

వ॥ మఱియు నిట్టి సద్గుణంబులు గల్గినవాఁ డుత్తమగాయకుం డనఁ
బరఁగు. ఇందులోఁ గొన్ని గుణంబులు లేనివాఁడు మధ్యమగాయకుఁ డనఁ
బరఁగు; సర్వగుణరహితుం డై కేవలదోషయుక్తుండగువాఁ డధమగాయకుం
డనం బరఁగు. ఇది గాక సముదాయలక్షణంబును నదియునుంగాక వేలు
గాయకభేదంబులు నెఱిఁగించెద, అవధరింపుము.

160

సీ॥ శిక్షకాఖ్యుఁ డనఁగఁ జెలు వందు ననుకారి
రసికుఁ డనంగను రంజికుఁ డన
భావకాఖ్యుఁ డనంగఁ బరఁగు నేకలుఁడన
యమశాఖ్య బృందాఖ్యు లనంగ నిట్టు
లెనమండ్రు గాయకు లెన్నంగ వీరల
లక్షణంబులు విను లక్షణముగ
శిక్షకుం డనువాఁడు, శిక్షించు నన్యుల
ననుకారి పరభంగి ననుకరించు
రసము లెసఁగించు రసికుండు రంజికుండు
రక్తి గల్పించు నతిశయవ్యక్తిఁ జూపు
గానమున భావకుఁడను గాయకుండు
రామభూపాల! నిరుపమ రమ్యశీల!

161

గీ॥ ఏకము గఁ బొటఁ బొడువాఁ డేకలుండు
యమఖిఁ డనంగను జోడు గానములు నేయు
బృందమున గాన మొనరింప బృందుఁ డయ్యెఁ
దెలియ వినవయ్య, రామధాత్రీతలేంద్ర!

162

వ॥ ఇది యష్టకాయకభేదం బగు. ఇందులో విశేషించి బృందగా
యకుం డుత్తమోత్తముం డని శాస్త్రజ్ఞులు వ్యవహరింతురు. తద్బృందం
బన్నది యేమి యనిన, నదియే మేళం బనఁబడియెడి. తల్లక్ష్యం బెఱింగించెద.
అవధరింపు.

163

సీ॥ గాయకవాదకగణము బృంద మనంగఁ
దగు నది త్రివిధ మై తనరు నుత్త
మము మధ్యమము నధమము నాగఁ గ్రమముగ
విను మెఱిగింతుఁ దద్విధములెల్ల
నను వైనముఖ్యగాయకచతుష్టయమును
సదృశగాయక చతు యము మఱియు
గాయనిద్వాదశకంబు సంశికచతు
ష్టయము మార్దమును చతుష్కులగూడ

బృంద మిట్టిది యుత్తమ, మేతదర్శ
మండ్రు మధ్యమ, మేతదంశాధ్య మధమ
మిందు లాజ్ఞన నతిహీనదృష్టి యగును
రామభూపాల! వితరణరమ్యశీల!

164

సీ॥ ఈవిధమ్మునఁ గాక యిచ్చకుఁ దగునట్టి
లెంతయుఁ గూర్చ యభేష్ట మగుచు
నుత్తమాభ్యధిక మై యొనరినబృందంబు
కొలాహలాఖ్య మైకొనలు గాంచు
నిట్టిబృందవిశేష మిర వందఁ గుతపాఖ్య
మగునని భరతాఖ్యుఁ డానతిచ్చె
నతికుతపంబునం దమరి ముఖ్యంబు గా
యకమాలి యింతపాలధిగమించు

నిట్టి బృందంబు మేళాఖ్య నెనఁగు భువిని
ద్రివిధమేళము లీరితిఁ దెలిసి యచట
గేయ మొనరించువాఁడు వాగ్దేయకారి
చక్రి యనఁ దగు, రామభూజాని నినుము

165

వ॥ ఇది వాగ్దేయకారలక్షణం బగు. ఇంక స్వరరాగదోషంబులు క్రమంబున వివరించెద. అందు స్వరంబులు నాల్గు నెవ్వి యనిన.

166

సీ॥ మఱియు ఖావుళము బోంభకము నారాటంబు
 మిశ్రకాఖ్యంబును మీఱి నాల్గు
 స్వరదోషములు వానివరలక్షణంబులు
 విను మెఱింగించెద విశదము గను
 సుకుమారధుర్య సుస్నిగ్ధమంద్రకమధ్య
 మస్థానసంభవ...పంబు
 ఖావుళం బగు దారకప్రోతనిస్సార
 పరుషచ్యుతస్థూలపాటవంబు

బోంభకం బగుఁ ద్రిస్థానగుంభితైక
 రమ్యఘనతరగంభీరరాగ మగుచు
 నారహాటక లివి రెండు చేరి కలయ
 మిశ్రకంబగు రామభూమిశ! వినుము.

167

వ॥ మఱియు నిట్టి మిశ్రకాఖ్యదోషంబు బోంభకఖావుళస్వరద్వయ సమ్మిళితస్వరూపం బెన్న నొక్క-భేదంబును మఱియు నారహాటకబోంభక స్వరద్వితీయసమ్మిళితస్వరూపం బై యొక్క-భేదంబును నిట్లు రెండు తెఱిగల యొద్దు. అందులో విశేషపారుషస్వరూపం బైనబోంభకస్వరంబును స్నిగ్ధ రూపం బైనఖావుళస్వరంబును బరస్పరశుద్ధరూపంబులు గావున నీరెండు గూడిన మిశ్రకదోషం బత్యంతత్యాజం బై యుండు. మఱియు ఘనరూపం బైననారహాటకస్వరంబును, నిస్సారరూపం బైనబోంభకస్వరంబును గూడిన మిశ్రకదోషంబు నన్యోన్యవిరుద్ధస్వరాన్నితంబుగావున గేవలహేయం బని యెఱుగవలయు. కాన సంవిరుద్ధంబు లైనమాధుర్యస్థైర్యాదిస్వరసమ్మిళిత రూపంబులు దెలిసి త్రివిధం బై యుండుబోంభకంబు నిస్సారపరుషస్థూల చ్యుతరూపంబులచేతఁ జతుర్విధంబై యొప్పు చుండు. నారాటంబు త్రిస్థాన కలితఘనరూపంబున నొక్క-భేదంబు, మిశ్రకంబు సముదాయరూపంబున మొదట ద్వివిధం బైనను మఱియును విశేషించి బోంభకఖావుళస్వరత్రయ క్రమమేళనంబునం జేసి త్రివిధం బయ్యును నారహాటకబోంభకమేళనంబునం జేసి యొక్కవిధంబునం గూడఁ జతుర్విధం బయ్యె. కావున స్వరదోషంబులు

ద్వాదశవిధంబు లయ్యె. ఇట్టిదోషంబులు హరించి గేయంబు సేయువాడు
వాగ్గేయకారుం డనం బరఁగు. ఇది స్వరదోషవివరణంబు. మఱియు రాగ
దోషంబులు పంచవింశతివిధంబు లై యుండు తల్లక్షణం బెట్టి దనిన. 168

సీ॥ ఒనరంగ సందష్ట ముద్భ్రష్టభీతిశం

కితకాకకరభసంహతియు ఝంబు

కాఖ్యంబుఁ దుంబుకావ్యక్తకాఖ్యా వ్యయ

స్థితములుఁ గంపితసత్కృతములు

ననునాసికాఖ్యంబు నటు శిరోద్గీతమ్ము

కంఠదోషణము వికలిత మనఁగ

మఱియు నిరాశనిష్ఠురకనిస్సారచ్చి

ద్రాంతశ్రుతివివర్తి తాహ్వాయములు

నవలఁకాకుస్వరంబు ప్రయాణయు నగు

మానతాశహీనాఖ్యము లై నయట్టి

పంచవింశతిదోషముల్ పరఁగు నెపుడు

రాగములయందు, రామ! వీరాగ్రగణ్య!

169

వ॥ ఇట్లు, క్రమోద్దిష్టం బైనపంచవింశతిదోషవర్గంబునకుఁ గ్రమంబున
లక్షణంబు లెఱింగించెద. వినుము, దంతంబు లొండొంటం గదియించి
పంటిగానంబు సేయుట సందష్టం బనంబరఁగు. వీరసోద్యూతగానం బుద్భ్ర
ష్టం బనంబరఁగుఁ భయసహితగానంబు భీత్యాఖ్యం బగు. త్వరితంబుగా
గానంబు సేయుట శంకితాఖ్యం బగు- కాకఘూకనాదంబు కాకాఖ్యంబగు.
కంఠం బూర్ధ్వముఖంబు గావించి చేసినగానంబు కరభం బనం బరఁగు. ఫాల
వదనకంఠంబులయందు నరంబులు దెలియ మహోద్భ్రతంబు గా గానంబు
సేయుట ఝంబుకం బనం బరఁగు. నదియె యంబుకాఖ్యం బని చెప్పుదురు.
మఱియుఁ దుంబుకారోత్ఫుల్లగల్ల వితగానంబు తుంబుకం బనఁ దగు. గద్గదా
క్షరనాదం బవ్యక్త్యం బనం బరఁగు. త్రిస్థానవ్యవస్థారహితగానం బవ్యవస్థి
తాఖ్యం బగు. శిరఃప్రభృతిశరీరాయవకంపకలితగానంబు కంపితాఖ్యం
బగు. పునఃపునస్సీత్కారయు క్తనాదంబు సీత్కృతం బనం బరఁగు. నాసికాను
స్మృతగానం బను నాసికాహ్వాయం బగు. శిరోవిపాటనోచ్చైస్థానంబు శిరో
స్థితం బనం బరఁగు. అదిస్వరాఖ్యం బగు. మఱియు రక్తిసాహిత్యంబు నిరా

శాఖ్యం బగు. కంఠోత్పతననాటపారుష్యంబు నిష్ఠురాఖ్యం బగు. నాద క్రమణాపాదనగానదౌర్బల్యంబు నిస్సారాఖ్యం బగు. అవిహితస్వరోచ్ఛారణంబు ఛిద్రాంతం బనం బరఁగు. అదియె యపస్వరాఖ్యం బనుదోషంబుగాఁ దెల్పుదురు. స్వరవిహితనిజశ్రుతిస్యానాదిభావంబు శ్రుతివివర్జితం బనం బరఁగు. భయశోకానుసూతస్వరవిశేషంబు కాకుస్వరాఖ్యంబు. రాగాంతరౌద్రదేశంబు ప్రయాణ యనం బరఁగు. సమతార్జ్వరాహిత్యం బసమాననామకం బగు. కాలక్రియామానరహితగానంబు తాలమానహీం బనం బరఁగు. ఇట్లు నిరూపితంబు లైనపంచవింశతిగానదోషంబులు తెలిసి వర్జించి ఘనరక్తిపంజరాయితవిశ్వనామంబు లైనచతుర్విధరాగభేదంబులు తెలియ నేర్చియు వాది సంవాద్యానువాద్యాదిస్వరంబుల నెఱింగియు, మఱియు నాయిత్తంబును, ఎడుపును, నుద్ధ్రాహంబును, జారును, నొక్కును, దాట్లును కంపితంబునొఱయి కయును, ముక్తాయియు, సంచారియు, నొమ్ముగమకంబులును మొదలయిన రాగమార్గంబు లెఱింగియు గానంబు గావించువాఁడు గాయకశేఖరుం డని గాంధర్వవిదు లానతిత్తురు. ఇది రాగదోషనిరూపణం బగు. ఇట్లు పూర్వోక్తప్రకారంబున గీతస్వరూపం బొంతంబు నెఱిగింగిచితి. అనిన విని యవ్వలఁ క్రమప్రాప్తం బైననృత్తవాద్యస్వరూపలక్షణం బెఱిగి దని యడుగుటయు.

170

— గద్య —

ఇది శ్రీరామభద్ర భద్రాయిత కరుణాకటాక్ష వీక్షణసంలభసారస్వత విచిత్ర పోలూరియోబయామాత్యపుత్ర సకలసజ్జవిధేయ గోవిందనామధేయ ప్రణీతం బైన రాగతాళచింతామణి యనుసంగితశాస్త్రప్రబంధంబునందు వింశతి రాగ మేళలక్షణతజ్జన్య రాగనిరూపణంబును, సుత్తమమధ్యమాధమరాగనిర్ణయంబును, గ్రహసన్యాసషాడనౌడససంపూర్ణరాగలక్షణకాలనిశ్చయంబును, స్త్రీపుంసపుంసక రాగవివరణంబును, వాగ్దేయకారలక్షణంబును, నష్టవిధగాయకస్వరూపంబును, బృందత్రయనిరూపణంబును, స్వరరాగ దోష వివరణంబును నన్నది చతుర్థాశ్వాసము సంపూర్ణము.

ఇది చతుర్థాశ్వాసము.

పంచమాశ్వాసము

కం॥ శ్రీరమణీ స్తనకుఃకుమ
సారంగ విశాలవక్ష! జలజాతాక్ష!
కారుణ్యాఃబుధి ప్రోవుము
శ్రీరమ్యకళాభిరామ! సీతారామా!

ప॥ అవధరింపుము ఇవ్విధంబున రాగతాళచింతామణి యను గ్రంథ నామ నిర్దేశానుగుణంబుగా మొదట రాగస్వరూపం బెఱింగించితి. ఇంకఁ తాళస్వరూపం బెఱింగించెద. ఇట్టి తాళంబులు కాలమార్గాదిదశప్రాణ కలితం బైన తౌర్యత్రికదేహంబునకు జీవప్రాయం బై తద్వ్యవహారంబున దీపించు. గావున మొదటియందుఁ దౌర్యత్రిక స్వరూపనిరూణం బవశ్యకర్తవ్యం బగుటంజేసి యాంగిన్యాయంబునఁ దాళనిరూపణంబునకు ముందు తౌర్యత్రికస్వరూపంబు వివరించెద. అది యెట్లన్న, నృత్తగీత వాద్యంబులు మూఁడును గూడఁ దౌర్యత్రిక మనం బరఁగు. అదియు నాట్యవేద ప్రతిపాదితం బై యుండు. తన్నాట్యవేదంబు.....బ్రహ్మ దేవుండు లోకోపకారంబునకై నృత్తగీతవాద్యంబులు చతుర్వేదంబులవలన సరసంబులు గా సంగ్రహించి తచ్ఛాస్త్రంబు నిర్మింప భరతాచార్యులు నుఖంబుగ లోకంబున విస్తారంబు గావించె నని ము న్నెఱింగించితి. కావున నట్లు త్రయీజన్యం బైననృత్తగీతవాద్యత్రయంబు మార్గదేశీయభేదంబులచేత ద్వివిధం బై యుండు. తొల్లి సదాశివప్రోక్తాః భరతశాస్త్రమార్గంబున బ్రహ్మభరతాచార్యాదులు ప్రయోగించిన తౌర్యత్రికంబు మార్గం బనం బరఁగు. మున్ను నానాదేశంబులందుఁ త్తద్దేశీయ జనహృదయరంజనాను గుణంబుగా భరతానుమతి మహాఃముఖులు సూచన గావించిన తౌర్యత్రికంబు దేశ్యమానంబున జెల్వొందు. అట్లు ద్వివిధం బైన నృత్తగీతవాద్యత్రయంబు లోన ముఖ్యం బైన గీతస్వరంబు ము న్నెఱింగించితి. కావున ని గ్రమ ప్రాప్తనిరూపణంబు లైన నృత్తగీతవాద్యంబులోన నృత్తంబు వాచ్యాను గుణం బైనను బ్రథమోద్దిష్టం బయ్యెను. అంగిన్యాయంబున వానికన్న ముఖ్యం బయ్యెను బ్రసిద్ధం బగుటంజేసి మొదట నృత్తస్వరూపంబు వివరించెద. అవధరింపుము.

సీ॥ ఘనకీర్తి యొసఁగుఁ బ్రాగల్భ్యవైదగ్ధ్వ సౌ
 భాగ్యయోగానందభరము లిచ్చు
 శౌర్యధైర్య స్థైర్యసౌందర్య పీర్యముల్
 గల్గించి సువిలాసకారణము లగు
 కడుదుఃఖశోకా ర్తికలితనిర్వేదంబు
 లణచి శుద్ధస్థితి నమరఁజేయు
 బ్రహ్మచరానంద భావానుభవ మహా
 వైభవాదికము గా వరలుచుండు

నారదాదికమునిమనోహారి యగుచు
 వెలయు నీవర్ణమునకన్న వేతె యొకటి
 దృశ్యసంశ్రావ్య మై భువిఁ దెలియఁగలదె
 చాలఁ బరికింప, రామభూపాల తిలక

3

వ॥ ఇట్లు సర్వార్థసిద్ధంబును సకలజనానందకరంబును నైన నృత్త్యంబు
 మఱియు నాట్యనృత్త నామ బులచేతఁ ద్రవిధంబై యుండు. అట్టి త్రివిధ
 నృత్త్యంబునకుఁ గ్రమంబునఁ బ్రయోగ కాలనిర్ణయంబు చేసింపించెద నది యెట్టి
 ననిన.

4

సీ॥ సర్వకాలములందుఁ బరఁగు విశేషించి
 నాట్య నృత్తైక సందర్శనంబు
 నృత్త మెప్పు డటన్న నృపతిఁ సామ్రాజ్యాభి
 షేకమహోత్సవ శ్రీలయందు
 దేవయాత్రానరదేవయాత్రలయందు
 స్త్రీసంగమమునందుఁ బెండ్లియందు
 నగరసంసేవాభినవ మందిర ప్రవే
 శమునందు పుత్రికోత్సవమునందు

సర్వపర్వంబులందును సరసనృత్య
 మహిమ జూపిన సంతతమంగళంబు
 లమరు నని పల్కె మున్ను పద్మాసనుండ,
 రామభూపాల! నిరుపమరమ్యశీల!

5

వ॥ ఇట్లు నిత్యశుభం బైన యీ నాట్యనృత్తంబులకుఁ క్రమంబున లక్షణంబులను దద్దేదంబులు వివరించెద వినుము. నాట్యం బన్నది శృంగా రాభినయరసాది పంక్తి కారణం బగుటంజేసి ముఖ్యత స్వరరూపం బై విలసిల్లు. అదియును గేవలంబును నాంగికవాచికాదిచతుర్విధాభినయ ప్రచురం బై విభావానుభావసంచారిభావాదులచేత రసవ్యంజకం బై సామాజికులకు రంజనంబు కల్పించుచు నుండు. అట్టి నర్తనంబు నాట్యం బనం బరఁగు; నానావిధ కథానుబంధబంధుర నాటక ప్రబంధాశ్రితవాక్యార్థ పదార్థం బభినయాత్మకంబు గావునఁ దన్నాట్యంబును భరతాదినాట్యజ్ఞులు నాటకప్రసంగంబులయందుఁ బ్రచురంబుగాఁ బ్రయోగింతురు. ఇట్టి నాట్యంబునకు నభినయంబు గారణంబుగావున, నట్టి యభినయభేదంబు లెఱింగించెద. ఆకర్ణింపుము.

(i)

సీ॥ ఆంగికవాచికహృద్యసాత్త్వికనామ
 కాభినయచతుష్టయంబు వలయు
 కరచరణాదికాంగస్తోమదర్శనా
 భినయ మాంగిక మన ననుసరించు
 నాటకాలంకారనయవాగ్విలాసప్ర
 చారంబు వాచిక శ్లాఘ్య మయ్యె
 హారకేయూరకోటీర వివిధ భూష
 ణావళి హృద్య మంచ గనఁ బరఁగు
 మఱియు సాత్త్వికభావసంభావితంబు
 సాత్త్వికం బగుఁ నిటు నాల్గు జాడ లమర
 నభినయంబులలోపల నాంగికాభి
 నయము త్రివిధంబు, రామభూనాయకేంద్ర!

7

అత్తైఱం గెట్టి దనిన, శాఖాభినయంబును, నంకురాభినయంబును, సూచ్యాభినయంబును ననియెడు నీ యభినయత్రయంబునందు మొదట శాఖాభినయంబు చిత్రవిచిత్రకర ప్రవర్తనాత్మకం బై యొప్పుచుండు ముందట రాఁ దగిన వాక్యంబు నుపజీవించి కావించునభినయంబు లంకురనామకం బై యుండు. భావికారోపజీవితంబు లైన కరణాంగహారాదులతోఁ గూడిన యభినయంబు సూచ్యాభినయం బనంబరఁగు. ఏతాదృశాభినయాత్మకంబు నాట్యం బనం దగు. మఱియు విభువానుభావంబుల కాశ్రయం బైన యీ

నాట్యంబులోకధర్మియు నాట్యధర్మియు నని రెండు తెఱంగులఁ బరిధవిల్లు. తల్లక్షణంబు వినుము. చిత్తవృత్త్యాత్మకం బై కైశికమార్గంబున లోక వృత్తానుకరణపురస్సరంబు గాఁ బ్రవర్తిల్లిన నాట్యంబు లోకధర్మియుననం దగు. మఱియు బ్రాహ్మవృత్త్యాత్మకం బై కేవలవైదికాశ్రయాంగవిన్యాస పురస్సరం బైన నాట్యంబు నాట్యధర్మి యనం బరఁగు. ఇదియునుం గాకఁ యాంగికాభినయయుక్తంబును నేకోనపంచాశీద్భావ సహితంబు నైన నట నంబు మార్గస్మృత్యం బనంబరఁగు. మఱియు గాత్రవిక్షేపమార్గం బై సర్వాభి నయవర్జితం బై యాంగికప్రకారంబున నటించు నర్తనంబు నృత్యం బనం బరఁగు. అట్టి నృత్యంబు తాండవలాస్య భేదంబులచేత ద్వివిధం బై యుండు. తల్లక్షణం బె ట్లన్న వధమానాధికరంబులు గీతంబులును ధ్రువాదితాళంబు లును గరణాంగహారాదులునుం గలిగి నటించునప్పుడు మహోదరాంగ విన్యాసంబులు గల్గనది తాండవం బనం దగు. సుకుమారాంగహారంబులు గల్గి శృంగారరస ప్రచురం బై మకరధ్వజవర్ధనం బైన నటనంబు లాస్యం బనం దగు. అందు తాండవం బనం దగునది షోడశవిధం బై యొప్పుచుండు. లాస్యం బన్నది సప్తవిధం బై చె ల్వుండుచుండు. ఇట్టి తాండవలాస్యం బులు పార్వతీపరమేశ్వరులకుఁ బ్రయింబు లై లోకప్రసిద్ధంబు లై యుండు. మఱియు నట్టి విషమవికటలఘుభేదంబులచేతఁ ద్రివిధం బై యొప్పు. ఇం దులో రజభ్రమణపూర్వకం బైనది ఓషమస్మృత్యం బరం బరఁగు విరూపంబు లైన వక్షోవయవాద్యంగహారంబులు గలది వికటస్మృత్యం బనం బరఁగు. అల్పంబు లైన కరుణాదులు గలిగి రంజికంబు లైన బారిమండలంబులతోఁ గూడినది లఘుస్మృత్యం బనం బరఁగు. కావున నిట్లు నిరూపితంబు లైన నాట్యం బష్టవిధంబులఁ బ్రసిద్ధం బై యుండు. అదియును గాక మఱియును శుద్ధాదిసప్తనాట్యంబులు గల్గియుండు. అది యెట్టి దనిన.

8

సీ॥ శుద్ధనాట్యంబనఁ జూపించు నొక్కటి
 దేశ్య మనంగ సంధిల్లు నొకటి
 పేరణి యనగ నుద్దీపించు నొక్కటి
 పెక్కిణి యనగ పెంపెక్కు నొక్కటి
 కుండలి యనుపేర కొమరొప్పు నొక్కటి
 దండస్మృత్యం బనఁ దనరు నొకటి
 బహుచారి యనగను రహి నొప్పు నొక్కటి
 యిట్టి నామంబుల నెసగు నొకటి

సప్తనాట్యంబు లాడిన జనుల వినుము
 హరుఁడు హరురాణి యజుఁడు నాయ్యంజునిరాణి
 హరియు హరిరాణి రంభాదు లట్టి నాట్య
 విధము లాడిరి, రామభూవిభులలామ!

9

ప॥ ఇవిధంబున నాట్యలక్షణం బెఱింగించితి. ఇంక నట్టి నాట్యంబు
 లాడి యాడింప నేర్చినవాఁడు నాట్యాచార్యుండగు తల్లక్షణం బెఱింగిం
 చెద. ఆకర్ణింపుము.

10

సీ॥ మంచికులంబున మహానీయుఁ డై పుట్టి
 వరనాట్యశాస్త్రతత్త్వంబుఁ దెలిసి
 ఇంద్రియజయము వహించి యూహాపోహ
 లెఱిగి లక్ష్యముఁ జూపుగరిమఁ గాంచి
 కవితఁ జెప్పగ నేర్చి ఘనవాద్యవాదనా
 దక్షుఁ డై (తా) నాట్యశిక్షఁ గల్గి
 శిష్యుల శిక్షింపఁ జిత్రచాతురిఁ బూని
 సంగీతవిద్యకు జాణ యగుచు

వివిధ దేశీయనృత్యసంవేది యగుచు,
 గామశాస్త్రజ్ఞుఁ డై గర్వకణము లేక
 సంప్రదాయాగతోపదేశంబు గల్గి
 నటఁడు విలసిల్లు, రామభూనాయకేంద్ర!

11

సీ॥ అతిమాంసలుఁడు గాక యతికృశాంగుఁడు గాక
 పుట్టియు మిక్కిలి పొడుపు గాక
 సంస్కృతాంధ్రాదిక సకలదేశోద్భవ
 భాషావిశేషము ల్పరఁగఁ దెలిసి
 సామాదికాభీష్టసాహిత్యము లెఱింగి
 సద్బలంబున జితశ్రమము గల్గి
 వేగ వేషాంతరాభోగంబుఁ గొన నేర్చి
 సమయోచితంబుగాఁ జదువు గల్గి

తనకు సరి యైన పరిజనుల్ దండఁ గల్గి
 తలను దలవెండ్రుకలు గుంపు దాల్చి మిగుల
 మధురశారీరనాద సంపదలు గల్గు
 వాఁడు నటుఁ డగు, రామభూవలయనాథ!

12

సీ॥ సవయాకావనంబు సౌందర్యంబు శుచియు నా
 నాదేశలక్షణజ్ఞాన మహిమ
 దేశన్యత్యజ్ఞప్తి ధీరత్వమును గల్గి
 పాత్ర నొద్దికనేయు పటిమఁ దనరి
 మేళవశ్యము గల్గి మేటి మై నిష్కామ
 తాయతాంతర్ముఖత్వంబు లమరి
 సంగీతసాహిత్యచతురుఁ డై సంకీర్తి
 ధన్యుఁ డై నాగవేత్రంబు దాల్చి

ఇంగిత, మెఱింగి నవపాత్రన్యత్యజ్ఞ
 పాత్రముఁ గ జేసి సభలోనఁ జిత్రగతుల
 నాట్య మాడింప నేర్చిన నటుఁడు నటుఁడు
 రామభూపాల వితరణరమ్యశీల!

13

వ॥ కావున నిట్టి సద్గుణవిశేషంబులు గలవాఁడు నట శేఖరుండని 'వేరు
 దెల్పుదురు. అట్టి నటులు సాక్షాన్మహానటుండునుబోలే సర్వజనపూజ్యం
 డై విలసిల్లు. అంత నాగవేత్రశిరోవేష్టనంబులు ధరించు సామర్థ్యంబు గలుగ
 నేరదు. అది యెట్టి దనినఁ దన్మహాత్వంబు దెల్పెద. తొల్లి యొక్క సమ
 యంబున సరస్వతీ నదీతీరంబునందు దారుకావనాశ్రమవాసు లైన మునీంద్రు
 లెల్లను దురహంకార సంకలితహృదయు లై నిరీశ్వరవాదంబునంజేసి కేవల
 కర్మపరతంత్రు లై మీఱి నిజకాంతాపాతివ్రత్య మహాత్వంబునంజేసియు,
 నిజతపోను హాత్వంబునంజేసియు, లోకేశ్వరుం డైన శివుని నొక్క చీరికిం
 గొనకయుండు నట్టియొడ, సర్వజ్ఞుఁ డైన పరమేశ్వరుండు వారల దురహంకా
 రంబు నివారింపం దలంచి సకలలోకసమ్మోహనాకారధురంధరుం డై దిగం
 బరవేషంబున దారుకాశ్రమవీధులయందుఁ బ్రవేశించి సకలమోహనానంద
 తాండవంబు నేయుచు, భిక్షోటనంబుఁ గావించునట్టి సమయంబున నచటి

ముని రాజకాంతాజనంబులు పరమేశ్వరుని దివ్యజగన్మోహన దిగంబరాకా
 రంబుఁ గనుంగొని మోహించి కామాంధకారం బొవరింప నిరతయమోహ
 పారవశ్యంబున దేహంబు లెఱుంగక నిజనీవీబంధంబులు సంసారబంధంబులఁ
 బోలి తమకుఁదామే వదలి జాఱ నిర్వాణ వేషంబులు ధరించి యమ్మహేశ్వ
 రుని దివ్యమోహన నిర్వాణవేషంబు నిర్ణిమేషంబుగాఁ జూచు సచుయంబున
 మహాతపోధను లైన యమ్మునీశ్వరులెల్ల నీశ్వరకృపానిజకాంతా మానభం
 గంబునకుఁ జాలఁ గోపించి యాభిచారికహామంబుఁ గావింప నం దొక్క
 రాక్షసశిరం బుదయించి శివుని డాయం జనునప్పు డప్పరమేశ్వరుఁడు
 నవ్వుచు నవ్వికటకృత్తిశిరంబుఁ దనశిరంబున ధరించి మఱియొక్క నాగంబు
 వచ్చినదాని శిరోవేష్టనంబు గావించె. మఱియు నొక్క మహానాగంబు
 సను దెంచిన దానిని కటిసూత్రంబు గా వహించె. వేటొక్క చిత్రవిచిత్రా
 కార మహానాగేంద్రంబు యటతెంచినం జూచి యాశ్చర్యంబునం బొదలుచుఁ
 దన్నాగవిభూషణుండు తన్నాగంబును నిజదివ్యహస్తంబునకుఁ బాత్రం బైన
 వేత్రంబు గా ధరించి, నిజస్థానంబునకుం జని యం దొక్కనాఁడు మహోల్లా
 సంబున మహేశ్వరుం డూర్ధ్వతాండవంబు నేయుచు తన తాండవంబునకు
 జ్ఞాని యై తాళంబు గల్గించిన బ్రహ్మకు సంతోషాతిశయంబున నాగవేత్రంబు
 శిరోవేష్టనంబులు రెండును బహుమానంబులు గా నొసంగె. అతఁడు వాని
 గొన్నాళ్లు ధరించి నిజపుత్రుం డైన భరతాచార్యున కొసంగె. అతం
 డొకనాఁడు రంభాదుల నాట్యంబులు సూచి మెచ్చి వారిని శిక్షించిన నట
 శేఖరునకుఁ దల్లంభనంబు లొసంగె. అతఁ డర్జునున కొసంగె. అతండు
 భూలోకంబునకుఁ దెచ్చి విస్తారంబు గావించె. ఇట్లు నాగవేత్రశిరోవేష్టనం
 బులు భూమికి వచ్చిన తెఱుం గని పెద్దలు దెల్పుదురు. అట్టి నాగవేత్రంబు
 ముప్పది యాఱంగుళంబుల నిడుపును, బంచపర్వంబులును, కనిష్ఠాంగుళి
 స్థాల్యంబున గలిగి విలసిల్లు. ఇట్టి బెత్తంబు మొదటిగణుపునఁ జంద్రం
 డును, రెండవ గణుపున రుద్రుండును, మూడవగణుపున విష్ణుండును, నాలవ
 గణుపున బ్రహ్మ దేవుండును నేనవగణుపున సూర్యుండును, నధిదైవతంబు
 లై యుండుదురు. అట్టి నాగబెత్తంబు ధరియించిన యమ్మహానర్తకుని శరీ
 రంబునఁ దెల్ల నీయధిదేవతలు నిచ్చిరక్షింతుఁ. ఇది నాగవేత్రమహత్త్వంబు
 ఇట్టిది నాట్యజ్ఞలక్షణంబు. ఇక నాట్యయోగ్యం బైన పాత్రలక్షణం బెట్టి
 దనిన.

సీ॥ కులమును గుణమును గోరంతయును లేక
 చక్కని రూపు లేశంబు లేక
 పూచిక కనుదోయి పొడు వైన నెమ్మీనుఁ
 బొట్టితనంబును మిట్ట నొసలుఁ
 గడు పెద్దవాఁలెఱ నిడుదపల్వరుసయుఁ
 గొంచెపుఁ జన్నులు గూని వీవుఁ
 గొక్కెరమెడయును జిక్కినదేహంబు
 బలిసిన యొడలును బట్టతలయు

నున్నతపు తొమ్ము చింతాకువన్నెకన్ను
 లడిరి బెడఁగారు బెడిదంపునడుముఁ గలిగి
 వెలయునట్టిండ్లు వెలదులు వలదువలదు
 నాట్య మొనరింప, రామభూనాయకేంద్ర!

15

వ॥ మఱియును.

16

సీ॥ కఠినదేహము గల్గి కడుఁదామ్రకేశి యై
 యతిరక్తి గృష్ణవర్ణాంగి యగుచు
 నక్షరవిజ్ఞాన మావంతయును లేక
 సంగీతశిక్ష లేశంబు లేక
 దీర్ఘరోగవికారి దీన యై ప్రజ్ఞావి
 హీన యై యవయసన్యూన యగుచు
 దాసికి విధవకుఁ దనుజ యై పట్నప్త
 పంచాష్టమాసగర్భములు గల్గి

వెలయునట్టిఁడి దుర్గణస్త్రీల నెపుడు
 భరతశాస్త్రజ్ఞుఁ డగువాఁడు భన్యనాట్య
 శిక్ష సేయంగరా దని శివుఁడు మున్ను
 పార్వతికిఁ దెల్పె, రామభూపాలచంద్ర!

17

వ॥ ఇట్లు దెల్పినదుర్గణంబులు లేశమాత్రంబులు లేక సకలసాము
 ద్రికశుభలక్షణంబులును, దివ్యసౌందర్యనవయావన లాసవిభ్రమంబులును,
 శైర్యనైర్యచాతుర్యోదార్యాది సద్గుణవిశేషంబులును, సదాచారసంప్రతియుఁ

గల్గినకాంతాశిరోమాణిక్యంబు నాట్యశిక్షకుఁ బాత్రయై సకలజనస్తోత్రపాత్రయై విలసిల్లు. ఆట్టికాలాంతరత్నంబు సలక్షణంబుగా భరతకళాశాస్త్రాదులభ్యసించి నానావిధకళానిధాన నాటకాలంకార ప్రసంగచమత్కారపటుత్వమాన్యసాహిత్యంబు నిత్యంబు గాఁ గల్గి నృత్తగీతవాద్యావద్యహృద్యప్రయోగానివార్యచాతుర్యధుర్యురాలై రంగమంటపంబున నిల్చి పుష్పాంజలిఁ జేసి, నాట్యంబు గావించుచో 'మొదట సమ'పాదంబును సమదృష్టియుఁ గల్గి రేఖ పట్టి పతాకహస్తంబులతో నిల్చునప్పుడు దాని రేఖయందు సకల దేవత లధివసించుదు. కావున నిట్టిరేఖాసమయంబున సకలశుభలక్షణసంసన్నంబైన నర్తకేశి శిరోమాణిక్యంబున సర్వదేవతామయంబై, సకలజనసందర్శనీయంబై, యాటపాటలచేత సభారంజనంబు నేయుచు నిఖిలసజ్జనవ్రాజనీయంబై యుండు. ఇట్టిది పాత్రలక్షణంబు. మఱియు నాట్యోపకరణసంగవంబునఁ బ్రాప్తావసరంబు గావున, మార్దలికాదిలక్షణంబులు క్రమంబున నెఱింగించెద, ఆకర్ణింపుము.

18

సీ॥ వరవర్ణకవ్యక్తసురుచితరేఖలు
 దనరి యూర్ధ్వకవాద్యకర్మ మెఱిగి
 హస్తలూఘవభర మవధానపరిచయ
 శ్రమజయపాత్రానుసరణమహిమ
 లమరి యుఁ జర్మవాద్యప్రవీణత గల్గి
 సకలరంజనసౌందర్య సామ్యహృదయ
 మంజుళాచ్ఛాదముల్ మార్దలికుఁడగు గల్గి
 సకలరంజనసౌందర్యహృదయ

... ..

సన్నుతి వహించు, రామభూజనవరేణ్య! 19

గీ॥ ఇట్టిగుణములు గల్గినయట్టివాఁడు
 మార్దలికచంద్రుఁ డగు నట్టిమార్దలికులు
 నిరువురై నను నలువురయేని వలయు
 సౌట్యవేళను, రామభూనాయకేంద్ర!

20

వ॥ మఱియుఁ దాళధారిలక్షణం బెట్టి దనిన.

21

శా॥ తాలజ్ఞానము శీఘ్రహస్తతయునుం దత్తత్వ్యరాహిత్య వా
కాల్పీమాంధముల్ బ్రసన్నముఖముం బాతాక్షరవ్యక్తి లీ
లాలాలిత్యకరస్థిరత్వములు శీలశ్రేయ మాకారముం
జాలం గల్గినవాఁడ తాళధరుఁ డెంచన్, రామభూపాగ్రణీ!

22

వ॥ మఱియు వైణవలక్షణం బెట్టి దనిన.

23

గీ॥ నృత్తగీతవాద్యనిరుపమచాతుర్య
విమలరూపశీల విశదమతులు
గల్గి వెలయువాఁడు ఘనవేణువాద్యంబు
దాల్పవలయు, రామధరణినాథ!

24

వ॥ శ్రుతిభస్మికావాద్యధారియును నట్టివాఁడు గావలయు నండ్రు.
బృందపాఠకలక్షణంబు మున్ను రాగాశ్వాసంబున నెఱింగించితి. కావున నిట్టి
పరిజనంబు గల్గినపాత్ర నాట్యం బైన సభాజనరంజనంబు గావించు నని భరత
జ్ఞులు దెల్పుదురు. ఇట్లునాట్యస్వరూపనిరూపణానంతరంబునందుఁ బ్రసంగవశం
బునంజేసి మహానటనటీలక్షణంబులును మార్దలిక తాళధర వేణుధరాధిస్వరూ
పంబు లేర్పఱచి వరుసగా నెఱింగించితి. ఇంక వాద్యస్వరూపంబును దన్న
హిమయుఁ దద్భేదంబులు క్రమంబున నెఱింగించెద, నవధరింపుము.

25

కం॥ తతమును నానధంబును
నతులిత మగుసుషిరఘనము లనునామములన్
జత యై నాలుగువితములఁ
బొత మగు వాద్యంబు, రామభూపాలమణి!

వ॥ తల్లక్షణం బెట్టి దనిన.

26

సీ॥ వీణాదితంత్రికావిశ్రుత వాద్యంబు
లన్నియుఁ దతవాద్య మనఁగఁ బరఁగు
వేణుకాహళముఖ్య వివిధ వాదిత్రంబు
నన్నియు సుషిరాఖ్యంబనఁగఁ బరఁగు

మర్దల ప్రముఖచర్మపినధవాద్యంబు
 లన్నియు నానధ మనంగఁ బరఁగు
 దాళాదికాంస్యవిస్తార వాదిత్రంబు
 లన్నియు ఘనవాద్య మనంగఁ బరఁగుఁ

దనరు నిట్టి వాద్యభేదములలోన
 వెలసియును మర్దలంబును వేణునాద
 తాళములు నాల్గు నృత్యగీతప్రధాన
 భావమునఁ జెంది, రామభూపాలచంద్ర!

27

ప॥ ఇట్లు లోకవ్రసిద్ధం బైన తతానధనుషిరఘననామక చతుర్విధ
 వాద్యంబులలోన ముఖ్యంబు లై నృత్యగీతప్రధానంబు లై సకలదేవముని
 జన యోగ్యంబు లైన యీ వీణామృదంగమురళి నాదతాళంబులు నాల్గింటి
 యందుఁ గల్గిన మహాత్స్వంబును నెఱింగించెద. అందు మొదటఁ దతవాద్య
 ముఖ్యం బైన వీణావాద్యమహిమం బెట్టి దనిన.

28

సీ॥ దండంబు కంఠుండు తంత్రులు శాంభవి
 కమలాధినాథుండు కకుభ మయ్యె
 పత్తికయిందిర బ్రహ్మ కుంభాకృతి
 నాభి సరస్వతి వైభవంబు
 దొకరూపు దొరయును వానుకీ
 ...జీవాలిసార లినుడు
 గావున నీవీణ ఘనసర్వదేవతా
 మయమూర్తి యై సర్వమంగళ యగు

బ్రహ్మహత్యాదిపాతకపతితజనులు
 భక్తిఁ జేయంగ దర్శనస్పర్శనములు
 స్వర్గభోగంబు మోక్షంబు వరలు ననుచు
 భరతముని చెల్పె, రామభూపాలచంద్ర!

29

సీ॥ కావున నీరీతి గంధర్వనిపుణులు
 వినుతంప శ్లాఘ్య మై వెలయు వీణ
 ధర్మార్థకామసంతతమోక్షపురుషార్థ
 ములకు సౌధన మని శునులు చెల్పి

రది యెట్టు తన విప్రుఁ డశ్వమేధమునందు
 వీణ వాయింపుచు వివిధగతుల
 గానంబు సేయుట కర్తవ్య మనియును
 వసుధాదినాథులు వైణీకులకు

ధనము లిత్తు రనియు దరుణులు గాయక
 జనులు వలతు రనియుఁ జారుగీత
 కామహేతు వనియు గానంబు వీణెను
 జొడము ననియు రామభూవరేంద్ర!

30

సీ॥ మఱియు వీణావాద్యమహితవాదనమ్మా
 చణు లయ్యు స్వరలయజ్ఞాను లయ్యు
 శ్రుతిజాతిలక్షణశోధననిపుణు లై
 తాళలక్షణములు తగ నెఱింగి
 రాగమార్గజ్ఞానరమణీయు లై మీఱి
 లక్షణశుద్ధి గా శిక్ష గల్గి
 గానంబు గావించుఘనులకు మోక్షంబు
 సులభం బనియు నిటు శ్రుతులు దెల్పు

కతన నీరితి ధర్మార్థకామమోక్ష
 ఫలము లొసఁగుచు వల్లకి వెలయు ననుచు
 యాజ్ఞ వల్క్యదిమునిజను లభినుతించి
 రి త్తైఱంగున, రామభూమింద్రచంద్ర!

31

సీ॥ పాలుపొందు నీరితిఁ బురుషార్థసాధన
 విభవంబు నైకొన్నవీణె యెపుడు
 సప్తతంత్రీభవస్వరపూర్ణమూర్తి యై
 పరివాదిని యనంగ బరిధవిల్లు
 రుద్రప్రియం బైనభద్రస్థితి వహించి
 రుద్రవీణె యనంగ రూఢి గాంచు
 మఱి రుద్రవీణెయు మార్గభేదముచేత
 మహతి యనంగను బృహతి యనంగ

వరుసఁగ గచ్చపియనఁ గళావతి యనంగ
 వెలయునిత్యాదినామాంక వీణె లగ్ర
 భృతము లౌ నారదాదికప్రియము లగుచు
 రామభూపాల! మహనీయ రమ్యశీల!

32

సీ॥ నిత్యనారాయణనియతిశబ్దము మ్రోయు
 మహాతిని నారదమకాని గాంచు
 నెవ్వరి కేలాగు నింపిడునాలాగె
 బల్కెడుబృహతి విశ్వావసుండు
 వరియించు వేదాదివరవాఙ్మయనినాద
 మమరుగచ్చపిని బ్రహ్మణి దాల్చు
 గాంధర్వమునఁ గల్గకళల.మిన్నగఁబల్కు
 దొరయు కళావతిఁ దుంబురుండు

దాల్చు నిట్టిఁడివీణెలు తమకుఁదామె
 రాగమేళము లమరిన రాగము గను
 నాద మొదవింపఁ తుంబురునారదాదు
 లభవుఁ గొల్తురు, రామభూపాగ్రగణ్య!

33

వ॥ ఇట్లు సకలదేవణామయంబును సకలలోకరంజనంబు నైన యీ
 వీణామహిమంబు వర్ణింప నవాఙ్మానసగోచరంబై యుండు. మఱియు నిట్టి
 తంత్రికావాద్యరాజం బైనరుద్రవీణె కనుసారిక లౌస్వరమండలంబును మందిక
 యనియును, కామాటి యనియును, తంబుఱయనియును, రావణహస్త
 యనియును నిట్టి జంత్రివాద్యంబులు మార్గభేదంబులు ననేకంబులు గల్గి
 యుండు. అందు స్వరమండలంబు ద్వావింశతితంత్రికాకలితం బై పార్వతీ
 ప్రియం బగుటంజేసి రుద్రవీణాసామ్యంబున సకలలోకప్రసిద్ధం బయ్యె. మఱియు
 నొకింత వీణానుసారంబు లగుటంజేసి దండిక తుంబురువీణె యని కొందఱు
 నెప్పుదురు. ఇదియునుంగాక తల్లక్షణంబు భరతశాస్త్రంబునందు బ్రతిపాదితం
 బై యుండు. మఱియుఁ గామాక్షి తంబుఱవాద్యంబులు కలికాలకల్పితంబు
 లని చెప్పుదురు, రావణహస్తం బన్నది కైలాసం బెత్తినసమయంబునఁ బర
 మేశ్వరప్రార్థనార్థంబుగా ననాదికం బైనవిజహస్తంబు జంత్రివాద్యం బొనర్చి
 గానంబుఁ జేసి యీశ్వరప్రియంబు గావించి రావణుండు వాడినవాద్యంబు

రావణహస్తా బని పెద్దలు చెప్పుదురు, కిన్నెరవాద్యం బని కొంద అందురు. ఇట్టివీణాదితంత్రీవాద్యమహిమంబు. మఱియుఁ జర్మవాద్యముఖ్యం బైన మర్దళమహత్త్వంబెట్టి దనిన.

34

సీ॥ కుడిభాగమున బ్రహ్మ యెడమభాగంబున
 దైత్యారి నడుమ సదాశివుండు
 నివసించు సామజనినదంబు చంద్రుండు
 దక్షిణనాదంబు తపనమూర్తి
 విలసిల్లు నెడమ కుండలియందు శంఖుండు
 కుడికుండలిని దక్షకుండు వహించు
 గోమూత్రికాబంధగుణమున వాసుకి
 నంది మృదంగంబునందు వెలయు

నరయ నీరీతి మూర్తిత్రయాత్మ మైన
 మర్దళంబునఁ దన్నాదమహిమఁ గొనఁగ
 నావహింతురు పరమేశ్వరాజ్ఞఁ బూని
 సకలసురలును, రామభూజనవరేణ్య!

35

కం॥ తద్ధింతోన్నంగంబున
 సిద్ధిని దగబుగులుపుచ్చు చిత్రమృదంగం
 బిద్ధార్థచంద్రకరమున
 శుద్ధి గ వాయింపవలయు సుమి, రామనృపాల!

36

వ॥ ఇట్లు సకల దేవతామయంబున సకలజనయోగ్యం బైన మర్దళంబు నకు నందికేశ్వరుం డధినాయకుం డగు నని యామృదంగమహత్త్వంబు బ్రహ్మ దేవుండు నిజపుత్రుం డైనభరతమునికిఁ దెల్పె. ఇట్టిమృదంగవాద్య వాదనసమర్థు లయిన కుమారనాదికేశ్వరులు పరమేశ్వరతాండవంబునందు మృదంగంబులు వాద్యంబులు వాయించి శివుని మెప్పింతు రని శాస్త్రసిద్ధు బుగాఁ జెప్పుదురు. గావున నిట్టిమృదంగవాద్యం బితరలోకరంజనం బగు టెంతయుఁ బోద్యంబు. ఇది మృదంగలక్షణంబు. ఇకఁ దత్సజాతీయంబు లైనచర్మవాద్యభేదంబు లెట్టి వనిన.

37

సీ॥ తమ్మటమ్ము లనంగఁ దప్పెట లనంగను
 డోలిక లనగ మడ్డుక లనంగఁ
 దముకు లనంగఁ దంత్రిమములు వీణలు
 ఢక్కలు మలహారు ల్లమరుకములు
 పణవ వాద్యంబులు పటుఝర్జుంబులు
 మురజమ్ము లనంగ గోముఖము లనంగఁ

నిట్లు బహుభేదములచేత నిం వెసంగి
 యంకమాలింగమూర్ధక మనెడుచర్మ
 వాద్యభేదము లివికొన్ని వసుధలోనఁ
 వెలయు నీరీతి, రామభూవలనాధ!

38

సీ॥ సర్వేశ్వరుం డైనశంకరుం డానంద
 తాండవం బొనరింపు చుండువేళ
 సూర్యుండు చంద్రుండు సుధుచిరమురలికా
 వాద్యము ల్లాల్చి సంహృద్యగతులఁ
 దాళమానక్రియాధర్మంబు లెఱుఁగుచు
 వాయింతు రనియును వాసుదేవుఁ
 డైనగోపాలకుం డాగోపగోపికా
 జనులరాసక్రీడసలుపువేళ

మురళినాదాతిశయమున మోహపటచె
 పనుచు నీరీతి భరతజ్ఞు లభినుతింప
 న్నర్తమై యొప్పు సుషిరవాద్యములలోన
 మురళివాద్యంబు, రామభూవరలలామ!

39

వ॥ మఱియు సుషిరవాద్యంబు లెవ్వి యనిన.

40

గీ॥ కాహళము శంఖములు నాఁగ స్వరము శీలు
 కర్ణకంబులు భేరిలు కంచుకొమ్ము
 బూరుగ లనంగ బహుభంగిఁ బొనఁగు సుషిర
 వాద్యవిధములు, రామభూవరలలామ!

41

వ॥ ఘనవాద్యముఖ్యం బైనతాళమహిమం బెట్టి దనిన.

42

సీ॥ నాదము గలుగఁగ నదియును శివరూప
 మగు నండు వరుసతో నందులోన
 శివనాద మొసఁగు దక్షిణతాళ మావామ
 తాళంబు శక్తినాదంబు లొసఁగు

నధిపుఁ డగుశివతాళమధ్యమున శివుడు
 దైవమగు శక్తితాళమధ్యమున శక్తి
 సొగియ నారదతుంబురుల్ సురలువరుస
 దాళములు రెంటికిని, రామధరణినాథ!

43

వ॥ తాళమూలంబునందు బ్రహ్మ దేవుండు, తాళమధ్యమున జనార్ద
 నుండు, తాళయుగ్మాంతరంబునందు రుద్రుండును, నాదిదైవంబు లై
 యుండుటంజేసి తాళంబు త్రిమూర్త్యాత్మక మై యుండు. మఱియు నిట్టి
 శివశక్త్యాత్మకతాళంబులు రెంటిలో శక్తితాళంబు కటకాముఖవామ
 హస్తంబున ధరియించి శివతాళంబు కపిశాఖ్యదక్షిణహస్తంబున నెత్తి
 వాయంపవలయు. ఇట్లు సేయక తద్విప్రయంబు గావించినచో శివతాళం
 బునం దల్పనాదంబును, శక్తితాళంబునం దధికనాదంబును సఃభవించు.
 అందువలన రసభంగదోషంబు ఘటించు. కావున నట్టు గాక యథా
 క్రమంబు పరమేశ్వర నిర్మితంబయ్యును, జిటితాళంబు బ్రహ్మనిర్మితం
 బయ్యును రెండును లోకప్రసిద్ధంబు లై యుండు. అట్టి చిటితాళంబు ధరి
 యించి మహేశ్వర తాండవ బునందు బ్రహ్మ తాళం బుగ్గడించు నని భర
 తజ్ఞులు దెల్పుదు, ఇట్టిది తాళమహత్త్వంబు. మఱియును, గంట జామంట
 చిటుఘంట, గజ్జెలు మొదలైన కాంస్య వాద్యంబులు కొన్ని గల
 వన్నియు ఘనవాద్యజాతీయంబు లై యుండు. అన్నిటిలో ముఖ్యంబును
 నాట్యాంగంబును, దేవతాళయోగ్యంబును, శివశక్త్యాత్మకంబును నయి
 తాళంబు విలసిల్లు. ఇది వాద్యనిరూపణం బయ్యె. ఇవిధంబున నొక్కొక్క
 క్కటి బహురూపంబు లై యుండెడు సృష్టగీతవాద్యస్వరూపంబు లెఱింగిం
 చితి. ఇంక నట్టి తౌర్యత్రికంబునకుఁ బరమార్థం బైన తాళలక్షణంబు నిరూ
 పించెద. ఇందు మొదటం దాళస్వరూపమహిమంబు బెట్టి 'దనిన.

44

సీ॥ సుప్రస్థాభిసంశోభిత తలఘాతు
 భవరూప తాళశబ్దంబు వెలయుఁ
 గావునఁ దౌర్యత్రికంబు తాళంబును
 సుప్రతిష్ఠితవృత్తి సొంపుఁ గాంచి
 తనధీనవృత్తి యై దాళక్రియామాన
 సరణిని లోకరంజనము నేయు
 కతమున ఘనగంధగజమున కతినిశి
 తాంకుశస్థితి నుద్భటాశ్వామునకుఁ

గర్కశఖలీన సూత్రంబు కరణిఁ బెనఁగి
 తాను నడచిన తెఱఁగున దాని నడపుఁ
 గాన తౌర్యత్రికనయ ముఖంబు తాళ
 వఁగును నిజ మిది, రానున్మపాగ్రగణ్య!

45

వ॥ మఱియుఁ దన్నిజరూప మెట్టి దనిన.

46

గీ॥ హస్తతలమున వేటొక్క హస్తతలము
 నంటఁ దాటించి క్రమ్మఱి హస్త మెత్త
 నడుమ నెంతటి కాలంబు నడిచె నదియ
 తాళరూపంబు రామభూపాలచంద్ర!

47

వ॥ ఇట్లు తాళక్రియామానస్వరూపం బైన తాళంబునకుఁ దౌర్య
 త్రికావశ్యకత్వం బెట్టి దనిన.

48

సీ॥ భానుబింబము లేని పగటిచందంబున
 రహిని జంద్రుఁడు లేని రాత్రి పగిది
 రాజరక్షణ లేని రాష్ట్ర బురీతిని
 దీపంబు లేని మదిరము గతిని
 పుణ్యసంపద లేని పురుషునివైఖరి
 ధర్మంబు లేని విత్తంబు కరణి
 ఘనవితరణ లేని మనుజాధముని భాతి
 పతి ! పోవ లేనటి పణఁకుకవతెఱ

బ్రాణవాయువు లేని దేహంబుమాడ్కి
నరయఁ దాళము లేని తౌర్యత్రికంబు
వ్యర్థమగు రంజనము లేక యందుకతనఁ
బొసఁగఁ దాళ మవశ్య మా, బుధవరేణ్య!

49

సీ॥ శివరూపమహిమను నులగు నుదారంబు
మఱిలాక్షరము శక్తిమహిమ గాంచు
శివశక్తిరూప విశిష్టలక్షణసమ
న్వితతాళము జగత్పవిత్ర మయ్యె
శివశక్తియుక్తిని జెల్వొందు విశ్వంబు
శివశక్తిరూప మై చెలఁగు నిట్లు
శివశక్తి, రాగవిశేషభావం బైన
తాళంబువలన విస్తార మగుచు

సకల తౌర్యత్రికప్రపంచంబు వెలయు
నిత్యతాళస్వరూప మై నియతి మీఱ
నట్టి తాళంబు మహినుబ్రహ్మీదులైనఁ
బొగడఁజాలరు, రామభూషాలచంద్ర!

50

గీ॥ తాక్షరముఁ దెల్పుఁ బదియాలు తాండవములు
లాక్షరముఁ దెల్పు నాయొక్క లాస్యవిధము
నట్టిరీతిని దాళంబు నాట్యరూప
దీపితం బయ్యె, రామధాతీతలేంద్ర!

51

వ॥ మఱియు నిట్లు తాళంబు తాండవలాస్యాత్మికంబు గావున,
నవియు రెండును నృత్తరూపంబు గావున నదియును గీత వాద్యోపబృం
హితం బగుటంజేసి తాళంబు తౌర్యత్రికం బయ్యె. అట్టి తాళజ్ఞానసాఫల్యం
బెట్టి దని.

52

సీ॥ తాళస్వరూప మై తౌర్యత్రికం బొప్పుఁ
దాళంబు నాద మై తనరు చుండు
నాదంబె బ్రహ్మ మై నయ మొప్పుఁ గావున
బ్రహ్మస్వరూప మై పరఁగినట్టి

తాళత్వ మెఱిగియుఁ దౌర్యత్రికమునందు
 వర్తించు నతఁడు తత్త్వజ్ఞుఁ డిట్లు
 శివశక్తిరూపంబు శ్రీకరంబును భుక్తి
 ముక్తిప్రదము లోకరక్తికరము

పాపపరిహారి దశవిధ ప్రాణాయుతము
 మంగళప్రద మాతాళమహిమఁ గన్న
 మోక్ష మఱచేత నబ్బునబ్బురము లోక
 పాపనము తాళ మగు, రామపార్థివేంద్ర!

53

వ॥ ఇవిధంబున శివశక్త్యాత్మకం బై తౌర్యత్రికప్రధానం బై కాల
 క్రియామానలక్షణం బై నాదస్వరూపం బైన తాళంబును దివ్యదేహక
 ప్రాణాపానాదిదశప్రాణంబులు భూతమయశరీరికిం బోలె.

54

శ్లో॥ కాలో మార్గక్రియాంగాని
 గ్రహణో జాతి కలా లయా
 యతిః ప్రస్తారకశ్చైవ
 దశప్రాణాస్సమాహితాః

అనియెడు దశప్రాణంబులు గల్గియుండు. అందు కాలమార్గాదు లైదును
 మహాప్రాణంబు లై యుండు. ఇతరగ్రహకలాదు లైదును సుప్రాణంబు
 లై యుండు. అట్టికాలాదిప్రాణదశకంబులోనఁ గాలప్రాణంబు ప్రాణంబు
 సుంబోలె ముఖ్యప్రాణం బై యుండు. ఇతరప్రాణనవకంబు తన్మయం బై
 యుండు. అట్టికాలప్రాణంబు మొదలుకొని మహాప్రాణంబు లైదింటికి నీ
 క్రమంబున లక్షణంబు లేర్పఱిచెద. అందు మొదటఁ గాలస్వరూపం బెట్టి
 దనిన.

55

సీ॥ తమ్మరేకులు నూఱు తగ దొంతిగా నిల్పి
 సూదిచే నది గ్రుచ్చి చూడ నెంత
 కాల మా, నది చూడ ఊణ మనఁ బరఁగును
 ఊణము లెనిమిది గూడ జరుగు లవము
 లవము లెనిమిదిగూడ లలిఁగాష్ట్ర యగునది
 కాష్ట్ర లెనిమిది గూడఁగల్గు నిమిష
 మానిమిషాష్టక మగుఁ గళ; కళలు రెం
 దనుగుఁ జూడఁగ నునిగుఁ జెందును

తగ ననుద్రుత మది రెండు దనర ద్రుతము
 రెండుద్రుత లైన లఘువగు, రెండు లఘువు
 లమర గురువు లఘుత్రయ మగునుష్ణతము
 రామభూపాల! వితరణరమ్యశీల!

58

వ॥ ఇట్లు దెలిసినకాలభేదంబులలో క్షణంబు మొదలుకొని చతు
 ర్భాగపర్యంతంబును నాటు సూక్ష్మరూపంబు లై వ్యవహారయోగ్యంబు
 గాక యుండు, ఇవ్వల ననుద్రుతంబు మొదలుకొని ప్లతాంతంబుగా నైదు
 భేదంబులు తరతమభావంబున స్థూలరూపంబు లై తాళాంగంబు లనంబరఁగి
 వ్యవహారయోగ్యంబు లయ్యె. ఐనను నూక్ష్మంబు లేక స్థూలంబులైదు
 గావున నదియును వానికిఁ గారణం బగు నని తెలియవలయు. మఱియు
 లట్టిస్థూలకాలరూపంబు లైనయనుద్రుతాదు లైదింటియందు ననుద్రుతము
 పాదమాత్ర మనియును, ద్రుతం బర్ధమాత్ర యనియును, లఘు వేకమాత్ర
 యనియును, గురువు ద్విమాత్ర యనియును, ఋతము త్రిమాత్ర యని
 యును; భరతజ్ఞులు వ్యవహరింతు. ఇట్టిది కాలప్రాణలక్షణంబు. మఱియు
 రెండవమార్గప్రాణలక్షణం బెట్టి దనిన.

59

గీ॥ దక్షిణము వార్తిక మన జిత్ర మనఁ జిత్ర
 తర మనంగను నర్ధచిత్రతర మనఁగఁ
 జిత్రతమ నన మార్గము ల్పైలఁగి యాటు
 తాళమున కొప్పు, రామభూపాలతిలక!

60

వ॥ ఇట్టి మార్గపట్కంబునకుఁ గ్రమంబున లక్షణం బెఱింగించెద. అది
 యెట్టి దనిన,

61

నీ॥ ఎనిమిది మాత్రల నింపొందు కళతోడ
 దక్షిణమార్గంబు దనరుచుండు
 నాల గుమాత్రల నలువందుఁ కళతోడ
 వార్తికమార్గంబు వరలుచుండు
 రెండుమాత్రలఁ జాల నిండినకళతోడఁ
 జిత్రమార్గం బొప్పుఁ జిత్రమగుచు
 మఱియొక్కమాత్రచే దొరసినకళ కల్లి
 చిత్రతరంబు రంజిల్లుచుండు

నర్ధమాత్రయై కళ గాంచు నర్ధచిత్ర
తర మనుద్రుతమాత్రను బరంగుకళను
మలయు నతిచిత్రతమ మిట్లు మార్గపట్కు
మిం పెసంగెను, రామభూమింద్రతిలక!

62

వ॥ మఱియును మూడవక్రియాప్రాణలక్షణం బెట్టి దనిన.

63

సీ॥ మార్గక్రియ లనంగ మఱి దేశ్యకక్రియ
లన నిరుదెఱుగుల నమరుఁ గ్రియలు
నారెండుతెఱుగుల యందు నొక్కొక్కటి
యెనిమిదితెఱుగుల నెసఁగు చుండు
నెఱి మించు నావాపనిష్కామవిక్షేప
సంప్రదేశధ్రుమశమ్యతాళ
సన్నిపాతాయయష్టవిధమార్గక్రియ
లందు నావాపమాద్యముగ నాల్గు
క్రియలు నిశ్శబ్దముల్ ధ్రువక్రియయు మొదలు
నాల్గుక్రియలు సశబ్దము లల్లియుండు
రెండు తెఱుగుల మార్గక్రియలు వెలయు
రామభూపాల! జగదేక రమ్యశీల!

64

వ॥ మఱియుఁ దేశ్యక్రియనామధేయంబు లెట్టి వనిన

65

సీ॥ ధ్రువకాఖ్య, మొదలిడి తోరంపు సర్పిణి
క్రేష్య పద్మిని వివర్జిత యనంగఁ
దనరు విక్షేప్త పతాకయుఁ బతితయు
నన దేశ్యకక్రియ లష్టవిధము
లగు నందులో ధ్రువకాఖ్యక్రియ సశబ్ద
మగు నితరక్రియ లాటొకటియు
నిశ్శబ్ద సంజ్ఞల నెఱిమించు నీ రెండు
విధములకు వెలయు వేఱువేఱు

తాళపంచాంగములఁ గొల్పుతాదులందు
వరుస వినియోగ మెఱిగింతుఁ బరంగ వినుము

సంతత సంగీతసాహిత్య సరసహృదయ!
రామభూపాల! సంతతరమ్యశీల!

66

వ॥ తత్త్రియా వినియోగం బెట్టి దనిన.

67

సీ॥ ఒక్క శబ్దక్రియ యొనరంగ రెండు ని
శ్శబ్దముల్ ప్లతమున జరపవలయు
నొక సశబ్దంబును నొక్క నిశ్శబ్దంబు
గురువున కెప్పుడుఁ గూర్పవలయు
లఘువు లెచ్చట నున్న లలితశబ్దక్రియ
లచ్చట నెల్లను నతుకవలయు
ద్రుత మనుద్రుతము పొందుగ నొక్కయొకచోట
శబ్దనిశ్శబ్ద మిశ్రంబు లగుచుఁ

జాల నీరీతి మార్గదేశ్యక్రియాంగ
శబ్ద నిశ్శబ్దగతులు విశాలతాళ
లలిత పంచాంగములయందుఁ దెలుపవలయు
రామభూపాల! మహనీయరమ్యశీల!

68

వ॥ ఇట్లు సశబ్ద నిశ్శబ్దక్రియలచేత వ్యవహరింపఁదగిన తాళస్వరూపంబు
హస్తయుగసుయోగ వియోగాత్మకంబు గావునఁ తాదృశవ్యవహారంబు
నందుఁ దదీయపంచాంగగోచరం బైన హస్తక్రియాప్రమాణనిర్ణయం బెట్టి
దనిన.

69

సీ॥ అంగుళద్వయమాన మమర హస్తము నెత్తఁ
బొసఁగు ననుద్రుతమునకు నెప్పుడుఁ
జతురంగుళంబుల మితము గా హస్తంబు
ద్రుతమున కెత్తంగ దొరయు నెప్పుడు
నక్షరకాలంబు వీక్షించి హస్తంబు
లఘువున కెత్తంగ లలిత మగుచు
ద్విగుణిత లఘుమాన విలసితంబు గ హస్త
మెత్తంగ గురువున కిం పెసంగుఁ

ద్రిగుణతాంచిత లఘుమాన దీప్త మైన
హస్త మెత్తుట ప్లుతమున కమరియుండు
నిట్లు హస్తక్రియామాన మెఱుగవలయు
తాళగతులందు, రామభూపాలతిలక!

70

వ॥ ఇవిధంబునఁ గ్రియాప్రాణలక్షణం బెఱింగించితి. ఇంక నాలవ
యంగప్రాణలక్షణంబు వివరించెద. ఎట్లన్న మున్ను దెలిసిన కాలమాన
రూపంబు లైన యనుద్రుతాది పంచాంగంబులు భరతశాస్త్ర ప్రసిద్ధంబు లై
తాళంబునకుఁ గల్గియుండు. తాదృశాంగ పంచకంబునకుఁ గ్రమంబున
జన్మాదిలక్షణంబు లెఱింగించెద, ఆకర్ణింపుము.

71

సీ॥ నాట్యవేదము నేయు నలువ దలంచె ద
న్ముఖ భుజోరు పదాబ్జములను వరుస
ద్రుతలఘు గురువులు దోడ్తోడఁ బ్లుతమును
జనియించి తజ్జన్మ సమయమునకు
ముఖమున ఋగ్వేదమున ద్రుతం బుదయించె
మఱి వెన్న లఘువు సామమునఁ గల్గె
గురువు యజుర్వేదసరణిని జన్మించె
ప్లుత మథర్వణవేదమున జనించె

నంగములు నాలు గిట్లు నిజాంగములను
గ్రమముగాఁ గల్గఁ గనుగొని కమలగర్భుఁ
డవ్వల విరామహంస పాదాహ్వాయాంగ
ములను గల్పించె, రామభూపాలనాథ!

72

వ॥ ఇట్లు బ్రహ్మదేవుండు నిజవదనబాహులు రుపాదంబులయందుఁ
గ్రమంబునఁ బుట్టిన తాళచతురంగంబులలోన మొదట ద్రుతంబు బ్రాహ్మణ
జాతి యనియును, లఘువు క్షత్రియజాతి యనియును, గురువు వైశ్యజాతి
యనియును, ప్లుతంబు శూద్రజాతి యనియును బిమ్మటఁ గల్గిన విరామం
బక్షర కాలరూపంబున సర్వానుసూయతంబు గావున, సంకీర్ణం బనియును, నా
పిమ్మటఁ గల్గిన హంసపాదంబు సర్వబహిష్కృతంబు గావున సంకీర్ణసంకరం
బనియును, గ్రమంబున జాతి నిశ్చయంబు గావించి యిట్లు తరతమభావం
బున నిశ్చితంబు లైన షడంగంబులలో సంకరాంగంబులు రెంటిని విసర్జించి

ముఖ్యద్రుతాది చతురంగ ప్రధానంబైన తాళంబుఁ గల్పించి యాతాళంబు బ్రాహ్మణ జాతీయతాళం బని నిశ్చయించి, యంతట గమలగర్భం డితర క్షత్రియాది జాతీయతాళంబులు గల్పింపఁదలఁచి సంకరంబు లైన విరామ హంసపాదంబులలోనఁ గేవలసంకీర్ణ సంకరం బైనహంసపాదంబు తాళక్రియా సమయంబునఁ గాచిత్కం బైన యగతికగతిప్రాయంబు గా గ్రాహ్యం బొఁ గాని సర్వథా తాళయోగ్యంబు గా నేర దని వర్జించి విరామంబు సదాను సూత్ర లక్షణంబున సంకరం బైనను బ్రస్తారయోగ్యంబు గాను నవశ్య గ్రాహ్యంబుగాను నగు నని యెంచి తాదృశ విరామంబును ద్రుతాపర పర్యాయనామం బని నిశ్చయించి యట్టి యనుద్రుతద్రుతాది పంచాంగ యుక్తంబు లైన తాళంబులు నాలుగు గల్పించె. ఇట్లు మొదటి చతురంగ ప్రధానం బైన క్షత్రియవైశ్యశూద్ర సంకీర్ణజాతి తాళంబులును గ్రమంబుగఁ గల్పించి యిట్టి తాళపంచకంబునకుఁ జతురశ్రాదిపంచకంబు క్రమంబునఁ గల్పించె. గావున బ్రాహ్మణ జాతీయం బైన చతురశ్రతాళప్రస్తారంబు లను ద్రుతంబునకు భేద్యాంగం బైనను సంకరంబు గావునఁ, దద్వర్జితం బై శుద్ధ ద్రుతాది చతురంగమాత్రప్రధానం బై యొప్పుచుండు. కావునఁ దత్ప్రస్తార జన్యతాళంబు లన్నియును సంకరంబు లేక పరిశుద్ధంబు లై యుండు. తక్కిన క్షత్రియత్ర్యశ్రాది తాళప్రస్తారంబులెల్ల సంకరాంగంబు లయి పంచాంగ ప్రధా నంబు లై యుండు. కావునఁ తజ్జన్యతాళంబు లవియును దాదృశంబు లై యనుద్రుతయుక్తంబు లై యుండు. ఇట్లు కమలగర్భంబు విప్రాది జాతీయ తాళపంచకంబు గల్పించి తన్మయంబుగాఁ దౌర్యత్రికప్రపంచంబు విస్తారంబు గా నిర్మించె. ఇట్లు కల్పితంబు లైన తాళప్రపంచంబునకు మర్యాదాలక్షణంబు క్షత్రియమూలంబు గావున, నిట్టి తౌర్యత్రికప్రపంచంబునందుఁ గల్గిన చతురశ్రాది పంచజాతీయ తాళజాతంబునకు నన్యోన్యసంకరంబు లేక యుండు. మర్యాదాలక్షణంబునకై నిజబౌద్ధజన్యం బైనక్షత్రియ లఘువును రాజును గావించిన పంచజాతులయందుఁ బంచవిధప్రమాణంబులు గల్గినలఘు రాజు పట్టంబుఁగట్టి తదనుగుణముగా గురువులను బ్లుతద్రుతముల సంఘటించి తౌర్యత్రికప్రపంచంబు రక్షించె. అప్పుడు పంచజాతీయతాళ జన్మంబులు నిజరాజలఘుప్రమాణవిభక్తలక్షణంబు లై పరస్పరసాంకర్యంబు లేక చతురంగపంచాంగాదినిజస్వభావంబులతోఁ బ్రవర్తిల్లుచు నుండు. ఇట్లు పంచజాతులయందుఁ గలిగినబ్రాహ్మణవర్గం బైనద్రుతంబు లన్నింటియందును నొక్కవిధంబున నుండు. మఱియును లఘుగురుఘటంబులు తత్తజ్జాతిలఘు

ప్రమాణానుగుణంబుగా భిన్నభిన్న ప్రకారంబు లై యుండు. సంకరవర్ణంబైన యనుద్రుతంబు త్రవ్యత్రాదిచతుష్టాతులయందును నొక్కరూపం బైనను వెండియు నక్షరకాలరూపంబున సర్వజాతిసాధారణరూపం బై యుండు. ఇట్టి పంచజాతీయతాళప్రస్తారప్రచురం బైనతౌర్యత్రికప్రపంచంబు వేదమూలంబు గాఁ గల్పించి దానికి యథోచితమర్యాదానియామకం బైననాటకంబు బ్రహ్మ దేవుఁడు గల్పించె. ఇవిధంబునఁ దౌర్యత్రికప్రపంచకర్త యైనచతుర్ముఖ నిజవదనాదిచతురంగంబులయందు జనియించి విప్రాదిచతుర్వర్ణంబు లైన ద్రుతాదిచతురంగంబులకుఁ బిమ్మటఁ బుట్టినమాత్రంబునం జేయుసర్వాను సూత్రం బగుటంజేసి సంకరాఖ్యం బై చతురశ్రవిప్రజాతికి నర్థంబు గా కున్నమాత్రం బైగాని యనుద్రుతంబు ప్రస్తారంబులయందును నక్షరకాల పరీక్షలయందును నర్థమాత్రిం బైనద్రుతంబులో సగం బై పాదమాత్రి యనఁ బరఁగె మఱియు నక్షరకాలరూపంబునఁ దాళంబునకుఁ బ్రధమాంగం బై వెలయుటంజేసి యక్షరం లైనయనుద్రుతంబు ద్రుతాదులకు మొదట నిల్పియును ద్రుతాదిపంచాంగబరిగణనంబుఁ జేసి వ్యవహరింపవలయు. కావున నిట్లు పరిగణితంబులై బ్రహ్మాంగసంభవంబు లైనయనుద్రుతాది తాళపంచాంగంబులకుఁ గ్రమంబున స్వరూపలక్షణంబును నధిదేవతాక్రమం బును వివరించెద, అది యెట్టి దనిన.

సీ॥ అర్థచంద్రాకృతి నమరు ననుద్రుత
 మవ్వలఁ బూర్ణ చంద్రాభ మగుచు
 ద్రుత మొప్పు లఘువు పొందుగ నూర్ధ్వశరరూప
 మగు వక్రచాపాభ మగును గురువు
 గురురేఖ వై శిఖఁ గూర్పఁ ఋతాకృతి
 యుమరు నిఁ పొందు పంచాంగములకు
 నధి దైవతంబుల నమరింతు విశవయ్య
 హరి యనుద్రుతమున కధిపతి యగు

హరుఁడు ద్రుతమున కధిదైవ మా లఘువుకు
 గిరిజ దైవంబు గౌరియు గిరిశుఁ డిరువు
 రరయ గురువున కధినాథు లాఘ్లాధి
 పతులు ముమ్మా ర్థు లగు, రామపార్థి వేంద్ర!

చతురశ్రజాతికిఁ బూర్వోక్తక్రమంబున ద్రుతాదిచతురంగంబులును క్షుత్రి
యాదు లైన త్ర్యశ్రాది జాతుల కనుద్రుతాది పంచా గంబు లనుఁ రియుండు.
మఱియుఁ గ్రమంబునఁ దల్లఘు ప్రమాణంబు లెఱింగించెద. అది యెట్టిదనిన. 79

సీ॥ చతురక్షరంబుల జరగెడి కాలంబు

చతురశ్రలఘువున సంఘటిల్లు

నాఱక్షరంబుల నమరినకాలంబు

త్ర్యశ్రకలఘువున కమరి యుండు

సప్తాక్షరాన్విత దీప్తకాలము మిశ్ర

జాతీయ లఘువున జరుగుచుండు

పంచాక్షరాంచిత భవ్యకాలము ఖండ

జాతీయ లఘువున భాతి గాంచు

మఱి నవాక్షరకాలంబుమైః దనర్చి

రీతి గాంచెను సంకీర్ణజాతి లఘువు

వెలయు నీరీతి లఘుభేదకలితతాళ

పంచజాతులు, రామభూపాలచంద్ర!

80

వ॥ మఱియు నక్షరం బనంగ నేమి యన్న నదియును ద్రుతేఽబనం
బరఁగు. అవి రెండు. ద్రుత మనం జనునట్టి ద్రుతానుద్రుతంబులు రెండును
సర్వజాతిసాధారణప్రమాణంబు లై యుండు. తక్కిన లఘుగురు ప్లతంబు
తత్తజ్జాతీయాక్షర కాలానుగుణంబుగా భిన్నభిన్నప్రకారంబు లై యుండు.
అదియునుంగాక కొందఱు భరతజ్ఞులు క్షుత్రియజాతి లఘువు పడక్షరకాలా
న్వితంబు గా దని పరిహరించి యక్షరత్రయకాలంబు నిర్వహించి సంఖ్యా
ప్రస్తారయంత్రాదులయందు నంత్యోపాంత్యత్యతీయ ప్థనవమస్థానంబులు
గూర్చి వ్యవహరించి తౌర్యత్రిక వ్యవహారంబులయందుఁ ద్ర్యక్షరప్రమా
ణంబు గా లోకలక్ష్యం బనుసరించి తాళంబు ప్రయోగింతురు. ఎట్లయినను
ద్ర్యశ్రజాతికి పడక్షరకాలప్రమాణంబు దేవలోకసిద్ధం బై ప్రామాణికం
బై యుండు. అందుఁ బ్రమాణం జేమి యన్నఁ సూళాదిసప్తతాళంబులలో
మొదటి ద్రుతంబునందు లఘుగురుద్రుతంబులు మాఁ డంగంబులు. కావున
నందున్న లఘువు దేవలఘు వనియును, దేశ్యలఘు వనియును, మనుష్య
లఘు వనియును గ్రమంబున పడక్షర పంచాక్షర చతురక్షర ప్రమాణంబు

యై యుండు. కావున నా షడక్షరాన్నిత లఘువు త్కత్తియజాతీయం బై దేవలఘు వని పేరు గాంచి దేవలోకసిద్ధం బై మార్గసూళాది ధ్రువంబు నందుఁ గలిగియుండు. పంచాక్షరలఘువు ఖండజాతీయం బై పూర్వకాల దేశవ్యవహారయోగ్యం బయ్యె. చతురక్షరలఘువు చతురశ్రజాతీయం బై పూర్వకాల దేశవ్యవహారయోగ్యం బయ్యె. చతురక్షరలఘువు చతురశ్ర జాతీయం బై యిప్పటి కలికాలమనుష్య వ్యవహారయోగ్యం బయ్యె. కావున నప్పటిలక్ష్యంబు ననుసరించి యిట్లు ప్రమాణం బైన షడక్షర ప్రమాణంబు త్ర్యశ్రజాతీయండుఁ బరిహరింప శక్యంబు గా దని గుణగ్రాహు లైన భరతజ్ఞులు తెలిసి వ్యవహరింపవలయు. ఇట్లు కాలాదిమహాప్రాణాపంచకంబు నిరూపించి యింక నుపప్రాణంబు లైన గ్రహకలాలయ యతిప్రస్తారంబులకుఁ గ్రమంబున లక్షణంబు లెఱింగించెద. అందు మొదటిగ్రహం బన్నచి యతీ తానాగత సమవిషమభేదంబులచేతఁ జతుర్విధం బై యుండు. దానికేఁ గ్రమంబున సల్లక్షణంబులు వివరించెద. అది యెట్టి దనిన,

81

శీ॥ గీతమునకు వెనుకఁ గీర్తించి తాళంబు
నవియు రెండు నొక్కయవసరమునఁ
దీర్ప నేర్వ నది యతీతక్రమ మనిరి
భరతవిదులు, రామపార్థివేంద్ర!

82

శీ॥ తాళమునకు వెనుకఁ దగ గీత మొనరించి
యవియు రెండు నొక్కహరువు గాఁగఁ
దీర్ప నేర్పిరేని తెలియ ననాగత
మదియ, రామభూవరాగ్రగణ్య!

83

శీ॥ గీతతాళములను గీర్తించి యొకసారి
గాను నదియు రెండు గణఁగి యొక్క
సరిగఁ దీర్పిరేని చను సమగ్రహ మని
యెంచ, రామభూవరేంద్ర! వినుము!

84

శీ॥ తుది మొదళ్లయందు దొరయు సామ్యము లేక
గీతతాళయుగము గీలుకొనఁగ
విషమగతుల నదియు విషమగ్రహం బండు
తాళగతులు రామభూవరేంద్ర!

85

స॥ ఇట్లు ప్రతిపాదితంబు లైస యీ చతుర్విధగ్రహంబులలోన నతీత గ్రహం బిప్పటివారికిఁ దాళవ్యవహారగోచరంబు గా దండ్రు. లక్ష్యము గుణంబుగా నది యెఱింగి వ్యవహరింపవలయు. ఇంకఁ గళాప్రాణం బెట్టి దనిన, నదియును నేకకళయు, ద్వికళయు, చతుష్కళయు ననఁ ద్రివిధం బై యుండు. తల్లక్షణంబు క్రమంబునఁ దెల్పెద. అవధరింపుము. 86

సీ॥ ఏకకళ యథాక్షర మగు నెంచ నదియు
మించఁ గ్రియతోడ కాచ్చి రెట్టించిరేని
మఱి ద్వికళ యగు నని తాళమానవిదులు
తెలియఁజేతురు, రామధాత్రితలేంద్ర! 87

సీ॥ ద్విగుణితంబు గఁ గ్రియతోడ ద్వికళ కాచ్చి
నడిచెనేనియు నది చూచి నాట్యవిదులు
శైలుపుదురు చతుష్కళ యని తెల్లము గను
రామభూపాల! మహాసీయరమ్యశీల! 88

స॥ మఱియు లయాఖ్యప్రాణలక్షణం బెఱింగించెద. అది యెట్టి దనిన, లయ యనంగా నృత్యగీతవాద్యత్రయంబునందు నించుమించులు లేక యొక్కసమంబు గాఁ దాళంబు నడుచు; తాళంబు నడుచుట లయ యనం బరఁగు. అదియు విశంబమధ్యద్రుతనామంబులను ద్రివిధం బై యుండు. క్రమంబునఁ దల్లక్షణంబులు దెల్పెద. అది యెట్టి దనిన. 89

సీ॥ తన యథాక్షరకాలంబు తాలిమి గను
క్రియను వాడను మెల్లన గీలుకొల్పి
యమరఁ గడపిన నది విలంబాఖ్యలయ య
టంచుఁ దెల్పిరి, రామనృపాగ్రగణ్య! 90

సీ॥ నిజయథాక్షరకాల నియతియుఁ దత్క్రియల్
దఱుఁగ కెప్పటిరీతిఁ దనరి నడువ
దానిని రెట్టించి తగ్గిన మధ్యమ
లయ యండ్రు తాళకాలజ్ఞు లెల్ల
మఱి యథాక్షరకాల మరయంగఁ గ్రియలతోఁ
దొడరి యెప్పటియట్ల నడుచునపుడు

మధ్యమలయతగ్గి మఱియు కెట్టించిన
 ద్రుతలయ యని పల్కుదురు మహాత్ము

పీట్లు ద్రుతమధ్య మవిశంబ హృష్యలయల
 జాడ లెఱుగుచుఁ దాళము ల్వాడవలయు
 నతులతౌర్యత్రిక వ్యవహారములకు
 రామభూపాల! మహానీయరమ్మశీల!

91

వ॥ ఇట్లు లయప్రాణంబు నిరూపించి యింక యతిప్రాణలక్షణం
 బెఱింగించెద, వినుము. తాళంబులయం వంగవిన్యాసవిశేషంబు యతి యనం
 బరంగు. అదియును నవ్విధం బై యుండు. తన్నామంబులు క్రమంబున
 నెఱింగించెద. అది యెట్టి దనిన.

92

10॥ సమయతి ప్రోతోవహయతి
 యమరిన గోపుచ్చయతియు నతులమృదంగో
 పమయతియు వేదిమధ్యవి
 పమయతు లివి యాఱు, రామజనపాలనాణీ!

93

వ॥ క్రమంబునఁ దల్లక్షణం బెట్టి దనిన.

94

11॥ గొప్ప యంగంబేని కుఱుచయంగంబేని
 తాళంబులో నెల్లతావులందు
 వరుసగా నొకరితి వర్తిల్లె నేనియు
 సమయతి యనవచ్చుఁ జక్క మొదట
 కుఱుచ యంగంబులు కొన్నిటి ఘటియింఁగి
 గొప్పయంగంబులు కొనకుఁ గూర్చి
 తాళంబు నడిపింపఁ దగునది ప్రోతోవ
 హాభిఖ్యయతి యని యాద్య లండ్రు

మొదట గొప్పయంగములను సంధిలఁ జేసి
 కొంచె మైనయంగకులము నెల్ల
 కొనలఁ జేర్చిన యెడ గోపుచ్చయతి యండ్రు
 భరతివిములు, రామస్థాపేంద్ర!

95

సీ॥ అల్పాంగముల నిల్చి యాద్యంతములయందు
 నడుమను నధికాంగ మడరఁజేసి
 తాళంబు నడువ మృదంగనామకయతే
 యనఁదగు మఱియు నాద్యంతములను
 గొప్పయంగంబులు గూర్చి యు నడుపఁగఁ
 గుఱుచయంగంబును గూర్చినట్టు
 తాళంబు వాడినఁ దగ వేదికామధ్య
 యని తాళవిదు లండ్రు ఘనత మీఱు

రగణంబు లఘువును రల మంచు వినుచును
 తగణంబు గురువును తగ మనఁ దగు
 తగణంబు లఘువును దల మనఁ దగు నండ్రు
 రగణంబు గురువును రగ మనఁ దగు॥

96

సీ॥ నగణవగణద్వయముఁ గూడి నవ మనఁ దగు
 నగణహగణద్వయముకూర్పు నహ మనఁ దగుఁ
 భగణలఘువులు గూర్చిన భేల మనఁ దగు
 రామభూపాల! శాశ్వతః శ్రీకీ॥

97

సీ॥ భగణగురువులు చేరిన భగురు వయ్యె
 సగణలలములఁ జేర్చిన సలల మయ్యె
 నగణలలములఁ గూర్చిన నలల మయ్యె
 నగణగగములు గూడిన నగగ మయ్యెఁ
 బంచగీత మిదియ, రామపార్థివేంద్ర!

98

సీ॥ సగణమగణంబు లొనరిన సమ మనఁ దగు
 సగణహగణంబు లొనఁగూడి సహ మనఁ దగు
 మగజగసగాదిగణములు మఱియుఁ గొన్ని
 తెలియఁ దగు నిందు, రామధాత్రీతలేంద్ర!

99

వ॥ ఇవిభంబున హగణవగణ లల గగ నల మల రల రగ తల తగ
 నమనహ భల భగ సలల నలల నగగ నగంబు లనియెడు నేకొనవింశతి నా
 మంబులు గలిగిన యుచగణంబులకు లక్షణంబు నిరూపితర బయ్యెఁ ఇట్లు ఛం

దశామస్తోత్రగోచరం బైన వృత్త ప్రస్తారంబునందు గురులఘు పిన్యాసాత్మక మగణాద్యష్ట గణోపగణ వ్యవహారంబునుం డోలె, నాట్యశాస్త్ర గోచరం బైన తాళప్రస్తారంబునందు గురులఘు రూపాంగ సద్భావంబునంజేసి తాదృశలఘు గురువిశ్వాస విశేషరూపం బైన మగణాద్యష్ట గణోపగణ వ్యవహారంబు గల దని భరతజ్ఞులు వ్యవహరింతురు. కావునః బ్రహంగ వశంబునం జేసి యిచ్చుట గణలక్షం బెఱింగించితే. ఇది యతిప్రాసలక్షణ వివరంబు. ఇంకఁ బ్రస్తారరప్రాణలక్షణం బెట్టి దనిన, భారతిశరీరంబునకు నుపప్రాణపంచ మం బైన ధనంజయంబును బోలె తాళశరీరంబునకుఁ బంచమప్రాణం బైన ప్రస్తారంబు నిత్యానుస్మృతంబై యుండుఁగావునఁ, దల్లక్షణంబు సవిస్తరంబు గా నెఱింగించెద. ప్రస్తారం బన నేమి యన్నను నక్షరకాల ప్రమాణంబున నొక్కతాళంబునందు బహుతాళంబులు గలుగ విస్తారంబు నేయుట ప్రస్తారం బని చెప్పుచుందురు. అట్టి ప్రస్తారలక్షణజ్ఞానోపయోగంబు గఁ దాళపంచ జాత్యనుసారు లైన యంగశ్రేణిసంఖ్య లక్షణంబులు మొదట నిరూపించెద, ఆకర్ణింపుము-

సీ॥ బ్రాహ్మణజాతికిఁ బరగ నంగశ్రేణి

మొదటింట ద్రుత మిడి ముందఱిండ్ల
 కదియ. యేకో త్తర మగునట్లు హెచ్చించి
 యది మహత్తొనరించి యందు వ్రాసి
 యధికాంగ మల్పాంగ మరయుచుఁ గుడియెడ
 మల నిల్పి కాలక్రమంబువలన
 వలసినయంతయు | వాయ నంగశ్రేణి
 చను నిట్లు త్ర్యైశ్రాదిజాతులందు

నంగకశ్రేణి కాలక్రమానుగతుల
 నూలుకొనఁజేసి మొదట ననుద్రుతంబు
 నదియు నేకో త్తరస్థితి నమర వ్రాయఁ
 దగును సాశ మంతయు, రామధారుణీపద!

వ॥ మఱియు సంఖ్యలక్షణంబుఁ దెలిపెన. సంఖ్య యన నే మన్నను నిట్లు లిఖించిన యంగశ్రేణియందలి మహత్తులఁ గనుంగొని యీ మహత్తు పట్టి ప్రస్తావించి దీనికంద నెన్ని తాళంబులు వుట్టు నన యడగినచోట నీ మ

హాత్తు ప్రస్తారంబున నిన్ని తాళంబులు పుట్టె నని చెప్పుటకు సాధనం బైన
 లెక్క సంఖ్య యనం బరఃగు. తల్లక్షణ బు జాతిభేదంబులవలనఁ బంచవిధం
 బై యుండు. అది యొఱింగించెద, ఆనధరింపుము-

సీ॥ తోలుత నంత్యోపాంత్య తుర్యషష్ఠంబులు
 సంఖ్యఁ గూర్చిన బ్రహ్మజాతిసంఖ్య
 చక్క నంత్యోపాంత్యషష్ఠ చతుర్థముల్
 సంఖ్యఁ గూర్చిన క్షత్రిజాతి సంఖ్య
 మొనయ నంత్యోపాంత్యమున మను మూర్ఘనల్
 సంఖ్య గూర్పగఁ వై శ్యజాతి సంఖ్య
 ఋరగ నంత్యోపాంత్య ప్రణవావతార ప
 క్షములు గూర్పగఁ శూద్రజాతిసంఖ్య

రహీని నంత్య ముపాంత్యంబు బ్రహ్మపర్వ
 తాకాహ్వాయసంఖ్యలు దారసిలఁగ
 సంఖ్యఁ గూర్చిన సంకీర్ణ జాతిసంఖ్య
 లనుచుఁ దెల్పిరి, రామనృపాద్రగణ్య!

వ॥ ఇట్లు తత్తజ్జాత్యక్షర కాలక్రమంబున నంగ్రహేణి లిఖించి దాని
 క్రింద సంఖ్య వ్రాయునప్పుడు, మొదట మొదట నాశాంత్య మొక్కటి
 లిఖించి డిమ్మట నంత్యం బొక్కటియును, నాశోపాంత్యంబు మఱియొక్క
 డియుఁ గూర్చి యవ్వల లిఖించి తజ్జాతిసంఖ్యాప్రకారంబులు నైకొని, లఘు
 గురు వృత్తంబులక్రింద నాశలు గూర్చుచు నిట్లు పంచజాతులకుఁ బంచ
 సంఖ్యాభేదంబులు వ్రాసి యీ మహాత్ముక్రిందఁ బ్రస్తురించినఁ దాలుంబులెన్ని
 కల్లె నని తెలియందగు. ఇదియునుంగాక, మఱికొందఱు భరతజ్ఞులు
 క్షత్రియజాతికి దేవలోకప్రసిద్ధం బైన షడక్షరకాల ప్రమాణాంబుల లిఖించి
 తత్ప్రమాణంబునఁ బ్రస్తారయంత్ర నష్టదిష్టాదులు సాధించి వ్యవహాగింతురు.
 తత్ప్రమాణకంబు లో పూర్వశాస్త్రంబులు * సోలం బగుటంజేసి క్వచి
 త్రుచురం బైన తాదృశోచ్చిన్న శాస్త్రమార్గంబు నెఱుంగనేరక యందఱు
 పరాన్యాయంబున భ్రాంతి వ్యవహారగమ్యం బైన అక్ష్యంబు గనుంగొని
 తదనుగుణంబు గా లక్షణాంతరంబులు స్వకషోలకల్పితంబులు గావించుటం

* నాణంబు = మఱుఁగు వడివని.

జేసి యది సత్యం బని పెద్ద లంగికరించి యెట్లయినను కృత్యంబును గీతంబును బోలె నసమర్థభ్రాంత లయ్యెను గూఁం బై పూర్వశాస్త్రమార్గ భ్రష్టం బయ్యును గలికాలజనాచారజనంబు నేయుచుఁ బ్రసిద్ధం బయ్యె. ఇదియు నుం గాక భరతశాస్త్రంబులు బహు విధంబులు గావున నిప్పటి లోకలక్ష్మ్యును గుణకల్పిత శాస్త్రంబులు గాక సదాశివబ్రహ్మ భరతకశ్యపాః పూర్వ భరతంబులలో దర్శనీయం బైన యీ లోకలక్ష్మ్యును గుణంబుగా ద్రవ్యశ్రజాతికిఁ ద్రవ్యక్షుఁగ ప్రమాణ లఘుఁడ కల దని సిద్ధంబు గా గల దని యుండెనేని యనేక దేశమతం బని సత్యంబుగా విశ్వసించి తల్లక్షణంబును సంగ్రహించి తాళవ్యవహారంబు బుద్ధిమంతు లైన భరతజ్ఞులు గావించుట యోగ్యం బై యుండు. ఇంత మాత్రంబె కాని యాదిమ హేశ్వరప్రాప్తం బైన షడక్షరకాలకలిత లఘు ప్రమాణంబు క్షత్త్రియజాతికి లే దని లోకలక్ష్మ్యభావనం జేసి పరిహరింప శక్యంబు గాదు. ఇది వీరినిశ్చయంబు. ఇట్లు నిజసంఖ్యాలక్షణం బెఱింగించితి. ఇంక నిజసంఖ్యఃకింకఁ బాతాళసంఖ్య లిఖించు క్రమంబుఁ దెలిపెద. అది యెట్టి దనిన.

104

గీ॥ అంత్యతాత్పర్యనిలయ ముపాంత్యగృహము
 క్రమము గా జాతిసంఖ్యాక్రకారములును
 సంఖ్య మార్చినఁ బాతాళసంఖ్య కాది
 నమను నూర్ధ్వన, రామనృపాగ్రగణ్య!

105

వ॥ ఇట్లు పాతాళసంఖ్య లిఖించు నది దాని యిష్టపాతాళసంఖ్య మించఁదగు. అది యెట్లీ దనిన.

106

గీ॥ ఆశతో నంత్య మొక్కటి యండ నిడియు
 వెండియును నంత్య మొక్కటి వేసి యవల
 మఱియుఁ దజ్జాతిసంఖ్యాక్రమాన గూర్పు
 సప్తపాతాళ మది, రామనృపతిచంద్ర!

107

న॥ ఇవిధంబునఁ దెలిపిన సంఖ్యలయందు మొదటి నిజసంఖ్యకు మున్ను ఫలంబు దెల్పితి. ఇంకఁ బాతాళేష్ట పాతాళ సంఖ్యాఫల లక్షణం బెఱింగించెద, అది యెట్టి దనిన.

108

సీ॥ ప్రస్తారములయందు బ్రహ్మవశం బైన
 లఘుగురులకు మా... గనియె
 నిన్నిన్ని యని తెల్పి యితర జాతులయందు
 నిన్ని యనుద్రుత లిన్ని ద్రుతలు
 లఘుగురుష్టత లిన్ని లలి నుండు ననిజాతి
 సంఖ్యాక్రమంబునఁ జక్కఁ దెలిసి
 యిన్నియు లాంపము లిన్ని లఘుగురు ష్ట
 తాంత తాళము లని యగ్రజాతి

కనుద్రుతాంతాది తాళచయంబు వలనఁ
 గలుగు పాతాళసంఖ్య లొక్కటిగఁ జేసి
 జాలఁ దెల్పిరి పాతాళసంఖ్య ఫలము
 లభినయజ్ఞులు, రమన్యపాగ్రగణ్య!

109

వ॥ ఇట్లు సంఖ్యాలక్షణంబు నిజపాతాళేష్ట పాతాళభేదంబుచేతఁ
 జతుర్విధంబుగాఁ బ్రతిపాదితం బయ్యె. ఇంకఁ బ్రస్తారలక్షణం బెఱింగించెద,
 ప్రస్తారంబు బహువిధంబు లై యుండు. అట నంగ్రేణియందలి మహాత్ము
 లెన్ని గల వన్నిటికిందను ప్రస్తారంబు పుట్టుగావున మహాత్ము లె న్నయ్యెనో
 యన్నిప్రస్తారంబులు గఱి యుండునట్లు బహువిధంబైన ప్రస్తారంబు మొదట
 జాతిభేదంబునఁజేసి పంచవిధం బై యొప్పు. అందు మొదటఁ జతురశ్ర
 ప్రస్తారంబునందు బ్రహ్మింగ సంభవం బైన ద్రుతాంగ చతురంగంబులే కాని
 యన్యంగంబు సంఘటింప నేరదు. పంచమం బైన యనుద్రుతంబు ద్రుతాను
 సారి యై.....ని క్రిందఁ ప్రస్తారయోగ్యం బైన యనంత్యజన్యంబు గావున
 శుద్ధజాతి ప్రస్తారంబునందు సంకలితంబు గా దని సదాశివ బ్రహ్మిది భేద
 తౌర్యంబులు వివరించె. ఇట్లు ప్రస్తారయోగ్యం బైన విరామంబు పరిహ
 రించి నిర్ణయించుట కేమి కారణం బనిన, వినుము. లోక పితామహుం
 డనఁ దనరు చతుర్ముఖుండును జరాచర ప్రపంచంబుఁ గల్పించి భూతమయ
 ప్రాణి శరీరంబు లన్నియు నొక్కవిధంబైనను నందులోని హరితాది వర్ణంబు
 లును బోచారుగుణస్వభావంబులును నుత్తమాధమభావతారతమ్యంబులును
 భిన్న భిన్న ప్రకారంబులు గా నీ ప్రాణి శరీరకంబులకు నెట్లు గల్పించె నన్ని
 ధంబు నొక్కవిధం బై యుండ దని బహువిధంపు లోకప్రపంచంబుఁగల్పించి
 నట్లు తౌర్యత్రిక ప్రపంచంబునందుఁ గాలనాదస్వరూపంబు బైన తాళ శక్తి

రంబులు వినోదార్థంబు గా జాతిలక్షణ క్రియాభేదంబులచేత భిన్నభిన్న ప్రకారంబులఁజేసి గల్పించె. ఇట్లు సర్వస్వతంత్రం బైన బ్రహ్మిది లోకేశ్వరుల సిద్ధ సంకల్పంబులు త్రోయ శక్యంబులు గావు. కావునఁ జతుర ప్రకార ప్రస్తారంబులు ద్రుతాది శుద్ధ చతురంగ ప్రధానంబు లై యుండు. ఇట్టి జాతి ప్రస్తారంబులు నాల్గును ననుద్రుతయుక్తంబు లగుటఁజేసి పంచాంగ ప్రధానంబు లై యుండు. మఱియునట్టి చతురశ్ర ప్రస్తారంబునందు ధేద్యాంగంబులు నాల్గయినను బంచాంగ వ్యాపారంబునఁజేసి పంచాంగ ప్రస్తార నామంబు గలుగు. కావున నాది ప్రస్తారంబునందు ద్రుతంబుకంటె నల్పాంగంబును, ప్లతంబుకంటె నధికాంగంబును నని యెఱింగి సర్వద్రుతాంతంబు గా నక్షరకాలక్రమంబునఁ బ్రస్తురింపవలయు. ఇతరజాతి ప్రస్తారంబులయందు విరామంబుకంటె నల్పాంగంబును, ప్లతంబుకంటె నధికాంగంబును లేదని తెలిసి యక్షర కాలక్రమంబున సర్వానుద్రుతాంతంబు గా భరతజ్ఞులు ప్రస్తురింపవలయు. ఇది ప్రస్తారవర్ణంబు. ఇంక నిట్టి ప్రస్తారంబునకు ఫలంబులు పుట్టె నని తెలియ నెట్లగునని యితరు లడిగిన నందుకుఁ బ్రస్తారంబొనర్చి చూచినఁ గాక తాళసంఖ్య నిశ్చయింపరాదు. కావున నాదుకుఁ బ్రస్తారం బావశ్యకం బై యుండుటంజేసి తల్లేఖనోపాయంబు తెలిపెద. అది యెట్టి దనిన.

110

సీ॥ జాతులలో నెట్టి జాతియం బైనను
 బ్రస్తారయోగ్యమహత్తు చిక్క
 నందు భేద్యం బైన యంగంబు క్రింద న
 ల్పాంగంబు సుంధించి యచ్చట శేష
 మక్షర కాలక్రమానురోధంబు గా
 దగ మహత్తును జేయఁ దగిన జేసి
 కర్తవ్యమున నిల్పి గణన-కెక్కెడునట్లు
 మహతు నేయంగను మణఁగినట్టి
 కుడి నడుమ నిడియును జిక్కికొనిన యట్టి
 యధిక మల్పంబు నిడుచు యథాంగమును య
 థాంగము గ వ్రాయఁ బ్రస్తార మమరు నిట్లు
 జాతులైదింటికిని, రామజనవరేణ్య!

111

౪|| ఇత్రైఱంగునఁ జతురశ్రంబునందు సర్వద్రుతతాళా. తబును సతర
 జాతులయందు సర్వానుద్రుత తాళాంతంబును గల్గఁ బ్రస్తరించిన ప్రస్తారం
 బులు మహాభేదఁబులవలన భిన్న భిన్నసంఖ్యాన్వితంబు లై బహువిధంబులై
 యుండు. కావునఁ దాళంబు లనంతంబు లనుచుఁ దెలియం దగు. ఇది ప్రస్తా
 రలక్షణం బగు. ఇట్లు ప్రస్తారితంబు లైన తాళంబులకు నష్టోదిష్టభావంబులు
 దెల్పెద. తద్విధంబెద్ది యన్ననిన్నిమాత్రల మహాత్తుక్రింగఁ బ్రస్తరించినతాళం
 బులనుండు సర్వతాళంబు కనఁపట్ట నది యొట్టి వని యడిగిన తాళంబు
 నష్టాఖ్యం బగు. ఇట్టి యంగంబులు గలిగినతాళంబు ప్రస్తారంబునందు నెన్న
 వ దని యుద్దేశించి యడిగినతాళం బుద్దిష్టాఖ్యం బగు. ఇట్టి నష్టో దిష్టంబులు
 రెండును పంచజాతి క్రమంబున దశవిధంబు లయ్యె. క్రమంబున దానికెనెల్ల
 నంగ్రహేణిసంఖ్యలయందుఁ దత్తజ్జాతీ సంఖ్యానుకూలంబు గఁ దల్లక్షణంబు
 లెట్టి వనినః—

112

సీ|| అడిగిన లెక్క మహాత్తులెక్కలలోనఁ
 బుచ్చి యంత్రోపాంత్యములను హార్య
 మును గూర్చి భుక్తికిఁ బ్లుతమురెండింట్లఁ
 వెంటనే త్రోసి యావెన్క గురున
 కలరుచు నంత్య ముపాంత్యముఁ గూర్చి రెం
 డింట్లుభుక్తికిఁద్రోసి యరయ లఘువు
 నకు నొక్క యిలు గూర్చి యొకయిల్లె భుక్తికిఁ
 గడపుచుఁ దనచేతఁ గలుగుసంఖ్య

కిట్టి సంఖ్యలఁ దగినవి యిడిద్రుతములు
 తొడరి మాత్రల కొదవకు ద్రుతము నిడుచుఁ
 దెల్పఁ దగునిట్లు విప్రజాతీయనష్ట
 తాళ మిది, రామభూపాలచంద్రవర్య!

113

౪|| ఇవిధంబున నంగ్రహేణి సంఖ్యాక్రమంబుఁ జూచుకొని జాతీసం
 ఖ్యామార్గంబున నష్టతాళంబు దెలుపవలయు. ఇంక నిట్టి నష్టతానోద్ధార
 క్రమంబున నుద్దిష్టతాళంబు దెలుపఁదగు. అది యొట్టిదనిన

114

సీ॥ ద్విజజాతేతాళసంధితచారులఘుగురు
 ఘ్రతములఁ గని తొంటిగతిని నిండ్లు
 సంగతి గావించి సరిలెక్కలకు వచ్చి
 నవి యని భక్తము లవలఁ గడపి
 యీక్షించి ద్రుతముల నివి సరిపొసఁగ లె
 క్కలకు వచ్చిన వంచుఁ దెలిసి మాత్ర
 కొదవకు నీద్రుత మొదవె నం చెఱిఁగించి
 సమసంఖ్య లన్నియుఁ జక్కఁ గూర్చి

యొకటిగఁ జేర్చి యా యొట్టులెక్క మొదటి
 సంఖ్యలోఁ ద్రోసి లెక్కకు సంఖ్యఁ జూపి
 పల్కఁ దగు నిట్టితాళ మీపట్టు దయినఁ
 బొసఁగ నుద్దిష్ట మనిరామభూవరేంద్ర!

115

వ॥ ఇట్లు చతురశ్రనష్టోద్దిష్టంబులు నిరూపితంబు లయ్యె. ఇకఁ ద్ర్యశ్ర
 నష్టోద్దిష్టంబు లెట్టి వనిన

116

సీ॥ అడిగిన లెక్క మహత్తులెక్కను ద్రోసి
 యంత్య ముపాంత్యషష్టాఙ్కములను
 నొనఁగూర్చి ఘ్రతమున కొనరంగ భుక్తి కే
 నారెండ్లు జరపుచు నవల గురున
 పంత్య ముపాంత్య షష్టాఙ్కము ల్లూర్చుచు
 నింపుతో భుక్తి యాఱింటఁ జొనిపి
 లఘువు నంత్యోపాంత్యలలితంబుగం జేసి
 నాల్గిండ్లు భుక్తికి నడిపి ద్రుతకు

నొక్కయి ల్లూర్చి భుక్తికి నొక్క టిచ్చి
 చేతి సంఖ్యకు గృహసంఖ్య చేరకున్న
 మాత్ర కొద వైన నిది విరామమునఁ ద్ర్యశ్ర
 నష్ట మని యండ్రు, రామభూనాయకేంద్ర!

117

* బట్టు లెక్క = ఉంచిన లెక్క.

ప॥ మఱియుఁ దదనుసారియకా నుద్దెష్టలక్షణం బెట్టి దనిన

118

సీ॥ క్ష త్త్రితాళమునందుఁ గని ద్రుతలఘుగురు
 ప్లతముల కారితీరబూన్చి యిట్లు
 సంధి లేనివి యెల్ల సరియైన లెక్కలఁ
 గనిపించి భుక్తులు గట్లు నొసగి
 మఱి విరామంబులు సరిగాని లెక్కల
 కమరిన వని దెల్పి యయిన మాత్ర
 కొదవలకు విరామ మొదవుట యెఱిగించి
 సమసంఖ్య లన్నియుఁ జక్కఁ గూర్చి

యంతుగాఁ జేసి యాలెక్క యామహత్తు
 లెక్కలోఁ ద్రోసి మిగిలిన లెక్కఁ గాంచి
 దెలుపఁ దగు నిట్టితాళ మీదిక్కు దనుచు
 క్ష త్త్రియోద్దిష్ట మది, రామజనవరేణ్య!

119

ప॥ మఱియు మిశ్రశష్టోద్దిష్ట మెట్టి దనిన.

120

సీ॥ ఆడిగిన సంఖ్య మహత్తుసంఖ్యను ద్రోసి
 ప్లతము నంత్యోపాంత్యమును సురేంద్ర
 సంగతంబు గఁ గూడి సవరించి భుక్తికి
 నేడిండ్లు గురువుకు నిం పెసంగఁ
 జక్క నంత్యోపాంత్య సప్తమంబులు గూర్చి
 నేడిండ్లు భుక్తికి నెఱిగి త్రోసి
 లఘువు నంత్యోపాంత్యలలితమ్ము గాఁ గూర్చి
 భుక్తికి రెండిండ్లుఁ బుచ్చి ద్రుతకు

నొక్కయిలు గూర్చి భుక్తికి నొక్కయిలై
 చేతిలో లెక్క సరిపోమిచే విరామ
 మిడుచుఁ గొదవకు నడచుట నెసఁగు మిశ్ర
 న్ద్యతాళంబు, రామభూనాయకేంద్ర!

121

ప॥ మఱియు మిశ్రకోద్దిష్టతాళం బెట్టి దనిన

122

సీ॥ మిశ్రతాళమునఁ బమ్మిన ద్రుతలఘుగురు
 ప్లతములఁ గని పట్టి పోల్కి నిట్లు
 సవరించి సరి యైనసంఖ్యల కివి వచ్చె
 నని భుక్తి యెప్పటియట్లు త్రోసి
 యట విరామముఁ జూచి యిది సరిపోనులె
 క్కకు వచ్చె నని దెల్పి కణఁగి మాత్ర
 కొదవకునుం ద్రుత మొదవుటఁ దెలియించి
 సరిసంఖ్య లన్నియుఁ జక్క నొక్క

నియతిగాఁ గూడి యాసంఖ్య నిజమహత్తు
 సంఖ్య నూడ్చియుఁ జిక్కిన సంఖ్యఁ జూచి
 యిట్టితాళంబు నిచ్చోట నెసఁగె ననిన
 మిశ్రకోద్దిష్ట మిది, రామమేదిసీంద్ర!

123

వ॥ మఱియును ఖండజాతి నష్టోద్దిష్టంబు లెట్టి వనిన

సీ॥ అడిగిన లెక్కను మహతు లెక్కను ద్రోసి
 యంత్య ముపాంత్యబాణాసతార
 ములఁ గూర్చి యొదిండ్లు ప్లతభుక్తికి నొసంగి
 గురున కంత్యోపాంత్యశరయుతము గ
 నమరించి భుక్తికి నయి దిండ్లు వర్జించి
 యంత్య ముపాంత్యగృహంబుఁ గూర్చి
 లఘువుకు మాఁ డిండ్లు లలి భుక్తిఁ ద్రోయుచు
 ద్రుత కొక్కయిలు గూర్చి యొనర భుక్తి

యొక్కయి ల్లెచ్చి జేతిలో లెక్కయింట
 లెక్కలకుఁ దగ్గమాత్రల లెక్క కొదవ
 కెనయఁ గూర్చి రనుద్రుత మిట్లు ఖండ
 నష్టతాళంబు, రామభూనాయకేంద్ర!

125

వ॥ మఱియు నుద్దిష్టక్రమం దెట్టి దనిన

126

సీ॥ ఖండతాళమునందుఁ గలద్రుతలఘుగురు
 చుతమున కని తొంటిగతిని గృహమా
 లొనఁగూర్చి సరిసంఖ్య లొనరిన నివి వచ్చె
 నని భుక్తులారీతి నమరఁ ద్రోసి
 సరి పోనిలెక్కల కరయ ననుద్రుతుల్
 మాత్రల కొదలకు మఱి విరామ
 మున్నది యనితెల్పి మిన్నగా సరిలెక్క
 లన్నియు నొకటిగా నమరఁ గూర్చి

యట్టి సంఖ్యను ద్రోసి యా మహతు సంఖ్య
 లోన మిగిలిన సంఖ్య ననాము గాను
 నిట్టితాళంబు లీవట్ల నెసఁగు ననిన
 దనరు నుద్దిష్ట మిది, రామనుజునాథ!

127

ప॥ మఱియు సంకీర్ణ జాతి నష్టోద్దిష్టంబు లేర్పటచెద. తత్క్రమం బెట్టి
 దనిన.

128

సీ॥ ఆడిగిన సంఖ్య మహత్తు సంఖ్యను ద్రోసి
 యంత్య ముపాంత్యంబు లబ్జగర్భ
 పర్వంబు లొనఁగూర్చి భవ్యఘ్నతంబున
 కిండ్లు తొమ్మిది భుక్తి కిటు గురునకుఁ
 బరఁగ నంత్యోపాంత్య పద్మాసనులఁ గూర్చి
 యిండ్లు తొమ్మిది భుక్తికి నెనయఁ ద్రోసి
 యంత్య ముపాంత్యంబు నమరించి లఘువుకు
 భుక్తికి నే డిండ్లు పొసఁగ విడిచి

యొకటి గూర్చుచు ద్రుతభుక్తి కేనొక ట్టిడి
 చేతిలో లెక్క సరి పోమిచేత మాత్ర
 కొదవచేత ననుద్రుతు ల్గూర్చు సక
 రాఖ్య నష్టంబు, రామనృపాగ్రగణ్య!

129

ప॥ మఱియు సంకీర్ణోద్దిష్ట తాళంబు లెట్టి వనిన.

130

సీ॥ సంకీర్ణతాళ మెసంగఁ బ్లుతంబున
 గురుద్రుతలఘువులు గూర్చి యింట్ల
 జత గూర్చి సరి యైన సంఖ్యల కివి గల్గె
 నని భుక్తి మునుపటియట్లు త్రోసి
 మఱియును ద్రుత లున్న వరుసలు గని యవి
 సరి పోని లెక్కలజాడ లనుచు
 మాత్రల కొదవకు మలయ విరామంబు
 లని యుంచి సరిలెక్క లన్ని యొక్క

హరువుగాఁ గూర్చి యా లెక్క దామహత్తు
 లెక్కలోఁ ద్రోసి మిగిలిన లెక్కఁ జూపి
 యిట్టి తాళంబు లిచ్చోట నెసఁగు ననఁగఁ
 బరఁగు నుద్దిష్ట మిది, రామపార్థివేంద్ర!

వ॥ ఇట్లు ప్రస్తారజన్యతాళంబుల కత్యావశ్యకంబు లైన దశవిధ నష్టోద్దిష్ట తాళోద్ధారక్రమంబు లెఱింగించితి. అదియునుంగాక యవి తత్పంచ జాతీయ ప్రస్తారభయంబున వివరింప లే దయ్యె. ఇట్టిది ప్రస్తారంబు. ఇట్లు కాలాదిజాత్యంబు లైన మహాప్రాణంబు లైదును గ్రహాది ప్రస్తారాంతంబు లైన యుపప్రాణంబు లైదును గూడ దశప్రాణంబులు నిరూపితంబు లయ్యె. ఇట్టి తాళ శ్రీప్రాణంబులందుఁ బూర్వోద్దేశక్రమంబు. గ్రహంబు సిమ్మట జాతి కాక, జాతి సిమ్మట గ్రహంబు లేదు. కావునఁ బ్రసిద్ధి పూర్వోద్దేశంబు లకు వ్యత్యాసం బెట్లు సేయం దగు నన్నచో, వినుము. తత్పూర్వోద్దేశంబు పరిగణనామాత్రక ప్రయోజనం బగుఁ గాని తారతమ్యాపాదకంబు గాదు. కావునఁ దారతమ్యంబుగల్గుటంజేసి వ్యత్యాసకరణంబు దోషాపాదకంబు గా నేరదు. అట్టి తారతమ్యం బెట్టిదనిన వినుము, తాళప్రాణికిఁ గాలప్రాణంబు చైతన్యస్వరూపంబు. మార్గం బాకారవిశేషరూపంబు. క్రియాప్రాణంబు సహజ చర్యా ప్రతిపాదకంబు అంగప్రాణంబు కరచరణాది రూపంబు జాతి జన్మ స్థానంబు. కావున నీ యైదును నత్యావశ్యకంబు లైన మహాప్రాణంబు లనం బరఁగు. మఱియు గ్రహం బన్నది గ్రాహ్యగ్రాహకత్వని రూపకంబు. కళాప్రాణంబు తేజోబలప్రతిపానంబు. లయప్రాణంబులకుఁ దారతమ్యంబు వివరించుట వలన జాతిగ్రహ వ్యత్యాసంబు సేయుటంజేసి

పూర్వోద్దిష్టమార్గంబునకు శ్రేయస్కరం బగుఁగాని, భంగంబు గాదనియును నది కల్పనాచమత్కారం బనియును గుణగ్రాహకు లైన భరతజ్ఞజేఖరు లంగీ కరింపవలయు. ఇట్లు దశప్రాణయుక్తంబై తౌర్యత్రిక ప్రపంచనిర్వాహకం బై సకలభరత శాస్త్రప్రతిపాదితం బై శివశక్త్యాత్మకం బైన నాట్యవేదంబునకు మహాప్రాణంబునుబోలె నాంది మూలం బైనాదాత్మక సదాశివస్వరూపం బై లోకప్రసిద్ధం బైన యీమహాతాళంబు పంచజాతీయ ప్రస్తారయుక్తంబు పార్వతీ పరమేశ్వరుల యీశానాది పంచ ముఖంబులనుండి చంచత్పుట చాచపుట షణ్మాతా పుత్రిక సంపద్వేష్టోద్భట నామకంబు లైదు పంచమహా తాళంబులు క్రమంబున సంభవించె. తాదృశపంచతాళ జననాంతరంబున నాదిభరతాచార్యుఁడైన యమ్మహేశ్వరుండు తదనుగుణంబు గా మఱి యును సూళాది సప్తతాళంబులు గల్పించి మార్గంబునఁ దౌర్యత్రికవ్యవ హారంబు గావింపుచు నుండఁ దద్ద్వితీయ భరతాచార్యుం డైన చతుర్ముఖుండు తాదృశతాళభేదమ్ముల మృహనశేష్యునినలన సుగ్రహించి తత్తాళానుగుణంబు గాఁ దత్పంచతాళంబులతోఁ గూడ నూటయిరువదినాల్గు తాళంబులు వేఱకల్పించి లోకప్రసిద్ధంబు గావించె. కావున నిట్టి యాది మహేశ్వరేరితంబు లై తౌర్యత్రికవ్యవహార దర్శకంబు లా సూళాదిసప్త తాళంబులు ముందఱ నెఱింగించి పిమ్మట బ్రహ్మనిర్మితాదితాళభేదంబులు క్రమంబున నిరూపించెద. ఈలయాలాదితాళంబు లన్నవి మార్గదేశిభేదం బులచేత రెండు తెఱింగు లై యుండు. అందు మార్గసూళాదులు శుద్ధ లక్షణంబు లై దేవలోకప్రసిద్ధంబు లై యుండు. దేశ్యసూళాదులు భూలోకప్రసిద్ధంబు లై యుండు. అట్టి సూళాదిసప్తతాళంబులకుఁ గ్రమం బున నామంబులుఁ దల్లక్షణంబులును నెఱింగించెద. అది యెట్టి దనిన.

132

సీ॥ ధ్రువము మత్స్యంబును రూపకాఖ్యంబును
 జంపెయుఁ త్రిపుటాఖ్యచారుణాళ
 మటతాళ మేకతాళాఖ్యంబ నఁగ నిట్లు
 సప్తతాళంబులు జరుగు నిందు
 ధ్రువ మయ్యె లఘుద్రుతలఘులఘు మత్స్యతా
 తాళము లఘుద్రుతలఘుక్రమముఁ గాంచె
 ద్రుతలఘుస్ఫురితంబు రూపకం బగు జంపె
 లఘు విరామద్రుతములతో నొప్పు

ద్రుతిపుటతాళ మెసఁగు ద్రుతి త్రికవిరామ
 మగుచు నాద్యంతలఘుఋధ్య మైన రెండు
 ద్రుతము లటతాళ మగు నొక్క ద్రుతము నేక
 తాళ మగునయ్య, రామభూపాలవర్య!

133

న॥ ఇట్లు నిరూపితంబు లైనసప్తతాళంబులలోన విరామయు క్తంబు
 లైన జంపె త్రిపుటతాళంబులు రెండునుం గాక తక్కినద్రుతాదిపంచతాళం
 బులు విరామవ్యవహారహితమైన చతురశ్ర హేతియందు మఱియు విరామ
 యు క్తంబులైనత్ర్యశ్రాపిచతుర్దాతులయందు యుంపాత్రిపుటాదిస్తప్తతాళంబులు
 గలిగియుండు. అట్టితాళ భేదం బక్షర కాలభేదంబువలనఁద త్తజ్ఞాతీయంబుగాఁ
 దెలిసి బుద్ధిమంతులు తౌర్యత్రికంబునందుఁ బ్రయోగింపవలయు. అట్టి సప్త
 తాళంబులు సకల మతసాధారణంబు లైనను నొక్కొక్కటి ప్రకృతంబునఁ
 బ్రత్యేకమునిజనాభిమతంబు లై ప్రయుక్తంబు లయ్యె. అట్టి మునిజనంబుల
 నెఱింగించెద. అది యెఱిగినన.

134

కం॥ కుంభభవుండు నభస్వ
 త్సంభవుఁ డాయాజ్ఞవల్కి సంగీతాదుల్
 గుంభితరూపకతాళా
 నంభకు లై నడిపి రపుడు రహి, రామనృపా!

135

కం॥ అర్జునమతంగకోహళు
 లార్జవమున మారుతాఖ్య మగుతాళంబున్
 వర్జింపక సమ్మత మని
 యార్జింపిరి, రామభూవరామూల్యమణీ!

136

కం॥ భరతచ్యవనకనందీ
 శ్వరముఖ్యులు నృత్తగీతవాదిత్రములన్
 దొరయంగ జంపతాళము
 పర మని వాడుదురు, రామపార్థివచంద్రా!

137

కం|| జలజభవశంఖపాలక

బలశుద్ధశవలలముఖ్యభరతాచార్యుల్

లలిత మని త్రిపుటతాళము

పాలుపుఠం జేకొని, రామభూపాలమణి!

138

కం|| గుహదేవేంద్ర బలీంద్రులు

మహితంబు గ చృత్తగీతమార్గాదులకున్

విహితం బని యటతాళము

ప్రహతముగాఁ గొనిరి, రామపార్థివతిలకా!

139

కం|| సకలసురసమ్మతం బై

సకలబ్రహ్మాంబురితి సన్నత మగుచున్

సుకరము గ నేకతాళము

ప్రకటస్థితిఁ గాంచె, రామపార్థివతిలకా!

140

వ|| ఇవిధంబునఁ సూత్రాదిసప్తతాళలక్షణం బెఱింగించి, వెండియు బ్రహ్మానిర్మితం బైన నూటయిరువదినాల్గుతాళంబులకు లక్షణం బెఱింగించెద. అవియును బ్రహ్మాంగసంభవంబు లై విప్రాదిచతుర్జాతీయంబు లైన ద్రుతాదిశుద్ధచతురంగంబు లాఱులయందుఁ గలుగుటఁజేసి క్రమంబున నట్టి తాళంబులు నాల్గు తెఱంగు లయ్యె. అందులో ద్రుతాదివిప్రతాళంబులునాల్గును, లఘ్వాదిక్షత్రియతాళంబు లేఁబదియాఱును, గుర్వాది వైశ్యతాళంబు లిర్వదియాఱును, బ్లుతాదిశూద్రతాళంబు లెనిమిదియును గూడ నూటయిరువదినాల్గు శుద్ధతాళంబులకు ద్రుతాదిక్రమంబున నామంబు లుద్దేశించెద. మొదట నేకతాళంబు నుత్తశేఖరంబును దర్పణంబును, జర్పరి యును, గందర్పంబును, రంగతాళంబును, బరిక్రమంబును, వర్ణభిన్నంబును, రాజచూడామణియును, నవమాలియును, మిశ్రవర్ణంబును, తురంగలీలయు, ద్వితీయకతాళంబును, మకరందంబును, గుడుకతాళంబును, గ్రీడాతాళం బును, సంతరక్రీడయును, దీపకంబును, విషమంబును, బూర్ణకంఠంబును, ఝంపత్పతీయంబును, లలితయును, గరుణాతాళంబును, షట్తాళంబును, వర్ణ నంబును, నాదితాళంబును, నాఖుశరీరంబును, సింహతలయును, శ్రీరంగ

తాళంబును, దాళలీలయు, రాగజలీలయు, ద్రిభిన్నంబును, వీరవిక్రమంబును, హంసలీలయు, సింహవిక్రీడితంబును, ద్రిశ్రవర్ణంబును; వర్ణతాళంబును, హంసనాదంబును, సింహనాదంబును, మల్లికామోదంబును, శరభలీలయు, విజయానందంబును, బ్రతితాళంబును, గీర్తితాళంబును, బ్రకాశమధ్యంబును, రాజవిద్యాధరంబును, సకారమత్యంబును, నిస్సారకంబును, ద్రిభంగియును, సమతాళంబును, నందనంబును, నుద్వీక్షణంబును, మధ్యకతాళంబును, నభినందనంబును, మల్లికతాళంబును, ననంగతాళంబును, నందితాళంబును, గుందారతాళంబును, ముకుందతాళంబును, విషమకంకాళంబును, ఝంఝటతాళంబును, నభంగతాళంబును, జతుర్ముఖంబును, బ్రతిమత్యంబును, వసంతంబును, రతితాళంబును, వర్ణయతియును, జ్యముఖంబును, విలోకితాళంబును, లలితప్రియంబును, బద్ధాభరణంబును, భేతాళంబును, నుత్పవతాళంబును, మర్మకతాళంబును, నిస్సారణజయతాళంబును, గంతుకతాళంబును, భద్రబాణంబును, ఘనమత్యంబును నిట్టిట...దులైన యేబదియాలుతాళంబులు క్షత్రియతాళంబు లయ్యె. వెండియుఁ జంచత్పుటంబును, జాచపుటంబును, నుద్భటంబును, సింహవిక్రమంబును, బ్రత్యంగంబును, రంగదోత్యంబును, రాజతాళంబును, జతుర్దశవర్ణంబును, రంగప్రదీపికంబును, రంగాభరణంబును, సింహనందనంబును, జ్యశ్రీభకారమత్యంబును, భేతాళంబును, గాకలప్రియంబును, బ్రక్తితాళంబును, బిందుమాలితాళంబును, మధ్యకతాళంబును, ధంకికతాళంబును, సమకంకాళంబును, జతుస్తాళంబును, రాజబంగారంబును, జగజంవెయును, శ్రీనందనంబును, దిగ్విజయంబును, ఝల్లికాతాళంబువను నిట్టి యిరువదియాలు తాళంబులు గుర్వాదు లైనవైశ్యతాళంబు లయ్యె. పట్టితాపుత్రకంబును, సంపద్వేష్టాళంబును, ఖండవర్ణంబును, విజ్యతాళంబును, భిన్నచతుర్ముఖంబును, బ్రతాపశేఖరంబును, ద్రిమాత్రయును, నవాభరణంబును, నిట్టియెనిమిది పుత్రాదు లైనశూద్రతాళంబు లయ్యె. ద్రుతాదు లైనముచ్చదినాల్గుతాళంబులకుః గ్రమంబున లక్షణంబు లెఱింగించెద. ఆది యెట్టి దనిన.

సీ॥ ఇక ద్రుతాన్నిత మైవయేకతాళం బొప్పు
 నర్థమాత్రస్ఫూర్తి నధిగమించి,
 ద్రుతవిరామాధ్యమై ద్రుతశేఖరం బొప్పు
 ముక్కాలుమాత్రచే ముద్దు గుల్కి

ద్రుతయుగ మొకగురుస్థితి మూఁడు మాత్రలు
 గల్గి దర్పణతాళజ్ఞాన మమరు
 నష్టవార మనుద్రుతాంత్య ద్రుతద్వయ
 మేకలఘుస్థితి నెసఁగుకతనఁ

బదియు నెన్నిదిమాత్రలఁ బరిధవిల్లి
 బ్రహ్మజాతీయరూపవిభ్రమము తేక
 చర్చరీనామతాళంబు సంఘటిల్లు
 నమితకృతపుణ్య! రామనృపాగ్రగణ్య!

142

కం॥ బిందుద్వయయగణోన్నతి
 నందంబుగ నాఱుమాత్ర లమరఁగ వెలయం
 గందర్పనామతాళము
 పొందుగ విను, గోసలూరిబుధజనపాలా!

148

కం॥ నాలుగు ధ్రువములు గురువులు
 నాలుగు మాత్రలు చెలంగ, నలువొప్పంగా
 మే లయ్యె రంగతాళము
 పోలంగా, గోసలూరిబుధజనపాలా!

144

కం॥ వలయద్వయ పగణంబులు
 వలగొన్నను బంచమాత్ర వల్లభ మగుచున్
 వెలయుఁ బరిక్రమతాళము
 పాలు పమరఁగఁ, గోసలూరిబుధజనపాలా!

146

కం॥ ద్రుతయుగ్మము లగసంగతి
 నతుకఁ జతుర్మాత్ర మగుచు నతులిత మగు నీ
 గతి వర్ణభిన్నతాళము
 హిత మెనయఁగఁ, గోసలూరిబుధజనపాలా!

146

కం॥ గణనకు బిందుద్వితయన
 గణములు ద్రుతయుగము లగము క్రమమున నిలువం
 బ్రణుత మగు రాజచూడా
 మణి మాత్రాస్థికముఁ గళయు మన, రామనృపా!

147

సీ॥ వలయచతుష్కంబు వరలఘుద్వితయంబు
 నవ్వల ద్రుతయుగ్మ మవల గురువు
 క్రమ మొప్ప నీరితి ఘటియింప సప్తమా
 త్రిలు గల్గి నవమాలితాళ మొప్పు
 ద్వాదశద్రుతముల వరుసలో నాలవ
 దవుద్రుత కవల నాలవవలయము
 న కొక్కొక్క వెన్నను నర్థచంద్రము నిల్పు
నందు కతన

నాదు ముక్కాలుమాత్రయై పాదుకొనఁగఁ
 దనరుఁ దా మిశ్రవర్ణాఖ్యతాళ మరయ
 నిదియు జాతిని జొరరానివిధము గాంచు
 రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల!

148

కం॥ ద్రుతయుగళము లఘు వొక్కటి
 జత గూర్పఁ ద్రిమాత్ర మగుచు సన్నత మగు స
 మ్మత మై తురంగ లీలా
 ప్లతతాళము, కోసలూరిబుధజనపాలా!

149

కం॥ మలయద్వితయము లలమును
 దలకొన్న ద్విమాత్ర మగుచుఁ దనరుచు నుండుం
 జెలఁగి ద్వితీయకతాళము
 పాలు పొందఁగఁ, గోసలూరిబుధజనపాలా!

150

కం॥ బిందుద్వయ మొకగురువును
 బొందు గ నగణంబుతోడఁ బాలుపొందఁగ వ
 ట్పుందరమాత్రలు గల మక
 రందాహతతాళ మొప్పు రహి, రామస్యపా!

151

సీ॥ రెండుద్రుతములు లఘువులు రెండు గూడి
 మాఁడుమాత్రోడను ముద్దు గుల్కి
 దనరు చుండెడుచు గుడుకతాళ మరయ
 రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల! 152

కం॥ అకలంక ద్రుతయుగ్మము
 నొక యనునాసికము మఱి గు నొకటియుఁ గాలా
 త్మక మయి క్షీడానా
 మక తాళం బొప్పు, రామ! మానవనాథా! 153

సీ॥ ద్రుతము లొకఁఁడనుద్రుత మొకండు
 నులసి యొక్కటి ముక్కాలుమాత్ర చెలఁగ
 ను త్తరక్షీడ యనుతాళ మొదవి మించు
 రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల! 154

సీ॥ అర్థమాత్రద్వయంబును నవలలఘువు
 యగణమును గూడ సప్తమాత్రాధ్య మగుచు
 దీపకాహ్వయతాళంబు దీ ప్తిఁ గాంచె
 రామభూపాల! జగదేకరమ్యశీల! 155

సీ॥ ద్రుతచతుష్టయమును ద్రుతమును బిందు చ
 తుష్టయంబును ననుద్రుతముఁగలసి
 నాల్గు నర్థమాత్ర నలువొంది విషమాఖ్య
 తాళమది ద్విజాతిమాళి వెలయు. 156

సీ॥ అర్థమాత్రచయము హగణముతోఁ గూడి
 పంచమాత్రలు గలపరఁగఁ బూర్ణ
 కంకొలియుము యుండు ఘనబిందుయుగ్మంబు
 గాఁగ నొప్పుమాత్ర గలుగ, రామ! 157

సీ॥ ఊడి కంకొళ మిరవంది రెండుద్రుతలు
 నొకవిరామము నొకలఘు వొదవెనేని
 మఱసి యుంపెన రెండుగాల్మాత్ర గలిగి
 వెలయుచుండఁను, రామభూపాల! 158

కం॥ ద్రుతయుగళ మర్థచంద్రము
 ద్రుతము విరామమును గూడఁ దోడ్తో మాత్రలో
 కృతిఁ గూడి రెండు వెలయఁగఁ
 దృతీయతాళ మది యగును, ధీరవరేశాస్య!

159

సీ॥ చిందుయుగ్మంబును బెంపొందు గలమును
 గూడి మాత్రలు నాల్గు కొమరు మీఱ
 లలితతాళం బొప్పె వలయచతుష్కంబు
 నిండింప మాత్రలు రెండు గల్గి
 కరుణతాళం బొప్పె ఘనబిందుషట్కంబు
 మురు వొప్ప మాత్రలు మూఁడు గల్గి
 షట్తాళ మిరవందె షడ్వ్రతద్వయమును
 లఘువును బ్లుతమును లలితగురువు

నొకటి ఘటియింప సప్తమాత్రకము లమర
 వర్ధనాహ్వయతాళంబు వరలు ననుచు
 భరతశాస్త్రజ్ఞు లైనట్టిభవ్యజనులు
 తెలియఁజేసిరి, రామధాత్రితలేంద్ర!

160

గీ॥ వలయయుగళంబు జగణ మవ్వలను గురువు
 నొకటిఁ గూర్చిన మాత్ర లాటొకటి గాఁగ
 రాజనారాయణాహ్వయరమ్యతాళ
 మింపు మీఱెను, రామభూమింద్ర తిలక!

161

కం॥ ద్రుతయుగ్మము నొకగురువును
 నతులితగతి మూఁడు మాత్ర లై చెల్వొందన్
 మతి నెంచ మదనతాళము
 వితతస్థితి గాంచె, రామ! నుతవిస్థేమా!

162

సీ॥ అర్థమాత్రయుగంబు హ్రస్వయుగ్మంబును
 భావబిందుద్వయభనభములను
 మలయంఽఁ బదియేనుమాత్రలఁ బార్వతి
 లోచనతాళంబు లోకువయ్యె
 ద్రుతచతుష్కముమీఁదఁ దొడరి విరామంబు
 రెండుపాతికమాత్ర నిండ గరుడ
 తాళంబు చెలువందెఁ దగుద్రుత మొక్కటి
 లఘుగురుయుగ్మంబు లలిని గూడ

మూఁడు నరమాత్ర లఘు తాళమునకు వెలయు
 ద్రుతయుగవిరామలలములతోడి స్థితము
 గలయ లక్ష్మీతాళంబు వెలయ నాఱు
 పాతికయ మాత్ర యన, రామపార్థివేంద్ర!

163

సీ॥ అందు యుగమును ద్రుతబిందు లమరలఘులు
 రెండుముప్పాతికొమాత్ర నిండఁగలిగి
 రంగవర్ధనతాళము రహిని నొప్పు
 రామభూపాల! మహానీయరమ్యశీల!

164

వ॥ ఇవ్విధంబున ద్రితాదు లైనవిప్రతాళంబులు ముప్పదినాల్గును,
 వివరించి యింక లఘ్వాదు లైనక్షత్త్రియతాళంబు లేబదియాటింటికిఁ గ్రమం
 బున లక్షణంబులు ప్రతిపాదించెద. ఆకర్ణింపుము.

165

కం॥ ఏకలఘుస్ఫురితం బై
 యేకోజ్జ్వలమాత్ర మగుచు నింపు దనర్చెన్
 శ్రీకలిత మాదితాళము
 ప్రాకటశుభసాంద్ర! రామపార్థివచంద్రా!

166

కం॥ ఒకలఘు వనుద్రుతంబులు
 నొకటి యుఁ గాలాత్మ గాఁగ నొఱవై వెలయన్
 సుకరము లఘుభేదకనా
 మక తాళము వెలయు, రామమనుజాధీశా!

167

కం॥ నరకద్వయమధ్యంబును
 బరఁగఁగ బిండుత్రయంబు భాసిలు మూయన్
 నవమాత్ర సింహలీలా
 వరతాళమునందు, రామవసుధాధీశా!

168

కం॥ సగణంబు లఘువు ప్లతమును
 నగణితమాత్రాష్టకమ్ము నగుచు నెసంగన్
 సొగసుగ శృంగారాహ్వయ
 మగుతాళము, రామభూతలాధీశమణి!

169

కం॥ రతిలీలాతాళంబున
 కతులితలఘుయుగము రెండు యమతము లమరన్
 మతి నెంచ నాటు మాత్రలు
 సత మై విలసిల్లు, రామజనపాలమణి!

170

సీ॥ లఘుచతుష్కము మీఁద లలితవిరామంబు
 గలిగి యున్నను లేక తొలఁగియున్నఁ
 గ్రమ మొప్ప నాల్గుగాల్మాత్రయు నైన
 నాలుగుమాత్రల మేలి మైనఁ
 దనరంగ గజలీలతాళంబు విలసిల్లె
 లఘుగురుప్లతములు లలిని గూడి
 యాటుమాత్రలు గాఁగ నమరుఁ డ్రిభిన్నాఖ్య
 తాళంబు లఘుయుగ్మ...యమళ

ములు ఘటించిన పంచమాత్రలు వెలుంగ
 వీరవిక్రమతాళంబు వెలయు ననుచు
 భరతశాస్త్రజ్ఞు లెల్లరు పలికి రిట్లు
 రామభూపాల! వితరణరమ్యశీల!

171

కం॥ వరలఘుయుగ్మమునన్ ద్రుత
భారస్థితిఁ గాంచి రెండు పాతికమాత్రన్
గిఱికిొన్న హంసలీలా
స్థిరతాళము వెలయు, రామ! ధీరవరేణ్యా!

172

సీ॥ మాత్రయుగ్మంబును మిఱియొక్క ప్లతమును
రలమును బ్లుతయుగ్మకలిత మగుచు
నొనఁగూడ బఁదియు నాఱొక్కమాత్రగ నయి
సింహవిక్రీడాఖ్యుఁ జెలఁగి మించు
సరళంబు ద్రుతయుగ్మ సగణంబు లలవడి
షణ్మాత్రకలిత మై జరిగెనేని
త్ర్యశ్రవణ్ణాభిఖ్య మగుమేళ మిరవండు
నాద్యంతలఘుమధ్య మార్ధచంద్ర

నవకసంగీతదశలఘుప్రవణమర్మ
వర్ణతాళంబు ద్వాదశభరితమాత్ర
వర్ణితస్థితిక్షత్రియవర్ణముఖ్య
వర్ణ మయ్యెను, రామభూవరలలామ!

173

గీ॥ హ్రాస్వ మొక్కటి ప్లతయుగ్మ మర్ధమాత్ర
యుగళ మెన్నిదిమాత్రల నొఱపు మీఱి
.....దగ హంసనాదాఖ్యతాళ
మరయ నొప్పును, రామభూవరలలామ!

174

కం॥ యగణమగణంబు బోడై
నిగిడినమాత్రాష్టకంబు నెగడ వగణ్యం
బుగ సింహనాదతాళము
జగములలో నెప్పుడు, రామజనపాలమణి!

175

సీ|| సరళయుగళమ్ము ద్రుతచతుష్టయము గల్గి
 నాటుమాత్రలు తదిశాణ.....మమరె
 మల్లికామోదతాళంబు మహిమఁ గాంచి
 తెలియఁ దగునయ్య, రామధాత్రీతలేంద్ర!

176

సీ|| మాత్రయుగ్మంబు చతుర్థమాత్రములను
 హ్రాస్వయుగళంబుఁ గూడంగ నాటు మాత్ర
 లమరి విలసిల్లు శరభలీలాఖ్యతాళ
 మద్భుతం బయ్యె, రామస్మపాగ్రగణ్య!

177

కం|| లలమును మగణముఁ గూర్చిన
 నలునడిమాత్రాష్టకంబు నలు వై మీఱన్
 విలసిల్లు విజ్యశందన
 బలవతాళంబు, రామపార్థివచంద్ర!

173

కం|| వెలయఁగ మాత్రద్వయమును
 వలయద్వయ మింపు మీఱు వరమాత్రలచే
 వెలయుచుఁ బ్రతితాళంబులు
 పాలుపొందెను, గోసలూరిబుధజనపాలా!

179

కం|| సరగల సీతతగణాప్లత
 సారస్థితి గాంచి ద్వాదశస్థిరమాత్రోల్
 కర మొప్ప సేతుతాళముఁ
 బురణించును, గోసలూరిబుధజనపాలా!

180

సీ|| లగము ప్లతమును ద్రుతయుగళంబుఁ గూడి
 సప్తమాత్రోప్రచారంపు సంఖ్య లలర
 రాజవిద్యాధరాహ్వయరమ్యతాళ
 మతిశయిలెను, రామభూపాగ్రగణ్య!

181

కం॥ ఓలిగ నగణము భగణము

కేలిక నొగి సప్తమాత్రకీర్తిత మగుచుం

గ్రాలంగా సంకాశమ

తాళము లిరవందు, రామధరణీనాథా!

182

కం॥ సగణము బిండుచతుష్కము

సొగియఁగ పణ్మాత్రమహిమ సొంపులు గుల్కం

దగఁగా సకారమత్యక

మగణితముగ, రామభూవరామూల్యమణీ!

183

గీ॥ లల మనుద్రితయుక్త మై మెలఁగెనేని

రెండుపాతికమాత్రచే నిండ వెలయుఁ

జారు నిస్సారుకాభిఖ్య సరసతాళ

మఖిలగుణధన్య! రామ! గుణాగ్రగణ్య!

184

గీ॥ భగణహగణప్రకారంబు భాసిలంగ

సప్తమాత్రలఁ గైకొని సకలనటులు

చాలఁ గొనియాడఁగఁ ద్రిభంగితాళ మొప్పు

భవ్యగుణసాంద్ర! రామభూపాలచంద్ర!

185

గీ॥ మాత్రయుగళంబు వలయయుగ్మంబుఁ గూడి

యర్థచంద్రంబుఁ గలసిన నగ్రజాతి

కర్తృమనఁగాక సమతాళ మమర మూఁడు

నరయ మాత్రలు, రామభూపాగ్రగణ్య!

186

గీ॥ లఘువు లొకరెండు దృఢయుగళంబు స్థితము

వరుసఁ గూడిన పణ్మాత్రవై భవంబు

దనర నందనతాళంబు తక్షణ్ణు గెంచ

వెలయుచుండును, రామభూవిఘ్నలలామ!

187

కం॥ ఉద్వీక్షణతాళంబును
 నుద్వీక్షణ మయ్యె సగణయోగము మాత్రలో
 విద్వన్నుత నా ల్లంచును
 విద్వజ్జను లండు, రామ! విబుధస్తోమా! 188

కం॥ సరళద్వయవలయద్వయ
 సరళంబులు బిందుయుగము సంధిలి మాత్రా
 ధరమకా దువర్ణమత్యక
 వరతాళమునందు, రామ వసుధారమణా! 189

గీ॥ హ్రీస్వవలయంబునకు మీఁద హ్రీస్వవలయ
 యమశములు గూర్పఁ బంచమాత్రాధ్య మగుచు
 హరువు మీఁతెను నభినందనాఖ్యతాళ
 మాద్యగుణధన్య! రామభూపాగ్రగణ్య! 190

కం॥ వలమును వలయద్వయమును
 గల మనునాసికము లైదు గాలమాత్రము గా
 వెలసెను మల్లికతాళము
 పాలుపొందుగఁ, గోసలూరిబుధజనపాలా! 191

సీ॥ సరలఘుతాస్విత సగణఘ్నతంబులు
 మలయ నేకాదశమాత్ర లమరుఁ
 దగు ననంగాహ్వయతాళంబు మఱియును
 లఘుయుగద్రుతయుగ్మ లలగగములుఁ
 గలిగి తొమ్మిదిమాత్ర లలవడ నందితా
 శము వెన్న నగణంబు లగముఁ గూడ
 వైకొన్న షణ్మాత్ర జారుతాళం బొప్పు
 లఘువును ద్రుతయుగ్మలగము లమరఁ

బంచమాత్రాన్వితము కుండభవ్యతాళ
 మమరు యగణాధ్య మైనచో నైదు మాత్ర
 తోలి మెఱయంగ విషమకంకాళతాళ
 మమరి యింపొందె, రామస్వపాగ్రగణ్య! 192

కం॥ నగణానుద్రితకలితం

బగుచునుబొదాన్వితాంతమాత్రాచిత్త మై
సైగడినయప్పటితాళము
పొగడఁగఁ దగుఁ, గోసలూరి బుధజనపాలా!

193

గీ॥ ఒక్కలఘువుతోడ నొకదీప్త మొనఁగూడ
నాల్గుమాత్ర లమరి నలుపు మీటి
వెలయు మఱి యభంగవిశ్రుతతాళంబు
బుధవిరామ! భూప! పురుషరూప!

194

కం॥ ఒకజగణం బొకదీప్తము

సుకరంబుగఁ గూర్చ సప్తశుభమాత్రలచేఁ
బ్రకటచతుర్ముఖతాళము
సకలోన్నత మయ్యె, రామజనపాలమణి!

195

కం॥ కృతు లెంచ సగణభగణము

లలికిన నది యష్టమాత్రలమరఁగఁ దనరం
బ్రతమత్యతాళ మిది య
ద్భుతము గ విను, కోసలూరిబుధజనపాలా!

196

సీ॥ నగణంబు మగణంబు నవమాత్ర లై నిల్వ

లలిని వసంతతాళంబు వెలయు
వగణాన్వితంబు గా వరలేడు రతితాళ
మరయంగ శబ్దత్రయాధ్య మయ్యె
లద్వయబద్వయలాలితం బగువర్ణ
యతితాళ మష్టమాత్రాంక మయ్యె
సలవలయద్వయసరళ మై జయముఖ
తాళంబు షణ్మాత్రధన్య మయ్యె

లఘువు గురువును ద్రుతయుగళంబు ప్లతముఁ
 గూడి యా తొక్కమాత్రీ గా గుఱుతు మీఱఁ
 దగు విలోకితతాళంబు తక్షణ్ణు లెంచ
 రామభూపాల! శాశ్వతరమ్యశీల!

197

౦॥ లలితగణంబులు గూడిన
 విలసిత మై సప్తమాత్రీవిశ్రుత మగుచున్
 లలితప్రియతాళం బగుఁ
 బొలు పొందగఁ, గోసలూరిబుధజనపాలా!

198

గీ॥ నగణమునకు వెనుక యగణద్వయముఁ గూడి
 పదియు మూఁడు మాత్రీ లొదవనేని
 సంగతాళ మమరసంగత మై యొప్పుఁ
 బుణ్యసాంద్రీ! రామభూతలేంద్రీ!

199

గీ॥ సరళదీప్తసరళసంయుక్త మై పంచ
 మాత్రీరూప నుగుచు మహిని వెలయు
 భరతవిదులు మెచ్చ బంధాభరణతాళ
 మరయ, రామభూప! యవనినాథ!

200

కం॥ లగలలములు వలయద్వయ
 మగణిత షణ్మాత్రీ లమర నతిజయతాళం
 బగు నండ్రి భరతవేత్తలు
 పొగడం దగుఁ, గోసలూరిబుధజనపాలా!

201

కం॥ వలపా యొక్కమహోత్సవ
 విపులం బగు సత్సవాఖ్యవిశ్రుతతాళం
 బుఖమింపఁ జతుర్మాత్రీ
 లపితము మకతాళ మగును, రామశృపాలా!

202

కం|| నగగమున లలము గూడినఁ
దగు నిస్సారణజయాఖ్య తాళము మాత్రలో
నెగడఁగ ద్వాదశసంఖ్యను
బొగడం దగుఁ, గోసలూరిబుధజనపాలా! 203

కం|| లలనలములు ప్లతయుగ్మముఁ
గలసిన పదుమూఁడుమాత్రకంబులు వెలయం
జెలువగుఁ గంతుకతాళము
పాలుపందగఁ, గోసలూరిబుధజనపాలా! 204

కం|| నలరలతలవగణంబులు
గలయఁగఁ బర్వంగ మల్లికాతాళము చె
ల్వలఁరగ వింశతిమాత్రలఁ
బొలుపొందును, గోసలూరిబుధజనపాలా! 205

శీ|| నగణభగణసగణరగణంబులుచు గూడి
పదియు నాఱుమాత్ర లొదవునపుడు
భద్రబాణనామభవ్యతాళం బొప్పు
భువిని, గోసలూరిబుధవ రేణ్య! 206

కం|| సలనగణము లొనఁగూడిన
విలసితమాత్రాష్టకంబు విశ్రుత మగుచున్
వెలయును ఘనమత్యాహ్వయ
సలలితతాళంబు, రామజనపాలమణి! 207

ప|| ఇట్లు, లఘ్వాదు లైన యేఁబదియాఱు క్షుత్రియతాళంబులు నిరూ
పించి, యింక గుర్వాదు లైన వైశ్యతాళంబు లిరువదియాఱింటికిఁ గ్రమం
బువ లక్షణంబు లేర్పఱింఁచెద. ఆకర్ణింపుము. 208

కం|| గురుయుగ్మము లఘుదీప్తము
లరుదు గ సంధిల్ల మాతృకాష్ట మనంగన్
సురుచిర మై చంచత్పుట
పరతాళము వెలయు, రామపసుధాధీశ 209

కం॥ గలమును లగమును జతగా

వలగొనఁ జానత్పుటాఖ్యతాళము వెలయున్
సలలితషణ్మాత్రకములు
పొలుపొందును, గోసలూరిబుధజనపాలా!

210

కం॥ మగణసమన్వితలీలను

బొగడగఁదగి యాఱుమాత్రములఁ జెల్వందన్
నెగడును నుద్భటనామక
మగుతాళము, రామభూవరానర్హమణి!

211

సీ॥ మలపలగపయోగమహిత మై షోడశ

ఘనమాత్రసింహాదికమము వెలయు
మగణంబు లలమును మలసిన యష్టమా
త్రాలు గల్గి ప్రత్యంగతాళ మొప్పు
గాత్రయలఘుదీప్తకలిత మై దశమాత్ర
లమరంగ ద్యోతన మరయవెలుఁగు
గురుఘ్రతద్రుతయుగ్మగలప మై ద్వాదశ
ధన్యమాత్రల రాజతాళ మొసఁగు

భగణమధమాత్రయుగ మేకగురువును
నమరి సప్తమాత్ర లగుచు వెలయు
జగములోన మఱియుఁ జతురశ్రవర్ణక
తాళ మరయ, రామధరణినాధ!

212

కం॥ తగణగురుఘ్రతయు క్తం

బగు నిది రంగప్రదీపితాహ్వాయణాళం
బగణితగతి దశమాత్రల
నెగడెను భువిలోన, రామనృపసుత్రామా!

213

కం॥ తలమును దీప్తముఁగూడిన
 విలసన్నవమాత్ర మగుచు విశ్రుతలీలన్
 వెలయును రంగాభరణో
 జ్వలతాళము భువిని, రామజనపాలమణి!

214

సీ॥ తగణాల్లతంబులు లగవలయద్వయ
 తగణము ల్పలపముల్ భగణ మొకటి
 నిశ్శబ్దనలముతో నెతలు గాఁ గూడిన
 ద్వాత్రింశమాత్రవిస్తార మగుచు
 సింహనందనతాళ శేఖరం బిం పొందె
 రగణంబు తగణంబు రహి వహించి
 మాత్రాప్రకంబు గా మలయుచు భువిలోనఁ
 దగు జయశ్రీనామతాళ మెపుడు

భగణహగణాల్లతంబులు పరఁగఁ గూడి
 పదియుమాత్రల రీతిని బరిధవిల్ల
 లలిభకారకమత్యతాళంబు వెలయు
 రామభూపాల! జగ దేకరమ్యశీల!

215

కం॥ రలవలయద్వయదీప్తము
 లాలయఁగ జయతాళ మొప్పు నూర్జితలీలన్
 విలసితదశమాత్రలచేఁ
 బొలుపొందఁగఁ, గోసలూరి బుధజనపాలా!

216

సీ॥ గురులతాల్లతయు క్తకోకిలప్రియతాళ
 మాటు మాత్రలచేత నమరియుండు
 దగణంబు సరళంబు దనర షణ్మాత్ర మై
 శ్రీకీర్తితాళంబు చెలువు గాంచు

నాద్యంతగురుమధ్య మాదుతము చతుష్ట
 యము మాత్రప్రకృతి మై యమరెనేని
 బిందుమాలినమాఖ్యః బెంపొంది గురువల
 యుత్తతఃబులుమాత్రై లైదు నరయః

గాకమధ్యైకతాళంబు ఘనతః గాంచె
 రగణ మనువేర నైదు మాత్రైలు చెలంగి
 లేంగి కాతాళ మింపొందె తీవితోడ
 భవ్యగుణసాంద్రీ! రామభూపాలచంద్రీ!

217

సీ॥ తగణ మెప్పటఁగూర్పఁ దగు సమకంకాళ
 తాళంబు పంచమాత్రైలకు నమరు
 గురువలయత్రైయభరితచతుస్తాళ
 మున మూఁడు నరమాత్రైఁ దనరుచుండు
 రగవలయద్వయరంజిత కాజబం
 గాళంబు మాత్రాష్టకమున వెలయు
 గదుత్రయగమును గలిగి ద్రుతంబులు
 భువిలోన జగజంపె పొలయుచుండుఁ

బాదకలితత్రిమాత్రైసుభరిత మగుచు
 మఱియు భగణాప్లతంబులు మలనెనేని
 యాటనొకనూత్రై కీనగునాఖ్యతాళ
 మిం పెసంగును, రామభూమింద్రీచంద్రీ!

218

॥ మగణావగణంబు లొనఁగూడి నెగడనేని
 వెలయఁ దొమ్మిదిమాత్రైల విశద మగుచు
 దిగ్విజయనామాతాళము దీప్తిఁ గాంచె
 రామభూపాల! శాశ్వతైరమ్లకీల!

219

కం|| గురువును లఘుయుగ్మంబును
 వరుసచు ఘటియింప నాల్గు వరమాత్రీలచేఁ
 బరఁగుచు రుల్లిక తాళముఁ
 బురణించును, గోసలూరి బుధజనపాలా!

220

వ|| ఇత్తైఱంగున గుర్వాదు లైనఱురువదియాలు వైకృతతాళంబు
 లును నిరూపించి, యింకఁ బ్లుతాదు లైనశూద్రతాళంబు లెనిమిదింటికీఁ గ్రమం
 బున లక్షణంబు లెఱింగించెద. అవధరింపుము.

221

సీ|| పగలముల్ గలపముల్ పరఁగినషష్ఠికా
 పుత్రీంబు ద్వాదశమాత్రీ మయ్యె
 ప్లుతమగణప్లుతయుతము సంపద్యేష్ట
 మునకు ద్వాదశమాత్రీములు దనర్చు
 ప్లుతగురుద్రుతయుగ్మములు తగ యుక్త మై
 యమరిన ఖతడవర్ణాఖ్యతాళ
 మున కెంచఁబదుమూఁడు ముఖ్యమాత్రీలు నిల్చి
 ప్లుతగురుప్లుతగురుస్ఫూర్తిఁ దనరి

విజయతాళము దశమాత్రీవిశద మయ్యెఁ
 ప్లుతలఘుస్ఫూర్తి మాత్రీలఁ బొసఁగునాల్గు
 తోన విలసిల్లు భిన్నచతుర్ముఖాఖ్య
 తాళ మీలోన, రామభూపాలచంద్ర!

222

కం|| ప్లుతయుగళం బనునానిక
 యుత మగుచుఁ బ్రతాపశేఖిరోజ్జ్వలతాళ
 స్థితి పాదాన్వితషణ్మా
 త్కృతతన విలసిల్లు, రామభరణీనాథ!

223

సీ॥ శ్లోతనలశ్లోతయుక్త మై పాసఁగెనేని
 తనఁగ ద్రిమాత్రకృన్నామతాళమునకు
 మాత్రదశకంబు నిజము గా మలయు ననుచు
 భరతవిదు లండు, రామభూపాలచంద్ర!

224

కం॥ మఱి దీప్తత్రికలలములుఁ
 బరగినబింభరణనామ భాసురతాళం
 బరయఁ బదియేనుమాత్రలఁ
 బురణించును, గోసలూరిబుధజనపాలా!

225

వ॥ ఇత్రైఱింగునఁ దొలుత నొకవచనంబుచేతఁ దాళంబు లన్నియు
 వరుసగా నుద్దేశించి, వెండియు నలువదియొక్కపద్యంబుచేత ద్రుతాదిబహువి
 తాళంబులు ముప్పదినాల్గును, నలువదినాల్గు పద్యంబులచేత లఘ్వాది
 ఊత్రియితాళంబు లేబదియాలుచు, బండ్రెండు పద్యంబులచేత గుర్వారి
 వైశ్యతాళంబు లిరువదియాలును, నాల్గు పద్యంబులచేతఁ బ్లుతాది శూద్ర
 దాళంబు లెనిమిదియును గా నంతు తాళసంఖ్య ౧౨౪. ఈతాళంబులకు లక్ష
 ణంబులు క్రమంబున నేర్పఱచితి. మఱియు నిందులో విశేషంబు ద్రుత
 శేఖరంబును, జర్పిరియు, నంతరకీడాతాళంబును, నాయంతర కీడా
 తాళంబును, యంపయంత్రితమకతాళంబును, గరుడతాళంబును, మిశ్రవర్ణం
 బును, రంగవర్ణంబును ననున్దిట్టి ద్రుతాదితాళంబులు పదియును లఘుశేఖరం
 బును, గజలీలయు, హంసలీలయు, వర్ణతాళంబును నిస్సారకంబును, సను
 తాళంబును, చుల్లతాళంబును, యంపటంబును, నను సిట్టి లఘ్వాదితాళంబు
 లెనిమిదియును, గుత్వాదియకాబంపాతాళం బొక్కటియును, ప్లుతాది ధ్రౌవ
 ప్రతాపశేఖరతాళం బొక్కటియునుం గూడ నిర్వదితాళంబులును దక్కఁ
 దక్కిన నూటనాల్గు తాళంబులును జతురశ్రాదిపంచజాతులయందు భిన్న
 భిన్నప్రకారంబు లై మహాద్భేదంబులవలన జనియించి తజ్జాతీయలఘ్వుక్షరం
 బుల ప్రమాణంబునఁ తేసి ద్రుతసారయోగ్యంబు లై యుండు. మఱియు
 నట్టి ద్రుతశేఖరచక్రర్వాదితాళంబు లిరువదియును పరామయుక్తంబులు

కావున విరామసహితం బైన చతురశ్రజాతీయందు సంభవింప నేరక విరామ రహితంబు లైన త్ర్యశ్రాదిచతుర్జాతులయందును సంభవించి లఘుక్షర ప్రమాణభేదంబులవలన వ్యవహారయోగ్యంబు లై యుండు. అట్టైనను నిట్టి విరామయుక్తాదితాళంబు మాత్రానిర్ణయంబెట్లు నేయందగు ననినచో వినుము. అదియును దత్తతాళనియతాంగభృతంబు లేక యుండు సామాన్య లఘుప్రమాణంబు చేకొని, చతురశ్రజాత్యనుగుణంబుగా మార్గప్రదర్శనార్థం బై తాళమాత్రనిశ్చయంబు గావించితే. అందువలన భ్రాంతి జెందక బుద్ధి మంతులు తత్తజ్జాత్యక్షరకాలంబు లెఱింగి మాత్రానిశ్చయం బొనర్చి తాళ వ్యవహారంబు గావింపవలయు. అదియునుంగాక యన్యతాళంబులు కొన్నిటి నెఱింగించెద. అది యెట్టి దనిన.

226

కం॥ మగణము గల దీప్తంబులు
 గగలపములు గూడి మాత్రకము లిరువది గా
 నెగడె వినాయకతాళము
 పొగడొండగఁ, గోసలూరి బుధజనపాలా!

227

కం॥ నాలుగుద్రుతములు లఘువును
 మాలికగాఁ బంచఘాతమత్యాహ్వాయన
 త్తాళమున మూడు మాత్రలు
 కీలిత మగు, రామభూప! క్షేర్తికలాపా!

228

ప॥ ఇట్లు, దాళంబులు భిన్నభిన్నప్రమాణోదంచిత పంచజాతీయ మహాద్భేరవిస్తారప్రస్తారాతిశయంబువలన నపారసారావారంబుల రీతిని ననం తంబు లై యుండు. అదియునుగాక తొల్లి కర్వవిద్యానాథుం డైనద్వైమా తురుస్వరమండలంబునకుఁదాళప్రస్తారసాగరంబుల పారంబు లై నుపస్తారంబు లయ్యె నని భరతశిష్యు లైనమహాత్ములు దెలుపుదురు. అట్టితాళభేదంబులును, దల్లక్షణ బులును యథోక్తంబు గా నెఱింగి తౌర్యత్రికవ్యవహారంబునందుఁ బ్రవర్తించునంతంబు పదశఖామణియగు శని మహేశ్వరుండు నిజభరతంబు వివరించె: ఇది తాళభేదనిరూపణంబు. విని యవధరింపుము.

229

— గర్హము —

ఇది శ్రీరామభద్ర భద్రాంచితకరుణాకటాక్షపీక్షణ సులభ సార్వ
 స్వత విచిత్ర పోలూరియోబయామాత్యపుత్ర సకలసజ్జనవిధేయ
 గోవిందనామధేయప్రణీతం బైన 'రాగతాళచింతామణి'
 యను సంగీతశాస్త్రీయ మహాప్రబంధంబున నానావిధ
 నాట్యలక్షణంబును, నటసతీమర్దళికాది లక్షణం
 బును, జతుర్విధాభినయనిరూపణంబును, దాళ
 మును వర్ణంబును, తాళదశప్రాణనిర్ణయం
 బును, జూఠాది స్వతాళలక్షణంబును,
 జతుర్వింశత్యంతర శతాది శుద్ధ
 తాళ నిరూపణంబు బైన పంచ
 మాశ్వాసము సంపూర్ణము

ఓం తత్సత్

ఇది పంచమాశ్వాసము

BULLETIN OF THE GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

AN APPEAL.

The Government Oriental Manuscripts Library, Madras, is unique in point of variety and vastness of collections covering a very wide field of Indian Literature in Sanskrit, Tamil, Telugu, Kannada, Malayalam, Mahratti, Arabic, Persian and Urdu. The dates of several of the manuscripts go back to many hundreds of years. From an academic point of view, these collections contain some very interesting specimens of Literary, Scientific, Historical and Artistic importance. A large number of them have not yet been printed and some of them are available only in this Library. With a view to placing these manuscripts in the hands of the public in a printed form, the Government of Madras were pleased to sanction the starting of a BULLETIN under the auspices of the Government Oriental Manuscripts Library. For the present only two numbers are issued in a year. They contain critical editions of original works in Sanskrit, Tamil, Telugu, Kannada, Malayalam, Mahratti, Persian and Urdu. The annual subscription is only Rs. 4 inland and 8 shillings foreign. Scholars, Patrons of Culture, Universities, Public Libraries and Educational Institutions are requested to enrol themselves as subscribers for this Bulletin and thus encourage the cause of Oriental Studies and Culture.

A few copies of back numbers are available for sale, post free, at the following prices which should be sent in advance.

Vol. I, No. 2, July to December, 1948	..	Rs. 2.
Vol. II, 1949	..	Rs. 4.
Vol. III, 1950	..	Rs. 4.
Vol. IV, 1951	..	Rs. 4.

T. CHANDRASEKHARAN,
Curator,
Government Oriental Manuscripts Library.

**LIST OF CATALOGUES PUBLISHED BY THE
GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY,
MADRAS.**

SANSKRIT.

DESCRIPTIVE CATALOGUES.

	<i>Numbers.</i>	<i>Price.</i>
		RS A. P.
* Vol. I.—Part I, Vedic Literature ..	1 to 46	0 12 0
* Vol. I.—Part II, Vedic Literature ..	47 to 245	0 12 0
* Vol. I.—Part III, Vedic Literature ..	246 to 852	2 0 0
* Vol. II.—Vedic Literature ..	853 to 1245	1 12 0
* Vol. III.—Grammar, Lexicography and Prosody ..	1246 to 1805	1 8 0
* Vol. IV.—Part I Itihāsa and Purāna ..	1806 to 2337	1 8 0
* Vol. IV.—Part II Upapurānas and S. halamāhātmyas ..	2338 to 2610	1 4 0
* Vol. V.—Dharmaśāstra ..	2611 to 3045	1 8 0
* Vol. VI.—Dharmaśāstra ..	3046 to 3427	1 4 0
* Vol. VII.—Dharmaśāstra ..	3428 to 3872	1 4 0
* Vol. VIII.—Arthaśāstra, Kāmaśāstra and Systems of Indian Philosophy—Nyāya ..	3873 to 4334	1 4 0
* Vol. IX.—Systems of Indian Philosophy—Vaiśeṣika, Yoga, Mīmāṃsā and Vedānta-Advaita Philosophy ..	4335 to 4780	1 12 0
* Vol. X.—Systems of Indian Philosophy—Dvaita, Viśiṣṭādvaita and Śaiva Vedāntas ..	4781 to 5172	1 12 0
* Vol. XI.—Systems of Indian Philosophy ..	5123 to 5558	1 12 0
Vol. XII.—Religion ..	5559 to 6266	1 12 0
Vol. XIII.—Religion ..	6267 to 7006	1 12 0
* Vol. XIV.—Religion ..	7007 to 7729	1 12 0
* Vol. XV.—Religion ..	7730 to 8165	1 12 0
* Vol. XVI.—Religion, Vrata and Pūjā ..	8166 to 8780	1 12 0
Vol. XVII.—Stotras ..	8781 to 9357	1 12 0
Vol. XVIII.—Stotras—Prāśamsā Stotras ..	9358 to 10540	1 12 0
Vol. XIX.—Stotras—Prāśamsā Stotras ..	10541 to 11450	1 12 0
Vol. XX.—Kāvya ..	11451 to 12143	2 12 0
Vol. XXI.—Kāvya ..	12144 to 12783	3 0 0
Vol. XXII.—Rhetoric, Poetics, Music, Dancing and Śilpa śāstra ..	12784 to 13068	4 0 0
Vol. XXIII.—Medicine ..	13069 to 13381	1 8 0
Vol. XXIV.—Jyotiṣa ..	13382 to 14076	3 2 0
* Vol. XXV.—Supplemental ..	14077 to 14560	2 4 0
Vol. XXVI.—Supplemental ..	14561 to 15000	2 12 0
Vol. XXVII.—Supplemental ..	15001 to 15692	5 14 0
Vol. XXVIII.—Supplemental ..	15693 to 16200	3 12 0
Vol. XXIX.—Supplemental ..	16201 to 16700	3 2 0
Vol. XXX.—Supplemental ..	16701 to 17200	7 10 0
Vol. XXXI.—Supplemental ..	17201 to 17700	11 12 0

TRIENNIAL CATALOGUES.

* Vol. I-A (1911—13) ..	1 to 342	2 0 0
* Vol. I-B (1911—13) ..	343 to 573	1 6 0
* Vol. I-C (1911—13) ..	574 to 801	1 6 0
Vol. II-A (1914—16) ..	802 to 1329	18 2 0
Vol. II-B (1914—16) ..	1330 to 1456	
Vol. II-C (1914—16) ..	1457 to 1942	
* Vol. III-A (1917—19) ..	1943 to 2348	6 0 0
* Vol. III-B (1917—19) ..	2349 to 2679	6 0 0
* Vol. III-C (1917—19) ..	2680 to 2894	4 4 0
Vol. IV-A (1920—22) ..	2895 to 3203	9 0 0
Vol. IV-B (1920—22) ..	3204 to 3634	8 0 0
Vol. IV-C (1920—22) ..	3635 to 4155	10 0 0
* Vol. V-A (1923—25) ..	4156 to 4300	4 0 0
* Vol. V-B (1923—25) ..	4301 to 4415	2 8 0

SANSKRIT—contd.
TRIENNIAL CATALOGUES—(cont.)

	<i>Numbers.</i>	<i>Price.</i>
		RS. A. P.
* Vol. V-C (1923—25)	.. 4416 to 5041	5 12 0
Vol. VI (1926—28)	.. 5042 to 5 80	10 0 0
Vol. VII (1929—31)	.. 5381 to 5532	2 14 0
Vol. VIII (1931-32—1933-34)	.. 5533 to 5700	1 4 0
Vol. IX (1934—37)	.. 5701 to 5996	6 0 0
Vol. X-A (1937-38 to 1939-40)	.. 5997 to 6496	14 10 0
Vol. X-B and X-C (1937-38 to 1939-40)	.. 6497 to 7496	<i>In the press.</i>

GENERAL.

Alphabetical Index of Sanskrit Manuscripts, Part I	..	13 12 0
Alphabetical Index of Sanskrit Manuscripts, Part II	..	10 0 0
Alphabetical Index of Sanskrit Manuscripts, Part III	..	3 6 0
Author Index of Sanskrit Manuscripts	..	1 8 0

TAMIL.

DESCRIPTIVE CATALOGUES.

Vol. I.—Alphabet, Primer. Lexicography, Grammar and Literature	..	1 to 511	1 14 0
Vol. II.—Ithihāsa, Purāṇa Religion and Philosophy (Vaiṣṇavism)	..	512 to 1122	2 2 0
Vol. III.—Religion and Philosophy (Śaivism)	..	1123 to 1820	6 0 0
Vol. IV.—Religion and Philosophy (Śaivism)	..	16 1 to 1867	3 10 0
Vol. V.—Alchemy, Medicine, Magic, Witchcraft and Supplement	..	1868 to 2173	6 0 0
Vol. VI.—Miscellaneous	..	2174 to 2725	19 12 0
Vol. VII.—Local Records	..	2726 to 2949	13 4 0
Vol. VIII.—Local Records	..	2950 to 3169	<i>In the press.</i>

TRIENNIAL CATALOGUES.

Vol. I.—Miscellaneous (1910-13)	..	1 to 114	1 6 0
Vol. II.—Miscellaneous (1914-16)	..	115 to 310	4 14 0
Vol. III.—Miscellaneous (1917-19)	..	311 to 409	5 0 0
Vol. IV.—Miscellaneous (1920-22)	..	410 to 535	5 0 0
Vol. V.—Miscellaneous (1923-25)	..	536 to 859	6 8 0
Vol. VI.—Miscellaneous (1926-28)	..	860 to 952	4 10 0
Vol. VII.—Miscellaneous (1929-34)	..	953 to 1055	2 6 0
Vol. VIII.—Miscellaneous (1935-43)	..	1056 to 1473	34 14 0
Vol. IX.—Miscellaneous (1944-49)	..	1474 to 1605	13 8 0

GENERAL.

Alphabetical Index of Tamil Manuscripts, Vol. I	..	5 4 0
Alphabetical Index of Tamil Manuscripts, Vol. II	..	12 6 0
Alphabetical Index of Tamil Manuscripts, Vol. III Local Records	..	8 6 0
Author Index of Tamil Manuscripts	..	3 10 0

TELUGU.

DESCRIPTIVE CATALOGUES.

Vol. I.—Ithihāsa, Purāṇa and Māhātmya	..	1 to 369	2 12 0
Vol. II (1).—Śṛṅgāra Prabandhas	..	370 to 616	1 0 0
Vol. II (2).—Śṛṅgāra Prabandhas	..	617 to 806	4 0 0
Vol. III.—Śṛṅgāra Prabandhas	..	807 to 941	3 14 0
Vol. IV.—Prabandhas—Dvipadakāvya	..	942 to 1221	5 12 0
Vol. V.—Grammar, Prosody and Lexicography	..	1222 to 1995	3 6 0
Vol. VI.—Vacana Kāvya	..	1396 to 1466	1 4 0
Vol. VII.—Śatakas	..	1467 to 1833	5 6 0
Vol. VIII.—Yakṣagānams and Daṇḍakams	..	1834 to 2040	4 10 0
Vol. IX.—Vedānta	..	2041 to 2273	21 12 0
Vol. X.—Gaṇita and Jyotiṣa	..	2274 to 2359	13 0 0
Vol. XI.—Medicine	..	2400 to 2481	6 8 0
Vol. XII.—Music (Saṅgīta)	..	2482 to 2592	7 6 0
Vol. XIII.—History	..	2593 to 2657	4 14 0
Vol. XIV.—Local tracts (Mackenzie Collections)	..	1 to 150	<i>In the press.</i>

TRIENNIAL CATALOGUES.

* Vol. I.—Miscellaneous (1910-13)	..	1 to 137	1 6 0
Vol. II.—Miscellaneous (1913-16)	..	138 to 292	2 6 0
Vol. III.—Miscellaneous (1916-19)	..	293 to 539	6 0 0
Vol. IV.—Miscellaneous (1919-22)	..	540 to 715	7 14 0
Vol. V.—Miscellaneous (1922-28)	..	716 to 812	3 0 0
Vol. VI.—Miscellaneous (1928-41)	..	813 to 1069	25 12 0

TELUGU—*contd.*

Numbers. *Price.*
RS. A. P.

GENERAL.

Alphabetical Index of Telugu Manuscripts .. 3 12 0

KANNADA.

DESCRIPTIVE CATALOGUES.

Vol. I.—Grammar, Lexicography, Prosody, Itihāsa and Purāṇa .. 1 to 138 6 0 0
 Vol. II.—Itihāsa and Purāṇa .. 139 to 317 4 12 0
 Vol. III.—Religion—Āgama .. 318 to 476 6 12 0
 Vol. IV.—Religion—Āgama, Virāṣaiva and Christianity .. 477 to 825 21 12 0
 Vol. V.—Religion and Kāvya .. 826 to 1038 35 2 0
 Vol. VI.—Kāvya .. *In the press.*

GENERAL.

Alphabetical Index of Kannada Manuscripts .. 2 4 0

MALAYALAM.

DESCRIPTIVE CATALOGUES.

Vol. I Miscellaneous .. 1 to 351 8 2 0
 Vol. II Do. .. 352 to 368 2 8 0

GENERAL.

Alphabetical Index of Malayalam Manuscripts .. 0 2 0

ISLAMIC LANGUAGES.

Descriptive Catalogue of Islamic Manuscripts, Vol. I 13 14 0
 Descriptive Catalogue of Islamic Manuscripts, Vol. II 16 12 0
 Alphabetical Index of Urdu Manuscripts 0 2 0
 Alphabetical Index of Persian Manuscripts 1 2 0
 Alphabetical Index of Arabic Manuscripts 0 8 0

MARATHI.

Alphabetical Index of Marāṭhī Manuscripts }
 Subject Index of Marāṭhī Manuscripts } In one volume 9 14 0
 Descriptive Catalogue of Marāṭhī Manuscripts—Kaifiyats .. *In the press.*

N. B.—*The books marked with an asterisk are out of stock.

**LIST OF BOOKS PUBLISHED BY THE GOVERNMENT
ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS,
UNDER THE MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL
MANUSCRIPTS SERIES.**

Serial Number	Name of the work.	Name of the Editor.	Language	Price.		
				Rs.	A.	P.
1.	*S a r v a - s i d d h ā n t a - s ā n g r a h a	M. Rangacarya, M. A. Rao Bahadur.	SANSKRIT.	0	12	0
2.	*Gaṇita-ārasaṅgraha	Do.	Do.	2	4	0
3.	Padya-cūḍamaṇi with commentary	Do.	Do.	2	8	0
4.	Brahma - s i d d h i w i t h commentary	Mahāmahopādhyāya S. Kuppuswami Sastri.	Do.	7	12	0
5.	Ratneśvara - prasādana- nāṭakam	P. P. S. Sastri	Do.	1	2	0
6.	Rāmānuja-campū with commentary	Do.	Do.	3	0	0
7.	Mahābhāṣya with the commentary of Kai- yaṭa and super-com- mentary - Pradīpodd- yotana of Annam- bhaṭṭa, Vol. I. Ahni- kas 1 to 4.	P. P. S. Sastri & Dr. A. Sankaran.	Do.	20	12	0
8.	Sāstradīpikā with the commentary Ma y ū - khāvaḷi	P. P. S. Sastri	Do.	<i>In the press.</i>		
9.	Bāla bhārata with com- mentary	Do.	Do.	2	0	0
10.	Nayā-mañjari	Do.	Do.	2	0	0
11.	Damarukam with com- mentary	Do.	Do.	0	8	0
12.	Śṛṅgāra-prakāśa, Part I.	Do.	Do.	1	8	0
13.	Mahābhāṣya with the commentary of Kai- yaṭa and the super commentary Pradī- podyotana of An- nambhaṭṭa. Vol. II. Ahnikas 5 to 9.	T. Chandrasekharan, M. A., L. T.	Do.	<i>In the press.</i>		
14.	Naṅṅūṟ Kāṇḍikaiyurai.	Do.	TAMIL.	<i>In the press.</i>		
15.	Māṅikka-vācakar Am- māṅai.	Do.	Do.	Do.		
16.	Ādi-parvattādi-parvam.	Do.	Do.	Do.		
17.	Vasu-carittiram.	Do.	Do.	Do.		
18.	Sakala-nīti-k a t h ā - n i - dhānamu.	Do.	TELUGU.	Do.		
19.	Pañca-tantram.	Do.	Do.	Do.		
20.	Sundara-kāṇḍam (Rāmā- yanam) by Venka- matya.	Do.	KANNADA.	Do.		
21.	Bhāgavatam Bhāṣā	Do.	MALAYALAM	Do.		
22.	Raṅgābhyāsam.	Do.	Do.	Do.		

N. B—No. 5 is available at the Balamanorama Press, Mylapore, Madras.
Nos 8 to 12 are available at the Sri Vanu Vilas Press, Srirangam.
*The books marked with an asterisk are out of stock.

**LIST OF BOOKS PUBLISHED BY THE GOVERNMENT
ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS,
UNDER THE MADRAS GOVERNMENT
ORIENTAL SERIES.**

Serial Number.	Name of the work.	Name of the Editor.	Language.	Price.		
				Rs.	A.	P.
I.	Kappal Sāttiram	T. P. Palaniappa Pillai, B. O. L.	Tamil	1	10	0
II.	Anubhava Vaidīya Murai. Volumes I & II.	Dr. C. Dorairajan & Dr. C. S. Uttamarayan, H. P. I. M.	Do.			
	Vol. I			3	14	0
	Vol. II			4	8	0
III.	Attāṇa Kōlāhalam	Tirumalai Sri Sailla Sarma	Do.	5	0	0
IV.	Upadēsa-kāṇḍam Volumes I, II & III.	V. S. Chengalvaraya Pillai, M. A.	Do.			
	Vol. I			4	10	0
	Vol. II			5	0	0
	Vol. III			5	8	0
V.	Cōḷaṇ Pūrva Paṭṭayam	C. M. Ramachandra Chettiar, B.A., B.L.	Do.	5	0	0
VI.	Koṅgadeśa Rājākkaḷ	Do.	Do.	1	8	0
VII.	Sivajñāna-dīpam	T. P. Palaniappa Pillai, B O L.	Do.	1	6	0
VIII.	Daṭṭa-nāyaṇār Vaidīya Aṭṭavaṇai	Dr. K. Tyagarajan, L.I.M.	Do.	1	8	0
IX.	Abhinaya-darpaṇamu	T. V. Subbarao, B.A., B.L.	Telugu	1	12	0
X.	Auśadha-yōgamulu	Dr. Veturi Sankara Sastri	Do.	3	12	0
XI.	Vaidya Nighaṇṭuvu	Do.	Do.	2	12	0
XII.	Dhanur-vidyā Vilāsamu	Veturi Prabhakara Sastri	Do.	4	14	0
XIII.	Yōga-darśana-viśayamu	Vedam Lakshmi Narayana Sastri, B.O.L.	Do.	1	2	0
XIV.	Khadgalakṣaṇa Sīrōmaṇi	N. Venkata Rao, M.A.	Do.	1	12	0
XV.	Tantra-sāra saṅgraha (Viśanārāyaṇīya)	Vaidyaratna. Dr. M. Doraiswami Ayyangar	Sanskrit	15	4	0
XVI.	Bhārgava-nāḍikā	Dr. C. Kunhan Raja, M.A., D. Phil.	Do.	6	0	0
XVII.	Hariharacaturaṅgam	S K. Ramanatha Sastri	Do.	6	8	0
XVIII.	Brahma - sūtravṛtti-Mī-tākṣarā of Annambāṭṭa	P. S. Rama Sastri	Do.	7	0	0
XIX.	Nyāyasiddhānta-tattvāmṛtam of Srinivasa	S. Subrahmanya Sastri, B O L.	Do.	2	8	0
XX.	Garbha-cikitsā	Dr. N. Madhava Menon, A.M.A.C.,	Malayālam	3	8	0
XXI.	Vāstulakṣaṇam and Sil-paviśayam	S. K. Ramanatha Sastri	Do.	2	0	0
XXII.	Kaṇakku - saram - Bāla-prahōdham	Dr C. Achuta Menon, B A., Ph. D.	Do.	2	0	0
XXIII.	Kaṇakku-saram	Do.	Do.	2	12	0
XXIV.	Kriyākramam	P. Narayanan Kuttu Menon, M.A.	Do.	2	4	0
XXV.	Lōkōpakāra of Cāmuṇḍarāya	H. Sesha Ayyangar	Kannada	8	0	0
XXVI.	Raṭṭa. atam	Do.	Do.	4	4	0
XXVII.	Vaidya-sāra-saṅgraha	Vaidyaratna Dr. G. Srinivasamurti, B.A., B.L., M.B. & C.M	Vol. I	In the press		

Serial Number.	Name of the work	Name of the Editor	Language.	Price.
XXVIII.	Aśva-śāstram of Abhinavacandra	Dr. P. Srinivasa Rao & H Seshu Ayyangar	<i>Kannada</i>	4 2 0
XXIX.	Auśadhagalu-Vaidya Viśaya	Vaidyaratna Dr. G Srinivasa murthi, B.A., B.L., M.B. & CM.	Do	6 14 0
XXX.	Saṅgīta-ratnākara	M. M a r i a p p a Bhat, M.A., L.T.	Do.	1 8 0
XXXI.	Sūpa Śāstra	U Sitaramacarya	Do.	2 0 0
XXXII	Jami-al-Ashya	Afzal-ul-Ulama Hakim Abdul Qadir Ahmed Sahib	<i>Persian</i>	13 8 0
XXXIII.	Tibb-e-Faridi	Do.	Do.	8 4 0
XXXIV.	Tahqiq-al-Buhran	Do.	Do.	1 8 0
XXXV.	Safinat-al-Najat	Janab Rahim Ahmed Farooqui, M.A.	Do	1 10 0

Serial Nos. XXXVI to LXX were published under the auspices of the TANJORE MAHARAJA SERFOJI'S SARASWATHI MAHAL LIBRARY. TANJORE.

LXXI.	Vaidiyyak Kalāñciyam	Dr. C. N. Kuppaswami, H.P.I.M., & Dr. V. S. Parvati, L.I.M.	<i>Tamil</i>	2 8 0
LXXII.	Anubhava-vaidiyyamūṣa, Vol. III	Do.	Do.	5 0 0
LXXIII.	Anubhava Vaidyamu	Dr. Mulugu Visvesvara Sastri, H.P.I.M.	<i>Telugu</i>	6 0 0
LXXIV.	Saivācāra-saṅgrahamu	Vidvan G. J. Somayaji, M.A., L. T.	Do.	2 0 0
LXXV.	Ārogya-cintāmaṇi	Dr. N. Visvanatha Sarma	<i>Sanskrit</i>	9 0 0
LXXVI.	Tattvasāra with Ratna-sāriṇi	Karappankad V. S. Venkatarayaswami,	Do.	6 0 0
LXXVII.	Sūtrārthāmṛtalahārī	Dr. R. Nāgaraja Sarma. M.A., Ph.D., L. T.	Do.	3 4 0
LXXVIII.	Ratna-dīpikā and Ratna śāstram	Sri P. S. Rama Sastri	Do.	2 4 0
LXXIX.	Aśva-cikitsā	Dr. C. K. Velayudhan Nair, B. V. Sc	<i>Malayalam</i>	1 8 0
LXXX.	Phalasāra-samuccaya	Dr. C. Achutha Menon. B.A. Ph.D	Do.	8 0 0
LXXXI.	Mahā-sāram	Dr. M. K. V a i d y a r, A.M.A.C.	Do	11 0 0
LXXXII.	Saptariṣi-nāḍi	Professor K. Natesan	<i>Tamil</i>	20 0 0
LXXXIII.	Karnāṭaka Rājākkal Savistāra Carittiram	V. R. Ramachandra Dikshitar, M.A.	Do.	<i>In the press.</i>
LXXXIV.	Bharata-siddhāntam	P. Sambamurti, B.A., B.L.	Do.	Do.
LXXXV.	Pillaippiṇi-Vākaṭam	Vaidyaratna Dr. M. Duraiswami Ayyangar	Do.	Do
LXXXVI.	Anubhava Vaidiyyam Vol. IV	Dr. C. N. Kuppaswami, H. P. I. M	Do.	Do.
LXXXVII.	Māṭṭu-Vākaṭam	Dr. I. M. A z i z u d d i n, B.A., G.M.V.C.; B.V. Sc, Ph. D. (Edin.)	Do.	Do.
LXXXVIII.	Brahma Vidyā Sudhārnavamu	V. V. Kriṣṇa Rao, B.A.	<i>Telugu</i>	Do.
LXXXIX.	Rāgatāḷa Cintāmaṇi	T. V Subba Rao, B.A., B.L.	Do.	Do.
XC.	Vaidya-cintāmaṇi	Dr. Mulugu Visvesvara Sastri, H.P.I.M.	Do.	Do.
XCI.	Kumāra Rāmuni Kathā	Dr. N. Venkataramanayya, M.A., Ph.D.	Do.	Do.
XCII.	Kāṭamarāju Caritra	Sri V. Prabhakara Sastri	Do.	Do.
XCIII.	Deva-kerajam (Candra- kalā-sāra)	Sri T. S. Ranganatha Inavar	<i>Sanskrit</i>	Do

Serial Number.	Name of the work.	Name of the Editor.	Language.	Price.
XCIV.	Pātañjala - Yogasūtra - bhāṣya-vivaraṇam	P. S. Rama Sastri and S. R. Krishnamurti Sastri	Sanskrit	In the Press
XCV.	Kiṣi-vaṇḍu-samvādam	V. H. Subrahmanya Sastri	Malayālam	Do.
XCVI.	Advaita-vedāntam	S. K. Ramanatha Sastri	Do.	Do.
XCVII.	Bārhaspatya-sūtra with Commentary	Dr. C. Achyuta Menon, B.A., Ph. D.	Do.	Do.
XCVIII.	Karaṇa-paddhati	Do.	Do.	Do.
XCIX.	Yōga-sāram	Dr. M. K. Vaidyar A.M. A.C.	Do.	Do.
C.	Vaidya-sāra-saṅgraha Volume II	Vaidyaratna Dr. G. Srinivasamurti, B.A., B.L., M.B. & C. M.	Kannāḍa	Do.
CI.	Sadguru-rahasya	Sri M. Mariappa Bhat, M.A., L.T.	Do.	2 6 0
CII.	Shawakil-al-Hur	Dr. M. Abdul Haq, M.A. D. Phil.	Arabic	In the press

Terms of Sales

Packing, Postage and Sales Tax extra.

25 per cent. discount will be allowed to all *bona fide* book-sellers.

Books will not be sent by V. P. P.

The cost of the books together with the sales tax, packing and postal charges, should be sent in advance to :

THE CURATOR,
GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, UNIVERSITY BUILDINGS.
TRIPPLICANE, MADRAS 5.
INDIA.

